mgyoe.com

SAMPLE BOOK

ပန်းရှေပြည်စာအုပ်တိုက်

တထာဂတဥဒါနဒီပနီ

ဒုတိယအကြိမ်

မဟာဗုဒ္ဓဝင်

ဒီပဲယင်းဆရာတော်
သိရိသဒ္ဓမ္မာဘိလင်္ကာရဓထရ်အရှင်

ပထမအုပ်

mgyoe.com

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်ထုတ် ဘာသာရေးစာအုပ်များ

ခွင့်ပြုချက် ၄၀၁၇၂၄၀၁၂၀၈

ခွင့်ပြုချက် ၆၀၀၁၂၈၀၃၁၀

ခွင့်ပြုချက် ၆၀၀၃၄၂၀၇၁၀

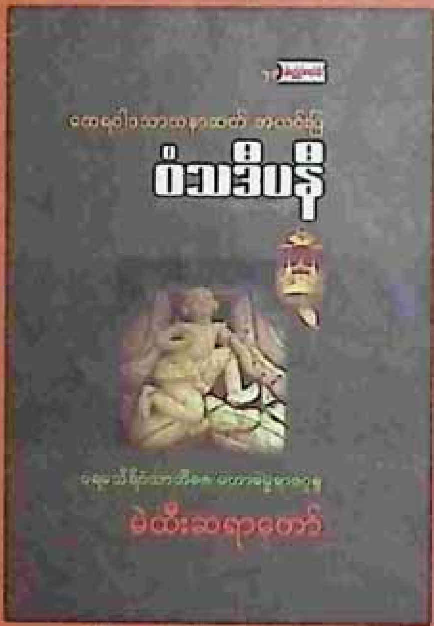

ခွင့်ပြုချက် ၆၀၀၂၄၅၀၅၁၀

ခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၅၁၆၀၆၀၈

ခွင့်ပြုချက် ၄၀၇၈၈၀၉၁၀၈

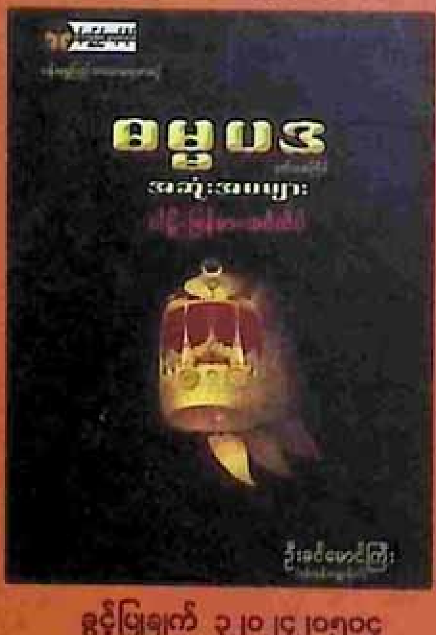

ခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၂၄၂၀၅၀၄

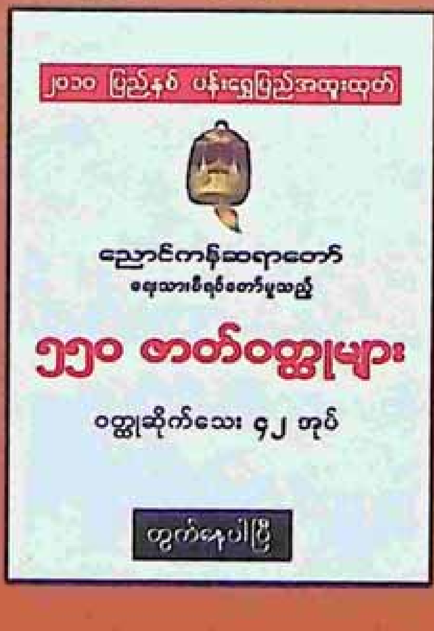

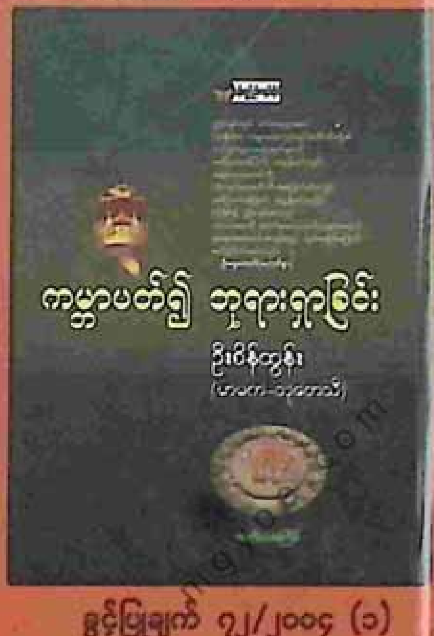

ခွင့်ပြုချက် ၇၂/၂၀၀၄ (၁)

ကိုရွှေသိမ်းမင်း စိစစ်ခင်းကျင်း/စုစည်းခင်းကျင်းသော စာအုပ်များ

mgyoe.com SAMPLE BOOK

* **တထာဂတဉပ္ပတ္တိကျမ်း**
ဓမ္မနန္ဒထေရ်
ညောင်ရမ်းခေတ်တွင်ပြုစုသည်။
တွေ့ဖူးသမျှ၌ အစောဆုံးဗုဒ္ဓဝင်ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း

* **ရှိမ္ဗကားဆရာတော်စာစု**
ရတုကဗျာလင်္ကာစာစုများ။ ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း

* **ပန်းရွှေပြည် ရှေးကဗျာစု-၁**
အိုင်ချင်း၊ အဲချင်း၊ အန်ချင်းများ ပေါင်းချုပ်
ရှာဖွေတွေ့ရှိသမျှကို ယနေ့အထိ အပြည့်စုံဆုံး
ကဗျာစု

* **ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း**
ဗညားကြီးတို့ ပြုစုသည်။ (ဗညားဒလ လုံးဝ
မဟုတ်ပါ။)
ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း

* **ဓမ္မစေတီအရေးပုံ**
ကျမ်းပြုသူ အမည်မပါ။
ဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ စီရင်ဆုံးဖြတ်ပုံများ။ ပေမူကို
ပုံနှိပ်ခြင်း

* ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက် ရတုပေါင်းချုပ်
[ပ,ဒု,တ-၃ တွဲ]
ခေတ်အဆက်ဆက်စာဆိုများ၏ ရတုများကို
စာဆိုအက္ခရာစဉ်အလိုက် ရတုပေါင်းတောင်ကျော်
စုစည်းထားခြင်း။

* မုံရွေးမဟာရာဇဝင်ကျော် ပေမူ
'ရာဇိန္ဒရာဇဝရမဏ္ဍာနီကျမ်း' လည်း ခေါ်။
'အရိယာဝံသ အာဒိစ္စရံသီ ပုဂ္ဂိုလ်ထေရ်မြတ်'
ဘွဲ့တော်ရှိသော
မုံရွေးဆရာတော်ပြုစုသည့် ရာဇဝင်ကျမ်း ပေမူကို
ပုံနှိပ်ခြင်း။
ပ,ဒု,တ-၃ တွဲ။ ၄, ၅ ၆, ၇ စီစဉ်ဆဲ။

* **တောင်ငူရာဇဝင်နှင့် တောင်ငူသမိုင်းဟောင်း**
ပုံနှိပ်ပြီးမူကို တတိယအကြိမ်ထုတ်။
တောင်ငူရာဇဝင်ပထမပိုင်း-ဆရာကြီးဦးပွား
တည်းပြီးမူကို ပြန်စိစစ်ထုတ်ဝေခြင်း

* **ဦးကုလား မဟာရာဇဝင်ကြီး**
ပ, ဒု, တ-၃ တွဲ။
ပုံနှိပ်ပြီးမူများကို လက်ရင်းထားပြီး၊ ပေမူနှင့်
တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်းကာ ထပ်မံပုံနှိပ်ခြင်း

* **'ပေါရာဏကထာအဘိဓာန်' ခေါ် မြန်မာရှေး
စကားအဘိဓာန်**
ပါဠိ၊ သက္ကတစကားလုံးများကို အတတ်နိုင်ဆုံး
ပယ်ပြီး စုဆောင်းထားသည့်
ဝေါဟာရစကားလုံးပေါင်း ၆၀၀၀ ကျော်ပါသည့်
အဘိဓာန်

* **သုဓမ္မစာရီဖြတ်ထုံး**
တောင်ဖီလာဆရာတော်နှင့် ကိုင်းစားမနုရာဇ
အမတ် ပြုစုသည်။
ပေမူမှ ပထမဆုံး ပုံနှိပ်ခြင်း။

* တျာချင်း၊ ကာချင်း
စီစဉ်ဆဲ

* ရှေးသူ မထင်ရှား ရှေးကဗျာလေးများ
စီစဉ်ဆဲ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဒီပဲယင်းဆရာတော်

(သိရိသဒ္ဓမ္မာဘိလင်္ကာရဓဇအရှင်)

တထာဂတဥဒါနဒီပနီ

မဟာဗုဒ္ဓဝင်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

တန်ဖိုး

၁၀၀၀၀ ကျပ်

အုပ်ရေ

၅၀၀ အုပ်

တတိယအကြိမ်

၂၀၂၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသိမ်းမင်း (၀၄၂၉၁)
ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်
၃၃၄၊ ၈ လမ်း၊ ၁၁ ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးဝေယျာဦး (၀၁၅၇၉)
Silver Sky Press
အမှတ် ၂၆၊ ၉၇ လမ်း၊
လွတ်လပ်ရေးရပ်ကွက်၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာအုပ်ချုပ်

မင်းဇော်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မာတိကာ

* တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း ဂုဏ်ရည် ၁၃
ဦးအေးချို (မဟာဝိဇ္ဇာ)

ပထမပိုင်း

* ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ် ၂၇
၁ - အသင်္ချေယျသရုပ်ကို ပြဆိုခြင်း ၂၈
၂ - သုမေဓာရသေ့အကြောင်း ပြဆိုခြင်း ၃၀
- သုမေဓာသူတို့သား သံဝေဂရ၍ တောထွက်ခြင်း ၃၀
- သိကြားမင်းက ကျောင်း စသည်တို့ကို ဖန်ဆင်းစေခြင်း ၃၃
- လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ဆင်ခြင်တော်မူခြင်း ၃၃
- သစ်ရွက်မိုးသောသင်္ခမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူခြင်း ၃၅
- ဈာန်သမာပတ်၌ မွေ့လျော်၍ ဘုရားပွင့်မှန်း မသိခြင်း ၃၅
- လမ်းပြင်နေကြစဉ် ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူခြင်း ၃၆
- မိမိကိုယ်ကို တံတားခင်း၍ ဗျာဒိတ်ခံခြင်း ၃၇
- ဘုရားဖြစ်အံ့သော နိမိတ်ကို ပြခြင်း ၃၉
- ပါရမီ ၁၀ ပါးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူခြင်း ၄၁
၁-ဒါနပါရမီ, ၂-သီလပါရမီ, ၃-နေက္ခမပါရမီ, ၄-ပညာပါရမီ, ၅-ဝီရိယပါရမီ, ၆-ခန္တီပါရမီ,
၇-သစ္စာပါရမီ, ၈-အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ, ၉-မေတ္တာပါရမီ, ၁၀-ဥပေက္ခာပါရမီ
- ဒီပင်္ကရာဘုရားသာသနာ ထွန်းကားပုံ ၄၅
- ဗျာဒိတ်ရခြင်းအင်္ဂါ ၈ ပါး ၄၆
၃ - ၂ ကျိပ် ၃ ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ထံ၌ အလောင်းတော် ဗျာဒိတ်ခံသည်ကိုပြခြင်း ၄၇
၁-ကောဏ္ဍညဘုရား, ၂-မင်္ဂလဘုရား, ၃-သုမနဘုရား, ၄-ရေဝတဘုရား, ၅-သောဘိတဘုရား,
၆-အနောမဒဿီဘုရား, ၇-ပဒုမဘုရား, ၈-နာရဒဘုရား, ၉-ပဒုမုတ္တရဘုရား, ၁၀-သုမေဓဘုရား,
၁၁-သုဇာတဘုရား, ၁၂-ပိယဒဿီဘုရား, ၁၃-အတ္ထဒဿီဘုရား, ၁၄-ဓမ္မဒဿီဘုရား,
၁၅-သိဒ္ဓတ္ထဘုရား, ၁၆-တိဿဘုရား, ၁၇-ဖုဿဘုရား, ၁၈-ဝိပဿီဘုရား, ၁၉-သိခီဘုရား,
၂၀-ဝေဿဘူဘုရား, ၂၁-ကကုသန်ဘုရား, ၂၂-ကောဏာဂုံဘုရား, ၂၃-ကဿပဘုရား,
၄ - နိယတဗျာဒိတ်ရပြီး ပါရမီဖြည့်ရသော ဇာတ်တော်စဉ်ကို ပြခြင်း ၆၅
- ပါရမီ ၁၀ ပါး အပြား ၃၀ ၆၅
၅ - မဟာသမ္မတမင်းမှ ဆင်းသက်သောမင်းဆက်ကို ပြခြင်း ၆၈
၆ - ကပိလဝတ်ပြည် တည်ထောင်သည်ကို ပြခြင်း ၇၀
- သာကီဝင်မင်းမျိုး ၇၂

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၇ - ကောလိယပြည်တည်ထောင်သည်ကို ပြခြင်း ၇၃
၈ - ကပိလဝတ်ပြည် သာကီဝင်မင်းဆက်ကို ပြခြင်း ၇၄
၉ - မယ်တော်သိရိမဟာမာယာ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြခြင်း ၇၅
- မဒ္ဒရာဇ်မင်းသမီးဖြစ်ခြင်း ၇၅
- အဥ္စနမင်း၏ သမီးဖြစ်ခြင်း ၇၅
- သိရိမဟာမာယာ၏ အံ့ဖွယ် ၁၂ ပါး ၇၆
၁၀ - သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့်ထိုက်သော မိဖုရားကို ရှာစေခြင်း ၇၈
၁၁ - သီဟဟနုမင်းကြီးထံ ပဏ္ဏာလက်ဆောင် ပို့ဆက်စေခြင်း ၈၁
၁၂ - သီဟဟနုမင်းကြီး၏အိပ်မက်ကို ပြခြင်း ၈၂
၁၃ - အိပ်မက်ဖတ်နေစဉ် ပုဏ္ဏား ၈ ယောက် ပြန်ရောက်လာခြင်း ၈၄
၁၄ - သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့် သိရိမဟာမာယာမင်းသမီး ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်း ၈၇
- အသောကာဥယျာဉ်၌ ထိမ်းမြားရန်စီစဉ်ခြင်း ၈၈
- သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာကြီး ထိမ်းမြားပေးခြင်း ၈၉
၁၅ - သိရိမဟာမာယာမင်းသမီးကို ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ဆောင်ခြင်း ၉၂
၁၆ - ခမည်းတော်၏ ထီးနန်းကို သုဒ္ဓေါဒနမင်းသား ဆက်ခံခြင်း ၉၃
၁၇ - အလောင်းတော်နတ်သားအား ပဋိသန္ဓေယူရန်တောင်းပန်ခြင်း ၉၄
- နတ်တို့စုတေခြင်း၏ နိမိတ် ၅ ပါး ၉၅
- အလောင်းတော်တို့ကြည့်ခြင်းကြီး ၅ ပါးကို ပြခြင်း ၉၆
၁၈ - ဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေနေအံ့သောပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ပြခြင်း ၉၇
- ပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ပုဏ္ဏား ဖတ်ဆိုခြင်း ၉၈
၁၉ - ဘုရားလောင်းမယ်တော်ကို နတ်တို့ စောင့်ရှောက်ခြင်း ၉၉
- မယ်တော်၏ဝမ်း၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း ၁၀၀
၂၀ - သိရိမဟာမာယာမိဖုရား ဒေဝဒဟပြည်သို့ သွားခြင်း ၁၀၁
၂၁ - လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းတော၌ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်ခြင်း ၁၀၃
၂၂ - ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်ခြင်း ဥဒါန်းကျူးခြင်း၊ ၇ ဖဝါး ကြွခြင်း ၁၀၄
- မြောက်သို့ ၇ ဖဝါးကြွတော်မူခြင်း ၁၀၆
၂၃ - ဖွားဖက်တော် ၇ ပါးနှင့် မယ်တော်မာယာစုတေသည်ကို ပြခြင်း ၁၀၈
၂၄ - ၃၂ ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့၏အကျိုးကို ပြခြင်း ၁၁၀
၂၅ - ကာလဒေဝိလရသေ့အကြောင်း ၁၁၁
၂၆ - မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂ ပါးကို ပြခြင်း ၁၁၃
၂၇ - မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်မြတ်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို ပြခြင်း ၁၂၀
၂၈ - လက္ခဏာတော်ငယ် ၈၀ ကိုပြခြင်း ၁၂၄
၂၉ - နိမိတ် ၄ ပါးကို မမြင်ရအောင် စောင့်ရှောက်ထားခြင်း ၁၂၅
၃၀ - အလောင်းတော်သည် မိထွေးတော်လက်၌သာ ကြီးမြင့်လာရသည်ကိုပြခြင်း ၁၂၆
၃၁ - သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုခြင်း ၁၂၇
၃၂ - အလောင်းမင်းသား၏ ပြာသာဒ် ၃ ဆောင်ကို ပြခြင်း ၁၂၈
၃၃ - အလောင်းတော်သည် ၁၂ ပါးသောလေးအတတ်တို့ကို ပြခြင်း ၁၃၀
၃၄ - အလောင်းတော်ကို နိမိတ်ကြီး ၄ ပါး ထင်ခြင်း ၁၃၂
- သူအိုနိမိတ်။ သူနာနိမိတ်။ သူသေနိမိတ်။ ရဟန်းနိမိတ်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃၅ - သားတော်ရာဟုလာကို ဖွားမြင်တော်မူခြင်း ၁၃၈

၃၆ - ဘုရားလောင်း တောထွက်သည်ကိုပြခြင်း ၁၄၀

- တောထွက်တော်မူခြင်း ၁၄၁

- ဘုရားလောင်းကို မာရ်နတ်တားခြင်း ၁၄၂

၃၇ - အနောမာမြစ်ကမ်း၌ ဆံတော်ပယ်သည်ကို ပြခြင်း ၁၄၃

၃၈ - ဘုရားလောင်းရဟန်းပြုပြီး၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်သည်ကို ပြခြင်း ၁၄၅

၃၉ - ရသေ့ ၂ ဦးထံ နည်းခံပြီးနောက်၊ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်း ၁၄၈

- ပဥ္စဝဂ္ဂီ ၅ ယောက် ၁၄၈

၄၀ - ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော်မူပုံကို ပြခြင်း ၁၄၉

- မာရ်နတ်လာ၍ တားမြစ်ခြင်း ၁၅၁

၄၁ - ဘုရားလောင်းကိုစွန့်၍ ပဥ္စဝဂ္ဂီတို့ သွားကြခြင်း ၁၅၂

၄၂ - သုဇာတာ ဃနာနို့ဆွမ်းချက်ပုံကို ပြခြင်း ၁၅၃

၄၃ - အိပ်မက်ကြီး ၅ ပါးကိုပြခြင်း ၁၅၄

၄၄ - နို့ဃနာဆွမ်းကို ရွှေခွက်နှင့်တကွ ခံတော်မူသည်ကိုပြခြင်း ၁၅၆

၄၅ - နေရဉ္ဇရာမြစ်နားတွင် နို့ဃနာဆွမ်း ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ကို ပြခြင်း ၁၅၇

၄၆ - အလောင်းတော် မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကပ်တော်မူသည်ကို ပြခြင်း. ၁၅၈

၄၇ - မာရ်စစ်သည်တို့ကို အောင်မြင်တော်မူခြင်း (ပထမအောင်ခြင်း) ၁၆၀

၄၈ - နတ်,ဗြဟ္မာ, နဂါး,ဂဠုန်တို့ ကောင်းချီးပေးကြခြင်း ၁၆၇

၄၉ - ဘုရားလောင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား ဆင်ခြင်တော်မူခြင်း ၁၇၁

- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အနုလုံအနက် ၁၇၃

၅၀ - ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသည်ကို ပြခြင်း ၁၇၄

၁-ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကိုရခြင်း။ ၂-ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကိုရခြင်း။ ၃-အာသဝက္ခယဉာဏ်ကိုရခြင်း။ ၁၇၅

၅၁ - ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်နှင့် ၃၂ ပါးသောပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်း ၁၈၁

၅၂ - ပထမဗုဒ္ဓဝစနကို မိန့်မြွက်တော်မူခြင်း ၁၈၂

၅၃ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏သရုပ်ကို ပြခြင်း ၁၈၅

၅၄ - 'ဘုရား'ဟူသော အမည်ကို ရခြင်း ၁၈၉

၅၅ - မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ, မဟာဝဇိရ, ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်တော် ၃၂ ပါးကို ပြခြင်း ၁၉၀

- မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏ် ၁၉၀

- မဟာဝဇိရဉာဏ် ၁၉၄

- ဝိဇ္ဇာ ၃ ပါး ၁၉၄

- ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ် ၁၉၄

- အသာဓာရဏဉာဏ်တော် ၆ ပါး ၁၉၅

- အဘိညာဉ် ၆ ပါး ၁၉၇

- ဝိဇ္ဇာ ၈ ပါး ၁၉၇

- စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် ၄ ပါး ၁၉၈

၅၆ - ဒသဗလဉာဏ်တော် ၁၀.ပါးကို ပြခြင်း ၁၉၉

၁-ဌာနာဌာနကောသလ္လဉာဏ်။ ၂-သဗ္ဗတ္ထဂါမိနီပဋိပဒါဉာဏ်။ ၃-အနေကဓာတုနာနာဓာတုဉာဏ်။ ၄-နာနာဓိမုတ္တိကတာဉာဏ်။ ၅-ဝိပါကဝေမတ္တတာဉာဏ်။ ၆-ကိလေသဝေါဒါနဝုဋ္ဌာနဉာဏ်။ ၇-ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိဉာဏ်။ ၈-ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်။ ၉-ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်။ ၁၀-သဗ္ဗညုတဉာဏ်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၅၇ - အာဝေဏိကဗုဒ္ဓဓမ္မ ၁၈ ပါးကိုပြခြင်း ၂၀၆

၅၈ - အစိန္တေယျ ၄ ပါး ၂၀၆

၁-ရူပအစိန္တေယျ။ ၂-ဉာဏအစိန္တေယျ။ ၃-ဝစနအစိန္တေယျ။ ၄-ကုဒ္ဓိအစိန္တေယျ။

၅၉ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုပြခြင်း

ဗုဒ္ဓဉာဏ် ၁၄ ပါး။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ၂၁၂

ဒုတိယပိုင်း

၁ - ဂုဏ်တော် ၉ ပါးကို ပြခြင်း ၂၁၇

<u>၁-အရဟံဂုဏ်တော်</u> ၂၁၇

<u>၂-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်</u> ၂၁၈

<u>၃-ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်</u> ၂၁၉

<u>၄-သုဂတဂုဏ်တော်</u> ၂၁၉

<u>၅-လောကဝိဒူဂုဏ်တော်</u> ၂၂၀

-သင်္ခါရလောက။ သတ္တလောက။ ဩကာသလောက ၂၂၁

-လောကဓာတ် ၄ ပါး, ခေတ် ၃ ပါး ၂၂၄

-စကြဝဠာတည်ပုံ။ မြင်းမိုရ်တောင်တည်ပုံ ၂၂၅

-သီဒါ ၇ တန်, တောင်စဉ် ၇ ထပ် ၂၂၇

-မြင်းမိုရ်တောင် အရောင် ၄ ပါး ၂၃၀

-အရှေ့ကျွန်း။ ဇမ္ဗူဒီပါတောင်ကျွန်း။ အနောက်ကျွန်း။ မြောက်ကျွန်း ၂၃၀

-မြောက်ကျွန်းသူတို့၏ အခြင်းအရာအကျယ်။ ၂၃၂

အနေ အထိုင် အဝတ် အစား။ အရွယ်အဆင်းနှင့် မွေးဖွားခြင်း။

ပဒေသာပင်နှင့် သစ်ပင်များ။ စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် သေခြင်းတရား။

-တောင် ၅ လုံး ၂၃၄

-နန္ဒမူလိုဏ်, မဥ္ဇူသကပန်းပင် ၂၃၅

-အနဝတတ်အိုင်။ မြစ်ကြီး ၅ သွယ် ၂၃၆

-ဆဒ္ဒန်အိုင်, တောင် ၇ ထပ်, တော ၇ ထပ် ၂၃၇

-မန္တာကိနီအိုင် ၂၃၈

-ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း တည်ပုံနှင့် ရေနေ, လူနေ ၂၃၉

-ငရဲကြီး ၈ ထပ်။ အဝီစိငရဲကြီး၏အဖြစ်အပျက်။ ငရဲကြီး ၈ ထပ်၏ သက်တမ်း။ ၂၄၀

-ဥဿဒရက်ငရဲသူတို့၏မကောင်းမှု ၂၄၂

-မြင်းမိုရ်တောင်၏ အာလိန် ၅ ဆင့် ၂၄၆

-တာဝတိံသာနတ်ပြည်တည်ပုံ ၂၄၇

-သုဓမ္မာဇရပ်၌ တရားဟောပုံ ၂၄၉

-ရောဝဏ်ဆင် ၂၅၀

-သိကြားမင်း၏ မိဖုရားကြီး ၄ ယောက်။ သိကြားမင်း၏ မောင်းမမိဿံ အခြွေအရံ။ ၂၅၁

ကချေသဘင်

-စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့ လူ့ပြည်ဆင်း၍ စာရင်းမှတ်ယူခြင်း ၂၅၃

-နတ်ပြည်တည်ပုံနှင့် နတ်သက်တမ်း။ ၂၅၄

စတုမဟာရာဇ်။ တာဝတိံသာ။ ယာမာ။ တုသိတာ။ နိမ္မာနရတိ။ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

-ရူပါဝစရဗြဟ္မာပြည် ၁၆ ဘုံတည်ပုံနှင့် သက်တမ်း။ ၂၅၅

ပထမဈာန် ၃ ဘုံ။ ဒုတိယဈာန် ၃ ဘုံ။ တတိယဈာန် ၃ ဘုံ။

စတုတ္ထဈာန် ၂ ဘုံ။ သုဒ္ဓါဝါသ ၅ ဘုံ။

-အရူပဗြဟ္မာ ၄ ဘုံတည်ပုံနှင့် သက်တမ်း။ ၂၅၆

ဗြဟ္မာတို့၏ အသွင်သဏ္ဌာန်, အာဟာရ။ ၂၅၇

-အသင်္ချေယျကပ်၏ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ။ ၂၅၇

၁-သံဝဋ္ဋ အသင်္ချေယျကပ်။ ၂-သံဝဋ္ဋဋ္ဌာယီ အသင်္ချေယျကပ်။

၃-ဝိဝဋ္ဋ အသင်္ချေယျကပ်။ ၄-ဝိဝဋ္ဋဋ္ဌာယီ အသင်္ချေယျကပ်။ မဟာကပ်, အန္တရကပ်, အာဏာခေတ်။

-ကမ္ဘာ ၅ ရပ်။ လောကဓာတ် ၄ ပါး ၂၆၂

-နေ, လ, နက္ခတ်တို့ တည်ပုံ၊ လှည့်ပတ်ရာ ခရီးလမ်း၊ အကြီးအငယ် ပမာဏ။ ခရီးလမ်း အကွာအဝေး။ ၂၆၃

-နေ,လ သွားရာ လမ်း ၃ သွယ် ၂၆၅

-ရာသီ ၁၂ ခွင်နှင့် ယဥ် ၂ ပါး ၂၆၆

-နက္ခတ် ၂၇ လုံး ၂၆၇

-ရာသီစက်တွင် နေ, လ, နက္ခတ်တို့သွားလာပုံ။ ၂၆၈

နေထွက်, နေဝင်။ လထွက်, လဝင်။ လဆုတ်, လဆန်း, လပြည့်, လကွယ်။

နေ, လ သွားလမ်း။ တက်လမ်း။ သက်လမ်း။

-ဥတု ၆ ပါး။ ၂၇၂

၁-ဝဿာနဥတု။ ၂-သရဒဥတု။ ၃-ဟေမန္တဥတု။ ၄-သိသိရဥတု။ ၅-ဝသန္တဥတု။

၆-ဂိမှာနဥတု။

-အတက် ၆ လ, အသက် ၆ လ ၂၇၄

-လပြည့်နေ့တွင် စန်း(လမင်း)နှင့် နက္ခတ် ယှဥ်တွဲသဖြင့် ၁၂ လ ခေါ်ပုံ ၂၇၅

-နေ, လတို့၏ မကောင်းသောသွားခြင်း ၅ ပါး ၂၇၇

-နေ, လ, နက္ခတ် အသွားမှန်ခြင်း အကျိုး ၂၇၇

-လူတို့ တရားမစောင့်က နေ, လ, နက္ခတ်တို့ အသွားမမှန်။ ၂၇၈

-ကျွန်းကြီး ၄ ကျွန်း၌ နေထွက်,နေဝင်။ ၂၇၉

၃ ကျွန်းလင်းခိုက် ၁ ကျွန်းမိုက်။ ၂ ကျွန်းလင်းခိုက် ၂ ကျွန်းမိုက်။

၆- အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိဂုဏ်တော် ၂၈၀

၇- သတ္ထာဒေဝမနုဿာနဂုဏ်တော် ၂၈၂

၈- ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ၂၈၄

၉- ဘဂဝါဂုဏ်တော် ၂၈၅

-'ဘဂေါ ယဿ အတ္ထီတိ ဘဂဝါ။' ၂၈၆

-'ဘဇိယတေတိ ဘဂ္ဂော။' ၂၈၇

-'ဘဂ္ဂဝါ' ဟူသောပုဒ်ကို 'ဘဇတိ သီလေနာတိ ဘဂ္ဂဝါ'။ ၂၈၈

-'ဝိဂရိတွာ အဘဇိ အဒေသီတိ ဝိဘဂ္ဂဝါ။' ၂၈၉

-'ကိလေသေ အဘဉ္ဇိ အနေနာတိ ဘဂ္ဂေါ။ ပဉ္စမာရေ အဘဉ္ဇိ ဓာတေနာတိ ဝါ ဘဂ္ဂေါ။ ၂၈၉

ဘဂ္ဂေါ ယဿ အတ္ထီတိ ဘဂဝါ။'

-ဣဿရိယ၌ တပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော လောဘ။ ၂၈၉

-'ဘဝေသု ဂမနံ ဝန္တံ အနေနာတိ ဘဂဝမနဝန္တော။' ၂၉၅

၂ - မင်္ဂ,ဖိုလ်ရမည့်ဝေနေယျတို့ကို မြင်တော်မူပုံ ၂၉၆

mgyoe.com

၃ – ပဉ္စာန်းကျမ်းကိုသုံးသပ်ရာ ရောင်ခြည်တော် ထွက်လာပုံ ၂၉၇
၄ – ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကပုဏ္ဏား အကြောင်း ၂၉၉
၅ – မုစလိန္ဒာနဂါးမင်း ပါးပျဉ်းဖြင့် မိုးကာထားပုံ ၃၀၀
၆ – တပုဿ၊ ဘလ္လိကတို့ ဆံတော်ရရှိခြင်း ၃၀၁
၇ – ဆံတော် ၈ ဆူပေး၍ စေတီတည်စေခြင်း ၃၀၂
၈ – တရားဟောရန် သဟံပတိဗြဟ္မာ တောင်းပန်ပုံ ၃၀၄
၉ – မိဂဒါဝုန်သို့ ကြွချီတော်မူရာ ဥပကနှင့် တွေ့ခြင်း ၃၀၇
၁၀ – ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်း ၃၁၀
၁၁ – အရှင်ကောဏ္ဍညအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၁၃
၁၂ – ပဥ္စဝဂ္ဂီ ၅ ယောက် အကြောင်း ၃၁၄
၁၃ – သာတာဂိရိနှင့် ဟေမဝတာနတ်သား အကြောင်း ၃၁၅
၁၄ – အရှင်ယသမထေရ်အကြောင်း ၃၁၇
ရှင်ယသ၏ အဆွေသူငယ်ချင်းသား ၅၄ ယောက် ရဟန်းပြုခြင်း ၃၂၀
၁၅ – ဧရကပတ္တနဂါးနှင့် ဥတ္တရလုလင် အကြောင်း ၃၂၁
၁၆ – ရှေးဦးပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ် ၃၂၅
၁၇ – ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ မင်းသား ၃ ကျိပ်အကြောင်း ၃၂၆
၁၈ – ဥရုဝေလကဿပ ရသေ့ညီနောင် ၃၂၇
ပထမအကြိမ် တန်ခိုးပြခြင်း။ ဒုတိယအကြိမ်တန်ခိုးပြခြင်း။ တတိယအကြိမ်တန်ခိုးပြခြင်း ၃၂၈
စတုတ္ထအကြိမ်တန်ခိုးပြခြင်း။ ပဥ္စမအကြိမ် တန်ခိုးပြခြင်း။
ပံ့သကူသင်္ကန်း ရတော်မူခြင်း ၃၃၁
ကျွန်းဦးသပြေပင်နှင့် တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူခြင်း ၃၃၂
လက်ာဒီပကျွန်းရှိ ဘီလူးတို့ကို ဆုံးမတော်မူခြင်း ၃၃၃
ဆဋ္ဌမအကြိမ် တန်ခိုးပြခြင်း ၃၃၅
ဥရုဝေလကဿပညီနောင်နှင့်တပည့်များ ကျွတ်တမ်းဝင်ခြင်း ၃၃၆
၁၉ – ရဟန္တာ ၁၀၀၀ ခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်သို့ကြွတော်မူခြင်း ၃၃၈
၂၀ – ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူခြင်း ၃၄၀
၂၁ – ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို အလှူခံတော်မူခြင်း ၃၄၁
၂၂ – ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး အဆွေအမျိုးပြိတ္တာများ ၃၄၁
၂၃ – အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန် မသေတရားကို ရှာမှီးကြခြင်း ၃၄၃
၂၄ – ရဟန်းတို့ပြစ်တင်၍ ရှေးအကြောင်း ဆောင်တော်မူခြင်း ၃၄၈
၂၅ – သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက ဘုရားပင့်ရန် စေလွှတ်ခြင်း ၃၄၉
၂၆ – သာကီဝင်မင်းတို့အား တန်ခိုးပြတော်မူခြင်း ၃၅၃
၂၇ – ကပိလဝတ်၌ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူခြင်း ၃၅၆
၂၈ – ယသောဓရာတိုက်ခန်းသို့ ဘုရား ဝင်တော်မူခြင်း ၃၅၈
၂၉ – နန္ဒမင်းသားကို ရဟန်း ပြုပေးတော်မူခြင်း ၃၅၉
၃၀ – ရာဟုလာအား သာမဏေပြုပေးတော်မူခြင်း ၃၅၉
၃၁ – မင်းသား ၆ ပါးနှင့် ဆတ္တာသည် ရဟန်းပြုကြခြင်း ၃၆၁
၃၂ – ရှင်ရာဟုလာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၃၆၃
၃၃ – သုမနပန်းသည် ပန်းလှူဒါန်းပုံ ၃၆၄
SAMPLE BOOK
mgyoe.com

၃၄ – ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း ၃၆၈
၃၅ – ဘုရား ၇ ဆူ၏ ကျောင်းတော်ရာဖြစ်ခဲ့ပုံ ၃၇၀
၃၆ – မင်းနန်းကို ခေါ်၍ တာဝတိံသာ ကြွတော်မူခြင်း ၃၇၁
၃၇ – ညီတော်မင်းနန်း၏ ရှေးအကြောင်း ၃၇၃
၃၈ – အဂ္ဂိဒတ္တရသေ့အကြောင်း ၃၇၄
၃၉ – ဇမ္ဗုကရဟန်းအကြောင်း ၃၇၈
၄၀ – ဝေသာလီပြည်၌ ဘေး ၃ ပါး ဆိုက်ရောက်ပုံ ၃၈၅
ရတနသုတ်ပရိတ် အရံအတားပြုရခြင်း
၄၁ – ဘေး ၃ ပါး ငြိမ်း၍ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ခြင်း ၃၈၉
၄၂ – ဘုရားလောင်းသခံပုဏ္ဏား အကြောင်း ၃၉၀
၄၃ – ဗုဒ္ဓကိစ္စတော် ၅ ပါးကို ပြခြင်း ၃၉၃
ပုရေဘတ္တကိစ္စ။ ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စ။ ပုရိမယာမကိစ္စ။ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စ။ မစ္ဆိမယာမကိစ္စ။
၄၄ – သူဋ္ဌေးသားဥဂ္ဂသေန အကြောင်း ၃၉၅

တတိယပိုင်း ၂ း ၁

၁ – ကောသလိယနှင့် ကပိလ စစ်ငြိမ်းစေတော်မူခြင်း ၄၀၃
၂ – မင်းသား ၅၀၀ ရဟန်းပြုခြင်း ၄၀၆
၃ – နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ဖူးမြော်လာကြခြင်း ၄၀၈
၄ – မာရ်နတ် နှောင့်ယှက်သည်ကို တားမြစ်တော်မူခြင်း။ ၄၁၀
၅ – နိမ္မိတဘုရားတစ်ဆူဖန်ဆင်း၍ တရားဟောခြင်း။ ၄၁၁
၆ – သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ၄၁၂
၇ – သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း ၄၁၄
၈ – မိထွေးတော်ဂေါတမီ ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းပန်ခြင်း ၄၁၇
၉ – ဝိဇ္ဇာမင်းသား ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၄၁၇
၁၀ – မိထွေးတော်ကို ရဟန်းပြုခွင့်ပေးခြင်း ၄၁၉
၁၁ – ယသောဓရာနှင့် ဇနပဒကလျာဏီ ဘိက္ခုနီမ ပြုခြင်း ၄၂၁
၁၂ – ရူပနန္ဒာထေရီအကြောင်းကိုပြခြင်း ၄၂၂
၁၃ – မြတ်စွာဘုရားသည် နာဂဒီပသို့ ကြွတော်မူခြင်း ၄၂၅
၁၄ – ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ အကြောင်း ၄၂၇
၁၅ – ခေမာမိဖုရားအကြောင်း ၄၂၈
၁၆ – ဇမ္ဗုပတိမင်းအကြောင်း ၄၃၀
၁၇ – အရှင်ပိဏ္ဍောလထေရ် တန်ခိုးပြာဋိဟာပြခြင်း ၄၄၈
၁၈ – ဘုရား ယမိုက်ပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်း ၄၅၁
၁၉ – သာဝကတို့တန်ခိုးပြခွင့် တောင်းကြခြင်း ၄၅၄
၂၀ – တာဝတိံသာ၌ တရားဟောတော်မူခြင်း ၄၆၁
၂၁ – အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူခြင်း ၄၆၃
၂၂ – နတ်ပြည်မှ ရတနာစောင်းတန်းဖြင့် ဆင်းသက်ခြင်း ၄၆၅
၂၃ – စိဉ္စမာဏဝိကာအကြောင်း ၄၆၈

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၄ - နကုလပိတာ, နကုလမာတာတို့အကြောင်း ၄၇၂
၂၅ - ဇောတိမင်းသားအကြောင်း ၄၇၃
၂၆ - ပဥ္စဂ္ဂဒါယကပုဏ္ဏားအကြောင်း ၄၇၆
၂၇ - မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားမိသားစုအကြောင်းကိုပြခြင်း ၄၇၈
၂၈ - ကောသမ္ဗီပြည် သူဌေး ၃ ဦး အကြောင်း ၄၈၁
၂၉ - သာမာဝတီနှင့် မာဂဏ္ဍီအကြောင်းကို ပြခြင်း ၄၈၄
၃၀ - ကောသမ္ဗီရဟန်းတို့အဓိကရုဏ်းကို ပြတော်မူခြင်း ၄၈၈
၃၁ - ပါလိလေယျကဆင်မင်း ဘုရားကို လုပ်ကျွေးခြင်း ၄၉၁
၃၂ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် ရဟန်း ၅၀၀ ကြွလာခြင်း ၄၉၂
၃၃ - ကောသမ္ဗီအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေတော်မူခြင်း ၄၉၄
၃၄ - ကသိဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားအား ဟောချွတ်တော်မူခြင်း ၄၉၆
၃၅ - ဝေရဉ္စာမြို့၌ ဝါဆိုတော်မူသည်ကို ပြခြင်း ၄၉၉
ဘုရားကို ဝေရဥ္စပုဏ္ဏားကြုံကြိုက်သဖြင့်ပင့်ခြင်း။ ၄၉၉
ဝေရဉ္စာပြည်၌ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် ဆိုက်ခြင်း။ ၅၀၀
ဘေးလွတ်ရန် တောင်းပန်ခြင်း။ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ရန် တောင်းပန်ခြင်း။ ၅၀၂
ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူခြင်း။ ၅၀၃
ဘုရားရှင်တို့ ဒေသစာရီကြွတော်မူရာ မဏ္ဍလ ၃ပါးတို့ကို ပြခြင်း။ ၅၀၄
* ခက်ဆစ်များ ၅၀၅
* အညွှန်းမာတိကာ ၅၁၁

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၇

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း ဂုဏ်ရည်

ဦးအေးချို (မဟာဝိဇ္ဇာ)

'တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ အစောဆုံးတွေ့ရသော ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်း' ဟု ယခင်က အသိအမှတ်ပြုထားကြသည်။

ကျမ်းကိုထုတ်ဝေသည့် ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်က 'တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်းကို 'မူလမဟာဗုဒ္ဓဝင်' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'မူလမဟာဇိနတ္ထပကာသနီ' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'မူလမဟာဗုဒ္ဓုပ္ပတ္တိကထာ' ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုလိုပါက ခေါ်ဆိုနိုင်ကြောင်း' နိဒါန်းစကားတွင် ဂုဏ်ဖော်ထားသည်။

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်းကို ပြုစုသူမှာ ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦး 'ဘိုးတော်ဘုရား' ခေါ် ဗဒုံမင်းလက်ထက် သီရိသဒ္ဓမ္မာဘိလင်္ကာရ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဒီပဲရင်းဆရာတော် ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၃၄ ခုနှစ်တွင် ကျမ်းပြုပြီးစီးကြောင်း ကျမ်းနိဂုံးအရ သိရသည်။

ကျမ်းနိဂုံးအရ သိရသည်မှာ ဒီပဲရင်းဆရာတော်သည် ဒီပဲရင်းမြို့ အနောက်တောင်ထောင့် 'ဇေယျာသမ' အမည်ရှိ သူကြီး ဆောက်လှူအပ်သော ဥထပ်ရွှေကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသည်။

ထိုအချက်အလက်မှတစ်ပါး ကျမ်းပြုဆရာတော်၏ထေရုပ္ပတ္တိကို အကျယ်အပြန့် မတွေ့ရသေးပေ။

> ညောင်ရမ်းခေတ် သက္ကရာဇ် ၁၀၄၆ ခုနှစ်တွင် ပိဋကတ်တော်မှ အရှင်ဓမ္မနန္ဒ ပြုစုသည့် တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်းကို ယခုအခါ အပြည့်အစုံတွေ့ရပြီး

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကို ယခင်က 'အစောဆုံးဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်း' ဟု အသိအမှတ် ပြုထားသော်လည်း၊ ညောင်ရမ်းခေတ် သက္ကရာဇ် ၁၀၄၆ ခုနှစ်တွင် ပိဋကတ်တော်မှ အရှင်ဓမ္မနန္ဒပြုစုသည့် တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်းကို ယခုအခါ အပြည့်အစုံ တွေ့ရပြီး၊ ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်မှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေပြီး ဖြစ်၍၊ 'အစောဆုံး ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်း' ဟူသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသကို တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်းက ရယူသွားပေပြီ။

တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်းသည် တထာဂတဥဒါနဒီပနီထက် ၈၈ နှစ် စောနေပေသည်။

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုရသော်

- 'တထာဂတ' မှာ 'မြတ်စွာဘုရား' ဟူသောအနက်ကို ဟောသည်။
- 'ဥဒါန' မှာ 'အကြောင်းအရာ' ဟူသောအနက် ဟောသည်။
- 'ဒီပနီ' မှာ 'အလင်းပြ' ဟူသောအနက် ဟောသည်။

ထို ပုဒ် ၃ ပုဒ်ကို ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ 'မြတ်စွာဘုရား အကြောင်းအရာ အလင်းပြကျမ်း' ဟု အဓိပ္ပာယ် ရရှိသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'အနိယတ' ကို
ပါဠိသက်ဝေါဟာရ အဘိဓာန်တွင်
'အမြဲမမှတ်အပ်သော။
မသေချာသေးသော။ သာမန်ဖြစ်သော။
မထင်ရှားသော။' ဟု
အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ပြသည်။
'မသေချာသေးသော ဗျာဒိတ်စကား'
ဟု ဆိုလိုရိပ် ရှိသည်။

တထာဂတဥဒါဒီပနီကျမ်း၌ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဗုဒ္ဓဝင်ကို အကျယ်အပြန့် ရေးသားထားသည်။ ထိုကျမ်း၌ ထူးခြားသောအကြောင်းအရာများ ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူရန် ဆုပန်ခန်း ရေးရာ၌ 'စိန္တိတံ သတ္တသင်္ချေ' အစရှိသောဂါထာကို ရှင်းလင်းပြရင်း၊

နှုတ်တော်မြွက်၍ ဆုပန်သော ၉ သင်္ချေအခန်းတွင် ဤသို့ တွေ့ရသည်။

'ထို ၉ အသင်္ချေတို့တွင် သဗ္ဗဘဒ္ဒအသင်္ချေ၌ ငါတို့အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်သည် 'နန္ဒာ' မည်သောပြည်၌ 'လောကသာရ' အမည်ရှိသော စကြာမင်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သာကီဝင်မင်းမျိုး 'သကျမုနိပေါရာဏ ဂေါတမ' အမည်တော်ရှိသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် စကြာမင်းသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား စန္ဒကူးနံ့သာအတိပြီးသော၊ စုလစ်အမွမ်းတပ်သော ကျောင်း ၁ သိန်း, မဏ္ဍပ် ၁ သိန်း, စကြံ ၁ သိန်း, × × × × ဆွမ်းဝတ် ၁ သိန်း, အပ် ၁ သိန်း၊ ဤသို့သောအလှူကြီးကို ပေး၍၊ 'နောင်အခါ အရှင်ဘုရားနှင့်အတူ ဘုရားဖြစ်ရပါလို၏' ဟု နှုတ်မြွက်၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ တောင်းဟန်ကား 'အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ အမည်လည်း 'သကျမုနိဂေါတမ, ခမည်းတော်လည်း သုဒ္ဓေါဒန, မယ်တော်လည်း သိရိမဟာမာယာ, မယားကား ယသောဓရာ, သားကား ရာဟုလာ, ဖွားဖက်ကျွန် ဆန်, စီးသည့်မြင်းယာဉ် ကဏ္ဍက, ပြည်လည်း ကပိလဝတ်,ပွင့်သည့်သစ်ပင် ညောင်ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤသို့ အချင်းခပ်သိမ်း အရှင်ဘုရားနှင့် အတူတူချည်း ဖြစ်ရပါလို၏' ဟု ဆုတောင်း၏။ ထိုအခါ သကျမုနိပေါရာဏဂေါတမဘုရားလည်း 'ငါ့အတူ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေးမူကား ဝေးသေး၏။' ဟု အနိယတဗျာဒိတ် ကြားတော်မူခဲ့၏။'

'အနိယတဗျာဒိတ်' ဟုသုံးထားသည်။ အနိယတကို ပါဠိသက်ဝေါဟာရ အဘိဓာန်တွင် 'အမြဲမမှတ်အပ်သော။ မသေချာသေးသော။ သာမန်ဖြစ်သော။ မထင်ရှားသော။' ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြသည်။

'မသေချာသေးသော ဗျာဒိတ်စကား။' ဟု ဆိုလိုရိပ် ရှိသည်။

ထိုသို့ ပေါရာဏဂေါတမမြတ်စွာဘုရားထံမှောက်တွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်သည် စကြာမင်းဘဝဖြင့် ဘုရားဆုပန်ခဲ့ကြောင်းကို တထာဂတဥဒါနဒီပနီ၏ ရှေးကျမ်းဖြစ်သော တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်း၌ လည်းကောင်း၊ နှောင်းဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းများဖြစ်သော မာလာလင်္ကာရ, ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းတို့၌ လည်းကောင်း မတွေ့ရချေ။

သက္ကရာဇ် ၁၃၅၉ ခုနှစ် (ခရစ်နှစ် ၁၉၉၇) တွင် သာသနာရေးဦးစီးဌာနမှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းနိဒါန်းတွင် နိဒါန်းရေးသူ ဦးထွန်းလှိုင်က တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်းကို

'တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း၌ မြတ်စွာဘုရား၏အကြောင်းအရာများကို အကျယ်တဝင့်ဖော်ပြ ရေးသားထားသည်မှာ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ရာ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိလှပေသည်။ ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပိဋကတ်စာပေပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ စသည်၌ နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်သည်ကို ဤကျမ်း၌ ပေါ်လွင်ထင်ရှားလှပေသည်'ဟု ရေးသားထားသည်။ သို့သော် 'တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း၌ ထေရဝါဒပိဋကတ်စာပေ၌ မတွေ့ရသည့် အကြောင်းအရာအချို့တွေ့ရသည်။'ဟု မှတ်ချက်ပြုပြီး၊ အကြောင်း ၃ ရပ် ဖော်ပြထားသည်။

ထိုအကြောင်း ၃ ရပ်မှာ -

၁- ဝသုန္ဓရေမြေစောင့်နတ်က ဆံရေညှစ်၍ မာရ်နတ်ပြေးရခြင်း။

၂- ဇမ္ဗုပတိမင်းကို မြတ်စွာဘုရား ချေချွတ်ခြင်း။

၃- နက္ခတ္တပရိစ္ဆေဒ ၁၀ ပါးကို ပြခြင်း ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် ဘုရားဖြစ်မည့်နေ့ နေမဝင်မီအချိန် ဗောဓိပင်ရင်း ရွှေပလ္လင်တော်၌ စံနေတော်မူစဉ် မာရ်နတ်သားသည် စစ်သည်အင်အားဖြင့်လာပြီး၊ 'သူ့ပလ္လင်ဖြစ်ကြောင်း' အရေးဆို၏။ မြတ်စွာဘုရားက မာရ်နတ်သားအား 'သင့်ပလ္လင်ဖြစ်ကြောင်း မည်သူ သက်သေရှိသနည်း။'ဟု မေးလေသော်၊ မာရ်နတ်၏စစ်သည်များက မာရ်နတ်ဘက်လိုက်၍ သက်သေခံကြ၏။

မြတ်စွာဘုရားက 'အခြားဘဝများ အသာထား၍ ဝေဿန္တရာဘဝက လှူခဲ့သောအလှူကြီးများ၌ ရေစက်ချခဲ့သည်ကို ဤမြေကြီး သက်သေရှိ၏။'ဟု ညာလက်တော်ဖြင့် မြေကြီးကို ညွှန်ပြလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားက 'အခြားဘဝများ အသာထား၍ ဝေဿန္တရာဘဝက လှူခဲ့သော အလှူကြီးများ၌ ရေစက်ချခဲ့သည်ကို ဤမြေကြီး သက်သေရှိ၏'ဟု ညာလက်တော်ဖြင့် မြေကြီးကို ညွှန်ပြလေ၏။

ထိုအခန်းကို တထာဂတဥဒါနဒီပနီတွင် ဤသို့ ဆက်လက်ရေးဖွဲ့ထားသည်။

'ထိုအခါ ၂သိန်း ၄သောင်း ယူဇနာအထုရှိသော မြေကြီးသည် အိုးထိန်းသည်၏ ပျဉ်ပြားစက်ကဲ့သို့ ဝန်းဝန်းလည်လျက် သည်းစွာသောအသံကို ပြု၏။ မြေကြီး၏အသံဖြင့် ကောင်းကင်သည်လည်း မိုးကြိုးထစ်သကဲ့သို့ ပြင်းစွာမြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ သတ္တရဘန် တောင်စဉ် ၇ ထပ် အစရှိသည်တို့သည်လည်း ပြင်းစွာသောအသံဖြင့် မြည်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော စကြဝဠာတိုက်သည် မီးလောင်သောဝါးတောကဲ့သို့ ဖျစ်ဖျစ်ဖျစ်ဖျစ်အသံကို ပြု၍ ပြင်းစွာသောမြည်ခြင်းဖြင့် မြည်၏။ ပူလှစွာသောအိုးကင်း၌ ပစ်အပ်သော စပါးကဲ့သို့ အလုံးစုံသောကောင်းကင်၌ မိုးမရွာဘဲ, တိမ်တောင်မတက်ဘဲ နတ်စက်တို့သည် ပစ်ကုန်၏။ ပြောင်ပြောင်တောက်သော မီးကျီးစုမိုး ရွာသကဲ့သို့ ပြိုးပြိုးပြက်အလျှံထွက်ကုန်လျက် မိုးကြိုးစက်တို့သည် ကျကုန်၏။

'မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင် ၂ ပါးတို့၏ အကြား၌ဖြစ်သော မာရ်နတ်သားသည် ကိုးကွယ်ရာမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပုန်းအောင်းရာမရှိသည် ဖြစ်၍ ကြီးစွာသော ကြောက်ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ယူဇနာ ၂ သိန်း ၄ သောင်း အထုရှိသောမြေကြီးကို စောင့်သောနတ်သားသည် မာရ်နတ်ကို မြေခြားရာသို့ငင်၍ ချအံ့သကဲ့သို့၊ လက်ယာလက်တော် ရှေးရှုညွှန်ရာအရပ်မှ မြေကို ထက်ခြမ်းခွဲလျက် ထွက်လတ်၍ 'သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဤပလ္လင်ကို လိုသောကြောင့် ဒါန,သီလအစရှိသော ပါရမီတို့ကို ဖြည့်သောအခါတို့၌ မြေနတ်သားကို တိုင်ကြား၍ သက်သေပြုသောကုသိုလ်အဖို့၏ ချသောရေစက်သည် ဦးခေါင်းဖြင့်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ခံယူရသောကြောင့် ယခုထက်တိုင် ဆံပင်သည် မသွေ့မခြောက်သေး။’ဟု မာရ်နတ်သားအား နှုတ်မြွက်၍၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့် ဆံရင်းကို ကိုင်၍၊ လက်ယာလက်ဖြင့် လိမ်၍ညှစ်သော်၊ ကျိတ်ကျိတ်မြည်သောအသံသည် မာရ်နတ်သား၏ နားထဲသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ‘တံကျင်ဖြင့် နားတွင်းကို ထုတ်ချင်းလျှိုထိုးဘိသည်။’ မှတ်ထင်၍၊ ဂိရိမေခလာဆင်၌ စိုက်ထောင်သောအောင်တံခွန်ကို လှဲ၍၊ လက်နက် ၁၀၀၀ကို စွန့်၍၊ ဂိရိမေခလာဆင်ကိုမျှ မကြည့်။ မျက်နှာလှည့်မိရာအရပ်ကို ဦးစိုက်၍ နောက်ကလိုက်အံ့သကဲ့သို့ထင်လျက် ဝသဝတ္တီဘုံတိုင်အောင် ပြေးရလေ၏။

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူပြီး မာရ်နတ် လာရောက်စစ်ထိုးခန်းသည် ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဝင် သုတ္တနိပါဠိကတ် ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော် သုတ္တနိပါတ် မဟာဝဂ် ပဓာနသုတ်တွင် ပါသည်။ လိုအပ်သမျှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြရသော်၊

‘နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်ထားသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရဉ္စရာမြစ်နား၌ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှာ အလွန်အားထုတ်လျက်၊ အပွနာစျာန်ကို အားထုတ်နေသော ထိုငါဘုရားကို ‘အရှင်ဘုရားသည် ကြုံလှီလှပါ၏။ အဆင်း မလှတော့ပါပြီ။အရှင်၏သေခြင်းသည် နီးကပ်လှပါ၏’ဟု မာရ်နတ်သည် သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောစကားကို ပြောလျက် ချဉ်းကပ်၏။ ‘တရားအားထုတ်မှုဖြင့် အဘယ်ပြုလိမ့်မည်နည်း။ တရားအားထုတ်ရန် ခရီးသည် အသွားခက်လှ၏။ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဖြစ်နိုင်ခဲ၏။’ဟု ဤဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုလျက် မာရ်နတ်သည် မြတ်စွာဘုရားအနီး၌ ရပ်တည်၏။

‘ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ဆိုတတ်သော ထိုမာရ်နတ်အား မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစကားကို မိန့်ဆို၏။ ‘မေ့လျော့မှု၏အဆွေဖြစ်သော မာရ်နတ်ယုတ်။ ဤအရပ်သို့ သင်လာခြင်းကား သင့်အကျိုးအတွက်သာ လာခြင်းဖြစ်၏။’

မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၊ မာရ်နတ်၏ ‘ကာမရာဂ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်ခြင်း။ အရတိ၊ ကောင်းမှု၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။ ခုပ္ပိပါသ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်တတ်ခြင်း။ တဏှာ၊ တပ်မက်မှုကို ရှာမှီးခြင်း။ ထိနမိဒ္ဓ၊ ပျင်းရိငိုက်မျဉ်းခြင်း၊ ဘိရု၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ခြင်း။ မက္ခထမ္ဘ၊ ကျေးဇူးမဲ့ပြုခြင်း, ခက်ထန်ခြင်း။ လာဘသိလောဘသက္ကာရ မိစ္ဆာလဒ္ဓ၊ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံယုတ်မာသော လာဘ်,ကျော်စောပူဇော်ခံမှုကို နှစ်သက်လက်ခံခြင်း။ အတ္တုက္ကံသန ပရဝမ္ဘန၊ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ခြင်း, သူတစ်ပါးတို့အား ရှုတ်ချခြင်း။’ စသော မာရ်စစ်သည် ၁၀ ပါးကို ရှင်းပြပြီး၊

‘‘မာရ်နတ်ယုတ်။ ဤ ၁၀ မျိုးသည်ကား သမဏဗြာဟ္မဏတို့ကို နှောင့်ယှက်တတ်သော မည်းနက်သောအကုသိုလ်ရှိသည့် သင်မာရ်နတ်၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတည်း။ မရဲရင့်သူသည် ထိုစစ်သည် ၁၀ မျိုးကို မအောင်မြင်နိုင်။ ထိုစစ်သည် ၁၀ မျိုးကို အောင်မြင်နိုင်ခဲ့မှုကား ချမ်းသာကို ရ၏။

မည်းနက်သောအကုသိုလ်ရှိသည့်
သင်မာရ်နတ်၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတည်း။
မရဲရင့်သူသည်
ထိုစစ်သည် ၁၀ မျိုးကို မအောင်မြင်နိုင်။
ထိုစစ်သည် ၁၀ မျိုးကို
အောင်မြင်နိုင်ခဲ့မှုကား
ချမ်းသာကို ရ၏။

‘‘မာရ်နတ်။ ငါသည် ထက်ဝန်းကျင်အရပ်မှ စစ်တိုက်ရန်ထွက်လာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကိုမြင်ရသောကြောင့် ‘ငါ့ကို တည်ရာဌာနမှ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မရွေ့လျောပါစေလင့်။' ဟု (နှလုံးသွင်း၍) ဂိရိမေခလာဆင်နှင့် တကွဖြစ်ခဲ့သော မာရ်နတ်ကို စစ်ထိုးရန် ရင်ဆိုင်ထွက်ခဲ့၏။

"ငါသည် မှန်ကန်သောကြံစည်မှု- 'သမ္မာသင်္ကပ္ပ' ကို လေ့လာခြင်း ရှိသည်ကိုပြုလျက်၊ မှန်ကန်သောအောက်မေ့မှု 'သမ္မာသတိ' ကိုလည်း ကောင်းစွာတည်သည်ကိုပြု၍ များစွာသောတပည့်သာဝကတို့ကို ဆုံးမလျက် တိုင်းပြည်တစ်ခုမှ တိုင်းပြည်တစ်ခုသို့ လှည့်လည်တော့အံ့။"

မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့မိန့်တော်မူသောအခါ မာရ်နတ်သည် 'သတိရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏ ချွတ်ယွင်းချက်အခွင့်အရေးကို ရလိမ့်မည်။' ဟု နှလုံးသွင်းပြီး ၇ နှစ်ပတ်လုံး ထက်ကြပ်မကွာ အစဉ်လိုက်ခဲ့သော်လည်း၊ 'အခွင့်အရေး မရ' ဟု ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး၊

စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော ထိုမာရ်နတ်၏ လက်ကတီးကြားမှ စောင်းသည် လျှောကျ၏။ ထို့နောက် ထိုမာရ်နတ်သည် နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ပင် ကွယ်ပျောက်လေသတည်း။

ထေရဝါဒကျမ်းများတွင် ဝသုန္ဒရေ ဆံရေညှစ်သည့်အခန်း မပါဝင်ပေ။ တထာဂတဥဒါနဒီပနီ၌ ဝသုန္ဒရေနတ်သား ဆံရေညှစ်သည် ဟုသာ ပါသည်။

ပဓာနသုတ်လာ မြတ်စွာဘုရားနှင့် မာရ်နတ်သားစစ်ထိုးခန်းကို အဝိဒူရေနိဒါနကထာနှင့် အပဒါန်အဋ္ဌကထာတို့တွင် ထပ်မံဖွင့်ဆိုလိုက်သောအခါ၊ မြတ်စွာဘုရားက မြေကြီးကို လက်ညှိုး၍ သက်သေတည်စေခန်း ဖြစ်လာသည်။

ထေရဝါဒကျမ်းများတွင် ဝသုန္ဒရေ ဆံရေညှစ်သည့်အခန်း မပါဝင်ပေ။ တထာဂတဥဒါနဒီပနီ၌ ဝသုန္ဒရေနတ်သား ဆံရေညှစ်သည်ဟုသာ ပါသည်။

ဤအကြောင်းရင်းကို ဆရာတိုက်စိုး ကလေ့လာပြီး၊ 'ဝသုန္ဒရေ ဆံရေညှစ်ခန်းသည် အိန္ဒိယဒေသဖြစ် သင်္သကရိုက်ဘာသာရေး လလိတဝိတ္ထာရကျမ်း၊ ကမ္ဘောဇနှင့် ယိုးဒယားဖြစ် (အေဒီ ၁၈ ရာစု၌ ပါဠိဘာသာဖြင့် ပြုစုသော) ပထမသမ္ဗောဓိကျမ်းမှ ဖြစ်ကြောင်း။' ရှင်းပြပြီး၊ ဤသို့ ဆက်လက်ရေးသားထားသည်။

'အဝိဒူရေနိဒါနကထာနှင့် အပဒါန်အဋ္ဌကထာတွင် လာသည်အထိ မြေကြီးက သက်သေခံသည်ဟု သာမန်သိရလေသည်။ လလိတဝိတ္ထာရကျမ်းနှင့် ပထမသမ္ဗောဓိကျမ်းတွင် လာသည်မှာကား ဘုရားလောင်း၏ တိုင်တည်ချက်အရ မြေကြီးသည် နတ်သမီးအသွင်ဖြင့် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထို့ပြင် ဘုရားလောင်း အလှူဒါနပြုခဲ့သည်နှင့်အမျှ ရေစက်ချသဖြင့် သူ့ဆံပင်သည် ရေ စိုရွှဲနေပါလေသည်။ ဝသုန္ဒရေ(ထာဝရာ)နတ်သမီးသည်လည်း သက်သေခံသည့်သဘောဖြင့် ဆံပင်ကို ရေညှစ်ပြလေသည်။ ထိုအခါ ချောင်းစီး၍ မာရ်နတ်၏စစ်သည်တို့လည်း ရေထဲတွင် မျောပါကုန်လေတော့သည်။'

ဝသုန္ဒရေ ဆံရေညှစ်ခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သက္ကရာဇ် ၁၀၄၆ခုနှစ် (ခရစ်နှစ် ၁၆၈၄ခုနှစ်)တွင် ရေးသားပြီးစီးသည့် ဒုတိယတောင်ဖီလာဆရာတော်၏ 'အစိန္တေယျလေးပါး ဝတ္ထု' တွင် ဤသို့ မှတ်ချက်ပြုပြီး သတိပေးထားသည်။

'ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် မြေကို သက်သေတည်တော်မူ၍ မာရ်နတ်သား ပြေးသောအရပ်၌ အချို့သောသူတို့သည် 'မြေကို သက်သေတည်တော်မူလျှင်ပင်၊

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မြေက ဝသုန္ဒရေ ပေါ်တည့်၍ ဆံရေစက်စက်ခါလိုက်လျှင်ပင် မာရ်နတ်သား ပြေးလေသည်' ဟူ၍ ဆိုကြကုန်သည်။ မှတ်လည်း မှတ်ကြကုန်သည်။ ထိုသို့ မှတ်ခြင်းသည်ကား ဥမင်, လိုဏ်ခေါင်း, တံခွန် စသည်တို့၌ ဆံရေခါသည့်အဟန် မိန်းမရုပ် ရေးကြကုန်သည်၊ ထုကြကုန်သည်တို့ကို မြင်ကုန်၍ မှတ်ကြကုန်သည်။ ကျမ်းဂန်၌လာသည် မဟုတ်။ ပရိကပ္ပ ကြံ၍သာ ပြုလေကုန်သည်။ ထိုသို့ ပြုခြင်းကား 'ပထဝီသဒ္ဒါသည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သောကြောင့် မိန်းမ ဖြစ်ရာ၏' ဟူ၍ မိန်းမရုပ် ရေးလေကုန်သည်။ထိုသို့ကြံခြင်းသည်ကား ကျမ်းဂန်လာသည်စကားနှင့် ချွတ်လွဲသည်ဖြစ်သောကြောင့် မမှတ်အပ်။'

'မနောသာရဉမင်တွင်
ဝသုန္ဒရေနတ်ရုပ် ရေးသောကာလ
တိပိဋကလင်္ကာရဆရာတော်
(တောင်ဖီလာဆရာတော်)က
'ကျမ်းဂန် မလာ။ ဖျက်ဘိ'ဟု
မိန့်တော်မူ၍

မုံရွာ အရှင်သိရိမာလာက မုံရွေးဇေတဝန်ဆရာတော်အား "ဗောဓိပလ္လင်၌ မာရ်နတ်သားကိုသိစေလို၍ ဘုရားသခင်က သက်သေညွှန်သောအခါ၊ ဝသုန္ဒရီနတ်မိန်းမသည် ဆံရေကိုညှစ်၍ သက်သေခံသောကာလ၊ ဆံကရေသည် မြစ်ကြီး ၅ သွယ်ဖြစ်၍ မာရ်နတ်သား စသည်တို့သည် ရေ၌ မျောပါပျက်ခြင်းတွင် ဝသုန္ဒရီ ဆံရေခါသည်, မခါသည်ကို သိလိုပါသည်။'ဟု မေးမြန်းလေ၏။

မုံရွေးဆရာတော်က အပဒါန်အဋ္ဌကထာနှင့် မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ ပါသရာသိသုတ်အဖွင့်တို့ကို ကိုးကားပြီး

'ဤသို့ မြေကြီးသာ သက်သေခံ၍ မြည်ကြောင်းကို ဆိုသည်။ ဝသုန္ဒရေနတ်သမီးသည် ဆံရေခါသည် သက်သေခံလာကြောင်းကို မဆို။ ဆံက ရေလျှော၍၊ မြစ်ကြီးမြစ်ငယ် ဖြစ်၍ စီးသွားရာတွင် မာရ်နတ်သားစစ်သည်တို့ မျောပါ၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းကိုလည်း မဆိုဖြစ်သည်။'ဟု အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီး၊

'မနောသာရဉမင်တွင် ဝသုန္ဒရေနတ်ရုပ် ရေးသောကာလ တိပိဋကလင်္ကာရဆရာတော်(တောင်ဖီလာဆရာတော်)က 'ကျမ်းဂန်မလာ။ ဖျက်ဘိ။' ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဖျက်ရကြောင်း။'လည်း ထည့်သွင်းရေးသားထားသည်။

တောင်ဖီလာဆရာတော် (ခရစ်နှစ် ၁၅၇၈–၁၆၅၁)က 'ဝသုန္ဒရေနတ်ရုပ်ကိုဖျက်ရန် မိန့်တော်မူသည်'ဟုဆိုထားသဖြင့်၊ တောင်ဖီလာဆရာတော်၏ ဖွား– လွန် သက္ကရာဇ်သည် ခရစ်သက္ကရာဇ်အရ ၁၆ ရာစုနှင့် ၁၇ ရာစုလယ်ထိ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုကာလများအတွင်းကပင် ဝသုန္ဒရေ ဆံရေညှစ်ဇာတ်လမ်း မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေပြီဟု ဆိုရပေမည်။

ဆရာတိုက်စိုးက ကမ္ဘောဇနှင့် ယိုးဒယားဖြစ် ပထမသမ္ဗောဓိကျမ်းသည် အေဒီ ၁၈ ရာစု၌ ပါဠိဘာသာဖြင့် ပြုစုသည်ဆိုသောကြောင့်၊ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာသော ဝသုန္ဒရေ ဇာတ်လမ်းသည် အိန္ဒိယဒေသဖြစ် သင်္ကရိုက်ဘာသာရေး လလိတဝိတ္တာရကျမ်းကို အခြေခံလိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဇမ္ဗုပတိမင်းကို မြတ်စွာဘုရား ချွတ်တော်မူခန်းသည်လည်း ထေရဝါဒ ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့တွင် မပါဝင်သော အကြောင်းအရာအဖြစ် ပညာရှင်တို့ မှတ်ချက်ပြုကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ မြတ်စွာဘုရားဆင်းတုတော်အချို့တွင် မကိုဋ်သရဖူ, နရကင်း, လည်ရွဲတန်ဆာ, လက်ကောက်, လက်ကျပ်, ခြေနင်း၊ မင်းရုပ်သဏ္ဌာန် မင်းဝတ်တန်ဆာများဆင်ယင်လျက် ထုလုပ်ကိုးကွယ်ကြသည်။ ထိုသို့ ဆင်ယင်လျက် မရှိကုန်သေးသော မြတ်စွာဘုရားဆင်းတုတော်များကိုလည်း ရွှေမကိုဋ်များ, ရွှေစလွယ်များ တပ်ဆင်ပူဇော်ပြီး ကိုးကွယ်တတ်ကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် '၇ ရက်ကြာလျှင် စကြဝတေးမင်းဖြစ်မည်' ဟုပြောပါလျက်၊ မင်းအဖြစ်,မင်းစည်းစိမ်ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာသောကြောင့် တောထွက်၍ ဒုက္ကရစရိယာ ၆ နှစ်ကြာ ကျင့်တော်မူရကာ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးပါမှ ဆင်းတုတော်များတွင် မင်းဝတ်တန်ဆာများ ဆင်ယင်လာခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ဆန္ဒတော်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်ဟု ယုံကြည်သူများက ယုံကြည်ကြသည်။ ဤသို့ ထူးခြားစွာ ထုလုပ်ကိုးကွယ်ကြသည်ကို စိတ်ဝင်စားသူကလည်း စိတ်ဝင်စားသည်။ ထိုသို့ စိတ်ဝင်စားသူတို့တွင် မုံရွာ အရှင်သီရိမာလာလည်း ပါဝင်သည်။

မင်းအဖြစ်,မင်းစည်းစိမ်ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာသောကြောင့် တောထွက်၍ ဒုက္ကရစရိယာ၆နှစ်ကြာကျင့်တော်မူရကာ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးပါမှ ဆင်းတုတော်များတွင် မင်းဝတ်တန်ဆာများဆင်ယင်လာခြင်းသည်

မုံရွာ အရှင်သီရိမာလာက မုံရွေးဇေတဝန်ဆရာတော်ဘုရားအား 'ဘုရားရုပ်တု တော်များမှာ ဘယက်တန်ဆာဆင်ဟန်၊ နရကင်း, မကိုဋ်တန်ဆာ ဆောင်းဟန် တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုလုပ်ရသနည်း။' ဟု ကြားလျှောက်သည်။

ဆရာတော်က ဒီဃနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော် မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့် အဋ္ဌကထာကို မှီငြမ်းဖြေဆိုထားသည်။ အဖြေမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်လာ အဓိပ္ပာယ်ကား

'အာနန္ဒာ။ ငါဘုရားသည် များကုန်သောမင်းတို့၏ပရိသတ်သို့ ကပ်၍ နေခဲ့ဖူး၏။ စကားပြောဟော၍လည်း နေခဲ့ဖူး၏။ ဆွေးနွေးခဲ့ဖူး၏။ ထိုမင်းတို့၏ ပရိသတ်၌ အကြင်သို့ သဘောရှိသော သူတို့၏အဆင်းသည် ရှိ၏။ ထိုနှင့်တူသော ငါ၏အဆင်းသည်လည်းဖြစ်၏။ အကြင်သို့သဘောရှိသော သူတို့၏ အသံသည်ရှိ၏။ ထို့နှင့်တူသော ငါဘုရား၏အသံသည်လည်းဖြစ်၏။ တရားစကားကိုဆိုသော ငါ့ကိုမူကား 'လူလော, နတ်လော' ဟု မသိလေကုန်။'

ပါဠိတော်အဖွင့် အဋ္ဌကထာ၌လည်း အဓိပ္ပာယ်ကား

'တစ်ပါးသောစကြဝဠာသားတို့သည် ဖြူကုန်၏။မည်းကုန်၏။ ဘုရားသခင်ကား ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိ၏။ ထိုသူတို့တစ်တမူကား မိမိတို့နှင့် တူသော သဏ္ဌာန်ကိုသာ ထင်လေကုန်၏။ အကြင်သို့သဘောရှိသော ထိုသူတို့၏အသံသည် ပြတ်သောအသံ, ကွဲသောအသံ, ကျီးအသံနှင့်တူသော အသံသည် ရှိကုန်၏။ ဘုရားသခင်မူကား ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့် တူသော အသံသာလျှင် ရှိသည်ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် မင်း၏နေရာ၌နေ၍

mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

စကားဆို၏။ 'ယနေ့ကား ငါတို့၏မင်းသည် သာယာသဖြင့် စကားဆိုဘိ၏ တကား။'ဟု ထိုသူတို့၏အကြံသည် ဖြစ်၏။'

ဤသို့စသည်ဖြင့်လာသော ပါဠိတော်,အဋ္ဌကထာစကားရပ်တို့တွင် စင်စစ်အားဖြင့်ကား ဘုရားသခင်၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းလည်း မရှိ။ လည်ရွဲ, ဘယက်, လက်ကောက်, လက်ကျပ်, လက်စွပ်, ခြေနင်း, နရကင်း, ဦးစိုက်, မကိုဋ္ဌ, စိန်တောင် ဆင်ယင်ခြင်းလည်း မရှိ။ ထိုသို့မရှိသော်လည်း အဝေးစကြ ဝဠာသားတို့ကသာ 'ငါတို့မင်းသည် အခါတစ်ပါး ဤကဲ့သို့သောစကားကို မပြောစဖူး။ ယနေ့သည်ကား အံ့ဖွယ်သရဲရှိသော တရားစကားကို ပြောဟော ပေသည်။' ဟူ၍ ထင်ကြကုန်သည်။ ဤသို့ 'မင်း'ဟူ၍ မှတ်ထင်လေသော အခိုက်အတံ့ကိုရည်၍၊ မင်းရုပ်,မင်းဝတ်,မင်းတန်ဆာနှင့်တကွ လုပ်လေ သည်ဟု ဆရာအဆက်ဆက် ပြောဟောသော ထုံး,နည်း,ဥပဒေသစကားကို ကြားလိုက်ရဖူးသည်။' ဟူ၍ဖြစ်သည်။

မုံရွေးဆရာတော်ဖြေဆိုချက်တွင် မိမိ အားကိုးဖြေဆိုသော မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်နှင့် အဋ္ဌကထာတို့တွင် 'မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် နရကင်း, ဦးစိုက်, မကိုဋ္ဌ, စိန်တောင် ဆင်ယင်ခြင်း မရှိကြောင်း။' ဝန်ခံထားပြီး ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် မင်းဝတ်မင်းစား နရကင်း, ဦးစိုက်, မကိုဋ္ဌ, စိန်တောင်ဆင်ယင်ထားသည့် ဝတ္ထုကြောင်းတစ်ရပ် ရှိသည်။ ထို ဝတ္ထုကြောင်းမှာ ဇမ္ဗုပတိမင်းချွတ်ခန်း ဖြစ်သည်။ ထိုဝတ္ထုကြောင်းအရ မကိုဋ္ဌဆောင်းမင်းဝတ်တန်ဆာဆင် ရုပ်တုများကို 'ဇမ္ဗုပတိချွတ်ခန်းပုံတော်' ဟု လူအများ ဆိုစမှတ်ပြုကြသည်။ ဇမ္ဗုပတိမင်းချွတ်ခန်းသည် တထာဂတ ဥဒါနဒီပနီကျမ်းတွင် ပါသည်။

'ငါတို့မင်းသည်
အခါတစ်ပါး ဤကဲ့သို့သောစကားကို
မပြောစဖူး။
ယနေ့သည်ကား
အံ့ဖွယ်သရဲရှိသော တရားစကားကို
ပြောဟောပေသည်' ဟူ၍
ထင်ကြကုန်သည်။
ဤသို့
'မင်း'ဟူ၍ မှတ်ထင်လေသော
အခိုက်အတံ့ကို ရည်၍၊

မြန်မာနိုင်ငံတွင် 'ရှေးဦးဗုဒ္ဓဝင်'ဟု ဆိုနိုင်သည့် တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်းမှ စပြီး၊ နောက်ပိုင်းကာလများအထိ ရေးခဲ့သမျှသောဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းများတွင် မည်သည့် ကျမ်းတွင်မျှ ဇမ္ဗုပတိမင်းချွတ်ခန်းဝတ္ထုကြောင်း မပါပေ။

ဇမ္ဗုပတိမင်းဝတ္ထုအချုပ်မှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

'တန်ခိုးကြီးမား၍ မာန်မာနခက်ထန်သော ဇမ္ဗုပတိမင်းသည် ညဦးယံ၌ မင်းမြောက်တန်ဆာ ၅ ပါးတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်၍ ပတ္တမြားခြေနင်းကို စီး၍၊ ခြေနင်း၏အာနုဘော်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍၊ ၁၀၁ ယောက်သော မင်းတို့ထံ လှည့်လည်၍ ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်းကို ခံယူ၏။ အပြန်တွင် ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏ နန်းတော်ပြာသာဒ်အထွတ်ကို ခြေနင်းဖြင့် ကန်ကျောက်၏။ ပုဆစ်ဒူးကို နန်းပြာသာဒ်အထွတ်နှင့် ခိုက်မိ၍ သွေးယိုစီး၏။ ဇမ္ဗုပတိမင်းသည် ဗိမ္ဗိသာရမင်း

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကိုဖမ်းရန် မြားလွှတ်လိုက်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းလည်း ကြောက်သောကြောင့် ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် မြတ်စွာဘုရားသီတင်းသုံးရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ သွားလေ၏။ မြားသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းထိ လိုက်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း တစ်ခုသော စက်ကို ဖန်ဆင်း၍ ဇမ္ဗုပတိမင်း၏မြားကို ဖမ်းစေ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဇမ္ဗုပတိမင်းသည် ကျွတ်ထိုက်သူဖြစ်နေသည်ကို မြင်၍ သိကြားမင်းကို ခေါ်ပြီး၊ 'သိကြားမင်း။ သင်သည် 'မင်းတကာတို့ကိုအစိုးရသော ရာဇာဓိရာဇက 'ခေါ်ချေ'စေသောကြောင့် လာသည်။'ဟု ဇမ္ဗုပတိမင်းကို ခေါ်ချေ။'ဟု စေတော်မူ၏။ သိကြားမင်းလည်း ဇမ္ဗုပတိမင်းကို ဆွဲငင် ခေါ်ယူလာ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ကြီးမားဆန်းကြယ်သောဗိမာန်ကို ဖန်ဆင်း၍ ထီးဖြူအောက်၌, ရတနာ ၇ ပါးဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်ထက်၌ အထူးထူးသောအရောင်အဆင်းတို့ဖြင့် တောက်ပလျက် ဗြဟ္မာမင်း၏အရုပ်ကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းနေတော်မူ၏။ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ ဇမ္ဗုပတိမင်း မြင်လေသော် ပျပ်ဝပ်ရှိကျိုးပြီး မြတ်စွာဘုရား၏ ဩဝါဒကို ခံယူလေ၏။'

ဒီပဲယင်းဆရာတော်သည် ဇမ္ဗုပတိမင်းချွတ်ခန်းကို အကျယ်တဝင့်ရေးသားထားသည်။ မည်သည့်ကျမ်းအထောက်အထားအရ ရေးသားကြောင်း မပါပေ။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းလည်း
ကြောက်သောကြောင့် ကိုးကွယ်ရာအဖြစ်
မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာ
ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ သွားလေ၏။
မြားသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းထိ လိုက်၏။
မြတ်စွာဘုရားလည်း
တစ်ခုသောစက်ကို ဖန်ဆင်း၍
ဇမ္ဗုပတိမင်း၏မြားကို ဖမ်းစေ၏။

ဇမ္ဗုပတိမင်းချွတ်ခန်းကို ကျောက်စာဝန် ဦးမြက သုတေသနပြုထားရာ၊ 'ထိုဝတ္ထုသည် ဇင်းမယ်ကျမ်းထွက် ဖြစ်သည်-ဟု ဆိုကြကြောင်း။'ပြောသည်။

ဒေါက်တာဖိုးနိုးကမူ 'ထိုဝတ္ထုသည် ရှေးမကျလှ။ ဇင်းမယ်သို့ မွန်မှ တစ်ဆင့် ရောက်လာသည်။' ဟု ဆိုကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဆရာတိုက်စိုး၏ သုတေသနပြုချက်အရ

'တက္ကသိုလ်များဗဟိုစာကြည့်တိုက်တွင် 'ဇမ္ဗုပတိပျို့'အမည်နှင့် လက်ရေးမူ စာမူတစ်စောင်ရှိသည်။ ပျို့စာဆိုမှာ မင်းရဲနရသူ ဖြစ်၍၊ ပျို့ပြီးစီးသည့်ခုနှစ်မှာ ၁၀၄၇ (ခရစ်နှစ် ၁၆၈၅) ဖြစ်သည်။ ဤပျို့လာ ဇာတ်လမ်းမှာလည်း တထာဂတဉဒါနဒီပနီကျမ်းလာ ဇမ္ဗုပတိမင်းချွတ်ခန်း ဇာတ်ကြောင်းနှင့် တူညီနေသည်။ ဇမ္ဗုပတိပျို့လာဇာတ်လမ်းကို ၁၀၄၇ ခုနှစ်တွင် မြန်မာဘာသာဖြင့် ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။'ဟု ဆိုသည်။

တထာဂတဉဒါနဒီပနီကျမ်းသည် သက္ကရာဇ် ၁၁၃၄ ခုနှစ်ပြီး ဖြစ်ရာ၊ ဇမ္ဗုပတိပျို့မှာ ထိုကျမ်းထက် ၈၇ နှစ် စောသည်။

နက္ခတ္တပရိစ္ဆေဒ ၁၀ ပါးမှာ မြတ်စွာဘုရား ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ အစပြုပြီး တေဇောဓာတ် လောင်တော်မူသည်အထိ 'မည်သည့်သက္ကရာဇ်, မည်သည့်လ, မည်သည့်ရက်တွင် မည်သည့်နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်ကြောင်း။' ရေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထေရဝါဒကျမ်းများတွင်မပါဘဲ၊ ဗေဒင်နက္ခတ်ဆန်နေသော အကြောင်းအရာများ ဖြစ်နေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်းသည် အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသည်။ ဤသို့ ကျယ်ဝန်းသည်မှာ အကြောင်းရပ်များကို အသေးစိတ် ခြယ်မှုန်းခြင်း၊ ဗဟုသုတ များပေးခြင်း တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

'အကြောင်းရပ်များကို အသေးစိတ်ခြယ်မှုန်းခြင်း' ဆိုရာ၌ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့ ပါရမီ ၁၀ ပါးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော် မူခြင်းမျိုးလို ဖြစ်သည်။ ပါရမီ တစ်ပါးချင်းကို အသေးစိတ်ဖော်ပြ၍ ရေးသားခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ဤသို့ အသေးစိတ်ခြယ်မှုန်းမှုမျိုးကို တစ်ကျမ်းလုံးလိုလို၌ တွေ့ရသည်။

'ဗဟုသုတများပေးခြင်း' ဆိုရာ၌ ဗျာဒိတ်ရကြောင်း အင်္ဂါ ၈ ပါး၊ မဟာသမ္မတမင်းမှ ဆင်းသက်လာသော မင်းဆက်ကို ပြခြင်း၊ ဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေနေအံ့သော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ပြခြင်း၊ ၃၂ ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့၏အကျိုးကို ပြခြင်း၊ ၃၂ ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ၈၀ ကို ပြခြင်း အစရှိသည်တို့ ဖြစ်သည်။ တစ်အုပ်လုံးတွင် ဤသို့ ဗဟုသုတ အချက် အလက်များစွာ ထည့်သွင်းရေးသားထားသည်။

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်းသည်
ခရစ်နှစ် ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင်
ပေမူမှ စာအုပ်မူသို့
ပထမဦးဆုံး ထွက်ပေါ်လာသည်။
သို့သော်

တထာဂတဥဒါနဒီပနီတွင် စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်အထိ ရေးသားထားပြီး၊ ပိဋကတ်တော်များ ပေထက်အင်္ဂါတင်သည်အထိ ပါဝင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ သာသနာရောက်ရှိလာပုံကိုလည်း အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြထားသည်။ ဟံသာဝတီ ရွှေမော်ဓောစေတီတော်ကို သာသနာ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ်-ကောဇာသက္ကရာဇ် ၈၂၅ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီမင်း ရာဇာဓိပတိမင်း ပြုပြင်သည်အထိ အချုပ်ကို ဖော်ပြထားသည်။

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်းသည် ခရစ်နှစ် ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် ပေမူမှ စာအုပ်မူသို့ ပထမဦးဆုံး ထွက်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် အပြည့်အစုံ မဟုတ်ချေ။

ရန်ကုန်မြို့ ဟံသာဝတီသတင်းစာပုံနှိပ်တိုက်မှ ပထမတွဲကိုသာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သည်။ နောင် ၄၄ နှစ်ကြာသောအခါမှ (ခရစ်နှစ် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင်) ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်က အုပ်တွဲ ၅ အုပ်ဖြင့် အပြည့်အစုံ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ သည်။

မောင်ဇေယျာ၏ သုတေသနပြုချက်အရ တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်သည့် စာအုပ်သည် မြန်မာပုံနှိပ်မူထက် ၅၆ နှစ် စောပြီး ပုံနှိပ်မူအဖြစ် ထွက်ပေါ်လာသည်။

၁၈၅၈ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ ပဲခူးပုံနှိပ်တိုက်မှ တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း t *P qwf; ud mif;xef;The Life or Legend of Gaudama : the Budha of the Burmese အမည်ဖြင့် ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ စာမျက်နှာ ၃၂၇ မျက်နှာရှိ၍ ပေမူမှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘာသာပြန် ဆိုသူမှာ ပြင်သစ်လူမျိုး ရိုမန်ကက်သလစ် ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းအုပ် ပေါလ်အင်ဘရိုစ် ဘီဂန်ဒက် (၁၈၁၃-၉၄) [The RT. Rev. Paul Ambrose Bigandet] ဖြစ်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထို ဘာသာပြန် ပုံနှိပ်မထုတ်ဝေမီ အာရှအရှေ့ပိုင်းနှင့် ကျွန်းစုဂျာနယ် အတွဲ ၆ မှ ၉ အထိ၊ ၁၈၅၂-၁၈၅၅ [The Journal of the Indian Archipelago and Eastern Asia in 1852-55 (Vol. 6-9)] တွင် ပထမဦးဆုံး ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။

တထာဂတဥဒါဒီပနီကျမ်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်သည် ထိုခေတ်က လူကြိုက်များခဲ့မည်ဟု ယူဆရသည်။

၁၈၆၆ခုနှစ်တွင် ထပ်မံပြင်ဆင် ဖြည့်စွက်တည်းဖြတ်၍ ရန်ကုန်မြို့ အေဘီအမ်ပုံနှိပ်တိုက်မှ ဒုတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။ စာမျက်နှာ ၅၃၈ မျက်နှာ ရှိလာသည်။

၁၈၈၀ပြည့်နှစ်တွင် လန်ဒန်မြို့ ထရပ်နာပုံနှိပ်တိုက်မှ တတိယအကြိမ်အဖြစ် ၂ တွဲခွဲ၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

၁၉၁၁ ခုနှစ်တွင် ယင်းပုံနှိပ်တိုက်မှ စတုတ္ထအကြိမ် ထပ်မံပုံနှိပ်ပြန်သည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ နယူးဒေလီမြို့ ဘာရက်တီယပုံနှိပ်တိုက်မှ ထပ်မံပုံနှိပ်ခဲ့သည်။

တထာဂတ ဥဒါနဒီပနီ
အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်မှုမှာ
ကမ္ဘာက သိကြသော်လည်း
မူရင်း မြန်မာဘာသာမှုကို
မြန်မာတို့
အသိ နည်းသေးသည့် သဘော,
အကြည့် နည်းသေးသည့် သဘော
တွေ့ရသည်မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ပင်။

တထာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ပုံနှိပ်မှုသည် မြန်မာဘာသာပုံနှိပ်မှုထက် တွင်ကျယ်စွာပုံနှိပ်ရသည်ကို တွေ့ရသည်။

မောင်ဇေယျာ၏အဆိုမှာ 'ကမ္ဘာသိ မြန်မာစာအုပ်များ' ဟူ၍ဖြစ်သည်။

မြန်မာပုံနှိပ်မှုမှာ ခရစ်နှစ် ၁၉၁၄ ခုနှစ်တွင် စာမြည်း ပထမအုပ် ထုတ်ဝေပြီး၊ နှစ် ၄၀ ကျော်ကြာမှ ခရစ်နှစ် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အပြည့်အစုံ ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေနိုင်သည်။

ယခုတစ်ဖန် နှစ် ၅၀ ကျော်ကြာမှ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ပန်းရွှေပြည် စာအုပ်တိုက်မှ ၂ အုပ်ခွဲ၍ ထုတ်ဝေနိုင်သည်။

တထာဂတဥဒါနဒီပနီ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်မှုမှာ ကမ္ဘာက သိကြသော်လည်း မူရင်း မြန်မာဘာသာမှုကို မြန်မာတို့ အသိ နည်းသေးသည့်သဘော, အကြည့် နည်းသေးသည့်သဘော တွေ့ရသည်မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ပင်။

'တထာဂတဥဒါနဒီပနီတွင် ထေရဝါဒကျမ်းများတွင် မပါဝင်သော ဇာတ်လမ်းအချို့ ပါဝင်သည်။' ဆိုသည်ကို ရှင်းပြရခြင်းမှာ ချင့်ချိန်ဝေဖန် လေ့လာနိုင်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

'စိန္တိတံ သတ္တ သချေယျံ' အစရှိသော ဂါထာအကြောင်းကို ရှေးဦးဗုဒ္ဓဝင် တထာဂတဝုပ္ပတ္တိကျမ်းတွင် ပါဝင်သကဲ့သို့၊ တထာဂတဥဒါနဒီပနီတွင်လည်း ပါဝင်သည်။

ဤဂါထာကို ဒုတိယတောင်ဖီလာဆရာတော် ရှင်ဂုဏရသာလင်္ကာရက 'ကျမ်းဂန်တတ်သော ဆရာမြတ်တို့ကား ဤဇာတတ္ထကီ,သောတတ္ထကီကျမ်း တို့ကို ဝန်ခံတော် မမူလေကုန်။ ယုံလည်း ယုံကြည်တော် မမူကုန်။ အဘယ် ကြောင့် ယုံတော် မမူသနည်း ဟူမူကား၊ သင်္ဂါယနာ ၃ တန်သို့ မဝင်သော

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကြောင့် ယုံကြည်တော် မမူကုန်' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ (ထိုကျမ်းတို့ကို) 'သုတ္တ, သုတ္တာနုလောမ, အာစရိယဝါဒ, အတ္တ နောမတိ' ဟူ၍၊ 'ဝိနည်း ၄ ပါးတွင် သုတ်သို့လည်း မသက်၊ သုတ်နှင့် လည်း မနီးနှော၊ အတ္တနောမတိသာ ဖြစ်သည်' ဟူ၍ ယုံကြည်တော် မမူကုန်သည့်, ဝန်ခံတော်မမူကုန်သည့်အပြင် ရှိသည်' ဟူ၍လည်းကောင်း ရေးသားထားသည်။

ထိုဆရာတို့၏ စကားသည်
ကျမ်းဂန်အများကိုလည်း မတိုင်းမထွာ၊
ယုတ္တိကိုလည်း မစာနာ၊
ပုဗ္ဗာစရိယကိုလည်း မညှာဘဲ
စိတ်ရှိတိုင်းသာ ဆိုရာရောက်မည်
ထင်သည်။'ဟု ဆင်ခြင်ပြီး

မုံရွေးဇေတဝန်ဆရာတော်ကလည်း ထိုဂါထာနှင့်ပတ်သက်၍ပင် သမန္တစက္ခုဒီပနီ ပုစ္ဆာ ၁၆၂ တွင် ဖြေဆိုတော်မူရင်း

'ထို သောတတ္တကီကျမ်းလည်း ကျမ်းကြီးကျမ်းမာလည်း မဟုတ်လွန်း။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သော်ကား 'သောတတ္တကီ,တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်းတို့ ဆိုသော စကားကို အခိုင်အခံ့ မဟုတ်လွန်း။'ဟု အယူရှိပေသည်။' စသည်ဖြင့် ဝေဖန် မှတ်ချက်ပြုသည်။

သို့ရာတွင် ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်က ဗိနတ္ထပကာသနီကျမ်းတွင် ထိုဂါထာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝေဖန်သည့်အခါ

'စိန္တိတံ သတ္တ သချေ်ယျံ'-စသောဂါထာသည် သင်္ဂါယနာဝင်ရှိ ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်တို့၌ မလာ။ ဇာတတ္တကီ, သောတတ္တကီနိဒါန်း ဤကျမ်း ငယ်တို့၌သာ လာသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ 'နောက်ဆရာတို့ ကြံစည်၍ ဆိုသောစကားသာ ဖြစ်ရာသည်။'ဟု ပညာရှိပြုသော အချို့ဆရာတို့ ဆိုကုန် သည်။ ထိုဆရာတို့၏ စကားသည် ကျမ်းဂန်အများကိုလည်း မတိုင်းမထွာ၊ ယုတ္တိကိုလည်း မစာနာ၊ ပုဗ္ဗာစရိယကိုလည်း မညှာဘဲ၊ စိတ်ရှိတိုင်းသာ ဆိုရာ ရောက်မည် ထင်သည်။'ဟု ဆင်ခြင်ပြီး၊

'ထိုကျမ်းပြုစုသူ ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် သင်္ဂါယနာတင်ကျမ်းဝင် ဆရာ ပင် ဖြစ်ပေသည်။'ဟု ဆိုသည်။ ထိုဆရာ၏ဂုဏ်ကို ဖော်ပြပြီးနောက်

'ယင်းသို့ စိန္တိတံ စသောဂါထာသည် သင်္ဂါယနာဝင်ကျမ်းတို့၌ မပါ သော်လည်း သင်္ဂါယနာဝင်ကျမ်းနှင့် မထူးမပြား စကားအဓိပ္ပာယ် ညီညွတ်သည်။ ဆရာကောင်းဆရာမြတ်တို့ ယုံမှတ်သည် ဖြစ်ရကား ဇာတတ္တကီ, သောတတ္တကီ ကျမ်းများကို ပေါ့စား မပြုသင့်ပေ။ ကျမ်းဆရာကို ရိုသေသဖြင့်လည်း ယုံကြည်စွာ မှတ်သင့်ပေသည်။' ဟူ၍ အလေးအမြတ်ပြုသင့်ကြောင်း ဆိုသည်။

ထိုနည်းတူပင် တထာဂတ ဉဒါနဒီပနီကျမ်းတွင် 'ထေရဝါဒဗုဒ္ဓကျမ်းများ နှင့် မညီညွတ်သောအကြောင်းအရာများ ပါသည်။'ဆိုသော်လည်း၊ ကျမ်းပြုသူ ဒီပဲယင်းဆရာတော်၏ ပညာဂုဏ်ရည်ကို အလေးအမြတ်ပြုသောအားဖြင့် 'ဆရာတော်၏ ဗုဒ္ဓဝင်တွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ဤသို့ ဤသို့ ကြည်ညို ပူဇော် ရေးဖွဲ့ထားပါတကား။'ဟု နှလုံးသွင်းမိကြလျှင် ဗဟုသုတတိုးပွားရာ ရောက်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ရပါသည်။ ။

ဦးအေးချို (မဟာဝိဇ္ဇာ)

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

တထာဂတဥဒါနဒီပနီ

ပထမပိုင်း

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK
mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

'အနန္တဂုဏသမ္ဗုန္နံ၊ သေဋ္ဌံ ဇေဋ္ဌံ အဂ္ဂံ ဇိနံ။
သဗ္ဗသတ္တဟိတာဝဟံ၊ သတ္တုဒြါနကထာချာတံ။ ။

'နိဗ္ဗာန နာယကံ နေယျံ၊ သာမလာရိယဒ္ဓံ နာထံ။
ဝန္ဒိတွာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ကရိဿဟံ ဗုဒ္ဓုဒြါနံ။ ။

'သဒ္ဓုနာနံ ပစ္ဆာကာလေ၊ သောတာလင်္ကာရဘာဝတ္တံ။
နီတတ္ထံ နာနာဂန္ထေသု၊ ဂဟေတွာ သခေ်ပေနေဝ။ ။'

'အဟံ၊ ငါသည်။ အနန္တဂုဏသမ္ဗုန္နံ၊ အဆုံးမရှိသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သေဋ္ဌံ၊ ချီးမွမ်း အပ်သောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ထသော။ ဇေဋ္ဌံ၊ ကြီးသောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ကြီးတော်မူထသော။ အဂ္ဂံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်တော်မူထသော။' ဇိနံ၊ မာရ် ၅ပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗသတ္တဟိတာဝဟံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သတ္တုဒြါနကထာချာတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဥဒါန်းစကားကို ဟောကြား တော်မူတတ်ထသော။

'နေယျံ၊ ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျသတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာန နာယကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ နာထံ၊ လူ ၃ ပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ သာမလာရိယဒ္ဓံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော သူတော်ကောင်း တို့၏တရား, အရိယာ ၈ ယောက်တို့နှင့် တကွဖြစ်တော်မူထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သင်္ခတ, အသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသော ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။

'ပစ္ဆာကာလေ၊ နောက်နောင်သောအခါ၌။ သဒ္ဓုနာနံ၊ သူတော်ကောင်း တို့အား။ သောတာလင်္ကာရဘာဝတ္တံ၊ နား၏တန်ဆာ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ နာနာဂန္ထေသု၊ အထူးထူးသောကျမ်းတို့၌။ နီတံ၊ ဆောင်သင့်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သခေ်ပေနေဝ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓုဒြါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဥဒါန်းစကားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိဿံ၊ ပြုပေလတ္တံ့။'

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၁- အသင်္ချေယျသရုပ်ကို ပြဆိုခြင်း။

'စိန္တိတံ သတ္တသင်္ချေယျံ၊ နဝသင်္ချေယျ ဝါစကံ။
ကာယဝါစာ စတုချာတံ၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ သမုပါဂတံ။ ။'

''သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တသင်္ချေယျံ၊ မဟာကပ်အပေါင်း ၇ သင်္ချေ ပတ်လုံး။ စိန္တိတံ၊ 'ဘုရားဆုကို တောင်းအံ့'ဟု ကြံ၍ ပါရမီကို ဖြည့်၏။ နဝသင်္ချေယျံ၊ မဟာကပ်အပေါင်း ၉ အသင်္ချေကာလပတ်လုံး။ ဝါစကံ၊ 'ဘုရား ဖြစ်ရလို၏'ဟု နှုတ်ဖြင့်တောင်း၍ ပါရမီကို ဖြည့်၏။ စတုချာတံ၊ ၄ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းကာလပတ်လုံး။ ကာယဝါစာ၊ ကိုယ်,နှုတ်, နှလုံး ၃ ပါးဖြင့် ပါရမီဖြည့်၍ ဆုတောင်း၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ သမုပါဂတံ၊ ကောင်းစွာရောက်၏။'

ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာ၌ အဓိပ္ပာယ်သော်ကား-

''ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည် 'ဘုရား ဖြစ်ရလို၏' ဟု စိတ်ဖြင့်ကြံလျက် ပါရမီကိုဖြည့်ရသည်ကား မဟာကပ်အပေါင်း ၇ သင်္ချေ ကြာ၏။ 'ဘုရား ဖြစ်ရလို၏' ဟု နှုတ်ဖြင့်တောင်း၍ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ရသည်ကား ၉ သင်္ချေနှင့် မဟာကပ်အပေါင်းများတောင် ကြာ၏။ ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး ၃ ပါးဖြင့်ဆုတောင်းလျက် ပါရမီဖြည့်ရသည်ကား ၄ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာအစွန်း ၁ သိန်းလျှင်တည်း။ ဤမျှ လောက်သောကာလပတ်လုံး ပါရမီ ၃၀, စွန့်ခြင်းကြီး ၅ ပါး, စရိယ ၃ပါးတို့ကိုဖြည့်ကျင့်၍ ဘုရား အဖြစ်သို့ရောက်ရ၏။'' ဟုလိုသည်။

ဤဂါထာ၌ သတ္တသင်္ချေယျ၏ သရုပ်ကား 'နန္ဒအသင်္ချေ, သုနန္ဒအသင်္ချေ, ပထဝီအသင်္ချေ, မဏ္ဍအသင်္ချေ, ဓရဏီအသင်္ချေ, သာဂရအသင်္ချေ, ပုဏ္ဍရီကအသင်္ချေ' ဟူ၍ ၇ ပါးတည်း။

ထို ၇ အသင်္ချေတို့တွင် 'နန္ဒအသင်္ချေ'၌ ဗြဟ္မဒေဝ အစရှိသော ဘုရား ၅၀၀၀ တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ သုနန္ဒအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၉၀၀၀။ ပထဝီအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၁ သောင်း။ မဏ္ဍအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၁ သောင်း ၁ ထောင်။ ဓရဏီအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၂ သောင်း။ သာဂရအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၃ သောင်း။ ပုဏ္ဍရီကအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၄ သောင်း။ ။ ဤသို့အားဖြင့် ၇ အသင်္ချေအတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားအပေါင်း ၁ သိန်း ၂ သောင်း ၅ ထောင် ရှိကုန်၏။

လူ ၃ ပါးတို့၏အထွတ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ထို ၁ သိန်း ၂ သောင်း ၅ ထောင်သောဘုရားတို့၏အထံ၌ 'ငါသည် ဘုရား ဖြစ်ရလို၏' ဟု စိတ်တော်ကသာ ကြံလျက်၊ 'အလှူ ကြီးစွာပေးခြင်း' စသော ပါရမီ ၃၀ တို့ကို ဖြည့်တော်မူခဲ့၏။

နဝသင်္ချေယျ၏သရုပ်ကား 'သဗ္ဗဘဒ္ဒအသင်္ချေ, သဗ္ဗဖုလ္လအသင်္ချေ, သဗ္ဗရတနအသင်္ချေ, ဥသဘက္ခန္ဓ အသင်္ချေ, မာနိဘဒ္ဒအသင်္ချေ, ပဒုမအသင်္ချေ, ဥသဘအသင်္ချေ, ခန္ဓုတ္တမအသင်္ချေ, သဗ္ဗဖာလအသင်္ချေ' ဟူ၍ ၉ ပါးတည်း။

mgyoe.com

ထို ၉ ပါးတို့တွင် သဗ္ဗဘဒ္ဒအသင်္ချေ၌ ပေါရာဏဂေါတမ အစရှိသော ဘုရား ၅ သောင်း ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဖုလ္လအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၆ သောင်း။ သဗ္ဗရတနအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၇ သောင်း။ ဥသဘက္ခန္ဓအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၈ သောင်း။ မာနိဘဒ္ဒအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၉ သောင်း။ ပဒုမအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၂ သောင်း။ ဥသဘအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၁ သောင်း။ ခန္ဓုတ္တမအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၅၀၀၀။ သဗ္ဗဖာလအသင်္ချေ၌ ဘုရား ၂၀၀၀ ဖြစ်၏။ ဤသို့လျှင်ပေါင်းသောအားဖြင့် ၉ အသင်္ချေအတွင်း၌ ၃ သိန်း ၈ သောင်း ၇ ထောင်ကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထို ၉ အသင်္ချေတို့တွင် သဗ္ဗဘဒ္ဒအသင်္ချေ၌ ငါတို့အရှင် ဂေါတမအလောင်းတော်သည် 'နန္ဒာ' မည်သောပြည်၌ 'လောကသုဒ္ဒရ'အမည်ရှိသော စကြာမင်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သာကီဝင်မင်းမျိုး 'သကျမုနိ ပေါရာဏဂေါတမ' အမည်တော်ရှိသော ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်စကြာမင်းသည် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား စန္ဒကူးနံ့သာအတိဖြစ်သော စုလစ်အမွမ်းတပ်သော ကျောင်း ၁ သိန်း, မဏ္ဍပ် ၁ သိန်း, စကြံ ၁ သိန်း, ဇရပ် ၁ သိန်း, ရေအိမ် ၁ သိန်း, တံခါးမုခ် ၁ သိန်း, ဆွမ်းဝတ် ၁ သိန်း, အပ် ၁ သိန်း။ ဤသို့သောအလှူကြီးကို ပေး၍၊ 'နောင်သောအခါ အရှင်ဘုရားနှင့်အတူ ဘုရား ဖြစ်ရပါလို၏' ဟုနှုတ်မြွက်၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ တောင်းဟန်ကား-

''အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ အမည်လည်း သကျမုနိဂေါတမ, ခမည်းတော်လည်း သုဒ္ဓေါဒန, မယ်တော်လည်း သိရိ မဟာမာယာ, မယားကား ယသောဓရော, သားကား ရာဟုလာ, ဖွားဖက်ကျွန် ဆန်, စီးသည့်မြင်းယာဉ် ကဏ္ဍက, ပြည်လည်း ကပိလဝတ်, ပွင့်သည့်သစ်ပင် ညောင်ဗုဒ္ဓေ၊ ဤသို့ အချင်းခပ်သိမ်း အရှင်ဘုရားနှင့် အတူတူချည်း ဖြစ်ရပါလို၏'' ဟု ဆုတောင်း၏။

ထိုအခါ သကျမုနိ ပေါရာဏဂေါတမဘုရားလည်း ''ငါ့အတူ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေးမူကား ဝေးသေး၏'' ဟု အနိယတဗျာဒိတ် ကြားတော်မူခဲ့၏။

ဤသို့လျှင် 'ပေါရာဏဂေါတမ' အစရှိသော ၉ အသင်္ချေတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ၃ သိန်း ၈ သောင်း ၇ ထောင်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ၌ ဒါန, သီလ အစရှိသော ကုသိုလ်ကိုပြုလျက် နှုတ်မြွက်၍ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူ၏။ တရားတော်ကို နာ၏။ ပါရမီ ၁၀ ပါး, စွန့်ခြင်းကြီး ၅ ပါး, စရိယ ၃ ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၍ အနိယတဗျာဒိတ်ကို ရတော်မူ၏။

ဤမျှသော စကားအစဉ်ကား- ငါတို့ ၃ လူ့အထွတ် အရှင်ဂေါတမဘုရားသည် ၇ အသင်္ချေတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားတို့၏အထံတော်၌ 'ဘုရားဆုကို တောင်းအံ့။' ဟု ကြံလျက်၊ ပါရမီဖြည့်ရန် ၉ အသင်္ချေတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ၌ 'ဘုရားဆုကို ရပါလို၏။'ဟု နှုတ်မြွက်၍ ဆုတောင်းတော်မူသဖြင့် ဒါန, သီလ အစရှိသော ပါရမီတို့ကို ဖြည့်တော်မူကြောင်းကို ဆိုသောစကားတည်း။

'ကာယဝါစာ စတုချာတံ' ဟူသောပါဠိ၌ '၄ အသင်္ချေ' ဟူသည်ကား 'သေလအသင်္ချေ, ဘာသအသင်္ချေ, ဇယအသင်္ချေ, ရုစိယအသင်္ချေ' ဟူ၍ ၄ ပါး တည်း။ ဤ ၄ အသင်္ချေ*တို့၌ ဘုရား မဖြစ်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မဖြစ်။ စကြဝတေးမင်းမျှသော်လည်း မဖြစ်။ အချည်းနှီး သုဉ်းခဲ့၏။

* 'ဤ ၄ အသင်္ချေတို့၌ ဘုရားမဖြစ်' စသောစကားကို ဆိုခြင်းသည် ၁ သင်္ချေတွင် ကမ္ဘာပေါင်း မရေတွက် နိုင်လောက်အောင် များပြားစွာရှိရာ ၁ ကမ္ဘာမျှလောက်သာ ဘုရားဖြစ်၍၊ ဘုရားမ ဖြစ်သော ကမ္ဘာပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိသည်ကိုရည်၍ ဆိုဟန်ရှိလေသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ၄ အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းမြောက်ဖြစ်သော သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ 'တဏှင်္ကရာ၊ မေဓင်္ကရာ၊ သရဏင်္ကရာ၊ ဒီပင်္ကရာ' ဟူ၍ ဘုရား ၄ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒီပင်္ကရာလွန်၍ သာရမဏ္ဍကပ်ဆုံးခဲ့လျှင် သေလအသင်္ချေ၌ လုံးလုံး ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သုဉ်းခဲ့၏။

ထိုသေလအသင်္ချေကိုလွန်၍ သာရကမ္ဘာ၌ ကောဏ္ဍညဘုရား ၁ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောဏ္ဍည ဘုရားလွန်၍ သာရကပ်ဆုံးခဲ့လျှင် ဘာသအသင်္ချေ၌လည်း ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သုဉ်းခဲ့၏

ထိုဘာသအသင်္ချေကို လွန်၍ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာထက်၌ မင်္ဂလ၊ သုမန၊ ရေဝတ၊ သောဘိတ၊ ဘုရား ၄ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ သောဘိတလွန်၍ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာဆုံးလျှင် ဇယအသင်္ချေ၌ လုံးလုံး ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သုဉ်းပြန်လေ၏။

ထိုအသင်္ချေကိုလွန်၍ ဝရကမ္ဘာထက်၌ အနောမဒဿီ၊ ပဒုမ၊ နာရဒ၊ ဘုရား ၃ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ နာရဒဘုရားလွန်၍ ဝရကပ်၏အဆုံး ရုစိယအသင်္ချေ၌လည်း လုံးလုံး ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သုဉ်းပြန်လေ၏။

- ထိုရုစိယအသင်္ချေကို လွန်၍ သာရကပ်၌ ပဒုမုတ္တရ ဘုရား ၁ ဆူသာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ပဒုမုတ္တရဘုရား လွန်၍ သာရကမ္ဘာဆုံးလျှင် ၁ ကမ္ဘာ ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သုဉ်း၏။
- ထို့နောက် မဏ္ဍကမ္ဘာထက်၌ သုမေဓာ၊ သုဇာတာ၊ ဘုရား ၂ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ မဏ္ဍကမ္ဘာဆုံးလျှင် ဘုရားမဖြစ်ဘဲ ကမ္ဘာပေါင်း ၁၈၀၀ သုဉ်း၏။
- ထို့နောက် ဝရကမ္ဘာ၌ ပိယဒဿီ၊ အတ္ထဒဿီ၊ ဓမ္မဒဿီ၊ ဘုရား ၃ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝရကမ္ဘာဆုံး လျှင် ၉၄ ကမ္ဘာ သုဉ်း၏။
- ထို့နောက် သာရကမ္ဘာ၌ သိဒ္ဓတ္ထ၊ ဘုရား ၁ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ သာရကပ်လွန်လျှင် ဘုရားမဖြစ်ဘဲ ၉၂ ကမ္ဘာ သုဉ်း၏။
- ထို့နောက် မဏ္ဍကမ္ဘာ၌ တိဿ၊ ဖုဿ၊ ဘုရား ၂ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ မဏ္ဍကမ္ဘာလွန်လျှင် ဘုရားမဖြစ်ဘဲ ၉၁ ကမ္ဘာ သုဉ်း၏။
- ထို့နောက် သာရကမ္ဘာ၌ ဝိပဿီ၊ ဘုရား ၁ ဆူသာ ဖြစ်တော်မူ၏။ သာရကမ္ဘာအဆုံး၌ ဘုရား မဖြစ်ဘဲ ကမ္ဘာ ၃၀ သုဉ်း၏။
- ထို့နောက် မဏ္ဍကမ္ဘာ၌ သိခီ၊ ဝေဿဘူ၊ ဘုရား ၂ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။ မဏ္ဍကမ္ဘာမှနောက်၌ ဘုရားမဖြစ်ဘဲ ကမ္ဘာ ၃၀ သုဉ်း၏။
- ထို့နောက် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ 'ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ' ဟူ၍ ဘုရား ၄ ဆူ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ဤ ငါတို့အရှင် ဂေါတမ ဖြစ်တော်မူသော အန္တရကပ်ဆုံး၍ နောက် အန္တရကပ် ၁ ကပ်ခွဲရောက်လျှင် အရိမေတ္တေယျဘုရား ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့။ ဤ ဘုရား ၅ ဆူဖြစ်ရာဖြစ်သော ဤကမ္ဘာသည်လျှင် ကောင်းမြတ်သော ဘဒ္ဒကပ်မည်၏။

ဤသို့လျှင် ၄ အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းတွင်း၌ တဏှင်္ကရာဘုရားမှ စ၍ ကဿပဘုရားတိုင်အောင် ၂ ကျိပ် ၇ ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ဖြစ်တော်မူကုန်၏။

mgyoe.com

၂- သုမေဓာရသေ့အကြောင်း ပြဆိုခြင်း။

ဤ ၄ အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းအတွင်း၌ ဖြစ်တော်မူကုန်သော ရှင်တော်ဘုရားတို့၏အထံ၌ ငါတို့အရှင်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး ၃ ပါးဖြင့် ပါရမီကိုဖြည့်၍ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူသောအကြောင်းကို သူတော်ကောင်းတကာတို့အား မှတ်သားစေလို ညွှန်ပြဆိုအံ့။ ဤဘဒ္ဒကပ် ကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ၄ အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းမြောက်ဖြစ်သော သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ တဏှင်္ကရာ, မေဓင်္ကရာ, သရဏင်္ကရာ၊ ဘုရား ၃ ဆူတို့အထံ၌လည်း ငါတို့အရှင် ဂေါတမအလောင်းတော်သည် ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး ၃ပါးဖြင့် ဒါန, သီလ အစရှိသောကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူ၏။ အင်္ဂါ ၈ ပါး မစုံငြား၍ ဗျာဒိတ်မခံရ။

သရဏင်္ကရာဘုရား ဖြစ်တော်မူသောနောက်၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား မဖြစ်မီ လူတို့အသက် ၁ သိန်း နေသောကာလ၌ ကျုံး, မြောင်း, ပစ္စင်, ရင်တား, ပြအိုး, တန်ဆောင်း, ရွှေနန်းပြာသာဒ်တို့ဖြင့် ရှုချင်ဖွယ် နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော၊ ဆင်သံ, မြင်းသံ, ရထားသံ, စည်ကြီးသံ, မုရိုးစည်သံ, စောင်းသံ, ခွက်ခွင်းသံ, မောင်းကြေးနင်းသံ, ခရုသင်းသံ, 'စားလှည့်ကုန် သောက်လှည့်ကုန်'ဟု ခေါ်သောအသံ၊ ဤ ၁၀ ပါးသော အသံတို့ဖြင့် မဆိတ်မည် ခပ်သိမ်းသောအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ခပ်သိမ်းသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရတနာ ၇ ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အထူးထူးသောလူမျိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော၊ ကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော သူတို့၏နေရာဖြစ်သော 'အမရဝတီ'မည်သောပြည်၌ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလမျိုး၌ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်သည် 'သုမေဓာ' ဟူ၍ ကျော်စောထင်ရှားစွာ ဖြစ်၏။

အမိမျိုးမှ လည်းကောင်း, အဖမျိုးမှ လည်းကောင်း ကောင်းစွာစင်ကြယ်သောဝမ်းမီး ရှိ၏။ အမျိုး ၇ ဆက်တိုင်အောင် ဇာတိဝါဒဖြင့် မကဲ့ရဲ့အပ်။ ရှုချင်ဖွယ် ရှိ၏။ မြတ်သောအဆင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော ကိုယ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အကုဋေမက များသောရွှေ,ငွေ ရှိ၏။ ဥစ္စာစပါး များစွာ၏။ ထိုသုမေဓာလည်း တစ်ပါးအမှုကို မပြုမူ၍၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်ကို သင်၍ ဗေဒင် ၃ ပုံတို့၏အပြီးသို့ ရောက်၏။ လက္ခဏာကျမ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသလျှင် ၅ ခုမြောက်ဖြစ်သော နိဃဏ္ဍုကျမ်း, ကေဋုဘကျမ်းတို့နှင့် တကွဖြစ်သော သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ လည်းကောင်း အပြီးသို့ရောက်၏။

ထိုသုမေဓာသည် ငယ်စဉ်ကပင် အမိအဖ လွန်ခဲ့၏။ ထိုအခါ၌ 'သိရိဝဍ္ဎန'အမည်ရှိသော အမတ်သည် ရွှေ, ငွေ, ပတ္တမြား, ပုလဲ အစရှိသောရတနာတို့ဖြင့်ပြည့်သော တိုက်တို့ကို ဖွင့်၍၊ ကြေးနီပုရပိုက်ကို ယူ၍၊ "သတို့သား။ ဤမျှသောဥစ္စာသည် သင်၏အမိမှ ပါသောဥစ္စာတည်း။ ဤမျှသောဥစ္စာသည် သင်၏အဖမှ ပါသောဥစ္စာတည်း။ ဤမျှသောဥစ္စာသည် အဘွားမှ ပါသောဥစ္စာတည်း။ ဤမျှသောဥစ္စာသည် အဘိုးမှ ပါသော ဥစ္စာတည်း။"

ဤသို့လျှင် အထက်သို့ အမျိုး ၇ ဆက်တိုင်အောင် ကြား၍၊ "ဤအလုံးစုံတို့ကို ခံစားပါလော့။" ဟူ၍ ကြား၏။

သုမေဓာသတို့သား သံဝေဂရ၍ တောထွက်ခြင်း။

ထိုသို့ကြားသောအခါ၌ သုမေဓာပုဏ္ဏားသည် ဆိတ်ကွယ်ရာ၌နေ၍ ကြံ၏။

'ဤမျှလောက်သောဥစ္စာတို့ကို ရုံးစု၍ ငါ၏ အမိ,အဖ, အဘိုး,အဘွား အစရှိသောသူတို့သည် တမလွန် သို့သွားကုန်သည်ရှိသော် ၁ သပြာကိုမျှ ယူ၍ မသွားလေကုန်။ ငါသည် ယူ၍သွားအံ့သောငှာ အပ်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်ခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ မိုက်မဲတွေဝေ၍ သေရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ 'ငါသည် ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသဘော၊ အိုခြင်းသဘော၊ နာခြင်းသဘော၊ သေခြင်းသဘော ရှိ၏။ သေခြင်း မရှိသော၊ ဘေးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာအံ့။ 'အထူးထူးသောပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍ သွားရာ၏။

'ဘဝမှလွတ်ခြင်းငှာ အကြင်အကြောင်းသည် ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကို ရှာအံ့။ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော် ချမ်းသာရှိသကဲ့သို့၊ ဘဝရှိသည်ရှိသော် ဘဝကင်းခြင်းကို အလိုရှိအပ်၏။

'အပူရှိသော် အချမ်း ရှိသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ မီး ၃ ပါးရှိသော် မီး ၃ ပါး၏ငြိမ်းခြင်းကို အလိုရှိအပ်၏။ မကောင်းမှုရှိသော် ကောင်းမှုရှိသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဖြစ်ခြင်းရှိသော် မဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိအပ်၏။

'မစင်ဖြင့်လိမ်းကျံသောယောကျ်ားသည် ရေဖြင့်ပြည့်သော ဆည်၊ ကန်ရှိလျက်၊ ထိုဆည်၊ ကန်ကို မရှာ အံ့။ ဆည်၊ ကန်၏အပြစ် မဟုတ်သကဲ့သို့၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးဆေးလျှော်ရာ 'အမြိုက်နိဗ္ဗာန်'တည်းဟူသောရေကန် ရှိလျက်၊ ထို 'အမြိုက်နိဗ္ဗာန်'တည်းဟူသောရေကန်ကို မရှာအံ့။ 'အမြိုက်နိဗ္ဗာန်'တည်းဟူသော ရေကန်၏ အပြစ် မဟုတ်။

'ရန်သူဖြင့် ခြံရံအပ်သောယောကျ်ားသည် တစ်ပါးပြေးရာခရီး ရှိလျက် မပြေးအံ့။ ခရီး၏အပြစ် မဟုတ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ကိလေသာထိုးကျင့်သောသူသည် ကိလေသာငြိမ်းရာ 'နိဗ္ဗာန်'ဟူသောခရီးရှိလျက် ထိုခရီးကို မရှာအံ့။ ထိုအပြစ်သည် နိဗ္ဗာန်ခရီး၏အပြစ် မဟုတ်။

'အနာနှိပ်စက်သောယောကျ်ားသည် ဆေးသမားရှိလျက် အနာကို ဆေးမကုအံ့။ ဆေးသမား၏အပြစ် မဟုတ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ကိလေသာအနာ နှိပ်စက်သောယောကျ်ားသည် ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သော ဆရာရှိလျက် ထိုဆရာကို မရှာအံ့။ ထိုအပြစ်သည် ဆရာ၏အပြစ် မဟုတ်။

'လည်၌ဆွဲအပ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအကောင်ပုပ်ကို စွန့်ပစ်၍သွားသော ယောကျ်ားသည် ချမ်းသာ စွာ အိပ်ရ၊နေရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ငါသည်လည်း အထူးထူးသောပိုးလောက်တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော ဤ 'ခန္ဓာကိုယ်တည်း'ဟူသော အကောင်ပုပ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသဖြင့် စွန့်၍ သွားအံ့။

'မိန်းမ၊ ယောကျ်ားတို့သည် ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်၌ ကျင်ကြီးကိုစွန့်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ သွားကုန်သကဲ့ သို့၊ ထို့အတူ ငါသည်လည်း အထူးထူးသောပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ဤကိုယ်ကို ကျင်ကြီးအိမ်ကို စွန့်၍သွားသကဲ့သို့ သွားအံ့။

'အိုသော၊ ပေါက်သောရေယိုသော လှေကို လှေရှင်သည် ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ စွန့်၍သွားသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ငါသည်လည်း ၉ ပါးသောအပေါက်တို့မှ အမြဲယိုသော ဤအကောင်ပုပ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍ လှေအိုကိုကဲ့သို့ စွန့်၍သွားအံ့။

'ဥစ္စာကိုယူ၍ ခိုးသူနှင့် အတူသွားမိသောယောကျ်ားသည် 'ခိုးသူ'ဟုသိ၍၊ ဥစ္စာပြတ်အံ့သည်ကို စိုးသောကြောင့် စွန့်၍သွားသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ငါသည်လည်း ကုသိုလ်ပြတ်အံ့သည်ကို စိုးသောကြောင့် ခိုးသူနှင့်တူသော ဤကိုယ်ကို စွန့်၍သွားအံ့။'

ဤသို့ များစွာကြံပြီး၍ မင်းအား ကြားပြီးလျှင် မြို့၌ စည်လည်စေ၏။ အကုဋေအရာမက များစွာသော ဥစ္စာတို့ကို ကိုးကွယ်ရာရှိသောသူ၊မရှိသောသူတို့အား ရေပြည့်အိုးကို မှောက်သွန်ဘိသကဲ့သို့ ပေးလှူ၍၊ ငါတို့အရှင် ဂေါတမအလောင်းတော် သုမေဓာသည် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်လေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သိကြားမင်းက ကျောင်း စသည်တို့ကို ဖန်ဆင်းစေခြင်း။

ထိုအကြောင်းကို သိကြားမင်းမြင်သဖြင့် ဝိသကြုံနတ်သားကို ခေါ်၍ "အချင်းဝိသကြုံ။ ယနေ့ သုမေဓာပညာရှိသည် 'ရဟန်းပြုအံ့' ဟု တောသို့ဝင်၏။ ထိုသုမေဓာ၏နေရာအရပ်သို့ ဖန်ဆင်းချေ" ဟု စေ၏။ ဝိသကြုံနတ်သားလည်း "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍-

လုံခြုံစွာ မွေ့လျော်ပျော်ဖွယ်ရှိသော၊ သစ်ရွက်မိုးသော၊ ဥစ္စာစပါး သိမ်းဆည်းရခြင်း မရှိသောအဖြစ်။ အပြစ်မရှိသောဆွမ်းကို ရှာရသော အဖြစ်။ ပြီးပြီးသောဆွမ်းကို စားရသော အဖြစ်။ ပြည်တိုင်းကားကို နှိပ်စက်၍ ဥစ္စာအသပြာကိုယူကုန်သော မင်းတို့၌ကဲ့သို့ ပြည်တိုင်းကားကို နှိပ်စက်ခြင်းကိလေသာ၏ မရှိသော အဖြစ်။ သစ်,ဝါးစသော အဆောက်အဦတို့၌ ဆန္ဒရာဂကင်းသော အဖြစ်။ ခိုးသူတို့၏လုယက်ခြင်းကြောင့် ဘေးမရှိသော အဖြစ်။ မင်း, မင်းတို့၏အမတ်တို့နှင့် မှန်းနှောသော အဖြစ်။ အရပ် ၄ မျက်နှာတို့၌ ပိတ်ပင်ခြင်း မရှိသော အဖြစ်။ ဤသို့အားဖြင့် ၈ ပါးသော ရဟန်း၏ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော နေရာသင်္ခမ်းကိုလည်း ဖန်ဆင်း၏။

ကြမ်းတမ်းသော, မညီမညွတ်သောမြေအဖို့ ရှိသောအပြစ်။ စင်္ကြံတွင်း၌ သစ်ပင်ရှိသော အပြစ်။ မြက်ချုံနွယ် ဖုံးလွှမ်းသော အပြစ်။ အလွန်ကျဉ်းလွန်းသော အပြစ်။ အလွန်ကျယ်လွန်းသော အပြစ်။ ဤသို့အားဖြင့် ၅ ပါးသောအပြစ်မှကင်းသော, အနံ့မှာ ၂ တောင့်ထွာရှိသော, နံပါး ၂ ဖက်တို့၌ အနံ တံတောင်ရှိသော စင်္ကြံငယ်နှင့်တကွသော၊ အလျားအားဖြင့် အတောင် ၆ဝရှိသော, နူးညံ့သိမ်မွေ့ညီညွတ်သောအပြင် ရှိသော, သဲတို့ဖြင့်ကြဲထသော စင်္ကြံကို ဖန်ဆင်း၏။

အကြင်အခြင်းဖြင့် ဖန်ဆင်းသည်ရှိသော် ထိုသင်္ခမ်း၌ နေသောသူသည် အဘိညာဉ် ၅ ပါးကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာအားကို ဆောင်နိုင်၏။ ထိုအချင်းဖြင့် ကုဋ္ဋိ, လိုဏ်, စင်္ကြံ အစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ အသီးအပွင့်ကိုဆောင်သော သစ်ပင်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ မွေ့လျော်ဖွယ်အေးမြ သောရေရှိသော၊ ဖဲစေအပ်ပြီးသော ကြောက်မက်ဖွယ်သော သားရဲ, ငှက်ရဲရှိသော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းငှာ ခံ့သော သင်္ခမ်းကို ဖန်ဆင်းပြီး၍၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော စင်္ကြံ၏အစွန်း ၂ ဖက်တို့၌ တံကဲပျဉ် စီရင်၍၊ ထိုင်စိမ့်သောငှာ စင်္ကြံအလယ်၌ ညီညွတ်သောအပြင်ရှိသော ပဲနှောက်အဆင်းရှိသောကျောက်ဖျာ ဖန်ဆင်း၍၊ သင်္ခမ်းအတွင်း၌ ဆံကျစ်အဝန်း, လျှော်တေသင်္ကန်း, တိဒဏ္ဍ, ကရား စသော ရသေ့ပရိက္ခရာတို့ကို လည်းကောင်း။ မဏ္ဍပ်၌ သောက်ရေအိုး, သောက်ရေခွက်ငယ်, ရေသောက်ခရုသင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ မီးတင်းကုပ်၌ မီးမယ်ဖျူး, ထင်း အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဤသို့လျှင် ရသေ့တို့အား အဆောက်အဦဖြစ်ထိုက်သော အလုံးစုံသော ဝတ္ထုကိုဖန်ဆင်း၍ သင်္ခမ်း၏နံရံ၌ 'အကြင်သူတို့သည် ရသေ့ရဟန်း ပြုလိုကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ဤ ပရိက္ခရာတို့ကိုယူ၍ ရဟန်းပြုပါကုန်' ဟု ကမ္ပည်းစာရေး၍ နတ်ပြည်သို့ ပြန်လေ၏။

လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ဆင်ခြင်တော်မူခြင်း။

သုမေဓာပညာရှိလည်း ဟိမဝန္တာတောင်ခြေ၌ တောင်မြောင်ချောက်ကြားကိုအစဉ်မှီးသဖြင့် မိမိအား နေခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သင့်တင့်သောအရပ်ကို ကြည့်ရှုရှာလတ်သော်၊ တစ်ခုသောမြစ်အကွေ့၌ ဝိသကြုံနတ်သားဖန်ဆင်းသော, သိကြားပေးသော, မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသောသင်္ခမ်းကို မြင်၍ စင်္ကြံဦးသို့ သွားခြေရာ မမြင်သော်၊ 'မချွတ် ရဟန်းတို့သည် ဝေးသောရွာ၌ ဆွမ်းခံ၍၊ ပင်ပန်းစွာလာ၍၊ သင်္ခမ်းတွင်း၌ ဝင်၍ နေကုန်သည် ဖြစ်လတ္တံ့' ဟု ကြံ၍၊ အတန်ငယ် ငံ့၍နေပြီးမှ 'အလွန် ကြာစွတကား။ သိရလတ္တံ့' ဟု သင်္ခမ်းတံခါးကို ဖွင့်၍ အတွင်းသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုမှဤမှကြည့်သော် နံရံမ၌ အက္ခရာတို့ကို ဖတ်၍၊ 'ဤအလုံးစုံသော ပရိက္ခရာတို့သည် ငါ့အားအပ်သော ပရိက္ခရာတို့တည်း။ ဤပရိက္ခရာတို့ကို ယူ၍ ရဟန်းပြုအံ့' ဟု

mgyoe.com

မိမိဝတ်ခဲ့သောပုဆိုး၌ 'ထိုပုဆိုး၏ အဖိုးကြီးသော အပြစ်၊ သူတစ်ပါးနှင့်စပ်သဖြင့် ဖြစ်သော အပြစ်၊ သုံးဆောင်သဖြင့် လျင်စွာညစ်နွမ်းလွယ်သော အပြစ်၊ သုံးဆောင်သဖြင့် ဆွေးမြည့်လွယ်သော အပြစ်၊ တစ်ဖန် ရှာ၍ ရနိုင်ခဲသော အပြစ်၊ ရဟန်းတို့အား မလျောက်ပတ်သော အပြစ်၊ ရန်သူတို့နှင့်ဆက်ဆံသည်ဖြစ်၍ ရန်သူတို့မယူနိုင်အောင် လုံခြုံစွာထားရသော အပြစ်၊ သုံးဆောင်သောသူအား အတင့်အတယ် တန်ဆာဆင်သော အပြစ်၊ ယူဆောင်၍ခရီးသွားသော် ပခုံးဝန်လေးသော အပြစ်'ဟု ဆိုအပ်သောရဟန်းတို့အား ဤ ၉ ပါးသော အပြစ်တို့သည် ထင်ကုန်သောကြောင့် ဝတ်ရုံသောပုဆိုးကိုစွန့်၍၊

သိကြားပေးသော, 'အဖိုးနည်းသော, အပ်သော, ကောင်းသော အဖြစ်၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပြုဖွယ်သော အဖြစ်၊ သုံးဆောင်သဖြင့် ညစ်နွမ်းခဲသော အဖြစ်၊ ဖွပ်ရသော်လည်း ကြာမြင့်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်၊ သုံးဆောင်သဖြင့် ဆွေးမြည့်သော်လည်း မချုပ်ရသော အဖြစ်၊ တစ်ဖန်ရှာ၍ ရလွယ်သော အဖြစ်၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော အဖြစ်၊ ရန်သူတို့အား မသုံးဆောင်ထိုက်သော အဖြစ်၊ သုံးဆောင်သောသူအား အတင့်အတယ်မရှိသော အဖြစ်၊ ဆောင်ခြင်း၌ ပေါ့ပါးသော အဖြစ်၊ သင်္ကန်းပစ္စည်း၌ အလိုနည်းသော အဖြစ်၊ လျှော်တေခွာခြင်း၌ တရားနှင့်အညီ အပြစ်မရှိသော အဖြစ်၊ လျှော်တေသင်္ကန်း ပျောက်သော်လည်း ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ဤ ၁၂ ပါးသော အကျိုးဆက်ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို လျှော်တေသင်္ကန်း၌မြင်၍၊

အလောင်းတော်သုမေဓာသည် သင်္ကန်းတန်း၌ဆွဲအပ်သော, အနောဇာပန်းဆိုင်းနှင့် တူသော လျှော်တေသင်္ကန်း တစ်ထည်ကို ဝတ်၍၊ ထိုသင်္ကန်း၏အထက်၌ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော လျှော်တေသင်္ကန်း တစ်ထည်ကို ဖုံးလွှမ်း၍၊ ပဲနောက်အဆင်းနှင့်တူသော, ခွာနှင့်တကွသော သစ်နက်ရေကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ တင်၍၊ ဆံကျစ်အဝန်းကို စွပ်၍၊ ဆံကျစ်နှင့်တကွ မတုန်မလှုပ်ဖြစ်စိမ့်သောငှာ သစ်နှစ်ဆံထိုးကို လျှို၍၊ ပုလဲသွယ်နှင့်တူသော ဆိုင်း၌ သန္တာနှင့်တူသော ကရားကို ထည့်၍၊ အရပ် ၃ ပါး၌ ကောက်သောထမ်းပိုးကို ယူ၍၊ တစ်ဖက်သော ထမ်းပိုးစွန်း၌ ကရားကို-တစ်ဖက်စွန်း၌ တံချူ, သင်တောင်း, တိဒဏ္ဍ အစရှိသည်တို့ကို ဆွဲ၍၊ ပြာစစ်ထမ်းပိုးကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ ထမ်း၍၊ လက်ယာလက်ဖြင့် တောင်ဝှေးကို ကိုင်၍၊ သင်္ခမ်းမှ ထွက်၍၊ အတောင် ၆၀ မျှသောစင်္ကြံ၌ တလူးလာလာ သွား၍၊ မိမိ၏အသွင်ကို ကြည့်၍၊

'ငါ၏နှလုံးအလိုသည် အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။ ငါ့အား ရဟန်းအဖြစ်သည် တင့်တယ်စွတကား။ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အစရှိသော လုံ့လကြီးသောသူတို့သည် ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်ကို ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ငါသည် ဃရာဝါသဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ပယ်ရပြီ။ တောထွက်အပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ မြတ်သောရဟန်း အဖြစ်ကို ငါ ရပြီ။ ရဟန်းတရားကို ပြုအံ့။ မဂ်, ဖိုလ်ချမ်းသာကို ရလတ္တံ့.' ဟူ၍၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပြာစစ်ထမ်းပိုးကို ချ၍၊ စင်္ကြံ၏အလယ်၌ ပဲနောက်အဆင်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖျာ၌ ရွှေအဆင်းတုကဲ့သို့ ထိုင်လျက် နေ့အဖို့ကို လွန်စေ၍၊ ညချမ်းသောအခါ၌ သင်္ခမ်းသို့ဝင်၍၊ ကြိမ်ခတ်သောညောင်စောင်း၏နံပါး၌ သစ်ခက်အခင်း၌ လျောင်း၍၊ ကိုယ်ကို ဥတုကိုယူစေ၍၊ မိုးသောက်အားကြီးသောအခါ၌ နိုး၍ မိမိ၏သေခြင်းကို ဆင်ခြင်၏။

'ငါသည် ဃရာဝါသ အိမ်၌နေခြင်းအပြစ်ကို မြင်၍၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာအခြံအရံကို စွန့်၍ တောသို့ ဝင်၍၊ နေက္ခမ္မချမ်းသာကို ရှာလိုသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြု၏။ ယခုအခါ၌ ယနေ့မှစ၍ မေ့လျော့သဖြင့် နေခြင်းငှာ မအပ်။ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို စွန့်၍ ကျင်လည်သောသူကို 'မိစ္ဆာဝိတက်'ဟူသော ယင်တို့သည် ခဲတတ်ကုန်၏။ ယခုအခါ ငါသည် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုပွားစိမ့်သောငှာ အပ်၏။ ငါသည် အိမ်ရာနေသော ကြောင့်ကြခြင်းမှ အပြစ်ကိုမြင်၍ တောထွက်၏။ ဤ သစ်ရွက်မိုးသောသင်္ခမ်းသည် နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ ဥသျှစ်သီးမှည့် အဆင်းနှင့်တူသော, အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော မြေအဖို့ ရှိ၏။ ငွေအဆင်းနှင့်တူသော ဖြူသောနံရံ ရှိ၏။ ခိုခြေ၏ အဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိသော သစ်ရွက်အမိုး ရှိ၏။ ဆန်းကြယ်သောအခင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိသော, ကြိမ်ခတ်သောညောင်စောင်း ရှိ၏။ ဤနေရာအရပ်သည် နေခြင်းငှာ ချမ်းသာလှ၏။ ဤသင်္ခမ်းထက် လူဖြစ် သောအခါ ငါ့အား အိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည် လွန်သကဲ့သို့ မထင်ပြီ'

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သစ်ရွက်မိုးသောသခ်မ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူခြင်း

ဤသို့ကြံ၍၊ တစ်ဖန် သစ်ရွက်မိုးသောသခ်မ်း၌ အပြစ်ကိုဆင်ခြင်ပြန်သော် သခ်မ်း၌ အပြစ် ၈ ပါးကို မြင်၏။

များစွာသောအဆောက်အဦတို့ကို ပေါင်းစု၍ ပြုရ,ရှာရသော အဖြစ်တည်းဟူသော အပြစ်။

မြက်, သစ်ရွက်, မြေတို့သည် ကျသည်ရှိသော်၊ ထိုမြက်,သစ်ရွက်တို့ကို ထားအပ်သော အဖြစ်ဖြင့် 'အမြဲသုတ်သင် ရခြင်း'တည်းဟူသော အပြစ်။

'ကျောင်း'မည်သည်ကား ကြီးသောသူအား ရောက်၏။ သီတင်းကြီးလာသဖြင့် အခါမဟုတ်သည်၌ ထရသောသူအား မကျ။ ထို့ကြောင့် 'ထရသောအဖြစ်တည်း' ဟူသော အပြစ်။

အချမ်း,အပူကိုဖျောက်သဖြင့် ကိုယ်၏သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းကို ပြုတတ်သောအဖြစ်တည်း ဟူသော အပြစ်။

အိမ်တွင်းသို့ဝင်သဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသောမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ဖုံးလွှမ်းသော အဖြစ်တည်းဟူသော အပြစ်။

'ငါ၏ကျောင်း' ဟူ၍ သိမ်းဆည်းခြင်းကို ပြုရခြင်းအဖြစ်တည်းဟူသော အပြစ်။

အိမ်ရှိသောအဖြစ်မည်သည်ကား ၂ ယောက်နေသကဲ့သို့ရှိသော အပြစ်။

သန်း, ကြမ်းပိုး အစရှိသည် တို့နှင့်ဆက်ဆံသောကြောင့် များစွာသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသောအဖြစ်တည်းဟူသော အပြစ်။

ဤသို့ ၈ ပါးသောအပြစ်တို့ကို မြင်တော်မူ၍ အလောင်းတော်သုမေဓာပုဏ္ဏားပညာရှိသည် သိကြားကပ်လှူသော သခ်မ်းကို စွန့်တော်မူပြန်၏။

ဤသို့ သစ်ရွက်မိုးသောသခ်မ်းကို စွန့်ပြီး၍ ၁၀ ပါးသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်လေ၏။

ထိုသစ်ပင်ရင်း၌ ၁၀ ပါးသောကျေးဇူးကား ၁-နည်းသောအဆောက်အဦရှိသော အဖြစ်။ ၂-ထိုသစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍ နေရကာမျှသာဖြစ်၍ မသုတ်သင်ရသော အဖြစ်။ ၃-သီတင်းကြီးလာသည်ဟု မထရသော အဖြစ်။ ၄-ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မဖုံးလွှမ်းသော အဖြစ်။ ၅-လွင်တီးခေါင်ကဲ့သို့ ကိုယ်ကို မကြမ်းစေသော အဖြစ်။ ၆-သိမ်းဆည်းခြင်းကို မပြုရသော အဖြစ်။ ၇-အိမ်၌ တပ်ခြင်းကိုပယ်ရသော အဖြစ်။ ၈-သန်း, ကြမ်းပိုး အစရှိသည်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော အိမ်၌ကဲ့သို့ 'သစ်ပင်ရင်းကို သုတ်သင်အံ့။ သင်တို့ ထွက်ကုန်' ဟူ၍ မဆိုရသော အဖြစ်။ ၉-နေသောသူအား နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အဖြစ်။ ၁၀-ရောက်လေရာရာအရပ်၌ 'သစ်ပင်ရင်းတည်း'ဟူသော ကျောင်းကို ရလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် မငဲ့ကွက်ရသော အဖြစ်။ ။ ဤသို့အားဖြင့် သစ်ပင်ရင်း၌ ၁၀ ပါးသောကျေးဇူးတို့ကို မြင်တော်မူ၍၊ သိကြားကျောင်း၌ တစ်ညဥ့်မျှအိပ်ပြီးလျှင် သစ်ပင်ရင်းကျောင်းသို့ ပြောင်းတော်မူလေ၏။

ရှာန်သမာပတ်၌ မွေ့လျော်၍ ဘုရားပွင့်မှန်း မသိခြင်း။

အိမ်မှလာ၍ တစ်မိုးသောက်သောနေ့၌ ဆွမ်းအလို့ငှာ သွားလေသော်၊ ရောက်သောရွာ၌ လူတို့သည် ကြီးစွာသောအားထုတ်ခြင်းဖြင့် လှူကြကုန်၏။ ထိုအလောင်းတော်သုမေဓာသည် ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို ပြီးစေ၍၊ သခ်မ်းသို့ လာ၍ ထိုင်နေတော်မူလျက် ကြံ၏။

'ငါသည် အစာအာဟာရ မစားရသောကြောင့် ရဟန်းပြု သည် မဟုတ်။ ဤ သိမ်မွေ့သော အစာအာဟာရသည်လည်း မာန်ယစ်ခြင်း, 'ငါယောကျ်ား' ဟူ၍ ယစ်ခြင်းကို ပွားစေတတ်၏။

mgyoe.com

အာဟာရအကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲ၏အဆုံး မရှိ။ အကြင်ငါ ကြံအောက်မေ့သည်ကား 'သူတစ်ပါးတို့စိုက်ပျိုးသော, စပါးမှဖြစ်သောအစာကို စွန့်၍၊ အလိုလိုကြွေသောသစ်သီးကိုသာ စား၍ ရဟန်းတရားကိုသာ ပြုတော့အံ့' ဟုကြံတော်မူပြီး၍၊ အလောင်းတော်သုမေဓာသည် ထိုအခါမှစ၍၊ ထိုကြံတော်မူတိုင်း ပြု၍၊ စေ့ဆော်လျက်, လုံ့လပြုလျက် ၇ ရက်အတွင်း သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း, အဘိညာဉ် ၅ ပါးတို့ကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။

ဤသို့ ၇ ရက်၏အတွင်း၌ ရသေ့ရဟန်း၏တရား အပြီးသို့ရောက်သော သုမေဓာရှင်ရသေ့၏သာသနာတော်၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏အလောင်းတော်သည် တုသိတာမှ စုတေခဲ့၍၊ ရမ္မာဝတီပြည်၌ သုဒေဝမင်း၏ 'သုမေဓာ'အမည်ရှိသော မိဖုရားဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ စွဲယူတော်မူ၍၊ ၁၀ လစေ့လျှင် ဖွားတော်မူ၍၊ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ခမည်းတော်က ရမ္မာဝတီပြည်ကို အပ်နှင်းသဖြင့် 'ဟံသ, ကောဉ္စ, မယူရ' တည်းဟူသော ရွှေနန်းပြာသာဒ် ၃ ဆောင်၌ ၃ သိန်းသော မောင်းမအခြံအရံရှိသော 'ပဒုမာ'အမည်ရှိသော တောင်ညာမိဖုရားကြီးနှင့် အနှစ် ၁ သောင်းပတ်လုံး မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူပြီး၍၊ 'ဥသဘက္ခန္ဓ' အမည်ရှိသော သားတော်တစ်ပါး ဖွားမြင်လျှင်၊ ဆင် ၈ သောင်း ၄ ထောင်ခြံရံလျက် ဆင်ယာဉ်စီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ၁၊ ကုဋေမျှသော ဗိုလ်ခြေ ပါလေ၏။ ဗြဟ္မာကပ်လှူသော ကြာသင်္ကန်းကိုဝတ်၍ ရဟန်းပြု၏။

ဒုက္ကရစရိယာ ၁၀ လ ကျင့်၏။ နွားနို့ဂုံးသို့ ဆွမ်းရပ်တော်မူ၏။ နို့ဂုံးသူတို့သည် ဃနာဆွမ်းကို လှူကြကုန်၏။ ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးလျှင် နေ့အဖို့ အင်ကြင်းတော၌ နေတော်မူ၍ ညချမ်းသောအခါ ဗောဓိချာသို့ တက်တော်မူလေ၏။

'သုနန္ဒာ'မည်သော မြက်ရိတ်သမားသည် ၈ ဆုပ်မြက်ကို လှူလိုက်၏။ ထိုမြက်ကို ညောင်ကြွတ်ပင်အောက် ဖြန့်ကြဲတော်မူလျှင် ၁၃ တောင်အစောက်ရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါက်၍၊ ထိုပလ္လင်ထက်၌ သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို သိတော်မူ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

သုဒ္ဒါဝါသဗြဟ္မာကြီး တောင်းပန်သောကြောင့် နန္ဒာရုံ၌ ကုက္ကိုပင်ရင်းတွင် ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူ၏။

ဤသို့ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသောအခါ, ဖွားတော်မူသောအခါ, ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ, ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူသောအခါ၊ ဤ ၄ ပါးတို့၌ ၃၂ ပါးသောပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ၁ သောင်းသောစကြဝဠာတို့၌ မြေကြီး ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ ဤ ၄ ပါးသောအကြောင်းတို့ကို အလောင်းတော်သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဈာန်သမာပတ်ချမ်းသာ၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါးနေမိ၍ မသိဘဲ အလျှင့်လွန်လေ၏။

လမ်းပြင်နေကြစဉ် ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူခြင်း။

ဤဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူပြီး၍ အကြင်အခါ၌ ကျောက်အတိပြီးသောသုဒဿနတောင်၌ သုဒဿနကျောင်းတော်ဝယ် နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို ပစ္စန္တဒေသအရပ်သားတို့သည် ဆွမ်းလုပ်ကျွေးအံ့သောငှာ ပင့်ဖိတ်၍၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကြွလာတော်မူရာခရီး၌ ရေစီးညွှန်ပျောင်းရှိသောအရပ်တို့ကို ထိုအရပ်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တူးဆွချဲ့ထွင် ပြင်ဆင် ဖို့ကြကုန်၏။

ထိုအခါ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် မိမိနေရာသင်္ခမ်းမှ ထွက်၍၊ ဂလျှာ်တေသင်္ကန်းတို့ကို ခါ၍ ကောင်းကင်ပြင်၌ ဈာန်ဖြင့် သွားလေသည်ရှိသော်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခရီးသုတ်သင် ပြင်ဆင် ဖို့ကြသော သူအပေါင်း

mgyoe.com

တို့ကို မြင်၍၊ ကောင်းကင်မှ သက်ခဲ့၍၊ ''အို-လူအများတို့။ သင်တို့ ယခု တစ်စုတဝေး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရွှင်ပျစွာ ခရီးသုတ်သင် ပြုပြင်ကြသည်ကား အဘယ်သူ၏ကြွသွားတော်မူရာ ခရီးပေနည်း'' ဟု မေးလေ၏။ ထိုသူများသည်လည်း ကြားပေကုန်၏။

''အို-ရှင်ရသေ့။ ယခုအခါ ဘုံ ၃ ရွာ၌ အတုမရှိမြတ်သော, 'ဒီပင်္ကရာ' အမည်ရှိသောဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရား၏ ဆွမ်းစားကြွတော်မူရာ ခရီးကို ပြင်ဆင်ဖို့ကြကုန်၏'' ဟု ကြားပေကုန်၏။

ထိုသို့ကြားသောခဏ၌ သုမေဓာရသေ့အား နှစ်လိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် ''ဘုရား - ဘုရား'' တုဆိုလျက် ထိုအရပ်၌ ရပ်၍၊ ရွှင်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ 'ဤညွန်ပျောင်း၌ ဘုရားမျိုးကို စိုက်ပျိုးအံ့။ ဘုရားဖြစ်သော အခါသည် မလွန်စေသတည်း' ဟု ကြံပြီး၍၊ ''အို-လူအများတို့။ ဘုရားကြွတော်မူရာခရီးကို အကယ်၍ သုတ်သင်ကုန်အံ့။ ငါ့အား တစ်ဖို့ပေးပါ။ ငါလည်း ခရီးကို သုတ်သင်ပါအံ့'' ဟူ၍ တောင်း၏။ ထိုအခါ သုမေဓာရှင်ရသေ့အား ခရီးတစ်ဖို့ကို ပေးလေကုန်၏။

ရှင်ရသေ့လည်း 'ဘုရား - ဘုရား' ဟုကြံလျက် သုတ်သင်၏။ သုမေဓာရှင်ရသေ့၏ ဖို့တာခရီး မပြီးမီလျှင် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ၄ သိန်းအရေအတွက်ရှိသော တပည့်သံဃာ ရဟန္တာအပေါင်းနှင့် ထိုခရီးသို့ ကြွတော်မူလတ်၏။

ခရီးဦး ကြိုဆိုကုန်သော နတ်, လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခရာ, စည်ကြီးတို့ကို တီးကုန်၏။ ကောင်းချီးပေးသောအခြင်းအရာကို ဖြစ်စေကုန်၏။ နတ်တို့သည် လူတို့ကို မြင်ကုန်၏။ လူတို့သည် နတ်တို့ကိုမြင်ကုန်၏။ နတ်, လူ ၂ဝါးတို့သည် လက်အုပ်ချီကာ မြတ်စွာဘုရားသို့ လိုက်ကုန်၏။ နတ်, လူ ၂ ပါးတို့သည် မိမိတို့၏စည်မျိုး ၅ ပါးတို့ကို တီးကုန်လျက် မြတ်စွာဘုရားသို့ လိုက်ကုန်၏။ ကောင်းကင်ဖြင့် လာကုန်သော နတ်တို့သည် နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ထင်ရှားပန်း, ပဒုမ္မာပန်း, ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ကို အရပ်တစ်ပါးမှသည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ကြဲကုန်၏။ ကောင်းကင်ဖြင့်လာကုန်သော နတ်တို့သည် စန္ဒကူးမှုန့်ကို လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော မြတ်သောအခိုးအထုံ, နံ့သာကိုလည်းကောင်း အရပ်တစ်ပါးမှ အရပ်တစ်ပါးသို့ ကြဲကုန်၏။ မြေ၌သွားကုန်သောလူတို့သည် စံကားပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ထင်းရှူးပန်းကိုလည်းကောင်း၊ တမာပန်း, ပုန်းညက်ပန်း, ကံ့ကော်ပန်း, ဆပ်သွားပန်းတို့ကို လည်းကောင်း အရပ်တစ်ပါးမှ အရပ်တစ်ပါးသို့ ကြဲကုန်၏။

မိမိကိုယ်ကို တံတားခင်း၍ ဗျာဒိတ်ခံခြင်း။

ထိုအခါ၌ သုမောဓာရှင်ရသေ့သည် ဆံကိုဖြေ၍ လျှော်တေကိုလည်းကောင်း၊ ခွာနှင့်တကွ သစ်နက် ရေကိုလည်းကောင်း ညွန်၌ဖြန့်၍ မှောက်လျက်အိပ်၏။

''အရှင်ဘုရားသည် တပည့်နောက်ပါ ရဟန္တာ ၄ သိန်းတို့နှင့်တကွ အကျွန်ုပ်ကျောက်ကို နင်း၍ ကြွတော်မူပါ။ ညွန်ပျောင်းကို နင်းတော် မမူပါလင့်။ အကျွန်ုပ်ကိုနင်း၍ ကြွတော်မူခြင်းသည် အကျွန်ုပ်အား စီးပွားအလို့ငှာ ဖြစ်ပါလတ္တံ့'' ဟူ၍ လျှောက်၏။

မြေ၌ဝပ်သော သုမေဓာရသေ့အား ဤသို့ စိတ်၌ အကြံဖြစ်၏။

'ငါသည် ယခု ဤမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌ ကိလေသာကိုသာ သတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိအံ့။ သတ်နိုင်ရာ၏။ ဤသို့ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုသဖြင့် ငါ့အား အဘယ်အကျိုး ရှိပါအံ့နည်း။ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ရောက်၍ နတ်နှင့်တကွသော လူ၌ ဘုရား ဖြစ်ရလို၏။ အား, လုံ့လ, အမြင်ရှိသောယောကျ်ားဖြစ်လျက် တစ်ယောက်တည်းကူးသဖြင့် ငါ့အား အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ရောက်၍ နတ်နှင့်တကွသော လူကို သံသရာမှ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင် ရလို၏။

mgyoe.com

'ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော ငါသည် ဤမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌ ပြုအပ်သော, အသက်ကိုစွန့်၍ နင်းသွားစရာ တံတားခင်းရသော ကောင်းမှုကြောင့် သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ ရောက်၍ များစွာသောလူအပေါင်းကို ကယ်ချွတ်ရလို၏။ သံသရာအယဉ်ကို ဖြတ်၍၊ ဘဝ ၃ ပါးကို ဖြတ်၍၊ မဂ္ဂင် ၈ ပါး တရားသင်္ဘောလှေသို့ တက်၍ နတ်နှင့်တကွသော လူကို နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ပို့ရလို၏'

ဤသို့ကြံ၍၊ ''အကျွန်ုပ်အား နင်းသွားတော်မူပါ။ နင်းသွားတော်မူပါ'' ဟု လျှောက်၏။

ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဦးခေါင်းရင်း၌ ရပ်၍ 'ဤသုမေဓာကား အဘယ်ဆုကို တောင်းသနည်း' ဟု ဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုသော်၊ 'ဘုရားဆုကို တောင်းသည်' ဟု မြင်တော်မူ၍၊ 'ရှေးဘုရားတို့၌လည်း ပါရမီကို ဖြည့်ဖူးလေပြီလော' ဟု ဉာဏ်တော်ဖြင့် ရှုသော်၊ ၇ သင်္ချေတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော ၁ သိန်း ၂ သောင်း ၅ ထောင်ကုန်သော ဘုရားတို့၏အထံ၌ လည်းကောင်း၊ ၉ သင်္ချေတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော ၃ သိန်း ၈ သောင်း ၇ ထောင်ကုန်သော ဘုရားတို့၏အထံ၌လည်းကောင်း ပါရမီဖြည့်လေပြီ။ အင်္ဂါ ၈ ပါး မစုံ၍ နိယတ ဗျာဒိတ်ကိုသာ မရပလေသေးသည်'ဟု မြင်တော်မူပြီးမှ နောက်ကိုရှုပြန်သော်၊ 'ဤကမ္ဘာမှ ၄ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းအထက်၌ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာတွင် ဘုရား ၃ ဆူတို့နောက် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့'ဟု အလုံးစုံကို မြင်တော်မူ၍၊ 'ယခု သုမေဓာ ဗျာဒိတ်ရကြောင်း အင်္ဂါ ၈ ပါး စုံလေပြီ။ သုမေဓာအား ဗျာဒိတ် ကြားအံ့' ဟု ကြံတော်မူ၍၊ ဤသို့ ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားတော်မူ၏။

''ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဆံကျစ်ထုံးသော, ခြိုးခြံသောအကျင့်ရှိသော ဤရှင်ရသေ့ကို ရှုကြပါကုန်လော့။ ဤကမ္ဘာမှ ၄ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းအထက်၌ ဤသုမေဓာရသေ့သည် လောက ၃ ပါး၌ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ကပိလဝတ်ပြည်မှ တောထွက်၍၊ အနောမာမြစ်နား၌ ဃင်္ဂီကာရဖြဟ္မာ လှူသော ကြာသင်္ကန်းဖြင့် ၆ နှစ်ပတ်လုံး ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်ပြီး၍၊ အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ သေနနိဂုံး၌ သေနသူဌေး သမီးသုဇာတာလှူသော နို့ဃနာကိုခံ၍ နေရဉ္ဇရာမြစ်နား၌ ထိုဘုရားသည် ဘုဉ်းပေးလတ္တံ့။ ညချမ်းသော အခါ၌ နတ်တို့စီရင်အပ်သောခရီးဖြင့် ဗောဓိပင်သို့ ကပ်လတ္တံ့။ ဗောဓိပင်ကို လက်ယာရစ်လှည့်၍ ညောင် ဗုဒ္ဓဟေပင်ရင်း၌ ဤဘုရားသည် သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို သိလတ္တံ့။ ဤဘုရားကို ဖြစ်စေတတ်သော အမိကား မာယာ, အဖကား သုဒ္ဓေါဒန, ကြင်ဖက်တော်ကား ယသောဓရာ, သားကား ရာဟုလာ။ ဤရသေ့သည် 'ဂေါတမ' ဟူသောအမည်ဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသော၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည် သောစိတ်ရှိသော ဥပတိဿကား လက်ယာရံ၊ ကောလိတကား လက်ဝဲရံ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာနန္ဒာကား အလုပ် အကျွေးဖြစ်လတ္တံ့။ ခေမာ, ဥပ္ပလဝဏ်တို့ကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ တပည့်ရဟန္တာမ ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဤဘုရား၏ ပွင့်ရာဗောဓိကား ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ ဖြစ်လတ္တံ့.''

ဤသို့ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏စကားကို ကြားကြကုန်၍၊ နတ်,လူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကုန်၍၊ ''သုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည် 'ဘုရား' ဟူသောမျိုးစေ့၏ အညွန့်တည်း'' ဟု ဟစ်ကြွေး ကြော်ငြာကြကုန်၏။ လက်ပမ်း ပေါက်ခတ်ကြကုန်၏။ ရယ်ကြကုန်၏။ ၁ သောင်းသောစကြဝဠာ၌ နေကြကုန်သောနတ်,လူတို့သည် လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးကြကုန်၏။

''ဒီပင်္ကရာဘုရားသာသနာ၌ မဂ်,ဖိုလ်မရ ချွတ်ယွင်းကုန်အံ့။ နောင်အခါ၌ ဤအလောင်းတော်ဖြစ် သောဘုရားကို မျက်မှောက်ပြုရလိုကုန်၏။ တန္ထုကား မြစ်ကိုကူးကုန်သောလူတို့သည် ရည်မှတ်ရာ အညာ ဆိပ်မှ ချွတ်ယွင်းကုန်အံ့။ အောက်ဆိပ်ကိုယူ၍ မြစ်ကို ကူးကုန်၏။ ထို့အတူ အလုံးစုံသောငါတို့သည် ဤ ဒီပင်္ကရာဘုရားမှ လွတ်တုံအံ့။ နောင်အခါ၌ ဤသုမေဓာ ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမဘုရားကို မျက်မှောက် ပြုရပါလိုကုန်၏'' ဟု ဆုတောင်းကြကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK
လောက ၃ပါးကို အကြွင်းမရှိသိတော်မူသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားလည်း ဤမှုသော ဗျာဒိတ် စကားကို ကြားတော်မူ၍ လက်ယာခြေတော်ကို ချီတော်မူလေ၏။

ထိုရောအခါ နောက်တော်၌ပါကုန်သော သံဃာတော်အပေါင်းတို့သည် သုမေဓာရသေ့ကို လက်ယာရစ် လည်၍ သွားလေကုန်၏။ လူ, နဂါး, ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် ရှိခိုး၍ ဖဲကြလေကုန်၏။

သံဃာတော်နှင့်တကွဖြစ်သော ဒီပင်္ကရာဘုရားသည် သုမေဓာရှင်ရသေ့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်လေသည်ရှိသော်၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ သုမေဓာသည် နေရာမှ ထ၏။

ထိုအခါ ချမ်းသာခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းနှံ့သောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူ၍ ဤသို့ ကြံ၏။

'ငါသည် ဈာန်သမာပတ်၌ အလေ့အလာဖြစ်ပြီ။ အဘိညာဉ် ၅ ပါးတို့၌ အပြီးရောက်ပြီ။ ၁ သောင်းသော လောကဓာတ်၌ ငါနှင့်တူသောရသေ့ မည်သည် မရှိ။ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့၌ အတုမရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့သော ချမ်းသာကို ရပြီ' ဟု ကြံ၏။

ဘုရားဖြစ်အံ့သော နိမိတ်ကို ပြခြင်း။

ထိုသုမေဓာရှင်ရသေ့ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေရာ၌ ၁ သောင်းသော စကြဝဠာ၌နေကုန်သော နတ်,လူတို့ သည် သည်းစွာသောအသံကို ဖြစ်စေကုန်၏။ "ဤသုမေဓာရှင်ရသေ့သည် မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။"

- ရှေးဘုရားလောင်းတို့၏ ဗျာဒိတ်ရစ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေသောအခါ၌ အကြင်နိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်မြဲ။ ထိုနိမိတ်တို့သည် ယခု ထင်ကုန်ပြီ။ အချမ်းကင်းခြင်း, အပူငြိမ်းခြင်းနိမိတ်တို့သည် ယခု ထင်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ၁ သောင်းသော လောကဓာတ်သည် အသံမရှိသည် ဖြစ်၍၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုနိမိတ်တို့သည် ယခု ထင်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ပြင်းစွာသောလေတို့သည် မလာကုန်။ မြစ်ရေတို့သည် မစီးကုန်။ ဤနိမိတ်တို့သည် ယခု ထင်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးဘုရားလောင်းတို့ ဗျာဒိတ်ရစ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေသောအခါ၌ ကြည်း၌လည်းကောင်း, ရေ၌ လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်သောပန်းတို့သည် ပွင့်ကုန်၏။ အလုံးစုံသောထိုပန်းတို့သည် ပွင့်ကုန်ပြီ။ မချွတ် လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုအခါ၌ နွယ်တို့သည်လည်းကောင်း, သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း အသီးကို ဆောင်ကုန်၏။ ထို အလုံးစုံ နွယ်, သစ်ပင်တို့သည် သီးကုန်ပြီ။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ ကောင်းကင်ပြင်၌ လည်းကောင်း, မြေ၌ လည်းကောင်း တည်ကုန်သော ရတနာတို့ သည် ယခု ထွန်းပကုန်၏။ ထို အလုံးစုံသောရတနာတို့သည် ယခု ထွန်းပကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ နတ်၌လည်းကောင်း, လူ၌လည်းကောင်းဖြစ်ကုန်သော စည် ၅ ပါးတို့သည် အလိုလိုမြည်ကုန်၏။ ယခုအခါ လူ, နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော ထို ၅ ပါးသောစည်တို့သည် အလိုလိုမြည်ကုန် ပြီ။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သောပန်းမိုးတို့သည် ကောင်းကင်မှ ရွာကုန်၏။ ထိုပန်းမိုး တို့သည် ယခု ရွာကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- မဟာသမုဒ္ဒရာသည် အောက်သို့မစီးဘဲ လည်၏။ ၁ သောင်းသောစကြဝဠာသည် တုန်လှုပ်၏။ ထို ၅ ပါးတို့သည် ယခု ပြင်းစွာမြည်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။

mgyoe.com

- ထိုရှေးဘုရားလောင်းတို့ ဗျာဒိတ်ရစ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေသောအခါ၌ ယူဇနာ ၁သောင်းရှိသော အဝီစိငရဲ၌ မီးတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ ထိုမီးတို့သည် ယခု ငြိမ်းကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- နေသည် အညစ်အကြေးကင်း၏။ အလုံးစုံသောကြယ်တို့သည် ထင်ကုန်၏။ ယခု ထိုကြယ်တို့သည် ထင်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ မိုးမရွာဘဲ ရေတို့သည် မြေ၌ ပေါ်ထွက်ကုန်၏။ ထိုရေတို့သည် ယခု မြေ၌ ပေါ်ထွက်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ကြယ်အပေါင်းတို့သည် အထူးသဖြင့် ထွန်းပကုန်၏။ လမင်းသည် ဝိသာခါနှင့် ယှဉ်၏။ နက္ခတ်တို့သည် ထွန်းပကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- တွင်း၌နေသော သတ္တဝါ, ချောက်၌နေသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိနေရာမှ ထွက်ကုန်၏။ ယခု ထိုသတ္တဝါတို့သည် နေရာမှ ထွက်ကုန်ပြီ။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ သတ္တဝါတို့အား မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲကုန်၏။ ယခု ထိုသတ္တဝါတို့အား မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ရောင့်ရဲကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ အနာတို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ ငတ်မွတ်ခြင်းသည် ပျောက်၏။ ထို ၂ ပါးတို့သည် ယခု ထင်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ရာဂသည် ခေါင်းပါး၏။ ဒေါသ, မောဟသည် ပျောက်၏။ ထိုအလုံးစုံတို့သည် ယခု ကင်းကုန်ပြီ။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ ဘေးသည် မဖြစ်။ ထို ဘေးမဖြစ်ခြင်းသည် ယခု ထင်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုအကြောင်းဖြင့် ငါတို့ သိကုန်၏။ မြူသည် အထက်သို့ မတက်။ ယခု ထိုမြူမတက်ခြင်းသည် ထင်၏။ ထိုအကြောင်းကို ငါတို့ သိကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- မကောင်းသော အနံ့သည် ဖဲ၏။ နတ်၌ဖြစ်သောအနံ့သည် မွှေးကြိုင်လှိုင်၏။ ထိုနတ်၌ဖြစ်သော အနံ့သည် ယခု လှိုင်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- အရူပဗြဟ္မာတို့ကိုထား၍ ခပ်သိမ်းသောနတ်,ဗြဟ္မာတို့သည် ထင်ကုန်၏။ ယခု အလုံးစုံသော ထိုနတ်,ဗြဟ္မာတို့သည် ထင်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- အကြင်မျှလောက်သော ငရဲတို့သည် ရှိကုန်၏။ အလုံးစုံသောငရဲတို့သည် ထိုရှေးသောအခါ၌ ထင်ကုန်၏။ ထို အလုံးစုံသောငရဲတို့သည် ယခု ထင်ကုန်၏။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးသောအခါ၌ နံရံ,တံခါးရွက်,တောင်တို့သည် မပိတ်ပင်ကုန်။ ယခု ထိုအလုံးစုံတို့သည် ဟင်းလင်းဖြစ်ကုန်ပြီ။ မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။
- ထိုရှေးဘုရားလောင်းတို့ ဗျာဒိတ်ရစ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေသောအခါ စုတေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည် လည်းကောင်း မရှိ။ ထိုစုတေခြင်း, ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့သည် ယခု မထင်ကုန်။ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည် မချွတ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။

"ရှင်ရသေ့။ လုံ့လကို မြဲစွာချီးမြှောက်ပါ။ နောက်သို့ မဆုတ်ပါလင့်။ ရှေ့သို့သာ တက်ပါ။ ထို အလုံးစုံသော တိတ်နိမိတ်တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် သိပါကုန်၏။ ရှင်ရသေ့သည် မချွတ်လျှင် ဘုရားဖြစ် တော်မူပါလတ္တံ့။"

ဤသို့ နတ်,လူတို့သည် ပြင်းစွာဟစ်ကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com ## ပါရမီ ၁၀ ပါးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူခြင်း။

ထိုအခါ၌ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်. ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်စကားကို လည်းကောင်း၊ လူ, နတ်တို့၏ နိမိတ်, တဘောင်ဖတ်သောအသံကို လည်းကောင်း ကြား၍၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်လိုရွှင်ပျသော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ကြံ၏။

'ဘုရားရှင်တို့သည် ၂ ခွန်းသောစကားကို မဆိုကုန်။ အချည်းနှီးသောစကားကို မဆိုကုန်။ မြတ်စွာဘုရား တို့၏စကားတော်သည် ချွတ်ယွင်းသောမည်သည် မရှိ။ ငါသည်ကား မချွတ်လျှင် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့။ အတန္တ ကား ကောင်းကင်သို့ပစ်အပ်သောအုတ်ခဲသည် မြေသို့ အကျမြဲသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဘုရားမြတ်တို့၏စကား တော်သည် မချွတ် မြဲ၏။ ဥပမာတစ်နည်းတုံ- ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား သေခြင်း မြဲသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဘုရားမြတ်တို့၏စကားသည် မချွတ် မြဲ၏။ တစ်နည်းတုံ-ညဉ့်၏ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သော် နေ၏တက်ခြင်း မြဲသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဘုရားတို့၏စကားသည် မချွတ် မြဲ၏။ တစ်နည်းတုံ-အိပ်ရာမှထွက်သော ခြင်္သေ့၏ ဟောက်ခြင်း မြဲသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဘုရားမြတ်တို့၏စကားသည် မချွတ် မြဲ၏။ ဥပမာ တစ်နည်းတုံ- ကိုယ်ဝန် ဆောင်သောသတ္တဝါတို့အား ကိုယ်ဝန်ချခြင်း မြဲသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဘုရားမြတ်တို့၏စကားတော်သည် မချွတ် မြဲ၏။ ငါသည် မချွတ်အမြဲလျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။

'ထိုသို့မှန်သော်လည်း လွန်လေပြီးသောရှေးဘုရားတို့သည် အကြောင်းမရှိသဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ မရောက်လေကုန်။ ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ နောင်လာ လတ္တံ့သော ဘုရားတို့သည်လည်း အကြောင်းမရှိဘဲ ဘုရားအဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်။ ဘုရားအဖြစ်သို့ ပြုတတ် ကုန်သောအကြောင်းတို့သာလျှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်စေကုန်လတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော အကြောင်းတရားတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေဦးအံ့' ဟု ကြံပြီး၍၊ ဤအရပ်မှ, ထိုအရပ်မှ အထက် သို့,အောက်သို့ အကြင်မျှလောက် ဓမ္မဓာတ်ကိုစူးစမ်းရှာဖွေသော်၊

၁၀ ပါးသောပါရမီတို့တွင် ရှေးဘုရား တို့သည် အလေ့အကျက်ပြုအပ်သော, ခရီးမ သဖွယ်ဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို ရှေးဦးစွာ သုမေဓာရှင်ရသေ့ မြင်လေ၏။ ဤသို့မြင်ပြီး၍ ကိုယ်ကို ဆုံးမ၏။

၁-ဒါနပါရမီ

'သုမေဓာ။ အကယ်၍ သင်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လိုမူ ရှေးဦးစွာ ဤဒါနပါရမီကို မြဲစွာပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ ဒါနပါရမီကို ပြည့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်စေလော့။ ဥပမာကား အကြင် အမှတ်မဲ့သော သူ၏အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ထားရသော ရေပြည့်သောဖျဉ်းသည် အကြွင်းမဲ့ ရေကိုအန်သကဲ့သို့၊ ထိုဖျဉ်း၌ အစောင့်မရှိသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သင်သည်လည်း ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့ကို မြင်၍၊ အယုတ်, အလတ်, အမြတ်မရွေး အောက်သို့မျက်နှာထားသောဖျဉ်းသည် အကြင်အကြွင်းမဲ့ အန်သကဲ့သို့ အကြွင်းမဲ့အလှူကို ပေးလော့' ဟူ၍ ဆုံးမ၏။

၂-သီလပါရမီ

'ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့သည် ဤမျှသာ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဤဒါနပါရမီ မှ တစ်ပါးဖြစ်ကုန်သော အကျင့်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရင့်စေတတ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေဦးအံ့' ဟူ၍ စူးစမ်းရှာဖွေသော်၊ ရှေးဘုရားတို့သည် အမြဲမှီဝဲအပ်သော ၂ ခမြောက်ဖြစ်သော

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သီလပါရမီကိုမြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာသည် အကယ်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လိုအံ့။ ဤသီလပါရမီကို မြဲစွာပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ သီလပါရမီကို ဖြည့်လော့။ ဥပမာကား 'စာမရီ'မည်သော သားသည် တစ်စုံတစ်ခု၌ ငြိသော မိမိ၏အမြီးကို မပျက်စေမူ၍ ထိုငြိရာ၌ သေခြင်းသို့ကပ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဘုံ ၃ ပါးတို့၌ သီလကို ဖြည့်သောသူသည် စာမရီသား အမြီးကိုစောင့်သကဲ့သို့ အခါခပ်သိမ်း သီလကိုစောင့်လော့'

၃-နေက္ခမ ပါရမီ

'ဗုဒ္ဓမ္မသည် ဤမျှသာ မဟုတ်လတ္တံ့သေး။ ဤမှတစ်ပါး ဘုရားဉာဏ်ကို ရင့်စေတတ်သောတရားကို စူးစမ်းဦးအံ့' ဟု စူးစမ်းသော်၊ ရှေးဘုရားတို့ မှီဝဲအပ်သော, ၃ ခုမြောက်ဖြစ်သော နေက္ခမပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာသည် အကယ်၍ ဘုရား ဖြစ်လိုအံ့။ ဤ ၃ ခုမြောက်ဖြစ်သော နေက္ခမပါရမီကို မြဲစွာဆောက်တည်လော့။ ဥပမာကား-နှောင်အိမ်၌ ရှည်မြင့်စွာနေရသောဆင်းရဲဖြင့် နှိပ်စက်သော ယောကျ်ားသည် ထိုနှောင်အိမ်၌ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေဘဲ လွတ်ကြောင်းကိုသာ ရှာသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သင်သည်လည်း ဘဝ ၃ ပါးတို့ကို နှောင်အိမ်ကဲ့သို့မှတ်၍ ဘဝမှလွတ်ခြင်းငှာ တောထွက်ခြင်းကို ရှေးရှုလော့'

၄-ပညာပါရမီ

'ဗုဒ္ဓမ္မသည် ဤမျှသာ မဟုတ်တန်သေး။ ဤမှတစ်ပါး ဆင်ခြင်စူးစမ်းအံ့' ဟု စူးစမ်းဆင်ခြင်သော်၊ ရှေးဘုရားတို့ မှီဝဲအပ်သော, ၄ ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ပညာပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်ရသေ့သည် အကယ်၍ ဘုရား ဖြစ်လိုအံ့။ ဤ ၄ ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ပညာပါရမီကို မြဲစွာဆောက်တည်လော့။ ပညာပါရမီကို ဖြည့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်လော့။ ဥပမာကား- အယုတ်, အလတ်,အမြတ်ဖြစ်သော အမျိုးတို့ကို မကြည့်မူ၍ ဆွမ်းခံသွားသောရဟန်းသည် မျှလောက်ရုံဖြစ်သောဆွမ်းကို ရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သင်သုမေဓာသည် အခါခပ်သိမ်း များစွာသောသူကို မေးမြန်း၍၊ ပညာပါရမီကို ဖြည့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့'

၅-ဝီရိယပါရမီ

'ဗုဒ္ဓမ္မတို့သည် ဤမျှသာ မဟုတ်ကုန်သေး။ ဤမှတစ်ပါး သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရင့်စေတတ်သော တရားတို့ကို စူးစမ်းဦးအံ့' ဟူ၍စူးစမ်းသော်၊ ရှေးဘုရားတို့သည် အမြဲမှီဝဲအပ်သော ၅ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဝီရိယပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာသည် အကယ်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လိုအံ့။ ဤ ၅ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဝီရိယပါရမီကို မြဲစွာပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ ဝီရိယပါရမီကို ဖြည့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်စေလော့။ ဥပမာကား-သားတို့၏မင်းဖြစ်သော ကေသရာဇာခြင်္သေ့သည် အခါခပ်သိမ်း ထိုင်ခြင်း, ရပ်ခြင်း, သွားလာခြင်းတို့၌ မတွန့်တိုသောလုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သင်ရသေ့သည် ခပ်သိမ်းသောဘဝ၌ မြဲစွာ လုံ့လကို ချီးမြှောက်ပါလော့။ ဝီရိယပါရမီကိုဖြည့်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့'

၆-ခန္တီပါရမီ

'ဘုရားဖြစ်စေတတ်သော တရားတို့သည် ဤမျှသာ မဖြစ်တန်သေး။ ဤမှတစ်ပါး ဘုရားဖြစ်စေတတ်သောတရားတို့ကို စူးစမ်းအံ့' ဟု စူးစမ်းသော်၊ ရှေးဘုရားတို့သည် မှီဝဲအပ်သော, ၆ ခုမြောက်ဖြစ်သော ခန္တီ

ပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာသည် ၆ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဤခန္တီပါရမီကို မြဲစွာဆောက်တည်၍၊ ထိုသည်းခံခြင်း၌ နှလုံး၂ခွ မရှိမူ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့။ ဥပမာကား- မြေကြီးသည် လူတို့စွန့်အပ်သော ပန်း၊ နံ့သာ စသည်ကို လည်းကောင်း၊ မစင်တီးပြင် အစရှိသည်ကို လည်းကောင်း အလုံးစုံကို သည်းခံ၏။ ထိုကောင်းသည်,မကောင်းသည်၌ မုန်းခြင်း,ချစ်ခြင်းကို မပြုသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သင်သုမေဓာသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား အမျှစီရင်ခြင်းငှာ ခံသည် ဖြစ်၍၊ ခန္တီပါရမီကို ဖြည့်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့.'

၇-သစ္စာပါရမီ

'ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရားတို့သည် ဤမျှသာ မဟုတ်တန်သေး။ ဤမှတစ်ပါး စူးစမ်းဦးအံ့' ဟူ၍စူးစမ်းသော်၊ ရှေးဘုရားတို့မှီဝဲအပ်သော, ၇ ခုမြောက်ဖြစ်သော သစ္စာပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာသည် ၇ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဤသစ္စာပါရမီကို မြဲစွာဆောက်တည်လော့။ ထိုသစ္စာပါရမီ၌ ၂ ခွန်းသောစကားကို မဆိုမူ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့။ ဥပမာကား-သောက်ရှူးကြယ်သည် နတ်နှင့်တကွသော လူ၌ ချိန်သဖွယ် ဖြစ်၏။ မိုးဥတု၌ လည်းကောင်း၊ ဆောင်း, နွေ ဥတု၌ လည်းကောင်း သွားမြဲခရီးမှ မလွဲသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သင်သည် သစ္စာစကားကို ဆိုမြဲစကားမှ မလွဲလင့်။ သစ္စာပါရမီကို ဖြည့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့.''

၈-အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ

'ဗုဒ္ဓမွေတို့သည် ဤမျှသာ မဖြစ်ကုန်သေး။ ဤမှတစ်ပါး ဘုရားဖြစ်စေတတ်သော တရားတို့ကို စူးစမ်းဦးအံ့' ဟု စူးစမ်းသောအခါ၌ ရှေးဘုရားတို့ မှီဝဲအပ်သော, ၈ ခုမြောက်သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာသည် ၈ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဤအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို မြဲစွာဆောက်တည်၍၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်၌ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ သင်သည် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပမာကား- မတုန်မလှုပ် ကောင်းစွာတည်သောကျောက်တောင်သည် ပြင်းစွာသောလေမုန်တိုင်းတို့ကြောင့် မတုန်မလှုပ် မိမိနေရာ၌တည်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သင်သည် အခါခပ်သိမ်း ဆောက်တည်မြဲ၌ မတုန်မလှုပ်သည် ဖြစ်လော့။ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကိုဖြည့်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက် လတ္တံ့.'

၉-မေတ္တာပါရမီ

'ဗုဒ္ဓမွေတို့သည် ဤမျှသာ မဟုတ်သေး။ ဤမှတစ်ပါး ဘုရားဖြစ်စေတတ်သော တရားတို့ကို စူးစမ်းအံ့' ဟု စူးစမ်းသောအခါ၌ ရှေးဘုရားတို့မှီဝဲအပ်သော, ၉ ခုမြောက်ဖြစ်သော မေတ္တာပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာသည် ၉ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဤမေတ္တာကို မြဲစွာဆောက်တည်၍၊ မေတ္တာ၌ အတုမရှိသည် ဖြစ်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့။ ဥပမာကား- ရေသည် သူတော်ကောင်းကို လည်းကောင်း, မကောင်းသောသူကို လည်းကောင်း အချမ်းဖြင့် အမျှနှံ့၏။ မြူအညစ်အကြေးကို မျှော၏။ ထို့အတူ သင်သုမေဓာသည် သင့်အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်သောသူအား လည်းကောင်း၊ မဆောင်သောသူအား လည်းကောင်း မေတ္တာချစ်ခြင်း အမျှဖြစ်လော့။ မေတ္တာပါရမီကိုဖြည့်၍ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့.'

၁၀-ဥပေက္ခာပါရမီ

'ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရားတို့သည် ဤမျှသာလျှင် မဖြစ်ကုန်သေး။ ဤမေတ္တာမှတစ်ပါး အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရင့်စေတတ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့ကို စူးစမ်းဦးအံ့' ဟု စူးစမ်းသော်၊

ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်တို့ အဖန်တလဲလဲ အမြဲမှီဝဲအပ်သော၊ ၁၀ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဥပေက္ခာပါရမီကို မြင်၍၊ 'သင်သုမေဓာရသေ့သည် ၁၀ ခုမြောက်ဖြစ်သော ဥပေက္ခာပါရမီကို မြဲစွာဆောက်တည်၍၊ ချိန်သဖွယ်ဖြစ်ခြင်း မြဲသည်ဖြစ်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့။ ဥပမာကား- မြေကြီးသည် လူတို့စွန့်အပ်သော မစင်တီးပြင်ကို လည်းကောင်း၊ စင်ကြယ်သော ပန်း၊ နံ့သာကို လည်းကောင်း လျစ်လျူရှု၏။ အမျက်ထွက်ခြင်းမှ ကင်းသကဲ့သို့ ထို့အတူ သင်သုမေဓာသည် ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာတို့၌ ချိန်သဖွယ်ဖြစ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း ဥပေက္ခာပါရမီ ကို ဖြည့်အပ်ပြီးသောအဖြစ်သို့ ရောက်၍ သစ္စာ ၄ ပါးတရားကိုသိသော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်လတ္တံ့.'

'သုမေဓာ။ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရင့်စေတတ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့သည် လောက ၃ ပါး၌ ဤမျှသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုပါရမီ ၁၀ ပါးကိုထား၍ အလွန်မရှိပြီ။ ထိုပါရမီ ၁၀ ပါးတရားတို့၌ သင်သုမေဓာသည် မြဲစွာဆောက်တည်လော့' ဟု မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ၏။

သဘောလက္ခဏာနှင့်တကွ ဤပါရမီ ၁၀ ပါးတရားတို့ကိုသုံးသပ်သော အလောင်းတော်သုမေဓာ၏ တရားတန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့် ၁ သောင်းသောစကြဝဠာ၌ မြေကြီးသည် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ တုန်လှုပ်လျက် ကြည်းညည်း၏။ ကြံညစ်ယန္တရားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဆီညစ်ယန္တရားစက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း ပြင်းစွာလည်၏။ ဒီပင်္ကရာဘုရားအား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ၌ ပရိသတ်အလုံးစုံသည် တုန်လှုပ်သောနလုံး ရှိကုန်လျက်၊ မူးကုန်လျက် ထိုအရပ်၌ မြေ၌ အိပ်ရ၏။ အထောင်မကသောဖျဉ်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အရာမျှကုန်သော ရေအိုးတုပ် တို့သည် လည်းကောင်း ထိုဆွမ်းလုပ်ကျွေးရာ၌ အချင်းချင်းခတ်မိကုန်လျက် ညက်ညက်ကြေလေကုန်၏။

လူများအပေါင်းတို့သည် ထိတ်လန့်ကြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ကြောင့်ကြသဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားသို့ ကပ်လာကုန်၍၊ "လူအပေါင်းအား ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုး အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ အလုံးစုံသောလူသည် ကြောက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်၏။ မျက်စိအမြင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဖျောက် တော်မူပါလော့" ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် "အို-လူအများတို့။ ဤမြေလှုပ်ရာ၌ မကြောက်ကုန်လင့်။ ယခု အခါ၌ အကြင်သုမေဓာကို 'သင်သည် လောက ၃ ပါး၌ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့.' ဟု ဗျာဒိတ်ကြား၏။ ထိုသုမေဓာ သည် ရှေးဘုရားတို့ မှီဝဲအပ်သောတရားကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော တရားကို အကြွင်းမဲ့ သုံးသပ်သော ထိုသုမေဓာ၏ တရားတန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့် ၁ သောင်းသောစကြဝဠာ၌ မြေသည် တုန်လှုပ် ၏" ဟု ကြားသိစေ၏။

ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို ကြား၍၊ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ငြိမ်းကုန်ပြီးသော လူအပေါင်းတို့ သည် တစ်ဖန် သုမေဓာရှင်ရသေ့သို့ ကပ်လာကုန်၍ ရှိခိုးကုန်၏။

ထိုအခါ၌ သုမေဓာရသေ့သည် ဘုရားကျေးဇူးကို ဆောက်တည်၍၊ နလုံးမြဲမြဲစွာပြု၍၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ နေရာမှ ထ၏။ နေရာမှထသော သုမေဓာအား နတ်၊လူတို့သည် နတ်၌ဖြစ်သော ပန်း၊ လူ၌ဖြစ်သော ပန်းတို့ဖြင့် ကြဲ ကုန်၏။ နတ်၊လူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍

"သင်ရသေ့။ ချမ်းသာခြင်းကို ရစေသတည်း။ သင်ရသေ့သည် အကြင်ဆုကို အလိုရှိ၏။ တောင့်တ ၏။ ထိုကြီးစွာသောဆုကို ရစေသတည်း။ သင်ရသေ့အား ခပ်သိမ်းသောဘေးရန်တို့သည် ကြဉ်ရှောင်စေ သတည်း။ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအနာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပျောက်စေ ကုန်သတည်း။ ခပ်သိမ်းသောအန္တရာယ်တို့သည် မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ လျင်စွာ မြတ်သောသစ္စာ ၄ ပါးတရားကို ရှင်ရသေ့သည် မြင်သိစေသတည်း။ အတန်ကား အပွင့်ကိုဆောင်ကုန်သော သစ်ပင်တို့သည် အခါရောက်သော် ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားဉာဏ်ဖြင့် ပွင့်စေသတည်း။ ဥပမာကား ခပ်သိမ်းသော ဘုရားတို့သည် ပါရမီ

mgyoe.com

၁၀ပါးကို ဖြည့်ကုန်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ရှင်ရသေ့သည်လည်း ပါရမီ ၁၀ပါးတို့ကို ဖြည့်လေလော့။ ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့သည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ သစ္စာ ၄ပါးတရားတို့ကို သိကုန်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ရှင်ရသေ့သည် အောင်မြေဗောဓိ၌ သစ္စာ ၄ ပါးတရားတို့ကို သိစေသတည်း။

"ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့သည် ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောကုန်သကဲ့သို့၊ ရှင်ရသေ့သည်လည်း ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောစေသတည်း။ လပြည့်နေ့၌ လမင်းသည် စင်ကြယ်သောအရောင် ရှိသည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ရှင်ရသေ့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်ပြည့်လျက် ၁ သောင်းသောလောကဓာတ်၌ ထွန်းပတော်မူ လော့။ ရာဟုမှလွတ်သော နေမင်းသည် အပူဖြင့် လွန်စွာထွန်းပသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ရှင်ရသေ့သည် လောက ၃ ပါးမှလွတ်၍ ဘုရား၏အသရေဖြင့် ထွန်းပတော်မူလော့။ ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည် သမုဒ္ဒရာသို့ စီးဝင်လာ ကုန်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့သည် ရှင်ရသေ့အထံသို့ စုဝေးလာစေကုန်သတည်း။

ဤသို့လျှင် နတ်, လူအပေါင်းတို့သည် ချီးမွမ်းထောမနာကြကုန်၏။ ဤသို့ ချီးမွမ်းထောမနာပြုအပ်ပြီးသော သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ၁၀ ပါးသောတရားတို့ကို မြဲစွာဆောက်တည်၍ ထို ၁၀ ပါးသောတရားတို့ကိုဖြည့်လျက် တောသို့ဝင်လေ၏။

ဒီပင်္ကရာဘုရားသာသနာ ထွန်းကားပုံ

ထိုအခါ သံဃာတော်နှင့်တကွ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်ပြီးသော ထိုလူများတို့သည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် အချို့သောသူကို သရဏဂုံဆောက်တည်စေ၏။ အချို့သောသူကို ပဉ္စသီ, အချို့သောသူကို ဒသသီ ဆောက်တည်စေ၏။ အချို့သောသူအား သာမညဖိုလ်ကို ပေး၏။ အချို့အား ပဋိသမ္ဘိဒ ၄ပါးကို, အချို့အား သမာပတ် ၈ ပါးကို, အချို့အား ဝိဇ္ဇာ ၃ ပါးကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့သောယှဉ်ခြင်းဖြင့် ဆုံးမတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော် ပြန့်ပွား၏။ များစွာသောသူတို့ကို သံသရာဝဋ်မှ ကယ်တော်မူ၏။ ဒုဂ္ဂတိမှ လွတ်စေ၏။ ယူဇနာ ၁ သိန်း အထက် ကျွတ်ထိုက်သောဝေနေယျတို့ကို မြင်တော်မူ၍ ကျွတ်စေ၏။

ပထမဗောဓိ၌ အကုဋေ ၁၀၀ သောဝေနေယျတို့ကို ကျွတ်စေ၏။ ဒုတိယဗောဓိ၌ အကုဋေ ၁ သိန်း တို့ကို ကျွတ်စေ၏။ တတိယဗောဓိ၌ တာဝတိံသာ၌ တရားဟောတော်မူ၏။ အကုဋေ ၉ သောင်း ကျွတ်၏။ ပထမအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာ ကုဋေ ၁ သိန်း စည်းဝေး၏။ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ နာရဒတောင်ထွတ်၌ အကုဋေ ၁၀၀ သောရဟန္တာ စည်းဝေးကုန်၏။ တတိယအစည်းအဝေး၌ကား ကျောက်အတိပြီးသော သုဒဿန တောင်၌ အကုဋေ ၉ သောင်းသောရဟန္တာ စည်းဝေးကုန်၏။

ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား သုဒဿနတောင်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ သုမေဓာရသေ့ ဗျာဒိတ်ရတော်မူ၏။ ထိုအခါ ၂ သိန်းသောဝေနေယျတို့သည် မဂ်,ဖိုလ် ရကြကုန်၏။ ၁ ယောက်-၂ ယောက်တို့၏မဂ်,ဖိုလ်ရခြင်းကား မရေတွက်နိုင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ပြန့်ပြောစည်ပင်သော ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားသာသနာကို အရှင်သုမေဓာရသေ့သည် အထူးသဖြင့် သုတ်သင်၏။ ၄ သိန်းသော ဆဠာဘိည ရဟန္တာတို့သည် အခါခပ်သိမ်း မြတ်စွာဘုရားကို ခြံရံကုန်၏။ ထိုအခါ၌ အကြင်သူသည် ရဟန္တာမဖြစ်။ သေက္ခသာ ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကိုမစွန့်ကုန်။ ထိုသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်ကုန်၏။

ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ပြည်တော်ကား-ရမ္မဝတီ။ ခမည်းတော်ကား သုဒေဝ။ မယ်တော်ကား-သုမေဓာ။ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကကား-သုမင်္ဂလ။ လက်ဝဲရံအဂ္ဂသာဝကကား-တိဿ။ အလုပ်အကျွေးကား-သောဘိတ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

နန္ဒာကား-လက်ယာရံအဂ္ဂသာဝိကာ၊ သုနန္ဒာကား-လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝိကာရဟန္တာမ။ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတွင် အကြီးကား-တဖုဿနှင့်ဘလ္လိက။ ဒါယိကာမတွင် အကြီးကား-သိရိမာနှင့်-သေနာလျှင် အကြီးတည်း။ ဗောဓိပင်ကား-ညောင်ကြတ်။ အရပ်တော်ကား-အတောင် ၈၀။ ကိုယ်တော်မှထွက်သော ရောင်ခြည်တော်ကား-ထက်ဝန်းကျင်သို့ ၁၂ ယူဇနာ ပြေး၏။ အသက်တော်ကား- ၁ သိန်း။ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး လူအပေါင်းကိုကယ်တင်တော်မူ၍ နန္ဒာရုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ဓာတ်တော်ကို ထိုနန္ဒာရုံ၌ ၃၆ ယူဇနာ အစောက်ရှိသောစေတီ တည်၍ လူ,နတ်တို့ ကိုးကွယ်လေကုန်၏။

ဗျာဒိတ်ရခြင်းအင်္ဂါ ၈ ပါး

'သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် အင်္ဂါ ၈ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏' ဟုဆိုရာ၌၊ 'ဗျာဒိတ်ရခြင်းအကြောင်း အင်္ဂါ ၈ ပါး'ဟူသည်ကား-

'မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ဟေတု သတ္ထာရဒဿနံ။

ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဓိကာရော စ ဆန္ဒတာ။ ။' ဟူသောဂါထာနှင့်အညီ လူစင်စစ် ဖြစ်ခြင်း၊ ယောကျ်ားစင်စစ် ဖြစ်ခြင်း၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း၊ ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရခြင်း၊ ရသေ့ရဟန်း ဖြစ်ရခြင်း၊ ဈာန်, သမာပတ်, အဘိညာဉ်စသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ကိုယ့်အသက်ကိုစွန့်၍ ကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းဌာ ပြင်းသောဆန္ဒ ရှိခြင်း။ ဤ ၈ ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်း၌ နေရာ တိုင်းပြည်, မိဘအမည်အရည် စသည်တို့နှင့်တကွ နိယတဗျာဒိတ်ကို ရသတည်း။

ဤနိယတဗျာဒိတ်ရပြီးသော ဘုရားလောင်းတို့သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ မရောက်မီ ကမ္ဘာအကုဋေ ၁၀၀ မကများစွာ သံသရာ၌ကျင်လည်သော်လည်း အဝီစိငရဲ၌ မဖြစ်။ လောကန္တရိက်ငရဲတို့၌လည်း မဖြစ်။ ပူလောင်ခြင်းပြင်းသောတဏှာ ရှိသော, ငတ်မွတ်ခြင်းပြင်းသော ကာလကဉ္စိက အသူရာပြိတ္တာလည်း မဖြစ်။ ဒုဂ္ဂတိ၌ ဖြစ်ငြားသော်လည်း ငုံးအောက်ငယ်သောတိရစ္ဆာန် မဖြစ်။ လူ၌ဖြစ်သော်လည်း အမိဝမ်းတွင်း၌ ကန်းသောသူ, နားပင်းသောသူ, အအ-အဆွံ့ မဖြစ်။ မိန်းမ မဖြစ်။ ဥဘတောဗျည်း, နပုန်းပဏ္ဍုက် မဖြစ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယူကို မမှီဝဲ။ 'ကံသာလျှင်ပြု၏' ဟု အယူရှိ၏။ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော်လည်း အသညသတ်, သုဒ္ဓါဝါသသ အရူပဘုံတို့၌ မဖြစ်။ တောထွက်ခြင်းသို့သာ ညွတ်ကုန်၏။ လောဘ, ဒေါသ အစရှိသောကိလေသာတို့၌ မယှဉ်ကုန်။ လောကတ္ထစရိယကို ကျင့်ကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသောပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကုန်၏။ နိယတဗျာဒိတ်ကို ရပြီးသော ဘုရားအလောင်းတို့သည် ဤမျှသောအကျိုးတို့ကို ရကုန်၏။

ဤမျှသော စကားအစဉ်သည်ကား ၄ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းအထက်၌ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော် သုမေဓာပုဏ္ဏားဖြစ်၍ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး ၃ ပါးဖြင့် ပါရမီကို ဖြည့်ဟန်, ဗျာဒိတ်ရဟန် အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုဆိုသော စကားတည်း။

mgyoe.com

၃- ၂၄ ကျိပ်၃ ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ထံ၌ အလောင်းတော် ဗျာဒိတ်ခံသည်ကိုပြခြင်း။

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၁-ကောဏ္ဍညဘုရား

၁. ဒီပင်္ကရာဘုရား ဖြစ်တော်မူသောနောက် ကမ္ဘာ ၁ သင်္ချေလွန်၍ သာရကပ်၌ အသက် ၁ သိန်း နေသောကာလ၌ ရမ္မဝတီပြည်၌ 'သုနန္ဒ'အမည်ရှိသောမင်းသည် သုဇာတာမိဖုရားနှင့် တကွမင်းပြု၏။

ထိုအခါ ကောဏ္ဍညဘုရားလောင်းသည် သုဇာတာမိဖုရားဝမ်း၌ ဖြစ်၍၊ ဖွား၍အရွယ်ရောက်လျှင်၊ ခမည်းတော် နန်းကိုနှင်း၍၊ 'ရမ္မာ, သုဘ, သုရမ္မ'*အမည်ရှိသော ရွှေနန်းပြာသာဒ် ၃ ဆောင်၌ မောင်းမ ၃ သိန်း အခြွေအရံရှိသော စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားနှင့် မင်း၏စည်းစိမ်ကို အနှစ် ၁ သောင်းပတ်လုံး စံစားခံစား၍၊ 'ဝိဇိတသေန'.အမည်ရှိသောသားတော် ဖွားသည့်ညဥ့်တွင် ရထားစီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ဖြဟ္မာကပ်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ရဟန်းပြု၏။ နောက်ပါအခြွေအရံ အကုဋေမျှသောလူတို့သည်လည်း ရဟန်းပြုလေကုန်၏။ ဒုက္ကရ စရိယာ ၁၀ လ ကျင့်တော်မူ၏။ 'သုနန္ဒာ' မည်သောနိဂုံး၌ သူဌေးသမီးယသောဓရာ ရွှေခွက်နှင့်တကွ လှူလိုက်သောနို့ဃနာကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍၊ အင်ကြင်းတော၌ နေ့အဖို့ နေပြီး၍ ညချမ်းသောအခါ၌ ဗောဓိချာသို့ သွားသည်ရှိသော်၊ 'သုနန္ဒာ'မည်သောမြက်ရိတ်သမားသည် လှူအပ်သော ၈ ဆုပ်သောမြက်ကို ခံတော်မူ၍၊ 'သာလကလျာဏီ'အမည်ရှိသော ဗောဓိပင်ရင်း၌ သစ္စာပြု၍ ကြဲတော်မူလျှင်၊ ၅၈ တောင် အစောက်ရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါက်၍၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၌ နေ၍၊ သစ္စာ ၄ ပါးတရားတို့ကိုသိ၍ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

'သတ္တပဏ္ဏ'အမည်ရှိသောဥယျာဉ်တော်၌ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူ၏။ လူ,နတ်,ဖြဟ္မာ အကုဋေ ၁ သိန်း အကျွတ်တရားရကုန်၏။ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကကား-သုနန္ဒ, လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝကကား- သုဘဒ္ဒတည်း။ အလုပ်အကျွေးကား အနုရုဒ္ဓတည်း။ တိဿာကား-လက်ယာရံ ရဟန္တာမအကြီးတည်း။ ဥပတိဿာကား-လက်ဝဲရံ ရဟန္တာမအကြီးတည်း။ သောဏ, ဥပသောဏတို့ကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ သီတင်းသည်ဒါယကာ အကြီးတည်း။ သုနန္ဒာနှင့် သီရိမာကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ သီတင်းသည် ဒါယိကာမ အကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား ၈၈ တောင်။ အသက်တော်ကား ၁ သိန်းတည်း။

သာဝကအစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမအစည်းအဝေး၌ ကုဋေ ၁ သိန်း။ ဒုတိယ၌လည်း ကုဋေ ၁ သိန်း။ တတိယ၌လည်း ကုဋေ ၁ သိန်းတည်း။

ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် 'ဝိဇိတာဝီ' အမည်ရှိသော စကြဝတေးမင်းဖြစ်၍၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော ကုဋေ ၁ သိန်းအရေအတွက်ရှိသော သံဃာတော်အား အလှူကြီးကိုပေး၍ ဘုရားဆုကို တောင်း တော်မူ၏။

ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားလည်း ''ဤကမ္ဘာမှ ၃ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းအထက်၌ 'ဂေါတမ'အမည် ရှိသောဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့'' ဟု ဗျာဒိတ်ကြား၍ တရားဟောတော်မူ၏။ တရားတော်ကိုကြားလျှင် သဒ္ဓါကြည်ညို၍ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏။ ပိဋကတ် ၃ ပုံကိုလည်း တတ်အောင်သင်၏။ အဘိညာဉ် ၅ ပါး, သမာပတ် ၈ ပါးတို့ကို ဖြစ်စေ၍၊ မယုတ်သောဈာန်ရှိသဖြင့် စုတေ၍ ဖြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။

ကောဏ္ဍညဘုရားလည်း နန္ဒာရုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေ၏။ ဓာတ်တော်ကို ၇ယူဇနာအစောက် ရှိသော စေတီတည်၍၊ လူ, နတ်တို့ ကိုးကွယ်လေကုန်၏။

---

* ရာမ, သုရာမ, သုဘ - ငါးခုနှိမ့်။ သုစိ, သုရုစိ, သုဘ - စတော်မူ။

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

၂၂-မင်္ဂလဘုရား

ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၏နောက်၌ ကမ္ဘာ ၁ သင်္ချေကို လွန်၍ တစ်ခုသောသာရမဏ္ဍကပ်၌ မင်္ဂလ, သုမန, ရေဝတ, သောဘိတ၊ ဘုရား ၄ ဆူတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအခါ လူတို့တွင် အသက် ၁ သိန်းနေသော ကာလ၌ 'ဥတ္တရ'မည်သောပြည်၌ ဥတ္တရမင်း၏ 'ဥတ္တရာ' အမည်ရှိသောမိဖုရားဝမ်း၌ မင်္ဂလဘုရားအလောင်း စွဲဝင်လာ၍၊ ဖွား၍အရွယ်ရောက်လျှင် ပြည်ကိုနှင်းသဖြင့်၊ 'ယသဝါ, သုစိမာ, သိရိမာ' ဟူသော ရွှေနန်း ပြာသာဒ် ၃ ဆောင်၌ 'ယသဝတီ'အမည်ရှိသော မိဖုရားနှင့်တကွ မောင်းမ ၃ သောင်း ခြံရံလျက် မင်းစည်းစိမ် ကိုခံစား၍ သားတော်သီလဝကို ဖွားသည့်ညဉ့်တွင် 'ဥတ္တရ'မည်သောမြင်းကိုစီးလျက် တောထွက်တော်မူ လေ၏။

၃ ကုဋေမျှသောလူများသည် လိုက်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ဖြဟ္မာကပ်လှူသောသင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ၁၀ လ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူ၏။ 'ဥတ္တရ'မည်သော နိဂုံး၌ 'ဥတ္တရာ'မည်သော သူဌေးသမီး ရွှေခွက်နှင့်တကွ လှူလိုက်သော နို့ဃနာကိုဘုဉ်းပေး၍၊ အင်ကြင်းတော၌ နေ့အဖို့နေပြီးမှ 'ဥတ္တရ'မည်သော မြင်းစာရိတ် သမားသည်လှူအပ်သော ၈ ဆုပ်မြက်ကိုခံ၍ ဗောဓိပင်သို့ ကပ်လေ၏။

ကံ့ကော်ပင်ရင်း၌ ၈ ဆုပ်မြက်ကိုကြဲလျှင် ၅၈ တောင်ရှိသောရွှေပလ္လင် ဖြစ်၏။ ရွှေပလ္လင်ထက်၌ သစ္စာ ၄ ပါးထင်ရှားသိ၍ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ 'သိရိဝရဥတ္တရာရာမ' ဟူသောဥယျာဉ်၌ ဓမ္မစကြာကို ဟောတော်မူ၏။ ၁ ကုဋေမျှသော လူ, နတ်, ဗြဟ္မာတို့သည် ကျွတ်ကုန်၏။

တပည့်အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမ၌ ရဟန္တာအကုဋေ ၁ သန်း၊ ဒုတိယရဟန္တာအကုဋေ ၁ သန်း၊ တတိယ၌ကား-ထိုမင်္ဂလဘုရား၏မိထွေးတော်သား ညီတော်အာနန္ဒာမင်းသားသည် အကုဋေ ၉၀ အရေအတွက်ရှိသော ပရိသတ်နှင့်တကွ တရားနာအံ့သောငှာ ကျောင်းသို့သွား၍၊ တရားတော်ကိုကြားနာရလျှင် ပဋိသမ္ဘိဒါ၄ပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း 'ဧဟိဘိက္ခု'ခေါ်တော်မူ၍ ဧဟိဘိက္ခုရဟန္တာချည်း အကုဋေ ၉၀ တတိယအစည်းအဝေး၌ ဖြစ်၏။

လက်ယာရံ အကြီးကား-သုဒေဝ, လက်ဝဲရံ အကြီးကား-ဓမ္မသေန။ အရှင်ဘလ္လိကကား-အလုပ်အကျွေး တည်း။ သီလဝါကား လက်ယာရံတပည့်မ အကြီးတည်း။ အသောကာကား လက်ဝဲရံတပည့်မ အကြီးတည်း။ သုနန္ဒနှင့် ဝိသာခကားသီတင်းသည် ဒါယကာကြီးတည်း။ အနုလာနှင့် သုတနာကားသီတင်းသည်မ အကြီး တည်း။ အရပ်တော်ကား ၈၈ တောင်။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၉ သောင်း။ အရောင်တော်ကားတစ်ပါး ဘုရားတို့၏အရောင်သည် ကိုယ်တော်မှထက်ဝန်းကျင် အတောင် ၈၀ မျှ ထွန်းသကဲ့သို့ မဟုတ်မူ၍၊ စကြဝဠာ ၁ သောင်းလုံးကို အနှံ့ထွက်၍ အမြဲတည်၏။ သစ်ပင်, မြေ, တောင်, သမုဒ္ဒရာ တို့သည်လည်းကောင်း၊ အယုတ်သဖြင့် ထမင်းအိုး အစရှိသည်တို့ကိုစွဲ၍ ရွှေပြားဖြင့်ခြံရံဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။

သက်တော် ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး လ,နေတို့သည် မိမိတို့အရောင်အဝါဖြင့် မထွန်းနိုင်ကုန်။ နေ့,ညဉ့် အပိုင်းအခြား မထင်။ နေ့အခါ နေရောင်ဖြင့်သွားသကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့သည် ဘုရား၏အရောင်ဖြင့် အမြဲ သွားလာကုန်၏။ ညဉ့်အခါပွင့်သော ပန်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နံနက်အခါတွန်ကုန်သော ငှက် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း လူတို့သည် နေ့,ညဉ့် အပိုင်းအခြားကို မှတ်ရကုန်၏။ ဤသို့ သောအနက်သော်သည် 'တစ်ပါးသောဘုရားတို့အား မရှိသလော' ဟူသော်၊ မရှိသည် မဟုတ်။ တစ်ပါးသော ဘုရားရှင်တို့အားလည်း အလိုတော် ရှိသည်ရှိသော်၊ စကြဝဠာ ၁ သောင်းလုံးကိုလည်းကောင်း, ထိုထက် အလွန်ကိုလည်းကောင်း အရောင်တော်ဖြင့် ထွန်းလင်းစေနိုင်၏။ မင်္ဂလဘုရားအားကား ရှေးဆုတောင်းကံ၏ အစွမ်းကြောင့် တစ်ပါးသောဘုရားတို့အား ကိုယ်တော်ထက်ဝန်းကျင် တစ်လံမျှသောက် အရောင်တော်သည် အမြဲထွန်းသကဲ့သို့ ၁ သောင်းသောစကြဝဠာကို အမြဲထွန်းသတည်း။

mgyoe.com

အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုသနည်း ဟူပြောအံ့။ မင်္ဂလဘုရားသည် ဝေဿန္တရာကဲ့သို့ အဆုံးစွန်သော အလောင်းတော်၏အဖြစ်၌ သားမယားနှင့်တကွ ဝင်္ကပါတောင်၌ နေ၏။ 'ခရဒါဌိက' အမည်ရှိသော ဘီလူးသည် ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့် ဘုရားလောင်းသို့ကပ်၍ ၂ ယောက်သောသူငယ်ကို အလှူခံ၏။ ဘုရားလောင်း လှူတော်မူ၏။ ဘီလူးသည် စင်္ကြံဦး၌ တံကဲပျဉ်ကို မှီ၍၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကိုကဲ့သို့ သူငယ် ၂ ယောက်တို့ကို ဘုရားလောင်းမြင်စဉ် စားလေ၏။ ဘီလူးခံတွင်း ဖွင့်ကာမျှ၌ မီးလျှံကဲ့သို့ သွေးအရည်ယိုသည်ကို မြင်သော ဘုရားလောင်းအား တစ်ဆံဖျားမျှ နှလုံးမသာ မဖြစ်မူ၍၊ 'ငါ၏အလှူသည် ကောင်းစွတကား' ဟု ကြံသော ဘုရားလောင်းအား ကြီးစွာသော နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ 'ဤကောင်းမှုအကျိုးအားကြောင့် နောင် ဘုရားဖြစ်သောအခါ၌ ဤသို့သောနည်းဖြင့် ငါ၏ကိုယ်မှ အရောင်တို့သည် ထွက်စေကုန်သတည်း' ဟု ဆုတောင်း၏။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း ထိုမင်္ဂလဘုရားသည် အလောင်းတော်ဖြစ်သောအခါ ဘုရားတစ်ဆူ၏စေတီကို မြင်၍၊ 'ဤစေတီတော်အား ငါသည် အသက်ကိုစွန့်အံ့သောငှာ အပ်၏' ဟု ဆီမီးတိုင်ကို ရစ်သောနည်းဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆီဆွတ်သောပုဆိုးဖြင့် ရစ်၍၊ တံတောင်မျှလောက် အဆံ့ရှိသော, အဖိုး ၁ သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို ထောပတ်ဖြင့် ပြည့်စေ၍၊ ထိုခွက်၌ ၁၀၀၀ သော ဆီမီးစာတို့ကို ငြိစေ၍၊ ထိုဆီမီးခွက်ကို ဦးခေါင်းဖြင့် ယူ၍၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို ငြိစေ၍ စေတီကို လက်ယာရစ်လည်လျက် တစ်ညဥ့်လုံးကို ထွန်းစေ၏။ ဤသို့ အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင် လုံ့လပြုသော်လည်း မွေးတွင်းတစ်ခုမျှကိုလည်း အငွေ့သည် မပူ။ ပဒုမ္မာကြာတိုက်သို့ဝင်သော အခါကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။ ဤသို့ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ၂ ပါးကြောင့် ထိုဘုရား၏ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်သည် စကြဝဠာ ၁ သောင်းကိုနှံ့၍ နေ့, ညဥ့်မပြတ် ထွန်း၏။

ထိုမင်္ဂလဘုရား ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား သုရုစိပုဏ္ဏား ဖြစ်၍၊ ပထမ အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ ၁ သိန်းသော သံဃာတော်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို "နက်ဖြန် အကျွန်ုပ်ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါ" ဟု ဖိတ်မန်၍ အိမ်သို့ရောက်လျှင် ကြံ၏။

'ငါသည် ဤမျှလောက်သောအရှင်မြတ်တို့အား ယာဂု, ဆွမ်း, ပုဆိုး အစရှိသော အလှူဝတ္ထုတို့ကို လှူအံ့သောငှာ တတ်နိုင်ပါ၏။ အရှင်မြတ်တို့နေရာသည် အဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း' ဟု ကြံ၏။

ထိုအကြံကို သိကြားမင်းသိ၍၊ 'ငါသည် သုရုစိပုဏ္ဏား အလှူပေးရာကောင်းမှု ဝင်အံ့' ဟု ကြံ၍၊ လက်သမားအသွင်ဖြင့် ပဲခွပ်, ပုဆိန်အစရှိသည် လက်စွဲလျက် ဘုရားလောင်း၏ရှေ့၌ ထင်ရှားဖြစ်လာ၍၊

"အခဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသောပြုဖွယ်ကိစ္စ ရှိပါ၏လော" ဟု မေး၏။

"အဘယ်အမှုကို ပြုအံ့နည်း" ဟု မေးလျှင်၊

"ငါမတတ်သော လက်အမှုမည်သည် မရှိ။ အလိုရှိ တိုင်း ပြုတတ်ပါ၏" ဟု ဆိုသော်၊

"ငါ့အား ကုဋေ ၁ သိန်းသောသံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလှူပါမည်။ အရှင်ကောင်းတို့နေစရာ မဏ္ဍပ်ပြုပါ" ဟုဆို၏။

"အခ ပေးအံ့လော" ဟု မေးလျှင်၊

"ပေးပါအံ့" ဟူ၍ ဆိုသောခဏ၌ ၁၂ ယူဇနာ-၁၃ ယူဇနာ ရှိသောအရပ်ကို ကသိုဏ်းဝန်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေပြီးမှ 'ဤအရပ်၌ ရတနာ ၇ ပါးအတိပြီးသော မဏ္ဍပ်သည် ပေါက်စေသတည်း' ဟုကြံ၍၊ ကြည့်သောခဏ၌ မြေကိုခွဲ၍ ပေါက်၏။ ရွှေသည်တိုင်တို့၌ ငွေကြာသွတ်, ငွေသည်တိုင်တို့၌ ရွှေကြာသွတ်, ပတ္တမြားသည်တိုင်တို့၌ သန္တာဖြင့်ပြီးသောကြာသွတ်, သန္တာဖြင့်ပြီးသော သည်တိုင်တို့၌ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောကြာသွတ်, ရတနာ ၇ ပါးအတိပြီးသော သည်တိုင်တို့၌ ရတနာ ၇ ပါးအတိ ပြီးသော ကြာသွတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ တစ်တိုင်နှင့်တစ်တိုင် အကြားအကြားတို့၌ ရွှေခြူကွန်ရက် တို့သည် ဆွဲကုန်၏။ လေညင်းခတ်သောအခါ၌

mgyoe.com

နတ်တို့၏ စည်, စောင်း, ငြင်းအသံကဲ့သို့ မြည် ကုန်၏။ အကြားအကြား၌ နံ့သာဆိုင်း, ပန်းဆိုင်းတို့သည် ဆွဲကုန်၏။
mgyoe.com SAMPLE BOOK

'ကုဋေ ၁ သိန်းသော ရဟန်းတို့၏နေရာတို့သည် လည်းကောင်း, သပိတ်ခြေတို့သည် လည်းကောင်း မြေမှပေါက်စေသတည်း' ဟု ကြည့်သောခဏ၌ ပေါက်ကုန်၏။ အထောင့်တိုင်း အထောင့်တိုင်း ရေအိုးကြီးတို့ကို ဖန်ဆင်း၏။ ဤအလုံးစုံကို ဖန်ဆင်းပြီး၍၊

"အရှင်။ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်၍ ငါ့အား အခပေးလော့" ဟု ဆို၏။

ဘုရားလောင်းလည်း မဏ္ဍပ်ကိုမြင်လျှင် ပီတိ ၅ ပါးဖြင့် အခြားမဲ့နှံ့သောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်၍၊ 'ဤမဏ္ဍပ်ကို လူဖြစ်သောသူသည် ပြုအပ်သည် မဟုတ်။ ငါ၏အလိုကို သိ၍ သိကြားဖန်ဆင်း လာသတည်း။ ဤသို့သဘောရှိသည်မဏ္ဍပ်၌ တစ်နေ့မျှသာ အလှူပေးအံ့သောငှာ မအပ်။ ၇ ရက်ပတ်လုံး အလှူပေးအံ့' ဟု ကြံပြီး၍၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ ဘုရားအမှူးရှိသော ကုဋေ ၁ သိန်းမျှသော သံဃာတော်ကို နေစေ၍၊ ကြီးစွာသောအိုးတို့ကို ခုံလောက်၌တင်၍၊ နို့ရည်ဖြင့်ပြည့်စေ၍၊ ဆန်အတန်ငယ် ထည့်၍ ပျား, သကာ, မုန့်, ထောပတ်တို့ဖြင့် ပြုပြင်အပ်သော, တစ်ခဲနက်ကျက်စေအပ်သော နို့ဃနာဖြင့် ၇ ရက်ပတ်လုံး လုပ်ကျွေး၏။ လူတို့ချည်းသာ မလှူဒါန်းနိုင်ကုန်။ နတ်တို့လည်း လူတို့နှင့် တစ်ယောက်ခြားနေ၍ လှူဒါန်းကုန်၏။

၁၂ ယူဇနာ-၁၃ ယူဇနာအရပ်တို့သည်လည်း ရဟန်းတို့အား နေအံ့သောငှာ မလောက်ကုန်။ ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့၏တန်ခိုးဖြင့်ဖန်ဆင်း၍ နေရကုန်၏။

အဆုံးစွန်သောနေ့၌ကား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် အလုံးစုံသောရဟန်းတို့၏သပိတ်ကို ဆေး၍၊ ဆေးအလို့ငှာ ထောပတ်, ဆီဥ, ပျား, တင်လဲတို့ဖြင့်ပြည့်စေ၍ သင်္ကန်း ၃ ထည်စီနှင့် တကွလှူ၏။ သင်္ဃနော ဖြစ်သောရဟန်းသည် ရအပ်သောသင်္ကန်းအစုံသည်ကား အဖိုး ၁ သိန်း ထိုက်၏။

မင်္ဂလဘုရား ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုပြီးလျှင်၊ 'ဤဒါယကာသည် ဤသို့သဘောရှိသော ကြီးစွာသော အလှူကို ပေး၏။ အဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း' ဟု ဆင်ခြင်သော်၊ 'ဤကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာ ၁ သိန်းအလွန် ရှိကုန်သော ၂ သင်္ချေတို့၏အထက်၌ ဂေါတမဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့'ဟု မြင်တော်မူ၍၊ ဘုရားအလောင်းကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် "သင်ဒါယကာသည် ဤမျှလောက်သောကာလကို လွန်၍ 'ဂေါတမ'အမည်ရှိသော ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

သုရုစိပုဏ္ဏားသည် 'ငါသည် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။ ငါ့အား အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း' ဟု ကြံပြီး၍၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို စွန့်၍၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရဟန်းပြု၍၊ ပိဋကတ် ၃ ပုံကို တတ်အောင်သင်၍၊ အဘိညာဉ် ၅ ပါး, သမာပတ် ၈ပါးတို့ကို ဖြစ်စေ၍၊ အသက်အတိုင်းနေ၍၊ စုတေသော် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။

မင်္ဂလဘုရားလည်း အသက်တော် ၉ သောင်းပြည့်လျှင် ဝဿာရုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေ၏။ ဓာတ်တော်တို့ကို ယူဇနာ ၃၀ အမြင့် စေတီတည်၍၊ လူ, နတ်တို့ တိုးကွယ်ကုန်၏။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ၁ သောင်းသောစကြဝဠာတို့သည် အမိုက်အတိ ဖြစ်ကုန်၏။ စကြဝဠာ ၁ သောင်းလုံးတို့၌ လူတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃-သုမနဘုရား

မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရား၏နောက်၌ လူတို့အသက် ၁ သိန်းနေသောကာလ၌ 'မေခလ'အမည်ရှိသော ပြည်၌ သုဒတ္တမင်း၏မိဖုရား 'သိရိမာ'အမည်ရှိသော မိဖုရားကြီး၏ဝမ်း၌ သုမနဘုရားအလောင်းတော် စွဲဝင်လာ၍၊ ဖွား၍ အရွယ်ရောက်လျှင်၊ မင်း၏စည်းစိမ် အနှစ် ၁ သောင်းခံစားပြီးမှ သားတော်ဖွားသည်တွင် ဆင်စီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။

၁၀ လ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော်မူ၏။ ကံ့ကော်ပင်ရင်း ရွှေပလ္လင်ထက် ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ပထမ အစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၁ သိန်းသောရဟန္တာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ ကဥ္စနတောင် ထွတ်၌ အကုဋေ ၉ သိန်းသောရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။ တတိယအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၈ သန်း*သောရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်ကား နဂါးပြည်၌ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးလှစွာသော 'အတုလ' အမည်ရှိသော နဂါးမင်းဖြစ်၍၊ လူ့ပြည်၌ဘုရားဖြစ်သည် ကြား၍၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် နဂါးပြည်မှ ထွက်လေ၍၊ ပထမအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၁ သိန်းအခြံအရံရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား နတ် တို့၏ စည်, စောင်း, ငြင်းဖြင့်ပူဇော်၍ ကြီးစွာသောအလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၏။ အသီးအသီး ပုဆိုးတစ်စုံစီ သံဃာတော်အား လှူ၏။ သရဏဂုံ ဆောက်တည်၏။

သုမနဘုရားလည်း "သင်နဂါးမင်းသည် နောင်သောအခါ၌ 'ဂေါတမ' အမည်ရှိသောဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

သုမနမြတ်စွာဘုရား ပြည်တော်ကား-မေခလ။ ခမည်းတော်ကား-သုဒတ္တ။ မယ်တော်ကား-သိရိမာ။ လက်ယာရံကား-သရဏ။ လက်ဝဲရံကား-ဘာဝိတတ္တ။ အလုပ်အကျွေးကား-ဥဒေန။ သောဏာနှင့် ဥပသောဏာ ကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ တပည့်သမီးအကြီးတည်း။ဗောဓိပင်ကား-ကံ့ကော်။ အရပ်တော်-အတောင် ၉၀။ အသက်တော် ၉ သောင်းပြည့်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ယူတော်မူလေ၏။

၄-ရေဝတဘုရား

သုမနဘုရား လွန်တော်မူပြီးသောနောက် ရေဝတဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

သာဝကအစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမအစည်းအဝေး၌ ရေတွက်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ ဒုတိယ အစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၁ သိန်း။ တတိယအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၁ သိန်းသောရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော်ကား 'အတိဒေဝ'အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားဖြစ်၍၊ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို နာကြား၍၊ သရဏဂုံ ၃ ပါးဆောက်တည်၍၊ မြတ်စွာဘုရား၏ 'ကိလေသာကို ပယ်ခြင်း၏ ကျေးဇူး'ကို ချီးမွမ်း၍ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြင့် ပူဇော်၏။

ရေဝတဘုရားလည်း အတိဒေဝပုဏ္ဏားအား "နောင်သောအခါ ဂေါတမဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား ဖွားတော်မူသောပြည်ကား ဓညဝတီ။ ခမည်းတော်ကား ဝိပုလမင်း။ မယ်တော် ကား-ဝိပုလာမိဖုရား။ လက်ယာရံအကြီးကား-ဝရုဏ။ လက်ဝဲရံအကြီးကား-ဗြဟ္မဒေဝ။ အလုပ်အကျွေးကား- သမ္ဘဝ။ ဘဒ္ဒါနှင့် သုဘဒ္ဒါကား-တပည့်သမီးအကြီးတည်း။ ဗောဓိကား-ကံ့ကော်ပင်။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၈၀။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၆ သောင်းတည်း။

* ၉ သောင်း၊ ၈ သောင်း-ငါးခုနှိမ့်။

mgyoe.com

၅-သောဘိတဘုရား

SAMPLE BOOK

ရေဝတဘုရားနောက် အနှစ် ၁ သိန်းသောကာလ၌ သောဘိတဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

သာဝကအစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၁၀၀။ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၉၀။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈၀ သော ရဟန္တာအစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအခါ ငါတို့ဘုရား အလောင်းကား 'အဇိတ' အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားဖြစ်၍၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို နာကြား၍ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ပြီးလျှင်၊ ဘုရားမှူးရှိသော သံဃာတော်အား ကြီးစွာသောအလှူကို ပေး၏။

သောဘိတဘုရားလည်း "ဒါယကာ။ နောင်သောအခါ ဂေါတမဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့." ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရား ပြည်တော်ကား သုဓမ္မ။ ခမည်းတော်ကား သုဓမ္မ။ မယ်တော်ကား-သုဓမ္မာ။ အသမနှင့် သုနေတ္တကား-လက်ယာရံ,လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ အလုပ်အကျွေးကား-အနောမ၊ နကုလာနှင့်သုဇာတာ ကား-တပည့်သမီးလက်ယာရံ,လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား-ကံ့ကော်ပင်။ အရပ်တော်ကား ၅၈ တောင်။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၉ သောင်းတည်း။

၆-အနောမဒဿီဘုရား

သောဘိတဘုရား၏နောက်အဖို့၌ အသင်္ချေကိုလွန်၍ တစ်ခုသောဝရကပ်၌ အနောမဒဿီ,ပဒုမ, နာရဒ၊ ဘုရား ၃ ဆူတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အနောမဒဿီဘုရား၏ အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမ၌ ၈ သိန်း။ ဒုတိယ၌ ၇ သိန်း။ တတိယ၌ ၆ သိန်းသောရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။ ထိုအခါ ငါတို့ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသော ဘီလူးစစ်သူကြီးဖြစ်၍၊ အကုဋေ ၁ သိန်းမကသော ဘီလူးတို့ကို အစိုးရ၏။ ထို ငါတို့ ဘုရားအလောင်း ဘီလူးစစ်သူကြီးသည် 'လောက၌ ဘုရားဖြစ်၏' ဟုကြား၍၊ လူ့ရွာသို့ လာ၍ ဘုရား အမှူးရှိသောသံဃာအား အလှူကြီးကို ပေး၏။

အနောမဒဿီဘုရားလည်း "နောင်သောအခါ၌ သင်သည် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့." ဟု ဗျာဒိတ်ကြား တော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရား ပြည်တော်ကား စန္ဒဝတီ။ ခမည်းတော်ကား 'ယသဝါ'အမည်ရှိသော မင်းတည်း။ မယ်တော်ကား ယသောဓရာ။ နိသဘကား လက်ယာရံ။ အနောမကား လက်ဝဲရံသာဝက အကြီးတည်း။ ဝရုဏရဟန္တာကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သုန္ဒရီနှင့် သုမနာကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား-ထောက်ကြံ့။ အရပ်တော်ကား ၅၈ တောင်။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၁ သိန်းတည်း။

၇-ပဒုမဘုရား

အနောမဒဿီဘုရား လွန်သည့်နောက် မြင့်မြသော် အသက်တော် ၁ သိန်းနေသောကာလ၌ ပဒုမဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၁ သိန်း။ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၃ သိန်း။ တတိယအစည်းအဝေး၌ကား ကြီးစွာသောတောအုပ်၌ နေကုန်သော ရဟန္တာ ၂ သိန်းတို့သည် အစည်းအဝေး ဖြစ်ကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပဒုမမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုတောအုပ်၌ နေတော်မူသောအခါ ငါတို့အရှင်ဂေါတမအလောင်းသည် ခြင်္သေ့ဖြစ်၍၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်၍၊ ကြည်သောစိတ်ဖြင့် လက်ယာရစ်လှည့်ပြီးလျှင် ရှိခိုး၍၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်လျက် ၃ ကြိမ် ခြင်္သေ့၏အသံကို မြည်သကဲ့သို့ မြည်သဖြင့် ပူဇော်၍၊ ၇ ရက်ပတ်လုံး ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော ပီတိကို မစွန့်မူ၍၊ နှစ်လိုခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့် အစာမကျက်စားမူ၍ အသက်ကိုစွန့်ကြဲခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လျက် တည်၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း နိရောဓသမာပတ်မှ ထသည်ရှိသော် ခြင်္သေ့ကို ကြည့်၍၊ 'ရဟန်းသံဃာ့ကို မြင်၍ စိတ်ကို ကြည်ညိုစေအံ့။ ရဟန်းသံဃာသည် လာစေသတည်း' ဟု ကြံတော်မူ၏။ ထိုခဏ၌ အလုံးစုံသော သံဃာတော်သည် လာ၏။ ခြင်္သေ့လည်း သံဃာတော်၌ စိတ်ကိုကြည်စေ၏။

ပဒုမဘုရားလည်း အလောင်းတော်ခြင်္သေ့မင်း၏ စိတ်အလိုကို ကြည့်တော်မူ၍၊ "သင်သည် နောင်သောအခါ 'ဂေါတမ' အမည်ရှိသောဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ပဒုမဘုရား ပြည်ကား စမ္ပက။ ခမည်းတော်ကား အသမ။ မယ်တော်ကား အသမာ တည်း။ သာလ၊ ဥပသာလကား လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ အလုပ်အကျွေးကား ဝရုဏ မည်၏။ ရာမာ၊ သုရာမာကား လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား ကြောင်လျှာငယ်တည်း။ အရပ်တော်ကား ၅၈ တောင်။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၁ သိန်းတည်း။

၈–နာရဒဘုရား

ပဒုမဘုရား လွန်ပြီးသည့်နောက် မြင့်မြသော် လူတို့ အနှစ် ၁ သိန်းနေသောကာလ၌ နာရဒဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

တပည့်အစည်းအဝေး ၃ ကြိမ်တည်း။ ပဌမအစည်းအဝေး၌ အကုဋေ ၁သိန်း။ ဒုတိယ၌ အကုဋေ ၉ သန်း။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈ သန်း ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အဘိညာဉ် ၅ ပါး၊ သမာပတ် ၈ ပါးတို့၌ အလေ့အလာပြုအပ်သော ဝသီဘော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား အလှူကြီး ပေး၍ စန္ဒကူးနံ့သာနီဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြု၏။

ထိုနာရဒဘုရားလည်း "သင်ရသေ့သည် နောင်သောအခါ ဂေါတမဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

နာရဒဘုရား ပြည်ကား ဓညဝတီ။ ခမည်းတော်ကား သုဒေဝ။ မယ်တော်ကား အနောမာ တည်း။ ဘဒ္ဒ သာလ၊ ဇိတမိတ္တကား လက်ယာရံ၊လက်ဝဲရံ တပည့်သား အကြီးတည်း။ အလုပ်အကျွေးကား ဝါသေဋ္ဌ တည်း။ ဥတ္တရာနှင့် ဖဂ္ဂုနီကား တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား ကြောင်လျှာကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား ၈၈ တောင်။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၉ သောင်းတည်း။

၉–ပဒုမုတ္တရဘုရား

နာရဒမြတ်စွာဘုရားနောက်၌ ၁ သင်္ချေကိုလွန်၍၊ ဤကမ္ဘာမှပြန်၍ရေသော် ကမ္ဘာ ၁သိန်းထက်၌ တစ်ခုသောသာရကပ်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရား ၁ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်အစည်းဝေး ၃ ပါးတွင် ပဌမ၌ အကုဋေ ၁ သိန်း။ ဒုတိယဝေဘာရတောင်၌ အကုဋေ ၉ သန်း။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈ သန်း ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK
ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော်ကား 'ဇဋိလ' အမည်ရှိသောသူဌေးကြီး ဖြစ်၍၊ ဘုရားအမှူးရှိသောသံဃာတော်အား သင်္ကန်းအလှူကို ပေး၏။

ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားလည်း "သင်သူဌေးသည် နောင် သောအခါ 'ဂေါတမ'အမည်ရှိသော ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

ပဒုမုတ္တရဘုရား လက်ထက်တော်၌ တိတ္ထိတို့သည် မရှိကုန်။ နတ်, လူတို့သည် ဘုရားကိုသာ ကိုးကွယ်ကုန်၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရား ပြည်ကား ဟံသာဝတီ။ ခမည်းတော်ကား အာနန္ဒာ။ မယ်တော်ကား သုဇာတာတည်း။ ဒေဝလနှင့် သုဇာတကား တပည့်သား အကြီးတည်း။ အလုပ်အကျွေးကား သုမန မထေရ်တည်း။ အမိတာ နှင့် အသမာကား တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား အင်ကြင်းပင်*တည်း။ အရပ်တော်ကား ၈၈ တောင်။ အရောင်တော်ကား- ကိုယ်တော်မှ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်သို့ ၁၂ ယူဇနာတိုင်တိုင် ထွန်း၏။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၁ သိန်းတည်း။

၁၀-သုမေဓဘုရား

ထို ပဒုမုတ္တရဘုရားနောက်၌ ကမ္ဘာ ၃ သောင်းကို လွန်၍ တစ်ခုသောမဏ္ဍကပ်၌ သုမေဓ, သုဇာတာ, ဘုရား ၂ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။

သုမေဓဘုရားအား တပည့်အစည်းအဝေး ၃ပါးတွင် ပထမ သုဒဿနမြို့၌ အကုဋေ ၁၀၀ သော ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။ ဒုတိယ၌ အကုဋေ ၉၀။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈၀ တို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား 'ဥတ္တရ'အမည်ရှိသောလုလင် ဖြစ်၍၊ မြှုပ်ထားအပ်သော အကုဋေ ၈၀ သောဥစ္စာကို စွန့်၍၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား အလှူကြီး ပေး၍၊ သရဏဂုံဆောက်တည်၍၊ တောထွက်၍ ရဟန်းပြု၏။

ထိုသုမေဓဘုရားသည် ထိုဥတ္တရလုလင်ကို "ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ထိုဘုရား ပြည်ကား သုဒဿန။ ခမည်းတော်ကား သုဒတ္တ။ မယ်တော်ကား သုဒတ္တာတည်း။ သရဏနှင့် သဗ္ဗကာမကား လက်ယာရံ,လက်ဝဲရံ တပည့်အကြီးတည်း။ သာဂရမထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ရာမာနှင့် သုရာမာကား တပည့်သမီးအကြီးတည်း။ ပွင့်တော်မူသောဗောဓိကား တမာပင်**တည်း။ အရပ်တော် ၈၈ တောင်။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၉ သောင်းတည်း။

၁၁-သုဇာတဘုရား

သုမေဓဘုရားလွန်သည့်နောက် မြင့်မြတ်သော် သုဇာတဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမ၌ ၆ သန်း။ ဒုတိယ၌ ၅ သန်း။ တတိယ၌ ၄ သန်း ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

---

* ဆပ်သွားဖူး - စာတော်မူ။ ထင်းရှူးပင် - ငါးခုန်မူ။

** ကျည်းပင် - စာတော်မူ။ တမာပင် - ငါးခုန်မူ။

mgyoe.com

အရှင်ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်၏။ 'ဘုရားဖြစ်သည်'ဟု ကြား၍ ဘုရားအထံသို့ဆည်းကပ်၍၊ တရားတော်ကို နာ၍၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား ရတနာ ၇ ပါးနှင့်တကွ ၄ ကျွန်းလုံးကိုပူဇော်၍ ရဟန်းပြု၏။ အလုံးစုံသောတိုင်းသူတို့သည် တိုင်း၌ဖြစ်သော အခွန်ကို ယူ၍ အာရာမ်စောင့်ကိစ္စကို ပြီးစေကုန်လျက်၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား အလှူကြီးကို ပေးကုန်၏။

သုဇာတဘုရားလည်း ထိုဘုရားအလောင်းကို ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

သုဇာတဘုရားပြည်ကား 'သုမင်္ဂလ'မည်၏။ ခမည်းတော်ကား 'ဥဂ္ဂတ'မည်သော မင်းတည်း။ မယ်တော်ကား ပဘာဝတီ မိဖုရားတည်း။ သုဒဿနနှင့် သုဒေဝကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ အလုပ်အကျွေးကား 'နာရဒ' အမည်ရှိသော မထေရ်တည်း။ နာဂါနှင့် နာဂသမာလာကား တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား ကြခတ်ဝါး တည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၅၀။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၉ သောင်းတည်း။

၁၂-ပိယဒဿီဘုရား

ထိုသုဇာတဘုရားနောက်၌ ဤကမ္ဘာမှပြန်၍ရေသော် ကမ္ဘာ ၁၁၈ ကမ္ဘာအဆုံး၌ တစ်ခုသော ဝရ ကပ်၌ ပိယဒဿီ, အတ္ထဒဿီ, ဓမ္မဒဿီ၊ ဘုရား ၃ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။

ပိယဒဿီဘုရား၏တပည့်အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပဌမ၌ အကုဋေ ၁သိန်း။ ဒုတိယ၌ အကုဋေ ၉၀။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈၀ ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

ထိုအရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား 'ကဿပ'အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားလုလင် ဖြစ်၍ ဗေဒင် ၃ ပုံတို့၏ အပြီးသို့ ရောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော တရားတော်ကို ကြား၍၊ အကုဋေ ၁ သိန်းသောဥစ္စာကို စွန့်သဖြင့် သံဃာ့အာရာမ် ပြုစေ၍၊ သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း, ပဉ္စသီတို့၌ လည်းကောင်း, ဒသသီတို့၌ လည်းကောင်း ဆောက်တည်၏။

ထိုအခါ၌ ပိယဒဿီမြတ်စွာဘုရားလည်း ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော်ကို "သင်ပုဏ္ဏားလုလင်သည် ဤကမ္ဘာမှသည် ကမ္ဘာ ၁၁၈ ကမ္ဘာလွန်သဖြင့် သစ္စာ ၄ ပါးတရားကိုသိသော ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရား ပြည်တော်ကား 'အနောမ'မည်၏။ ခမည်းတော်ကား 'သုဒိန္န'*အမည်ရှိသော မင်းတည်း။ မယ်တော်ကား 'စန္ဒာ'အမည်ရှိသော မိဖုရားတည်း။ ပါလိတ, သဗ္ဗဒဿီကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ သောဘိတမထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သုဇာတာ နှင့် ဓမ္မဒိန္နာကား တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား ထောက်ကြွတည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၈၀။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၉ သောင်းတည်း။

၁၃-အတ္ထဒဿီဘုရား

ပိယဒဿီဘုရားနောက်၌ အတ္ထဒဿီဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပဌမ၌ ၉ သန်း ၈ သိန်းသော တပည့်ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။ ဒုတိယ၌ ၈ သန်း ၈ သိန်း။ တတိယ၌လည်း ၈ သန်း ၈ သိန်းတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

---

* သုဒတ္တ၊ စန္ဒာဒေဝီ – စာတော်မူ၊ ငါးခုန်မူ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား 'သုသိမ' အမည်ရှိသော တန်ခိုးကြီးသောရသေ့ ဖြစ်၍၊ နတ်ပြည်မှ ထင်ရှားပန်းကိုဆောင်ခဲ့၍ အတ္ထဒဿီမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အလောင်းတော်ရသေ့ကို ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ပြည်တော်ကား 'သောဘဏ'အမည်ရှိ၏။ ခမည်းတော်ကား 'သာဂရ'အမည်တော်ရှိသော မင်းတည်း။ မယ်တော်ကား သုဒဿနာ မိဖုရားတည်း။ သန္တနှင့် ဥပသန္တကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ အဘယမထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဓမ္မာနှင့် သုဓမ္မာကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဗောဓိကား စံကားပင် တည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၈၀။ အရောင်တော်ကား အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်တော်မှထက်ဝန်းကျင် ၁ ယူဇနာ ထွန်း၏။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၁ သိန်းတည်း။

၁၄-ဓမ္မဒဿီဘုရား

ထိုမြတ်စွာဘုရား နောက်၌ ဓမ္မဒဿီဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

တပည့်အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမ၌ အကုဋေ ၁၀၀။ ဒုတိယ၌ အကုဋေ ၇၀။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈၀ သောသံဃာ့အစည်းအဝေး ဖြစ်၏။

ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားအလောင်းကား သိကြားမင်း ဖြစ်၍၊ နတ်၌ဖြစ်သောပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်, စောင်း,ငြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၏။

ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာ ဘုရားလည်း အလောင်းတော်သိကြားမင်းကို ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ထိုမြတ်စွာဘုရားပြည်ကား 'သရဏ' မည်၏၊ ခမည်းတော်ကား 'သုရဏ' မည်သောမင်းတည်း၊ မယ်တော်ကား သုနန္ဒာ မိဖုရားတည်း။ ပဒုမနှင့် ဖုဿဒေဝအရှင်ကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ သုဒတ္တအရှင်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ခေမာနှင့် သဗ္ဗနာမာ[၁]ကား တပည့်သမီးအကြီးတည်း။ ဗောဓိကား သံသတ်ပင်[၂]တည်း။ (မျက်နှာပန်းပင် လည်းဆို၏။) အရပ်တော်ကား အတောင် ၈၀။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၁ သိန်း တည်း။

၁၅-သိဒ္ဓတ္ထဘုရား

ဓမ္မဒဿီမြတ်စွာဘုရားနောက်၌ ဤကမ္ဘာမှ ၉၄ ကမ္ဘာထက်၌ တစ်ခုသောသာရကပ်၌, လူတို့အသက် ၁ သိန်းနေသောကာလ၌ ဝေဘာရပြည်၌ ဇယသေနမင်း၏ 'သုဖဿာ'မည်သော မိဖုရား၏ဝမ်း၌ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားအလောင်း စွဲယူလာ၍၊ ဖွား၍အရွယ်ရောက်လျှင်၊ ခမည်းတော် နန်းကိုနှင်းသဖြင့် ကောကနဒ, သုပုပ္ဖိတ[၃] စသော ရွှေနန်းပြာသာဒ် ၃ ဆောင်၌ သောမနဿာမိဖုရားနှင့် တကွ ၄ သောင်း ၈ ထောင်သော မောင်းမရံလျက် အနှစ် ၁ သောင်းပတ်လုံး မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစား၍၊ သားတော် အနုပမာကို ဖွားသည့်ညဥ့်တွင် ရွှေထမ်းစင်စီး၍ တောထွက်၏။

အကုဋေမျှသောလူတို့လည်း လိုက်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ဖြဟ္မာကပ်လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ဒုက္ကရစရိယာ ၁၀ လ ကျင့်၏။ အသံဝိသပုဏ္ဏားရွာ၌ သုဒတ္တပုဏ္ဏားသမီးလှူအပ်သော ရွှေခင်းနို့, ရွှေခွက်နှင့် နို့ယနာကိုခံယူ၍ ဘုဉ်းပေးပြီးလျှင်၊ အိမ်ဆီးတောတွင် နေ့အဖို့နေ၍ ညချမ်းသောအခါ ဗောဓိပင်သို့ တက်လေသော်၊

၁။ သဗ္ဗနာမာ - စာတော်မူ၊ ငါးခုနှ်မူ။ ၂။ ရေခံတက်ပင် - ငါးခုနှ်မူ။ ၃။ သုပုပ္ဖလ - စာတော်မူ။

mgyoe.com

'ဝရဏ'မည်သော မြက်ရိတ်သမားလှူအပ်သော ၈ ဆုပ်သောမြက်ကို မဟာလေ့ကားပင်ရင်း၌ ကြဲသဖြင့် အတောင် ၄၀ ရွှေပလ္လင်ပေါ်က်၍၊ ထိုရွှေပလ္လင်ထက်၌ သစ္စာ ၄ ပါးတို့ရားကို သိ၍ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

သာဝကအစည်းအဝေးတွင် ပထမ၌ အကုဋေ ၁ သိန်း။ ဒုတိယ၌ အကုဋေ ၉၀။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈၀ တို့သည် အစည်းအဝေးဖြစ်ကုန်၏။

သမ္ဗလနှင့် သုမိတ္တကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ ရေဝတအရှင်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သီဝလာနှင့် သုရာမာကား တပည့်သမီးအကြီးတည်း။ မြတ်စွာဘုရား အရပ်တော်ကား အတောင် ၆၀။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၁ သိန်းတည်း။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား ကျော်စောထင်ရှားသော အဘိညာဉ်အားနှင့်ပြည့်စုံသော မင်္ဂလရသေ့ ဖြစ်၍၊ ဇမ္ဗူသပြေသီးကို ဆောင်ချေ၍ မြတ်စွာဘုရားအား လှူ၏။

သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလည်း သုမင်္ဂလရသေ့ကို "၉၄ ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဂေါတမ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလွန်လျှင် ဓာတ်တော်ကို ဌာပနာ၍၊ ၄ ယူဇနာအစောက်ရှိသော စေတီတော်တည်၍ လူ, နတ်တို့ ကိုးကွယ်၏။

၁၆-တိဿဘုရား

သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလွန်သည့်နောက် ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ၉၂ ကမ္ဘာထက် မဏ္ဍကပ်၌ တိဿ, ဖုဿ၊ ဘုရား ၂ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။

တိဿဘုရား ဖြစ်သောပြည်ကား 'ခေမက' အမည်ရှိ၏။ ခမည်းတော်ကား 'ဇနသန္ဓ' မည်၏၊ မယ်တော်ကား ပဒုမာမိဖုရားတည်း။ တိဿဘုရားအလောင်းတော်ကို ဖွားလျှင် ခမည်းတော်နန်းကို နှင်းသဖြင့် 'ကုမုဒ, နာဠိယ, ပဒုမ'[၁] ဟူသော ရွှေနန်း ၃ ဆောင်၌ 'သုဘဒ္ဒါ'မည်သော မြောက်သားတော်နှင့်တကွ မောင်းမ ၃ သောင်းရံလျက် အနှစ် ၁ သောင်းပတ်လုံး မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစား၍၊ သားတော် အာနန္ဒာကို ဖွားသောညဉ့်တွင် 'အာနန္ဒာ' မည်သောမြင်းကိုစီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ အကုဋေမျှသော လူများလည်း လိုက်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဗြဟ္မာလှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ၁၀ လ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်၏။ 'ခန္ဓစီ'[၂]မည်သော နိဂုံးပြည်၌ 'ခန္ဓစီ'မည်သောသူဌေးသမီးလှူသော နို့ဃနာကို ရွှေခွက်နှင့်တကွ ခံ၍ ဘုဉ်းပေးပြီးသော်၊ နေ့အဖို့ အင်ကြင်းတော၌ နေ၍ ညချမ်း၌ ဗောဓိပင်သို့သွားလေရာ တွင် 'ဝိဇိတသေန'မည်သော လယ်စောင့်သည်လှူအပ်သော နေဇာမြက် ၈ ဆုပ်ကို ပိတောက်ပင်ရင်း၌ ကြဲလေသော်၊ အတောင် ၄၀ ရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါ်က်၍ ထိုပလ္လင်ထက်၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

'ယသဝတီ'မည်သော ပြည်၏အနီး မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူ၏။ အကုဋေ အရာမက သော လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ အကျွတ်တရားရ၏။

အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမ၌ အကုဋေ ၁၀၀။ ဒုတိယ၌ အကုဋေ ၉၀။ တတိယ၌ အကုဋေ ၈၀ ကုန်သောရဟန္တာတို့သည် အစည်းအဝေးဖြစ်ကုန်၏။

၁။ ဂုဟာသေလ, နာရီသ, နိဘသ - ငါးခုန်မူ။
၂။ ဝီရနိဂုံး - ငါးခုန်မူ။

mgyoe.com

ဗြဟ္မဒေဝနှင့် ဥဒယကား လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံတပည့်သား အကြီးတည်း။ သုမင်္ဂလအရှင်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဖုဿာနှင့် သုဒတ္တာကား တပည့်သမီးအကြီးတည်း။ သာဝကနှင့် အသောကကား သီတင်းသည်အကြီး အလုပ်အကျွေးတည်း။ ကိသာဂေါတမီနှင့် ဥပသေနာကား သီတင်းသည်မ အလုပ်အကျွေးတည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၆၀။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၁ သိန်းတည်း။

ထိုအခါ ရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား စည်းစိမ်ချမ်းသာကြီးစွာသော 'သုဇာတ'အမည်ရှိသော မင်းဖြစ်၍၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ တန်ခိုးကြီးသောအဖြစ်သို့ ရောက်၍၊ ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ကြား၍၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ထင်ရှားပန်း၊ ပဒုမ္မာပန်း၊ ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ကို ဆောင်ချေ၍၊ ပရိသတ် ၄ ပါးတို့၏အလယ်၌ ကြွတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်၍၊ ကောင်းကင်၌ ဗိတာန်ဖြစ်၍ တည်၏။

တိဿမြတ်စွာဘုရားလည်း အလောင်းတော်ရသေ့ကို "ဤကမ္ဘာမှသည် ၉၂ ကမ္ဘာအထက်၌ 'ဂေါတမ' အမည်ရှိသော ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

၁၇-ဖုဿဘုရား

တိဿဘုရားနောက်၌ ဖုဿဘုရား ဖြစ်၏။ ပြည်ကား 'ကာသိက'မည်၏၊ ခမည်းတော်ကား ဇယသေနမင်းတည်း။ မယ်တော်ကား သီရိမာမိဖုရား တည်း။

ဖုဿဘုရားအလောင်းတော်ကို ဖွား၍ အရွယ်ရောက်လျှင် ခမည်းတော် ပြည်ကိုနှင်းသဖြင့် 'ဂရုဋ္ဌ, ပက္ခဟံသ, သုဝဏ္ဏ'[၁]အမည်ရသော ပြာသာဒ်ရွှေနန်း ၃ ဆောင်၌ မြောက်သားတော် ကိသာဂေါတမီနှင့် အနှစ် ၁ သောင်း မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစား၍၊ သားတော် အာနန္ဒာကို ဖွားသည့်ညဉ့်တွင် ဆင်စီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ အကုဋေမျှသော လူဗိုလ်ခြေလိုက်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဗြဟ္မာကပ်လှူသောသင်္ကန်းကို ဝတ်၍၊ ၁၀ လ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူ၍၊ အထွက်တွင် 'သာလ' မည်သောနိဂုံး၌ သူဌေးသမီးလှူလိုက်သော နို့ဃနာကိုဘုဉ်းပေး၍၊ ရင်းတိုက်တောင်၌ နေ့အဖို့နေ၍ ညချမ်းသောအခါ၊ ဇောဓိပင်သို့တက်လေသော်၊ မထင်ရှားသောလုလင်လှူသော ၈ ဆုပ်သောမြက်ကို သျှိသျှားပင်[၂]အောက်၌ ကြဲလေသော်၊ ၃၈ တောင်ရွှေပလ္လင်ပေါ်၍ ထိုရွှေပလ္လင်ထက်၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

'သံဃဿ'မည်သော နိဂုံး၏အနီး မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူ၏။ အကုဋေ ၁ သိန်းသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည် အကျွတ်တရားရကုန်၏။

အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမ၌ ၆ သန်း။ ဒုတိယ၌ ၅ သန်း။ တတိယ၌ ၃ သန်း ၂ သိန်းသော ရဟန္တာတို့သည် အစည်းအဝေးဖြစ်ကုန်၏။

သုရက္ခိတနှင့် ဓမ္မသေနကား လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ တပည့်သားအကြီးတည်း။ အရှင်သဘိယ ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သာလာနှင့် ဥပသာလာကား တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား ၅၈ တောင်။ အသက်တော်ကား ၉ သောင်းတည်း။

ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားအလောင်းကား 'ဝိဇိတာဝီ'အမည်ရှိသော မင်း ဖြစ်၍၊ ဘုရားဟောတော်မူသော တရားတော်ကို ကြားနာရ၍၊ မြတ်သောမင်း၏အဖြစ်ကို စွန့်၍၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ပိဋကတ် ၃ ပုံကို တတ်အောင်သင်၏။ သီလပါရမီကို ဖြည့်၏။ လူတို့အား တရား မပြတ်ဟောပေ၏။

၁။ ဂရုဠပက္ခ၊ ဟံသပက္ခ၊ သုဝဏ္ဏဘာ - ငါးခုန်မှ၊ စာတော်မူ။
၂။ ကြက်ဆူပင် - ငါးခုန်မှ၊ စာတော်မူ။

mgyoe.com

ဖုဿမြတ်စွာဘုရားလည်း ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော်ကို "နောင်သောအခါ ဂေါတမဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ငါတို့ဘုရားအလောင်းလည်း ရဟန်းအဖြစ်မှ စုတေသော် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။

ဖုဿမြတ်စွာဘုရား အသက်တော် ၉ သောင်းပြည့်၍ ကုသိနာရုံပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။

၁၈-ဝိပဿီဘုရား

ဖုဿဘုရားလွန်ပြီးသောနောက် ဤကမ္ဘာမှ ၉၁ ကမ္ဘာအထက် သာရကပ်၌ ဝိပဿီဘုရား ၁ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။

ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ပြည်ကား ဗန္ဓုမတီတည်း။ ခမည်းတော်ကား ဗန္ဓုမာမင်း တည်း။ မယ်တော်ကား ဗန္ဓုမတီ မိဖုရားတည်း။ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းကို ဖွားတော်မူ၍ အရွယ်ရောက်လျှင် ခမည်းတော်နန်းကို နှင်းသဖြင့် နန္ဒ, သိရိမာ စသော ပြာသာဒ်ရွှေနန်း ၃ ဆောင်၌ သုဒဿီမိဖုရားနှင့် မောင်းမ ၂၀၀၀ ရံလျက် အနှစ် ၈ သောင်း မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီး၍၊ သားတော် သမဝတ္တက္ခန္ဓကို ဖွားသည်တွင် ရထားစီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ၈ သောင်း ၄ ထောင်သောလူများလည်း လိုက်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဗြဟ္မာကပ်လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်၍၊ ၁၀ လ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူ၍၊ အထွက်တွင် သုဒဿန သူဌေးသမီးလှူအပ်သော နို့ဃနာကို ရွှေခွက်နှင့်တကွ ခံတော်မူ၍ ဘုဉ်းပေးပြီးလျှင်၊ အင်ကြင်းတော၌ နေ့အဖို့နေ၍ ညချမ်း၌ ဗောဓိပင်သို့ တက်လေသော်၊ 'သုစိတ္တာ'မည်သော ဥယျာဉ်စောင့်လုလင်လှူသော မြက် ၈ ဆုပ်ကို ခံ၍ သခွတ်ပင်ရင်း၌ ခင်းကြဲလျှင်၊ ၅၃ တောင်ရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါ်၍၊ ထိုရွှေပလ္လင်ထက်၌ နေ၍ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗန္ဓုမတီပြည်၏အနီး မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူ၏။

အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာ ၆သန်းစသိန်း။ ဒုတိယ ၁သိန်း။ တတိယ ၈ သောင်း။ ရဟန္တာအစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အရှင်ခဏ္ဍကား လက်ယာရံ အကြီးတည်း။ အရှင်တိဿကား လက်ဝဲရံအကြီးတည်း။ အသောကကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ စန္ဒာနှင့် စန္ဒမိတ္တာကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ပုဏ္ဏဗ္ဗနှင့် သုမိတ္တကား သီတင်းသည် အကြီးတည်း။ နာဂါနှင့် ဥပ္ပလာ ကား သီတင်းသည်မ အကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၈၀။ အရောင်တော်ကား အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်တော်မှထက်ဝန်းကျင်သို့ ၇ ယူဇနာတိုင်အောင် ထွန်းလင်း၏။ အသက်တော်ကား ၈ သောင်းတည်း။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား 'အတုလ'မည်သောနဂါးမင်း ဖြစ်၍ ရတနာ ၇ ပါးအတိ စီအပ်သော ရွှေအင်းပျဉ်ကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူ၏။

ဝိပဿီဘုရားလည်း ထိုအတုလနဂါးမင်းအား "ဤကမ္ဘာ မှ ၉၁ ကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

အသက်တော် ၈ သောင်းပြည့်လျှင် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် သုမတ္တာရုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ဓာတ်တော်ကို ဌာပနာ၍၊ ၇ ယူဇနာရှိသော စေတီတည်၍ လူ,နတ်တို့ ကိုးကွယ်ကုန်၏။

၁၉-သိခီဘုရား

ဝိပဿီဘုရားလွန်တော်မူသောနောက် ၅၉ ကမ္ဘာပတ်လုံး ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သုဉ်းပြီး၍၊ ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော်၊ ၃၁ ကမ္ဘာမြောက်သော မဏ္ဍကမ္ဘာ၌ သိခီ, ဝေဿဘူ၊ ဘုရား ၂ ဆူ ဖြစ်တော်မူ၏။

mgyoe.com

သိခီဘုရား ဖြစ်သောပြည်ကား အရုဏဝတီ တည်း။ ခမည်းတော်ကား အရုဏဝါမင်း တည်း။ မယ်တော်ကား ပဘာဝတီမိဖုရား တည်း။

သိခီဘုရားလောင်းကို 'နာသပါရ' ဟူသောဥယျာဉ်တော်၌ ဖွားတော်မူ၍ အရွယ်ရောက်လျှင် ခမည်းတော်က ပြည်ကို နှင်း၍၊ သုစန္ဒ၊ ဂိရိ၊ ဝါဟန[1] စသော ပြာသာဒ်ရွှေနန်း ၃ဆောင်၌ 'ဝိသံမိတ္တ'[2]မည်သော မြောက်သားတော်မိဖုရားနှင့်တကွ မောင်းမ ၈ သောင်း ၄ ထောင်ရံလျက် အနှစ် ၇၀၀၀ မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးမှ သားတော်အတုလကို ဖွားသည့်ညဥ့်၌ ဆင်စီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ဗိုလ်ခြေ ၇၀၀၀ လိုက်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဖြဟ္မာကပ်လှူသောသင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ၁၀ လ တိုင်တိုင် ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ပြီးသော်၊ အထွက်နေ့တွင် သုဒဿနနိဂုံး၌ ပိယဒဿီသူဌေးသမီးလှူသော နို့ဃနာကိုဘုဉ်းပေး၍၊ ရှားတော၌ နေ့အဖို့နေပြီး၍ ညချမ်းသောအခါ ဗောဓိပင်သို့သွားလေသော်၊ 'အနောမဒဿီ'မည်သော မြက်ရိတ်လုလင်[3]လှူသော နေဇာမြက်[4]အဆုပ်ကို ပုဏ္ဍရိက်ပင်[5]ရင်း၌ ခင်းကြဲတော်မူလျှင် ၂၄ တောင်သောရွှေပလ္လင် ပေါက်၍၊ ထိုပလ္လင်ထက်၌ နေတော်မူ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

အရုဏဝတီပြည်၏အနီး မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူ၏။

တပည့်အစည်းအဝေး ၃ပါးတွင် ပထမဥ္စရဟန္တာ ၁ သိန်း။ ဒုတိယ၌ ၈ သောင်း။ တတိယ၌ ၇ သောင်း။ ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။

အဘိဘူနှင့် သမ္ဘဝကား လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ တပည့်အကြီးတည်း။ ခေမင်္ကရအရှင်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သခိလာနှင့် ပဒုမာကား လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၇၀။ အရောင်တော်ကား နေ့ ညမပြတ် ကိုယ်တော်မှထက်ဝန်းကျင် ၃ ယူဇနာတိုင်တိုင် နှံ့၍ တည်၏။ အသက်တော်ကား ၇ သောင်းတည်း။

ထိုအခါ ငါတို့အရှင် ဂေါတမအလောင်းတော်ကား 'အရိန္ဒမ' မည်သောမင်း ဖြစ်၍၊ ဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်အား သင်္ကန်းစုံနှင့်တကွသော အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍၊ ရတနာ ၇ ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ရတနာကို လှူ၍ ထိုဆင်၏ အဖိုးအတိုင်းအရှည်ဖြင့် ကျီ၊ ကြ၊ ဘဏ္ဍာကို လှူ၏။

သိခီမြတ်စွာဘုရားလည်း ထိုအလောင်းတော် အရိန္ဒမမင်းကို "သင်ဒါယကာသည် ဤကမ္ဘာမှ ၃၁ ကမ္ဘာအထက်၌ ဘုရားဂေါတမ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

'သီလဝတီ'မည်သောပြည်၏အနီး အသမာရုံ၌ နိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူ၏။ ဓာတ်တော်ကို ဌာပနာ၍ ၃ ယူဇနာရှိသောစေတီ တည်၏။

၂၀–ဝေဿဘူဘုရား

သိခီဘုရားလွန်ပြီးသော် ဝေဿဘူဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဖြစ်တော်မူသောပြည်ကား 'အနောမ' အမည် ရှိ၏။ ခမည်းတော်ကား 'သုပ္ပတိတ'မည်သော မင်းတည်း။ မယ်တော်ကား 'ယသဝတီ'အမည် ရှိ၏။ 'အနုပမာ'မည်သောဥယျာဉ်တွင် ဝေဿဘူဘုရားလောင်းကို ဖွားတော်မူ၏။

၁။ သုစန္ဒက၊ ဂိရိ၊ ဝသဘ – စာတော်မူ။ ငါးခုန်မူ။
၂။ သဗ္ဗကာမာ – စာတော်မူ။ ငါးခုန်မူ။
၃။ ရသေ့ – ငါးခုန်မူ။
၄။ သဖန်းမြက် – ငါးခုန်မူ။
၅။ သရက်ဖြူပင် – စာတော်မူ။ ငါးခုန်မူ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဖွား၍အရွယ်ရောက်လျှင်၊ ခမည်းတော်က ပြည်ကို နှင်း၍၊ ရုစိ၊ သုရုစိ၊ ရတိဝမုန ဟူသော ရွှေနန်းပြာသာဒ် ၃ ဆောင်၌ သုစိတ္တာမိဖုရားနှင့် မောင်းမ ၃ သောင်းရံလျက် အနှစ် ၆၀၀၀ မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးမှ၊ သားတော်သုပ္ပဗုဒ္ဓကို ဖွားသောညဥ့်တွင် ရွှေထမ်းစင်စီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ၃ သောင်း ၆ ထောင်သောလူများတို့သည် လိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်၏။

ဗြဟ္မာကပ်လှူသော ကြာသင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ၆ လ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော်မူ၏။ ဒုက္ကရစရိယာအထွက်၌ 'သုစိတ္တာ'မည်သောနိဂုံး၌ သိရိလက္ခဏာသူဌေးသမီး လှူသော နို့ဃနာကို ရွှေခွက်နှင့်တကွခံ၍ ဘုဉ်းပေးပြီးလျှင်၊ အင်ကြင်းတော်၌ နေ့အဖို့ နေ၍၊ ညချမ်းသော် ဗောဓိသို့သွားသောအခါ 'တိတ္တိ'မည်သော နဂါးလုလင်လှူသော နေဇာမြက် ၈ ဆုပ်ကို အင်ကြင်းပင်ရင်း၌ ကြဲတော်မူလျှင် အတောင် ၄၀ ရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါက်၍ ထိုရွှေပလ္လင်ထက်၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

'အနုပမာ'မည်သောပြည်၏အနီး၌ 'အနုပမာ'မည်သောဥယျာဉ်တွင် ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူ၏။ အကုဋေ ၈ သောင်းသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည် အကျွတ်တရား ရကုန်၏။

တပည့်အစည်းအဝေး ၃ ပါးတွင် ပထမအစည်းအဝေး၌ ၈ သောင်း၊ ဒုတိယ၌ ၇ သောင်း၊ တတိယ၌ ၆ သောင်း၊ ရဟန္တာအစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အရှင်သောဏကား လက်ယာရံ၊ ဥတ္တရကား လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝက အကြီးတည်း။ အရှင်ဥပသန္တကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ရာမာ၊ သုရာမာ ကား လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ သောတ္ထိတနှင့် ရမ္ဘ ကား ဒါယကာသီတင်းသည် အကြီးတည်း။ ဂေါတမီနှင့် သိရိမာကား ဒါယိကာမသီတင်းသည် အကြီး တည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၆၀ တည်း။ အသက်တော်ကား အနှစ် ၆ သောင်းတည်း။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်သည် 'သုဒဿန'အမည်ရှိသော မင်းဖြစ်၍၊ ဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်အား သင်္ကန်းစုံနှင့်တကွ အလှူကြီးပေး၍ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရဟန်းပြု၏။

ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားလည်း အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ရဟန်းကို "ဤကမ္ဘာမှသည် ၃၁ ကမ္ဘာအထက်၌ 'ဂေါတမ' အမည်ရှိသော ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ဘုရားအလောင်းသည် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။

ဓဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား အသက်တော် ၆ သောင်းပြည့်သော်၊ 'ဝဿဘာတိ'မည်သောပြည်၏အနီး မေခရာမဥယျာဉ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ ဓာတ်တော်ကို ဌာပနာ၍ စေတီအမြင့် အတောင် ၁၀၀၀ တည်လေ၏။

၂၁-ကကုသန်ဘုရား

ဝေဿဘူဘုရား လွန်တော်မူသောနောက် ၂၉ ကမ္ဘာပတ်လုံး အလျင်းဘုရားမဖြစ် သုဉ်းပြီး၍၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌ ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ ဘုရား ၄ ဆူဖြစ်ပြီး၍ အရိမေတ္တေယျဘုရား ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့။ ဤသို့ ဘုရား ၅ ဆူတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့် 'ဘဒ္ဒကပ်'မည်သတည်း။ ကပ်အပြားကား 'အာယုကပ်၊ အန္တရကပ်၊ အသင်္ချေယျကပ်၊ မဟာကပ်' ဟူ၍ ၄ ပါး ဖြစ်သတည်း။

ထို ၄ ပါးတို့တွင်-

- အသက် ၁၀ တမ်း၊ ၂၀ တမ်း။ ။လ။ ၉၀ တမ်း၊ ၁၀၀ တမ်း၊ ၁၁၀ တမ်း၊ ၁၂၀ တမ်း၊ ။လ။ ၁၉၀ တမ်း၊ ၂၀၀ တမ်း၊ ။လ။ ကထာနတမ်း၊ မဟာကထာနတမ်း၊ အသင်္ချေယျတမ်း။ ဤသို့ အသက်နေသောကာလကို မှတ်၍ သမုတ်အပ်သောကာလသည် 'အာယုကပ်'မည်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

- 'အန္တရကပ်' ဟူသည်ကား ၁၀ တမ်းမှစ၍၊ အစဉ်အတိုင်း အသင်္ချေယျတမ်းတိုင်အောင် တက်ပြီး၍၊ အသင်္ချေယျတမ်းမှသည် အစဉ်အတိုင်း ၁၀တမ်းတိုင်အောင် ယုတ်၍ အသက်နေသောကာလသည် 'အန္တရကပ်' မည်၏။
- ဤအန္တရကပ် ၆၄သည်ကား 'အသင်္ချေယျကပ်' မည်၏။ တစ်နည်းလည်း အန္တရကပ် ၂၀သည် 'အသင်္ချေယျကပ်' မည်၏ ဟူ၍လည်း ဆို၏။ အသင်္ချေယျကပ်သည်ကား သံဝဋ္ဋအသင်္ချေယျကပ်, သံဝဋ္ဋဋ္ဌာယီအသင်္ချေယျကပ်, ဝိဝဋ္ဋအသင်္ချေယျကပ်, ဝိဝဋ္ဋဋ္ဌာယီအသင်္ချေယျကပ် ဟူ၍ ၄ ပါး ရှိ၏။
- ကမ္ဘာပျက်မိုးရွာသည်မှ စ၍၊ နေ၇စင်းပေါ်သဖြင့် မီးလောင်၍ မီးလျှံစဲသည်တိုင်အောင် အန္တရကပ် ၆၄ ကပ်နှင့် မျှသောကာလသည် 'သံဝဋ္ဋအသင်္ချေယျကပ်' မည်၏။
- မီးလျှံစဲသည်မှ စ၍၊ တစ်ဖန် ကမ္ဘာပြုမိုး ရွာသည်တိုင်အောင်ပျက်၍၊ ဟင်းလင်းဖြစ်၍ အန္တရကပ် ၆၄ ကပ်နှင့် အမျှတည်သောကာလသည် သံဝဋ္ဋဋ္ဌာယီအသင်္ချေယျကပ် မည်၏။
- ကမ္ဘာပြုမိုးရွာသည်မှ စ၍၊ မြင်းမိုရ်, မြေ, တောင်, နေ, လ, နက္ခတ်တာရာ ပေါ်သည်တိုင်အောင် အန္တရကပ် ၆၄ ကပ်နှင့် မျှသောကာလသည် 'သံဝဋ္ဋအသင်္ချေယျကပ်' မည်၏။
- မြင်းမိုရ်,နေ,လ,နက္ခတ်တာရာ ပေါ်သည်မှစ၍၊ တစ်ဖန် ကမ္ဘာပျက်မိုးရွာသည်တိုင်အောင် အန္တရ ကပ် ၆၄ ကပ်နှင့်မျှသော လူနေဖြစ်သောကာလသည် ဝိဝဋ္ဋဋ္ဌာယီ 'အသင်္ချေယျကပ်' မည်၏။
- ဤအသင်္ချေယျ ကပ် ၄ ပါးကို ပေါင်း၍ 'မဟာကပ်' ဆိုသတည်း။

ဤဘဒ္ဒကပ်ထက်၌ အန္တရကပ် ၇ ကပ်နှင့် အခွဲတွင် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

ဖြစ်တော်မူသော ပြည်ကား 'ခေမာ'အမည် ရှိ၏။ ခမည်းတော်ကား အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏားတည်း။ မယ်တော်ကား 'ဝိသာခါ' အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏေးမတည်း။ 'ခေမာဝတီ'အမည်ရှိသော ပြည်၏အနီး ဥယျာဉ်တော်တွင် ဘုရားအလောင်းကို ဖွားတော်မူ၏။ အရွယ်ရောက်လျှင် ခမည်းတော်က ပြည်ကိုနှင်း၍၊ 'ကာမ, ကာမဝဏ္ဏ, ကာမသုဒ္ဓိ' ဟု သမုတ်အပ် သော ပြာသာဒ်ရွှေနန်း ၃ ဆောင်၌ 'ရောစိနီ' အမည်ရှိသော မြောက်သားတော် ပုဏ္ဏေးမမိဖုရားနှင့် ပုဏ္ဏေးမအပေါင်း ၃ သောင်း ခြံရံလျက် အနှစ် ၄ သောင်းပတ်လုံး ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးမှ သားတော်ဥတ္တရာကို ဖွားသည့်ညဉ့်တွင် ရထားစီး၍တောထွက်တော်မူ၏။ လူများလိုက်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဗြဟ္မာကပ်လှူသော ကြာသင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ၁၀ လပတ်လုံး ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူ၏။

အထွက်နေ့တွင် 'သုစန္ဒရ'မည်သောနိဂုံး၌ 'ဝိသရီ'မည်သော သူဌေးသမီးလှူလိုက်သော နို့ဃနာကို ဘုဉ်းပေး၍၊ အိမ်ဆီးတောတွင် နေ့အဖို့ နေ၍၊ ညချမ်းသောအခါ ဗောဓိချာသို့ သွားလေသော်၊ 'သုဘဒ္ဒ'မည်သော မြက်ရိတ်လုလင်လှူလိုက်သော နေဇာမြက် ၈ ဆုပ်ကို ခံ၍ ကုက္ကိုပြင်ရင်း၌ ခင်းကြဲတော်မူလျှင်၊ အတောင် ၄၀ အလျား-အနံ့ရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါက်၍ ထိုရွှေပလ္လင်ထက်၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

'ပဏိလ'မည်သောပြည်၏အနီး မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူ၏။ အကုဋေ ၄ သောင်းမျှသော လူ, နတ်, ဗြဟ္မာတို့သည် အကျွတ်တရားရကြကုန်၏။

၄ သောင်းကုန်သော ရဟန္တာအစည်းအဝေးတို့သည် ၁ ကြိမ်သာ ဖြစ်ကုန်၏။

ဝိဓုရနှင့် သဥ္ဇီဝကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း။ ဗုဒ္ဓိဇအရှင်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သာမာနှင့် စမ္ပာ ကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ အစ္စုတနှင့် သုမနကား ဒါယကာ သီတင်းသည် အကြီးတည်း။ နန္ဒာနှင့် သုနန္ဒာကား ဒါယိကာမသီတင်းသည် အကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၄၀ တည်း။ အရောင်တော်ကား အခါခပ်သိမ်း ၁၂ ယူဇနာ ထွန်း၏။ အသက်တော်ကား ၄ သောင်းတည်း။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော်ကား 'ခေမာ'မည်သောပြည်၌ 'ခေမာ'အမည်ရှိသောမင်း ဖြစ်၍ ဘုရားအမျိုးရှိသော သံဃာတော်အား သပိတ်,သင်္ကန်းနှင့်တကွဖြစ်သော အလှူကြီးကို လည်းကောင်း၊ မျက်စဉ်းအစရှိသော ဆေးတို့ကို လည်းကောင်း လှူ၍၊ တရားတော်မြတ်ကို ကြားနာရ၍၊ ပြည်ကို စွန့်၍ ဘုရားအထံ၌ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။

ကကုသန်ဘုရားလည်း ''သင်ချစ်သားသည် ဤကမ္ဘာထက် ကဿပဘုရားနောက်၌ 'ဂေါတမ'မည်သောဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့.'' ဟု ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏။

ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားလည်း အသက်တော် ၄ သောင်း ပြည့်ခဲ့သော် ခေမာရာမကျောင်းတော်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူလေ၏။ ဓာတ်တော်ကို ၁၀၀၀ မျှလောက်သော စေတီ တည်လေ၏။

၂၂-ကောဏာဂုံဘုရား

ကကုသန်ဘုရား လွန်တော်မူသည့်နောက် ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာဦးမှသည် အန္တရကပ် ၈ ကပ်နှင့်အခွဲ ရောက်သောအခါ လူတို့အသက် ၃ သောင်းနေသောကာလ၌ ကောဏာဂုံဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

ဖြစ်တော်မူသောပြည်ကား 'သောဘဝတီ' အမည်ရှိ၏။ ခမည်းတော်ကား 'ယညဒတ္တ'အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားတည်း။ မယ်တော်ကား 'ဥတ္တရာ'အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏေးမတည်း။ 'သောဘဝတီ'မည်သောဥယျာဉ်တော်၌ ကောဏာဂုံဘုရားအလောင်းတော်ကို ဖွားတော်မူ၏။

'တုသိတ, သန္တုသိတ, သန္တုဋ္ဌ'အမည်ရှိသော ရွှေနန်းပြာသာဒ် ၃ ဆောင်၌ 'ရုစိဂ္ဂာ'အမည်ရှိသော မြောက်သားတော် မိဖုရားနှင့်တကွ ပုဏ္ဏေးမပေါင်း ၆ သောင်း ၄ ထောင်ခြံရံလျက် အနှစ် ၃၀၀၀ ပတ်လုံး ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူ၍၊ သားတော် သတ္တဝါဟကို ဖွားသည့်ညဥ့်တွင် ဆင်စီး၍ တောထွက်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားလောင်းသို့ လိုက်၍ ပုဏ္ဏား ၃ သောင်းတို့သည် ရဟန်းပြုကုန်၏။

ထိုရဟန်း ၃ သောင်းခြံရံလျက် ၆ လ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်၍ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ အဂ္ဂိသေနပုဏ္ဏား၏ သမီးလှူသော နို့ဃနာကို ဘုဉ်းပေး၍၊ ရှားတော၌နေ၍ ညချမ်းသောအခါ 'တိန္ဒုက'အမည်ရှိသော လယ်စောင့်သည်လှူအပ်သော နေဇာမြက် ၈ ဆုပ်ကို ရေသဖန်းပင်ရင်း၌ ခင်းကြဲတော်မူလျှင်၊ အတောင် ၃၀ အလျား-အနံရှိသော ရွှေပလ္လင်ပေါက်၍ ထိုရွှေပလ္လင်ထက်၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

သဟံပတိဗြဟ္မာတောင်းပန်သဖြင့် 'သုဒဿန'မည်သောပြည်၏အနီး မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစကြာ တရားဟောတော်မူ၏။ အကုဋေမျှလောက်သော လူ, နတ်, ဗြဟ္မာတို့သည် အကျွတ်တရား ရကုန်၏။

၃ သောင်းကုန်သော တပည့်ရဟန္တာအစည်းအဝေးတို့သည် ၁ ကြိမ်သာ ဖြစ်ကုန်၏။

ဘိယျောသနှင့် ဥတ္တရ ကား အဂ္ဂသာဝကအကြီးတည်း၊ ရှင်သောတ္ထိဇကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ **သမုဒ္ဒါနှင့်** ဥတ္တရာကား တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ ဥဂ္ဂနှင့် သောမဒေဝကား ဒါယကာသီတင်းသည် အကြီးတည်း။ သီလဝါနှင့် သာမာကား သီတင်းသည်မ အကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၃၀။ အသက်တော်ကား ၃ သောင်းတည်း။

ထိုအခါ ရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား ထိုသောဘဝတီပြည်၌ 'ပဗ္ဗတ'မည်သောမင်း ဖြစ်၍၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံလျက် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွား၍၊ တရားတော်ကို နာ၍၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်ကို ပင့်ဖိတ်၍၊ ကြီးစွာသောအလှူကြီးကို ပေး၍၊ ပဋ္ဋုဏ္ဏတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုး, စီနကတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုး, ပိုးချည်ပုဆိုး, ကမ္ဗလာဘွဲ့ဖြူပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရွှေပြားဖြင့်ပြီးသော ကုက္ကား, တံခွန်တို့ကို လည်းကောင်း လှူ၍ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရဟန်းပြုလေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK
ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားလည်း ရှင်ဂေါတမအလောင်းကို "သင်သည် ဤကမ္ဘာထက် ကဿပဘုရား ဖြစ်တော်မူသောနောက်၌ 'ဂေါတမ'အမည်ရှိသောဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။" ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားလည်း အသက်တော် ၃ သောင်း စေ့ခဲ့သော် ပဗ္ဗတာရုံကျောင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေ၏။ ဓာတ်တော်ကို ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ စေတီထောင်သောင်းတည်၍ ကိုးကွယ်လေကုန်၏။

၂၃-ကဿပဘုရား

ကောဏာဂုံဘုရားလွန်ပြီးသော် ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာဦးမှ အန္တရကပ် ၉ ကပ်နှင့်အခြဲ ရောက်လတ်သော် လူတို့အသက် ၂ သောင်းနေသောကာလ၌ ကဿပဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

ထို ဘုရားဖြစ်တော်မူသောပြည်ကား 'ဗာရာဏသီ' မည်၏။ ခမည်းတော်ကား ဗြဟ္မဒတ္တပုဏ္ဏား တည်း။ မယ်တော်ကား 'ဓနဝတီ' အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏေးမ တည်း။

ကဿပဘုရားအလောင်းတော်ဖွား၍ အရွယ်ရောက်လျှင် 'ဟံသ, ယသ, သိရိနန္ဒ' အမည် ရှိသော ပြာသာဒ်ရွှေနန်း ၃ ဆောင်၌ သုနန္ဒာ မြောက်သားတော်ပုဏ္ဏေးမ အမှူးရှိသော ပုဏ္ဏေးမအပေါင်း ၈ သောင်း ၄ ထောင်ရံလျက် အနှစ် ၂၀၀၀ ပတ်လုံး ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီး၍၊ သားတော် ဝိဇိတသေနကို ဖွားသည့်ညဉ့်တွင် ပြာသာဒ်စီးလျက် တောထွက်တော်မူ၏။ အကုဋေမျှလောက်သော သူတို့သည် လိုက်၍ ရဟန်း ပြုလေကုန်၏။

ဗြဟ္မာကပ်လှူသော ကြာသင်္ကန်းကို ဝတ်၍၊ ၇ ရက် ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော် မူ၍၊ အထွက်နေ့၌ မြောက်သားတော် သုနန္ဒာမိဖုရားလှူလိုက်သော နို့ဃနာကို ဘုဉ်းပေး၍၊ ရှားတောဝယ် နေ့အဖို့နေပြီးသော် ညချမ်းသောအခါ၌ ဗောဓိပင်သို့ သွားလေသောအခါ 'အသောက'မည်သော မြက်ရိတ်လုလင် လှူလိုက်သော နေဇာမြက် ၈ ဆုပ်ကို ပဉ္စောင်ပင်ရင်း၌ ခင်းကြဲတော်မူလျှင်၊ အတောင် ၂၀ အလျား-အနံရှိသော ရွှေပလ္လင် ပေါက်၍ ထိုပလ္လင်ထက်၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

သဟံပတိဗြဟ္မာတောင်းပန်သဖြင့် ဗာရာဏသီပြည်အနီး မိဂဒါဝုန်တော၌ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူ၏။ အကုဋေ ၂ သောင်းမျှလောက်သော လူ,နတ်,ဗြဟ္မာတို့သည် ကျွတ်တမ်းဝင်ကုန်၏။

၂ သောင်းသော တပည့်ရဟန္တာအစည်းအဝေးတို့သည် ၁ ကြိမ်သာဖြစ်၏။

တိဿနှင့် ဘာရဒွါဇကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ အကြီးတည်း၊ အရှင်သဗ္ဗမိတ္တ ကား အလုပ်အကျွေး တည်း။ အနုဠာနှင့် ဥရုဝေဠာ ကား လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံ တပည့်သမီး အကြီးတည်း။ သုမင်္ဂလနှင့် ဃဋိကာရ ကား ဒါယကာသီတင်းသည် အကြီးတည်း။ ဝိဇိတသေနာနှင့် ဘဒြာကား ဒါယိကာမသီတင်းသည် အကြီးတည်း။ အရပ်တော်ကား အတောင် ၂၀။ အသက်တော်ကား ၂ သောင်းတည်း။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်ကား 'ဇောတိပါလ' အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားလုလင်ဖြစ်၍ ဗေဒင် ၃ ပုံတို့၌ အပြီးသို့ ရောက်၏။ မြေ၌ လည်းကောင်း, ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း ကျော်စောထင်ရှား၏။ သီတင်းသည်အကြီးဖြစ်သော အိုးထိန်းသည် ဃဋိကာရနှင့် အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ထိုဃဋိကာရနှင့်တကွ မြတ်စွာ ဘုရားအထံသို့ ရောက်၍၊ တရားစကားကို ကြား၍၊ ဃရာဝါသ၌ အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို စွန့်၍၊ တောထွက်၍ ရဟန်းပြု၏။ ပိဋကတ် ၃ ပုံကို တတ်အောင်သင်၏။ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို တင့်တယ်စေ၏။

ကဿပမြတ်စွာဘုရားလည်း အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော် ကို "ဤကမ္ဘာထက် ငါဖြစ်သော အန္တရကပ်၏နောက်ဖြစ်သော အန္တရကပ်ထက်၌ 'ဂေါတမ'အမည်ရှိသော ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့." ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com ကဿပမြတ်စွာဘုရားလည်း အသက်တော် ၂ သောင်း ပြည့်သော် ပဗ္ဗတာရာမကျောင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု တော်မူ၏။ ဓာတ်တော်ကို ၁ ယူဇနာအမြင့်ရှိသော စေတီ၌ ကိုးကွယ်ကြလေကုန်၏။

ဤမှုသော စကားအစဉ်သည်ကား ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားနောက် ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားမှ စ၍ ကဿပမြတ်စွာ ဘုရားတိုင်အောင် ၄ အသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော ၂ ကျိပ် ၃ ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ၌ ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး ၃ ပါးဖြင့် ပါရမီကိုဖြည့်၍ ဘုရားဆုကိုတောင်းသဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ငါတို့အရှင် ဂေါတမ အလောင်းတော်သည် ဗျာဒိတ်ရသည်ကို ဆိုသော စကားတည်း။

၄- နိယတဗျာဒိတ်ရပြီး ပါရမီဖြည့်ရသော ဇာတ်တော်စဉ်ကို ပြခြင်း။

ပါရမီ ၁၀ ပါး အပြား ၃၀

ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏နောက်အဖို့၌ကား အရှင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ထား၍ တစ်ပါးသော ဘုရား ဖြစ်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ ဤသို့ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်သည် သုမေဓာရသေ့ဖြစ်၍-

'မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ဟေတု သတ္ထာရဒဿနံ။
ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဓိကာရော စ ဆန္ဒတာ။
အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ အဘိနီဟာရော သမိဇ္ဈတိ။ ။'

"မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ပုရိသလိင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ဟေတု၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း လည်းကောင်း။ သတ္ထာရဒဿနံ၊ ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရခြင်း လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရခြင်း လည်းကောင်း။ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ ဈာန်, အဘိညာဉ် စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ ခြင်း လည်းကောင်း။ အဓိကာရောစ၊ ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံးဖြင့် ကုသိုလ်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတာ၊ ဘုရား အဖြစ်၌ ပြင်းသောအလိုဆန္ဒ ရှိသောအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣမေအဋ္ဌ ဓမ္မသမောဓာနာ၊ ဤ ၈ ပါးသော တရား တို့ကို ပေါင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနီဟာရော၊ ဘုရားဆုကို တောင်းသည်ရှိသော်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။" ဟူသော ဂါထာနှင့်အညီ 'မနုဿတ္တ'အစရှိသော အကြောင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊

"ဂေါတမ အမည်ရှိသော ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့။" ဟု ကြားအပ်သော နိယတဗျာဒိတ်ကို ရပြီးသည်ဖြစ်၍၊

နောက် ကောဏ္ဍည အစရှိကုန်သော ၂ ကျိပ် ၃ ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ၌လည်း အစဉ်အတိုင်း နိယတဗျာဒိတ်ခံခဲ့၍၊ နိယတဗျာဒိတ်ကိုရခြင်းကြောင့် 'အဝီစိငရဲ၌ မဖြစ်ခြင်း'အစရှိသော အောက်၌ဆိုအပ်ပြီးသော ၁၈ ပါးသော အကျိုးတို့ကိုရသဖြင့် ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းတရားတို့ကို ထိုမှဤမှ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဒါနပါရမီ အစရှိသော ၁၀ ပါးသောတရားတို့ကိုမြင်သဖြင့် ထိုတရားတို့ကို လုံ့လအားထုတ်ဖြည့်ကျင့်လျက် ဝေဿန္တရာကိုယ်တော်၏ အဖြစ်တိုင်အောင်လာသော ဘုရားလောင်းအား ဖြည့်အပ်သောပါရမီတော်သည် အယုတ်, အလတ်, အမြတ်အားဖြင့် 'ဒသပါရမီ, ဒသဥပပါရမီ, ဒသပရမတ္ထပါရမီ' ဟူ၍ ၃၀ အပြား ရှိ၏။

- အပဖြစ်သော ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို စွန့်၍ ပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းသည် 'ဒသပါရမီ' မည်၏။

mgyoe.com

- မျက်စိ, နား, နှာခေါင်း အစရှိသော ကိုယ်အင်္ဂါကို လှီးဖြတ်၍ ဖြည့်အပ်သောပါရမီသည် 'ဒသဥပပါရမီ' မည်၏။
mgyoe.com SAMPLE BOOK
- ကိုယ်တော်၏ အသက်ကိုပင်စွန့်၍ ဖြည့်အပ်သောပါရမီသည် 'ဒသပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

တစ်နည်းလည်း-

- သုမေဓာအလောင်းတော်သည် ဖြစ်သည်မှစ၍ တုသိတာနတ်ပြည်၌ သေတကေတုနတ်သားဖြစ်သည်တိုင်အောင် ဖြည့်အပ်သောပါရမီသည် 'ဒသပါရမီ' မည်၏။
- ရှင်သိဒ္ဓတ်ကိုယ်တော်အဖြစ်၌ ဖြည့်အပ်သောပါရမီသည် 'ဒသဥပပါရမီ' မည်၏။
- ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို သိတော်မူသည်မှ နိဗ္ဗာန်ယူတော်မူသည်တိုင်အောင် ဖြည့်အပ်သောပါရမီတော်သည် 'ဒသပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

တစ်နည်းလည်း-

- ထုအဝီစိငရဲ၌ မဖြစ်ခြင်း အစရှိသော ၁၈ ပါးသော အကျိုးတို့ကို ရ၍၊ လာသော ဘုရားလောင်းအား အကတ္တိပုဏ္ဏား, သင်္ခပုဏ္ဏား, ဓနဥ္စယမင်း, မဟာသုဒဿနစကြာမင်း, မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏား, နေမိမင်း, စန္ဒကုမာရမင်း, ဝိသယှသူဌေး, သိဝိမင်း, ဝေဿန္တရာ အစရှိသော ဤအန္တရကပ်၌ဖြစ်သော ဇာတ်တော်တို့၌ ဒါနပါရမီဖြည့်သဖြင့် ဖြည့်အပ်သောပါရမီရှိသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်တို့၏အတိုင်းအရှည်သည် မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ စင်စစ်အားဖြင့် ယုန်ပညာရှိဖြစ်သောအခါ၌ ဆွမ်းအလို့ငှာ ကပ်လာသောပုဏ္ဏားကိုမြင်၍ 'ပေးကမ်းခြင်းဖြင့် ငါနှင့်တူသူ မရှိ။ ဤသို့စွန့်ကြဲခြင်းသည် ငါ့အား ဒါနပါရမီတည်း။' ဟု မိမိကိုယ်ကို စွန့်ကြဲခြင်းကိုပြုသော ဘုရားလောင်းယုန်ပညာရှိ၏ ဒါနပါရမီသည် 'ပရမတ္ထပါရမီ'မည်၏။

- သီလဝမင်း, စမ္ပေယျနဂါးမင်း, ဘူရိဒတ်နဂါးမင်း, ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း, ဇယဒိသမင်း၏သား အလီနသတ္တုမင်းသား၊ ဤသို့ အစရှိသော ဘဝ၏အဖြစ်၌ သီလပါရမီကိုဖြည့်သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်ကို မရေတွက်နိုင်။ စင်စစ်အားဖြင့် သင်္ခပါလနဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ 'တံကျင်တို့ဖြင့်ထိုးသော် လည်းကောင်း, လှံတို့ဖြင့် ထိုးဆွသော်လည်းကောင်း ရွာစားသား၌ အမျက်မထွက်။ ဤသည်လျှင် သီလပါရမီတည်း။' ဟု မိမိကိုယ်အသက်ကို စွန့်ခြင်းကိုပြုသော ဘုရားလောင်း၏ သီလပါရမီသည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- သောမနဿမင်းသား, ဟတ္ထိပါလမင်းသား, အယောဃရပဏ္ဍိတ ဖြစ်သောအခါတို့ကဲ့သို့ နေက္ခမ္မပါရမီကို ဖြည့်သော ကိုယ်တော်၏အတိုင်းအရှည်သည် မရှိသည် သာလျှင်တည်း။ စင်စစ်အားဖြင့် စူဠသုတသောမမင်းဖြစ်သောအခါ၌ 'လက်သို့ရောက်ပြီးသော ပြည်ကြီးကို ငြီတွယ်ခြင်း မရှိ။ ဤသည်ကား ငါ့အား နေက္ခမ္မပါရမီတည်း' ဟု မင်းအဖြစ်ကို စွန့်၍ တောထွက်တော်မူသော နေက္ခမ္မပါရမီသည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- ဝိဓုရပညာရှိ, မဟာဂေါဝိန္ဒပညာရှိ, ကုဒါလပညာရှိ, အာရကပညာရှိ, ဗောဓိပရိဗိုဇ်, မဟောသဓပညာရှိ၊ ဤသို့ အစရှိသောဇာတ်တို့၌ ပညာပါရမီကို ဖြည့်သကဲ့သို့ ဖြည့်အပ်သောပါရမီရှိသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်တို့ကို မရေတွက်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ စင်စစ်အားဖြင့် သတ္တုဘာသတဇာတ်၌လာသော သေနကပညာရှိဖြစ်သော အခါတို့၌ 'ပညာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပုဏ္ဏားကို ဆင်းရဲမှ လွတ်စေ၏။ ငါ၏ပညာနှင့် တူသောသူ မရှိ။ ဤသည်လျှင် ငါ့အား ပညာပါရမီတည်း။' ဟူ၍ သားရေအိတ်၏အတွင်း၌ ရှိသောမြွေကိုပြသော ဘုရားလောင်း၏ ပညာပါရမီသည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- ထို့အတူ ဝီရိယပါရမီကို ဖြည့်သောကိုယ်တော်၏အဖြစ်တို့ကိုလည်း မရေတွက်နိုင်သည်သာလျှင်ကတည်း။ စင်စစ်အားဖြင့် မဟာဇနကမင်းဖြစ်တော်မူသောအခါ၌ ကမ်းကိုမမြင်ဘဲ သမုဒ္ဒရာ၏အလယ်၌

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်လေကုန်ပြီးလျက်၊ စိတ်၏ချွတ်ယွင်းခြင်း မရှိ။ 'ဤသည်လျှင် ငါ့အား ဝီရိယပါရမီတည်း။' ဟု သမုဒ္ဒရာကိုကူးသော ဘုရားအလောင်း၏ ဝီရိယပါရမီသည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- ခန္တီဝါဒီရသေ့ ဖြစ်သောအခါ၌ ထက်စွာသောပုဆိန်ဖြင့်ပေါက်သော ကာသိမင်း၌ အမျက်မထွက်။ 'ဤသည်လျှင် ငါ့အား ခန္တီပါရမီတည်း။' ဟု စိတ်မရှိသကဲ့သို့သည်းခံသော ဘုရားလောင်း၏ ခန္တီပါရမီသည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- မဟာသုတသောမမင်း ဖြစ်သောအခါ၌ သစ္စာစကားကိုစောင့်လျက် အသက်တော်ကို စွန့်၍ ၁၀၁ ယောက်သောမင်းတို့ကို သေဘေးမှလွတ်စေသော ဘုရားလောင်း၏ သစ္စာပါရမီသည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- မူဂပက္ခဇာတ်[*]၌ အမိကို မုန်းသောကြောင့်လည်း မဟုတ်။ အဖကို မုန်းသောကြောင့်လည်း မဟုတ်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူလှသောကြောင့် အသက်တော်ကိုစွန့်၍ မအ,သော်လည်း အ,သကဲ့သို့၊ မဆွံ့သော်လည်း ဆွံ့သကဲ့သို့၊ နားမပင်းသော်လည်း ပင်းသကဲ့သို့ မိဋ္ဌာန်တော်မူသော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီတော်သည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်သောကာလ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဘုရားလောင်းကို မထိတ်လန့်စေ။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ဘုရားလောင်း မကြောက်။ မေတ္တာ၏အစွမ်းဖြင့် တော၌ မွေ့လျော်တော်မူ၏။ အသက်ကိုမငဲ့မူ၍ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ဘုရားလောင်း၏ မေတ္တာပါရမီတော်သည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

- လောမဟံသဇာတ်[**]၌ သုသာန်တစ၌ အိပ်ခြင်းကို ပြု၏။ သင်္ချိုင်း၌ရှိသော အရိုးစုကို အနီး၌ထား၍ တစ်ပါးမက များသောအရုပ်ကို ပြကုန်၏။ တံတွေးထွေးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပန်း၊ နံ့သာ ပူဇော်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း ဆင်းရဲ,ချမ်းသာကို ဖြစ်စေကုန်သော ရွာသူသားယေ်အပေါင်းတို့၌ လျစ်လျူရှုသောအဖြစ်ကို မလွန်သော ဘုရားလောင်း၏ ဥပေက္ခာပါရမီတော်သည် 'ပရမတ္ထပါရမီ' မည်၏။

ဤမျှသောစကားသည်ကား အကျဉ်းသာတည်း။ အကျယ်အားဖြင့် ဤအနက်ကို စရိယာပိဋကဌ လာသောနည်းဖြင့် သိအပ်၏။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဤမျှဆိုခဲ့ပြီးသော ဇာတ်တော်တို့သာလျှင်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဤ ရေးခဲ့ပြီးသော ဇာတ်တို့နှင့်တကွ ၅၅၀ သောဇာတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအတ္တုပ္ပတ္တိတို့ကိုလည်း ထိုထိုသို့သော ဇာတ်တို့ကိုမှီ၍ သိအပ်ကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ပါရမီတို့ကိုဖြည့်တော်မူ၍ ဝေဿန္တရာကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌တည်လျက် ပစ္စယနာဂ ဆင်ဖြူရတနာကို လှူခြင်း၊ သတ္တသတက မဟာဒါနကို ဖြစ်စေခြင်း၊ မဒ္ဒီမိဖုရားကို လှူခြင်း၊ ဇာလီ, ကဏှာဇိန်တို့ကို လှူခြင်း အစရှိသော စိတ်မရှိသောမြေကြီးသည်လျက်လည်း ၇ ကြိမ်လှုပ်ခြင်းကို ပြုခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အလှူကြီးတို့ကို ပေးပြီး၍၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ စုတေသော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၍၊ တစ်ပါးသောနတ်တို့ကို ၁၀ ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် လွှမ်း၍ လူတို့၏ နှစ်အရေအတွက်အားဖြင့် အနှစ် ၅၇ ကုဋေ ၆ သန်းပတ်လုံး နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူလေပြီ။

ဤမျှသော စကားအစဉ်သည်ကား အရှင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူသော အဋ္ဌရကပ်တွင် ထိုထိုသော အလောင်းတော်ဇာတ်ဖြစ်၍ ဖြည့်တော်မူအပ်သောပါရမီတို့၏ အခြင်းအရာကို ဆိုသော စကားအစဉ်တည်း။

---

* ၅၅၀ ဇာတ်တော်စဉ် ၅၃၈။ 'တေမိယဇာတ်'လည်း ခေါ်။

** ၅၅၀ ဇာတ်တော်စဉ် ၉၄။

mgyoe.com

၅-မဟာသမ္မတမင်းမှ ဆင်းသက်သောမင်းဆက်ကို ပြခြင်း။

'ကဿပမြတ်စွာဘုရားနောက်၌ အရှင်ဂေါတမဖြစ်တော်မူ၏' ဟူရာ၌ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလ၌ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား

၁ - အခွဲနှင့်တကွ အန္တရကပ် ၉ ကပ်မြောက်၌ အသက်ဆုတ်၍၊ ၂ သောင်းနေသောကာလတွင် ကဿပဘုရား ဖြစ်တော်မူပြီး၍၊ ထိုကဿပဘုရား ဖြစ်တော်မူသော အန္တရကပ်၏အဆုံး၌ အသက် ၁၀ နှစ်တမ်းမှ စ၍တက်ပြန်လတ်သော်၊ ၁၀ ခုမြောက်ဖြစ်သော အန္တရကပ်တွင် အသက် အသင်္ချေယျနှစ်ပတ်လုံး နေသောကာလ၌လည်း ငါတို့အရှင် ဂေါတမအလောင်းတော်သည် မဟာသမ္မတမင်း ဖြစ်၏။

မဟာသမ္မတမင်း၏သားကား ရောဇ၊ ရောဇသား ဝရရောဇ၊ ဝရရောဇသား ကလျာဏ၊ ကလျာဏသား ဝရကလျာဏ၊ သား ဥပေါသထ၊ သား မန္ဓာတ်၊ သား ဝရ၊ သား ဥပဝရ၊ သား စေတိယ၊ သား မုစလ၊ *သား မဟာမုစလ၊ သား မုစလိန္ဒ၊ သား သာဂရ၊ သား သာဂရဒေဝ၊ သား ဘရတ၊ သား အင်္ဂီရသ၊ သား ရုစိ၊ သား သုရုစိ၊ သား ပတာပ၊ သား မဟာပတာ၊ သား မဟာသုဒဿန၊ သား နေရု၊ သား မဟာနေရု၊ မဟာနေရု၏သား အစ္စိမ။ မဟာသမ္မတမှစ၍ အစ္စိမတိုင်အောင် မဟာသမ္မတမင်း၏ သား, မြေး, မြစ် ဖြစ်ကုန်သော ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်သောမင်းတို့သည် အသက်အသင်္ချေ နေသောကာလ၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုသဝတီပြည်, ရာဇဂြိုဟ်ပြည်, မိထိလာပြည်တို့၌ မင်းပြုကုန်၏။

၂ - ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်တွင် အဆုံးဖြစ်သော အစ္စိမမင်း၏သား အမည်မထင်ရှားသော မင်းတစ်ယောက်သည် ကုသဝတီပြည်၌ ဖြစ်၏။ ထိုမင်း၏ သား,မြေး,မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်တို့သည် ၁၀၀ တိုင်အောင် ကုသဝတီပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၃ - ထို ၁၀၀ သောမင်းဆက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား 'အရိန္ဒမ' မည်၏။ ထိုအရိန္ဒမမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၅ ကျိပ် ၆ ယောက်တည်း။ ထို ၅ ကျိပ် ၆ ယောက်သော မင်းတို့သည် အယုဇ္ဈပုရပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၄ - ထို ၅ ကျိပ် ၆ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်သောမင်းကား 'ဒုပ္ပသတမင်း' မည်၏။ ဒုပ္ပသတမင်း၏ သား,မြေး,မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၆ ကျိပ်တည်း။ ထို ၆ ကျိပ်သော မင်းတို့သည် ဗာရာဏသီပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၅ - ထို ၆ ကျိပ်သောမင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ကား အဇိတဇနမင်း တည်း။ ထို အဇိတဇနမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၈ သောင်း ၄ ထောင်တည်း။ ထို ၈ သောင်း ၄ ထောင်သောမင်းတို့သည် 'ကမ္ဗလ' မည်သောပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၆ - ထို ၈ သောင်း ၄ ထောင်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား ဗြဟ္မဒတ္တ တည်း။ ထိုဗြဟ္မဒတ္တနမင်း၏ သား,မြေး,မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၃ ကျိပ် ၆ ယောက်တည်း။ ထို ၃ ကျိပ် ၆ ယောက်သောမင်းတို့သည် 'တိတ္တိပုရ' မည်သောပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၇ - ထို ၃ ကျိပ် ၆ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်သောမင်းကား ကမ္ဗလဝသမင်း တည်း။ ထိုမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၃ ကျိပ် ၂ ယောက်တည်း။ ထို ၃ ကျိပ် ၂ ယောက် သောမင်းတို့သည် 'ကေစက္ကု' မည်သောပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

* အချို့စာမူ၌ မဟာမုစလမင်း မပါဘဲ ကြွင်းကုန်လျက်ရှိ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၈ - ၁၃ ကျိပ် ၂ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား 'သူရိန္ဒဒေဝမင်း' မည်၏။ သူရိန္ဒဒေဝမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်တည်း။ ထို ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်သော မင်းတို့သည် 'ဝဒိရဂုတ္တိ'မည်သောပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၉ - ထို ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား သာမိနမင်း တည်း။ သာမိနမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်တည်း။ ထို ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်သော မင်းတို့သည် မဓုရာပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၀ - ၂ ကျိပ် ၈ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား ဓမ္မဂုတ္တမင်း တည်း။ ဓမ္မဂုတ္တမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၁ ကျိပ် ၈ ယောက်တည်း။ ထို ၁ ကျိပ် ၈ ယောက်သော မင်းတို့သည် အရိဋ္ဌပုရပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၁ - ၁ ကျိပ် ၈ ယောက် မင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ကား သိပ္ပမင်း တည်း။ ထိုသိပ္ပမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၁ ကျိပ် ၇ ယောက်တည်း။ ထို ၁ ကျိပ် ၇ ယောက်သော မင်းတို့သည် ဣန္ဒပတ္တပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂ - ထို ၁ ကျိပ် ၇ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား ဗြဟ္မဒတ္တမင်း တည်း။ ဗြဟ္မဒတ္တမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၁ ကျိပ် ၅ ယောက်တည်း။ ထို ၁ ကျိပ် ၅ ယောက်သော မင်းတို့သည် 'ဧကစက္ခု'မည်သောပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၃ - ထို ၁ ကျိပ် ၅ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား ဗလဒတ္တမင်း တည်း။ ဗလဒတ္တမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၁ ကျိပ် ၄ ယောက်တည်း။ ထို ၁ ကျိပ် ၄ ယောက်သော မင်းတို့သည် ကောသမ္ဗီပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၄ - ထို ၁ ကျိပ် ၄ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား ဟတ္ထိဒေဝမင်း တည်း။ ဟတ္ထိဒေဝမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၉ ယောက်တည်း။ ထို ၉ ယောက်သော မင်းတို့သည် 'ကဏ္ဏဂေါစ္ဆ' မည်သောပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၅ - ၉ ယောက်သော မင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ကား နရဒေဝမင်း တည်း။ နရဒေဝမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၇ ယောက်တည်း။ ထို ၇ ယောက်သောမင်းတို့သည် ရောဇာမပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၆ - ထို ၇ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား မဟိန္ဒမင်း တည်း။ မဟိန္ဒမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၁ ကျိပ် ၂ ယောက်တည်း။ ထို ၁ ကျိပ် ၂ ယောက်သော မင်းတို့သည် စမ္ပာပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၇ - ထို ၁ ကျိပ် ၂ ယောက်မင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ကား နာဂဒေဝမင်း တည်း။ နာဂဒေဝမင်း၏ သား,မြေး,မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၂ကျိပ် ၅ယောက်တည်း။ ထို၂ကျိပ်၅ ယောက်သောမင်းတို့သည် မိထိလာပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၈ - ၂ ကျိပ် ၅ ယောက်တွင် အဆုံးစွန်ကား အသုတြမင်းတည်း။ ထိုမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၁ ကျိပ် ၂ ယောက်တည်း။ ထို ၁ ကျိပ် ၂ ယောက်တို့သည် တက္ကသိုလ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၉ - ထို ၁ ကျိပ် ၂ ယောက် မင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ကား ကာဠသေရမင်း တည်း။ ထိုကာဠသေရ မင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၁ ကျိပ် ၂ ယောက်တည်း။ ထို ၁ ကျိပ် ၂ ယောက်တို့သည် ကုသိနာရုံပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

၂၉ - ထို ၁ ကျိပ် ၂ ယောက် မင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ကား သူရိန္ဒဒေဝမင်း တည်း။ ထိုမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၉ ယောက်တည်း။ ထို ၉ ယောက်သောမင်းတို့သည် မလိတ္တမည်သောပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၁ - ထို ၉ ယောက် မင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ကား သာဂရဒေဝမင်း တည်း။ သာဂရဒေဝမင်း၏ သားကား မဃဒေဝမင်း တည်း။ ထိုမဃဒေဝမင်း၏ သား, မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၈ သောင်း ၄ ထောင်တည်း။ ထို ၈ သောင်း ၄ ထောင်သောမင်းတို့သည် မိထိလာပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၂ - ၈ သောင်း ၄ ထောင်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား နေမိမင်း တည်း။ နေမိမင်း၏သားကား ကာဠာယဇက မင်း တည်း။ ကာဠာယဇကမင်း၏သားကာ သမံကီရမင်း တည်း။ ထိုသမံကီရမင်း၏သားကား 'အသောစ' မည်၏။ အသောစမင်း၏ သား,မြေး,မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ၈ သောင်း ၄ ထောင်တည်း။ ကာဠာယဇက, သမံကီရ, အသောစ၊ ထို ၃ ယောက်နှင့်သော် ၈ သောင်း ၄ ထောင် ၃ ယောက်တည်း။ ၈ သောင်း ၄ ထောင် ၃ ယောက်သည် ဗာရာဏသီပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၃ - ၈ သောင်း ၄ ထောင် ၃ ယောက်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား 'သီဟပ္ပတိမင်း' မည်၏။ သီဟပ္ပတိ မင်း၏သားကား 'ဝိဇိတသေန' မည်၏။ ဝိဇိတသေနမင်း၏သားကား 'ဓမ္မသေန' မည်၏။ ဓမ္မသေနမင်း၏သားကား 'နာဂသေန' မည်၏။ နာဂသေနမင်း၏ သားကား 'သမ္မတ' မည်၏။ သမ္မတမင်း၏သားကား 'ဒိသမ္ပတိ' မည်၏။ ဒိသမ္ပတိမင်း၏သားကား 'ရေဏု' မည်၏။ ရေဏုမင်း၏သားကား 'ကုသ' မည်၏။ ကုသမင်း၏သားကား 'မဟာကုသ' မည်၏။ မဟာကုသမင်း၏သားကား 'ဝဿဓ' မည်၏။ ဝဿဓမင်း၏သားကား 'ဒသရထ' မည်၏။ ဒသရထမင်း၏သားကား 'ရာမ' မည်၏။ ရာမမင်း၏သားကား 'ဝိလာသ' မည်၏။ ဝိလာသ မင်း၏သားကား 'စိတ္တရသီ' မည်၏။ စိတ္တရသီမင်း၏သားကား 'သမ္ဗရသီ' မည်၏။ သမ္ဗရသီမင်း၏သားကား 'သုဇာတ' မည်၏။ သုဇာတမင်း၏သားကား 'ဩက္ကာကရာဇ်' မည်၏။ ဝိဇိတသေနမင်းကစ၍ ဤ ၁ ကျိပ် ၆ ယောက်သောမင်းတို့သည် ဗာရာဏသီပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။

မဟာသမ္မတမင်းမှ စ၍ ဩက္ကာကရာဇ်တိုင်အောင် မင်းဆက်ကား ၂ သိန်း ၅ သောင်း ၂ ထောင် ၅ ရာ ၅ ကျိပ် ၆ ယောက်တည်း။ ၂၅၂၅၅၆။

၆- ကပိလဝတ်ပြည် တည်ထောင်သည်ကို ပြခြင်း။

ထိုရေတွက်ခဲ့ပြီးသော မင်းအပေါင်းတို့တွင် အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ဩက္ကာကရာဇ်မင်း၌ မိဖုရားကား 'ဟတ္ထာ, စိတ္တာ, ဇန္တု, ဇာလိနီ, ဝိသာခါ' ဟူ၍ မိဖုရား ၅ ယောက်တို့သည် ရှိကုန်၏။ မိဖုရား တစ်ယောက်တစ်ယောက်၌ မောင်းမအခြွေအရံ ၅၀၀ စီ ရှိကုန်သတည်း။

mgyoe.com

ထိုမိဖုရား ၅ ယောက်တို့တွင် ဟတ္ထာမိဖုရား၌ 'ဩက္ကာမုခ, ကရကဏ္ဍု, ဟတ္ထိနိက, သိနိသူရ' ဟူ၍ သားယောကျ်ား ၄ ယောက်၊ 'ပိယာ, သုပ္ပိယာ, အာနန္ဒာ, ဝိဇိတာ, ဝိဇိတသေနာ' ဟူ၍ သမီးမိန်းမ ၅ ယောက်တို့သည် ရှိကုန်၏။

ဟတ္ထာမိဖုရားလွန်ခဲ့သော် အဆင်းလှသော မင်းသမီးငယ်တစ်ပါးကိုဆောင်၍ မိဖုရားကြီး၏အရာ၌ ထားပြန်၏။ ထိုမိဖုရားသည် 'ဇန္တု'အမည်ရှိသော သားယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို ဖွားလျှင် ဩက္ကာကရာဇ်မင်းကြီး နှစ်သက်သဖြင့် ဆု ပေးမိချေ၏။ ထိုမိဖုရားသည် အဆွေအမျိုးတို့နှင့်တိုင်ပင်၍ မိမိသား၏ မင်းအဖြစ်ကို တောင်း၏။ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းကြီးသည် "သင်သည် ငါ၏သားကြီးတို့အား အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိဘိ၏။" ဟု ခြိမ်းခြောက်၏။

ထိုမိဖုရားသည် မင်းကြီးကို အဖန်တလဲလဲနှစ်သက်စေ၍ တောင်းပန်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် မိဖုရားအလိုသို့ ပါသည်ဖြစ်၍၊ သားအကြီးတို့ကို ခေါ်၍၊ "ချစ်သားတို့။ ငါသည် သင်တို့၏ညီငယ်ကိုမြင်၍ ထိုသူ၏အမိအား ဆုပေးမိ၏။ ထိုအမိသည် သား၏မင်းအဖြစ်ကို တောင်း၏။ 'သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိသော ဆင်, မြင်း, ရထားတို့ကို ထား၍၊ ကြွင်းသော ဆင်, မြင်း, ရထားတို့ကို အလိုရှိသည့်အတိုင်းယူ၍၊ ချမ်းသာရာ သွား၍ နေလေကုန်။ ငါလွန်သဖြင့် လာ၍ မင်းပြုလှည့်ကုန်။" ဟု ဆို၍၊ ၈ သောင်းသောအမတ်တို့နှင့်တကွ လွှတ်လိုက်၏။

ထိုသားအကြီး ၄ ယောက်တို့သည် အထူးထူးအပြားပြားငိုမြည်တမ်းကုန်၍ ခမည်းတော်မင်းကို လည်းကောင်း, မင်းမောင်းမတို့ကို လည်းကောင်း၊ "အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကို သည်းခံပါ။" ဟု တောင်းပန်၍ ထွက်လေကုန်၏။ နှမ ၅ယောက်တို့သည် "မောင်တို့နှင့်အတူ လိုက်ကုန်အံ့။"ဟု ခမည်းတော်ကို ပန်ကြား၍ လိုက်လေကုန်၏။ ထို ဩက္ကာမုခ အစရှိသော မင်းညီနောင် ၄ ယောက်တို့သည် နှမတို့ကိုယူ၍ စစ်အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့်တကွ မြို့မှထွက်လေကုန်၏။

"မင်းသားတို့သည် ခမည်းတော်လွန်သဖြင့် လာ၍ မင်းပြုကုန်လတ္တံ့။ ငါတို့သည် လိုက်၍လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။" ဟု များစွာကုန်သော ဗိုလ်ပါတို့သည် အစဉ်လိုက်လေကုန်၏။

ရှေးဦးစွာသောနေ့၌ ၁ ယူဇနာမျှသောစစ်သည်တို့သည် ပါကုန်၏။ ၂ ရက်မြောက်သောနေ့၌ ၂ ယူဇနာမျှသောစစ်သည်တို့သည် ပါကုန်၏။ ၃ ရက်မြောက်သောနေ့၌ ၃ ယူဇနာရှိသော စစ်သည်တို့သည် ပါကုန်၏။

မင်းသားတို့သည် တိုင်ပင်ကုန်၏။

"ဤစစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့သည် များစွာ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သာမန္တရာဇ်မင်းကို နှိပ်စက်၍ တိုင်းကား ဇနပုဒ်ကိုလုယူသော် ငါတို့အား မြစ်တားအံ့သောငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ သူတစ်ပါးတို့အား နှိပ်စက်ခြင်း ကိုပြုသဖြင့် အဘယ်မှု စအံ့နည်း။ ဤဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသည် အလွန်ကျယ်စွာ၏။ တောအရပ်၌ မြို့တည်ထောင်အံ့။" ဟု တိုင်ပင်ကုန်၏။ ဟိမဝန္တာတောသို့ ရှေးရှုသွား၍ မြို့ရာ ရှာလေကုန်၏။

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော်သည် ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုး၌ ဖြစ်သဖြင့် 'ကပိလပုဏ္ဏား' ဟု ထင်ရှားကျော်စောစွာ ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏ်တရားကို စွန့်၍၊ ရသေ့ရဟန်း ပြု၍၊ ဟိမဝန္တာတောအရပ်၌တည်သော ရေကန်၏အနား အင်ကြင်းတော၌ သစ်ရွက်မိုးသောသင်္ခမ်း ဖန်ဆင်း၍ နေ၏။ ထိုဘုရားလောင်း ကပိလရှင်ရသေ့သည် 'ဘူမိဇာလ'အမည်ရသော အတတ်ကိုတတ်သဖြင့် အတောင် ၈၀ မြင့်သော ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း, အတောင် ၈၀ ဝင်လေသော အောက်မြေထဲအရပ်၌ လည်းကောင်း ကျေးဇူး,အပြစ်ကို မြင်နိုင်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

တစ်ခုသောအရပ်၌ မြက်၊ ချုံနွယ်တို့သည် လက်ယာရစ်လည်ကုန်၍ အရှေ့မျက်နှာသို့သာ အညွန့်နှာမောင်းတို့သည် ရှေးရှုထင်ကုန်၏။ ခြသေ့်၊ ကျားတို့သည် သမင်၊ ဝက်တို့ကို လိုက်သည်ရှိသော်၊ ကြောင်တို့သည် ကြွက်တို့ကို လိုက်သည်ရှိသော်၊ ထိုအရပ်သို့ဝင်ရောက်သော သမင်၊ ဝက်၊ ကြွက်တို့ကို အစဉ်လိုက်၍ နှိပ်စက်အံ့သောငှာ မဝံ့ကုန်။ ထို သမင်၊ ဝက်၊ ကြွက်တို့သည်လည်း ပြန်၍ ခြိမ်းခြောက် အံတုသကဲ့သို့ ထင်၍ ပြေးလေကုန်၏။

ထိုရသေ့သည် 'ဤအရပ်ကား ရန်ကိုအောင်နိုင်သော အရပ်တည်း' ဟု သိ၍၊ ထိုအရပ်၌ မိမိသခ်မ်းဆောက်၍ နေ၏။

ထိုအခါ မြို့ရာရှာကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မိမိအနီးသို့ရောက်လာသော မင်းသားတို့ကို မေး၍ ထိုအကြောင်းကို ကြားကုန်သော်၊ ထိုမင်းသားတို့၌ အစဉ်သနားသဖြင့် "သင်တို့သည် ငါနေသောတောအရပ်၌ မြို့ဖန်ဆင်းကုန်။ ဤမြို့၌ဖွားသော ယောကျ်ားတို့တွင် တစ်ယောက်-တစ်ယောက်သောသူသည် အရပ်တစ်ပါးမှလာသော ယောကျ်ား ၁၀၀ ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၀၀၀ ကိုလည်းကောင်း နှိပ်စက်ခြင်းငှာ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဤမြို့သည် ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ မြတ်သောမြို့ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤ ငါ၏သခ်မ်းရာ၌ မင်း၏အိမ်ကို ဖန်ဆင်းကုန်။ ဒွန်းစဏ္ဍားသားဖြစ်ငြားသော်လည်း ဤ ငါ၏သခ်မ်းရာ၌နေ၍၊ မင်းအဖြစ်ကိုအလိုရှိသော် အလုံးစုံသောဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းကို အောင်၍ စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။" ဟု အရှင်ကပိလရသေ့ မိန့်တော်မူ၏။

ထိုမင်းသားတို့လည်း "ဤအရပ်သည် အရှင်ရသေ့ နေတော်မူသောအရပ် ဖြစ်ပေသည်။" ဟု လျှောက်ဆိုကုန်၏။

"ငါ၏ နေရာအရပ်ဖြစ်သည် ဟု သင်တို့ မကြံကုန်လင့်။ ငါမူကား နံပါးတစ်ဖက်၌ သခ်မ်းဆောက်၍ နေရလတ္တံ့။ ဤအရပ်၌ မြို့ တည်ကုန်။ ငါ၏သခ်မ်းရာ၌ မင်းအိမ်ကို ဆောက်ကုန်။ ဤမြို့ကို 'ကပိလဝတ္ထု' ဟူ၍ အမည်ခေါ်ဝေါ်ကုန်။" ဟူ၍ ဘုရားလောင်းရှင်ရသေ့ မိန့်တော်မူပြန်လေ၏။

ထို မင်းညီနောင် ၄ ယောက်အမှူးရှိသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့သည် ထိုအရပ်၌ မြို့တည်၍၊ 'ကပိလဝတ္ထုပြည်' ဟူ၍ သမုတ်၏။

သာကီဝင်မင်းမျိုး

အမတ် ၈ ယောက်တို့နှင့်တကွ ထိုမင်းသားတို့သည် ထိုအရပ်၌နေခြင်းကို ပြုကုန်၏။ ထိုသို့နေပြီး၍ မင်းသားတို့ အရွယ်ရောက်လတ်သော် အမတ်တို့ကို တိုင်ပင်ကုန်၏။

"အကယ်၍ ဤမင်းသားတို့သည် ခမည်းတော်အထံ၌ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အိမ်ရာထိမ်းမြားခြင်းကို ခမည်းတော်ပြုပေရာ၏။ ယခု ဤအရပ်၌ မင်းသားတို့ အိမ်ထောင်ခြင်းငှာ ငါတို့၏ဝန် ဖြစ်ချေတော့မည်။" ဟု တိုင်ပင်ကုန်၏။

မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့နှင့်လည်း တကွတိုင်ပင်ကုန်သော်၊ မင်းသားတို့လည်း "ငါတို့သည် မင်းသမီးတို့ကို အလိုရှိကုန်၏"၊ မင်းသမီးတို့သည်လည်း "ငါတို့သည် မင်းသားတို့ကို အလိုရှိကုန်၏" ဟူ၍ ဆိုကုန်သဖြင့်၊ "အမိမျိုးမှ လည်းကောင်း၊ အဖမျိုးမှ လည်းကောင်း ၂ ပါးစုံမှ စင်ကြယ်သောမင်းသား၊ မင်းသမီးတို့ကို ရနိုင်ခဲကုန်၏။ အရှင်မင်းသားတို့သည် မောင်၊ နှမအချင်းချင်း ချစ်သောနေခြင်းကို ပြုတော် မူကုန်။" ဟူ၍ အမတ်တို့ လျှောက်ဆိုကုန်၏။

ထိုမင်းသားတို့သည် အမျိုးပျက်အံ့သည်ကို စိုးသောကြောင့် နှမအကြီးကို အမိအရာ၌ ထား၍၊ မင်းသား ၄ ယောက်တို့သည် အစဉ်အတိုင်း နှမ တစ်ယောက်-တစ်ယောက်နှင့် တကွပေါင်းဖော်ခြင်းကို ပြု၍ ပြည်တည်ထောင်လေကုန်၏။

mgyoe.com

ထိုအခါ ကပိလရသေ့လည်း ထိုမင်းတို့၏ဆရာဖြစ်၍၊ ထိုမင်းသားတို့အား အကျိုးစီးပွားများအံ့သော အကြောင်းကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ထိုမင်းသားတို့လည်း ဘုရားလောင်းကို ဆရာပြု၍ ပဉ္စသည်း ၄ ပါးတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ထိုမင်းသား တို့သည် ဘုရားလောင်းရှင်ရသေ့၏အဆုံးအမ၌ တည်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မြတ်သောအရပ်၌နေရ သောကြောင့် လည်းကောင်း အဆုံးစွန်သောဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းကို အစိုးရသောမင်း ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုမင်းသားတို့ အမျိုးပျက်အံ့သည်ကို စိုးသောကြောင့် မောင်နှမအချင်းချင်း အိမ်ရာစုံဖက်သောအကြောင်း ကို ခမည်းတော် ဩက္ကာကရာဇ်မင်းကြီး ကြားသဖြင့် 'သကျာဝတ ဘူမေ ကုမာရာ' ဟု ချီးမွမ်းတော်မူသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သာကဝနသဏ္ဍ၌ နေကြကုန်သောကြောင့် လည်းကောင်း ကပိလဝတ်ပြည်ကို တည် ထောင်သော ဩက္ကာမုခမင်းမှ စ၍၊ 'သာကီဝင်မင်းမျိုး' ဟူ၍ ကျော်စောထင်ရှားလေသတည်း။

၇- ကောလိယပြည် တည်ထောင်သည်ကို ပြခြင်း။

ထိုအခါ ဗာရာဏသီမင်းကြီးလည်း ကိုယ်၌ နူနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပြည်ကို အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်သော သားအား နှင်းခဲ့၍၊ တောအရပ်သို့ လာခဲ့၍၊ ကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ၃ ယူဇနာခန့်ကွာသော တောအရပ်၌ အခေါင်းရှိသော ကလောပင်ကြီး၌ လေသာနန်း ပြတင်းတံခါးဖောက်၍ ခြသေ့်စားကြွင်း၊ ကျားစားကြွင်းတို့ကို ရှာမှီးစားသောက် လျက် ကလောပင်၏အခေါင်း၌ နေ၏။ ကလောပင်၏အငွေ့သင့်သဖြင့် ရှည်ကြာလတ်သော် ထိုနူနာ ပျောက် လေ၏။

ကပိလဝတ်ပြည်၌ မင်းညီနောင် မောင်နှမ ၈ ယောက်တို့ အမိအရာထားသော နှမအကြီး၌လည်း နူနာ ရှိသည် ဖြစ်၏။ မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့၌လည်း သားငယ်၊ သမီးငယ်တို့သည် ပြန့်ပွားသည်ရှိသော်၊ သားငယ်၊ သမီးငယ်တို့နှင့်ရောယှက်သဖြင့် နူနာပြန့်ပွားအံ့သည်ကို ကြောက်သောကြောင့် နူနာရှိသောနှမအကြီးကို အသက်ရှည်သမျှ မှီဝဲလောက်အောင်သော မျိုးရိက္ခာနှင့်တကွ တောသို့ဆောင်၍၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း နေရာအရပ်မှ ဟစ်သံကြော်သံ ကြားလောက်ကောင်းသောအရပ်၌ တွင်းကြီး ကျယ်စွာတူး၍၊ မိုး၊ ရေ၊ လေ စသောဘေး အန္တရာယ်မဖြစ်ရအောင် လုံခြုံစွာ မိုးကာဖုံးအုပ်၍၊ သွား၊လာ တက်၊သက်စိမ့်သောငှာ လှေကားလုပ်၍ ထား၏။

တစ်ရံရောအခါ ကျားတွေ့၍၊ လူနံ့ဖြင့် အစာအလို့ငှာ ပြင်းစွာဟိန်းသောအသံကို မိန်းမဖြစ်၍ ကြောက် သောကြောင့် ဟစ်ကြော်လေ၏။ ထိုအသံကို ဗာရာဏသီမင်း ညဥ့်ကကြား၍၊ မိုးသောက်လျှင် ထိုအသံကြားရာ အရပ်ကို မှတ်၍၊ အစာရှာအံ့သောငှာ လာ၍၊ ထိုမင်းသမီးကိုတွေ့သဖြင့် အကြောင်းကိုပြောဆိုကြပြီးသော် ယူ ဆောင်၍၊ ကလောပင်ကြီး၌ သားခင်ပွန်းပြု၍ နေကြလေ၏။ ကလောငွေ့သင့်သဖြင့် မိဖုရားလည်း နူနာ ပျောက်လေ၏။ မိဖုရားလည်း အစုံအစုံ ၁၆ ကြိမ်ဖွားသဖြင့် သားယောကျ်ားချည်း ၃၂ကျိပ်၂ယောက် ဖြစ်၏။

ထိုအခါ ဗာရာဏသီမှ တောဖျားလွန်သောမုဆိုးနှင့် တွေ့ကြ၍၊ အကြောင်းခြင်းရာအလုံးစုံကို ကြားသိပြီး သော် မုဆိုးပြန်၍၊ သားတော်မင်းအား ကြားလျှောက်လေသော်၊ အဖကိုယူအံ့သောငှာ ၃ ယူဇနာမျှသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွ လာသော်လည်း၊ 'မလိုက်ပြီ' ဟု ထိုအရပ်တွင် မြို့တည်၍၊ ကလောပင်ကို ခုတ်

mgyoe.com

လှဲ၍၊ ကလောပင်ရာတွင် နန်းဆောက်၍၊ ပြည်ရွာတည်ထောင်၍ နေ၏။ ကလောပင်ရာတွင် တည်ထောင်သောကြောင့် ထိုပြည်ကို 'ကောလိယ'ဟု သမုတ်၏။

ဤမျှသော စကားအစဥ်သည်ကား အရှင်ဂေါတမဘုရား ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့ ပြည်ဖြစ်သော ကပိလဝတ်ပြည် သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ အစဖြစ်ဟန်ကို ဆိုသောစကားတည်း။

၈- ကပိလဝတ်ပြည် သာကီဝင်မင်းဆက်ကို ပြခြင်း။

ဤသို့အစစွာ 'သာကီဝင်မင်းမျိုး'ဟူ၍ ဩက္ကာမုခမင်း တည်ထောင်အပ်သော ကပိလဝတ်ပြည်၌ မင်းဆက်ကား ဩက္ကာမုခမင်း၊ ထိုမင်း၏သား နိပူရ၊ နိပူရမင်း၏သား စန္ဒိမ၊ စန္ဒိမမင်း၏သား စန္ဒမုခ၊ စန္ဒမုခမင်း၏သား သိဝိ၊ သိဝိမင်း၏သား သိဥ္စယ၊ သိဥ္စယမင်း၏သား ဝေဿန္တရာ။ ဤဝေဿန္တရာမင်းကား အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော် အဆုံးစွန်ဖြစ်သော မင်းတည်း။ ဝေဿန္တရာမင်း၏သား ဇာလီ၊ ဇာလီမင်း၏သား သီဟ ဝါဟန၊ သီဟဝါဟနမင်း၏သား သီဟဿရ။ ဤရေတွက်ခဲ့ပြီးသော နိပူရ အစရှိသော ၉ ယောက်သော မင်းတို့သည် ဩက္ကာမုခမင်း၏ သား, မြေးတို့တည်း။

သီဟဿရမင်း၏ မြေး, မြစ်ဖြစ်သော မင်းဆက်တို့သည်ကား ၈ သောင်း ၂ ထောင် တို့တည်း။ ၈ သောင်း ၂ ထောင်တို့တွင် အဆုံးစွန်ကား ဇယသေနမင်း တည်း။ ဇယသေနမင်းသည် အရှင်ဂေါတမ ဘေးတော်တည်း။ ဤဩက္ကာမုခမင်းမှ စ၍ ဇယသေနမင်းတိုင်အောင် ၈ သောင်း ၂ ထောင် ၁ ကျိပ် (၈၂၀၁၀) သောမင်းတို့သည် ကပိလဝတ်ပြည်၌ဖြစ်သော မင်းဆက်တို့တည်း။ ဇယသေနမင်း၏သားကား သီဟဟနု, သမီးကား ယသောဓရာ ဟူ၍ သား, သမီး ၂ ယောက် ရှိသတည်း။

ဘေးတော် ဇယသေနမဖြစ်မီ ရှေးအထက်က သာကီဝင်မင်းတို့ ရေဖျန်းကစားရာ ရေအိုင်အနီး၌ မင်းတဲဆောက်၍၊ ထိုမင်းတဲကို အမှီပြု၍ ပြည်ကြီး ဖြစ်၏။ ထိုပြည်ကြီးသည် ထိုရေအိုင်ကို စွဲ၍၊ 'ဒေဝဒဟ'ဟု တွင်၏။ ထိုပြည်၌ဖြစ်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည် 'ဒေဝဒဟသာကီဝင်' တွင်ကုန်၏။ ထိုဒေဝဒဟပြည်၌ ဒေဝဒဟမင်း၏သားကား အဥ္စနတည်း။ သမီးတော်ကား ကဥ္စနာ တည်း။ ဤသို့ သားသမီး ၂ ယောက်ရှိသတည်း။

ဇယသေနမင်း၏သား သီဟဟနုနှင့် ဒေဝဒဟမင်း၏သမီး ကဥ္စနာကို ထိမ်းမြား၏။ ထိမ်းမြားရာတွင် မြင်သည်ကား 'သုဒ္ဓေါဒန, ဓောတောဒန, သုက္ကောဒန, သက္ကောဒန, အမိတောဒန' ဟူ၍ သားယောကျ်ား ၅ ယောက်တည်း။ 'အမိတာ, ပါလိတာ' ဟူ၍ သမီးမိန်းမ ၂ ယောက်တည်း။

ဒေဝဒဟမင်း၏သား အဥ္စနနှင့်ဇယ သေနမင်း၏သမီး ယသောဓရာကို ထိမ်းမြား၏။ ထိမ်းမြားရာတွင် မြင်သည်ကား သမီး 'မဟာမာယာ, ပဇာပတိ' ဟူ၍ ၂ ယောက်၊ သားယောကျ်ားကား 'သုပ္ပဗုဒ္ဓ, ဒဏ္ဍပါဏိ' ဟူ၍ ၂ ယောက်၊ ပေါင်း ၄ ယောက်တည်း။

ဒေဝဒဟပြည်၌ အရှင်ဂေါတမ၏ဘိုးတော် အဥ္စနမင်းလက်ထက် လောကီချာန်ကိုရသော အရှင်ဒေဝိလရသေ့ ပေါ်ရှိ၍၊ အရှင်ဒေဝိလရသေ့နှင့် ဘိုးတော်အဥ္စနမင်း တိုင်ပင်၍၊ ရှိသည့်နှစ် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၈၆၄၀ ပြည့်ကို တပေါင်းလကွယ် စနေနေ့တွင် ချေ၍၊ တန်ခူးလဆန်း ၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ကို အစပြု၍ 'သက္ကရာဇ် ၁ ခု'ဟု

ထားသည်။ သုဇိတေတ်, ပဥ္စတား, နာရီ အစရှိသော အလုံးစုံသောဖေဒင်ကျမ်း တိမ်းယိမ်းယိုယွင်းသည်ကို ဖြောင့်မတ်အောင်ပြင်ဆင်၍ ထားသည်။

ဘိုးတော်အဥ္စနမင်းထားသော သက္ကရာဇ် ၁၀ ခု ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့နေထွက်အခါတွင် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးကို ဖွားမြင်တော်မူသည်။

၉- မယ်တော်သိရိမဟာမာယာ၏ အတ္တုပ္ပတ္တိကို ပြခြင်း။

မဒ္ဒရာဇ်မင်းသမီး ဖြစ်ခြင်း

အရှင်ဂေါတမဘိုးတော် အဥ္စနမင်းထားသည့် သက္ကရာဇ် ၁၂ ခုတွင် မဟာမာယာကို ဖွားမြင်သည်။ သိရိမဟာမာယာ အတ္တုပ္ပတ္တိကား ဤသို့တည်း။

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ဖြစ်သောကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားမယ်တော်အလောင်းသည် ဗန္ဓုမမင်းကြီး၏ သမီးအကြီး ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးပေးအပ်သော, အဖိုးအနဂ္ဃဖြစ်သော စန္ဒကူးနံ့သာနှစ်ကိုရသဖြင့် သိမ်မွေ့လှစွာသောအမှုန့်ကို ပြု၍၊ ရွှေပန်းတောင်းဖြင့် ယူ၍၊ ဆီမီး,အခိုးအထုံ, ပန်း,နံ့သာတို့ကိုလည်း ယူ၍၊ အခြံအရံ ၁၀၀၀ နှင့်တကွ ခေမမိဂဒါဝတောကျောင်း၌ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွား၍၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်ကို စန္ဒကူးမှုန့်ဖြင့် ပူဇော်၍၊ အကြွင်းကိုလည်း ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်၌ ကြဲ၍၊ "လူ ၃ ပါး တို့၏ ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား။ ဤ ပြုပါရသောကောင်းမှုကြောင့် နောင်အခါ၌ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော မြတ်စွာဘုရား၏မယ်တော် ဖြစ်ရပါလို၏" ဟူ၍ ဆုတောင်း၏။

ဝိပဿီမြတ်စွာ ဘုရားလည်း "နောင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏မယ်တော် ဖြစ်လတ္တံ့." ဟု ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူ၏။

ထိုဒါယိကာမသည် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသော် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။ နတ်ပြည်ကသည် လူ့ပြည်၊ လူ့ပြည်ကသည် နတ်ပြည် ကျင်လည်သဖြင့် ကဿပမြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ကိကီမင်း၏ သမီး ၇ ယောက်တွင် နောက်ဆုံးမြောက် သံဃဒါယီအထက် 'သုဓမ္မာ'အမည်ရှိသော သမီး ဖြစ်လာ၍၊ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို ကြား၍၊ ၄ သိန်းသော သံဃာတော်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားအား အလှူကြီးကို ပေး၏။ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ စုတေသော် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။ နတ်ပြည်, လူ့ပြည် ကျင်လည်၍ နောင်အဖို့၌ သိကြားမင်း၏မိဖုရား ဖြစ်၏။ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ စုတေသော် လူ့ပြည်သို့လာ၍ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၌ မဒ္ဒရာဇ်မင်း၏သမီး ဖြစ်လာ၏။ 'ဖုဿတီ' အမည် ရှိ၏။ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သြက္ကာမုခမင်းမှစ၍၊ ၅၆ မြောက်ဖြစ်သော သိဝိမင်း၏သား သိဥ္စယနှင့် ထိမ်းမြား၍ ဝေဿန္တရာမယ်တော် ဖြစ်လာ၏။

အဥ္စနမင်း၏ သမီးဖြစ်ခြင်း

ထိုအဖြစ်မှစုတေသော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။ တုသိတာမှ စုတေ၍ ဒေဝဒဟပြည်၌ အဥ္စနမင်းကြီး၏မိဖုရား ယသောဓရာဝမ်း၌ ခမည်းတော်အဥ္စနမင်း ထားသော သက္ကရာဇ် ၁၁ ခု တပို့တွဲလပြည့်ကျော်

mgyoe.com

၂ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စွဲဝင်လာ၍၊ ၄င်းသက္ကရာဇ် ၁၂ ခု နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၂ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်၏။

အလွန်သောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ကောင်းခြင်း ၅ ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဆုံးမအပ်သောဣန္ဒြေရှိ၏။ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော ပဉ္စသီလ ရှိ၏။ ခြေဖဝါး, လက်ဖဝါးတို့သည် ညီညွတ်သောအပြင် ရှိကုန်၏။ အထူးထူးသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထိုသတို့သမီး၏ ကျော, ရင်, နံပါးတို့သည် စိတ္တလတာဥယျာဉ် ၌ ရွှေရွက်ပတ်ဖြင့်ဖုံးအပ်သော ရွှေငှက်ပျောပင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်၏။ ၆၄ ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ယာမာနတ်ပြည် ပတ္တမြားဗိမာန်၌နေသော နတ်သမီးကဲ့သို့ တစ်ပါးသောသူအား နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏။ လပြည့်ဝန်းနှင့် တူသောမျက်နှာ ရှိ၏။ ဖွား၍၁နှစ်ရှိပြီးသော သမင်မ၏မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသောမျက်စိ ရှိ၏။ ကရဝိက်ငှက်၏အသံကဲ့သို့ သာယာသောအသံ ရှိ၏။ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းသောသူတို့သည် သတို့သမီး၏ ကိုယ်၌ ထားအပ်သောမျက်စိ ရှိ၏။

ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကို မြင်၍၊ ခမည်းတော်အဥ္စနမင်းကြီးအား အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော ချစ်ခြင်း,နှစ်လိုခြင်းသည် ဖြစ်၏။

ထိုသတို့သမီးအား အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌ ၁ သိန်းသော သတို့သမီးငယ်တို့ကို ဆောင်ချေစေ၍၊ ခြံရံစေပြီးမှ လက္ခဏာဖတ်တတ်သောပုဏ္ဏားတို့ကို ခေါ်စေ၍၊ သမီးတော်ကိုပြ၍ လက္ခဏာကြီး, ငယ်တို့ကို ကြည့်စေ၏။ ဗေဒင် ၃ ပုံတို့၌ အပြီးသို့ရောက် ကုန်ပြီးသော ပုဏ္ဏားတို့သည် ခပ်သိမ်းသောလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော, ကိုယ်၏အရောင်ဖြင့် တောက်ပသော, အံ့ဖွယ်သရဲရှိသော မိန်းမ၏အဖြစ်ဖြင့် အဆုံးစွန်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌တည်သော, နေအရောင်နှင့် ပေါင်းမိသဖြင့် ပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့၊ ပြုခဲ့ပြီးသောကောင်းမှုကြောင့် ပြီးသော အင်္ဂါကြီး,ငယ်လက္ခဏာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်သော သတို့သမီးငယ်ကိုမြင်၍ အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်သဖြင့် အထူးထူးအပြားပြား ချီးမွမ်းကုန်၏။ အဥ္စနမင်းကြီးအား ကြားပေကုန်၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ သမီးတော်သည် အလွန် အဆင်းလှစွာ၏။ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း, လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည် ဤသမီးတော်နှင့် မတူကုန်။ ဤသတို့သမီး၏ အာနုဘော်အားဖြင့် ၃ ပါးအပြားရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံရာ၏။" ဟု ကြားကုန်သော်၊

မင်းကြီးလည်း ပုဏ္ဏားတို့ကို "ဤသတို့သမီးသည် စကြဝတေးမင်း၏ မိဖုရားတည်း ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ထိုသတို့သမီး၏ဝမ်း၌ ကိန်းဝပ်သော သားသည် လူ, နတ်တို့အား ခပ်သိမ်းသောချမ်းသာကို ပေးတတ်သော၊ သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို သိတတ်သော ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့လော။" ဤသို့မေး၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ အရှင်မင်းကြီး၏သမီးတော်သည် မြတ်စွာဘုရားမယ်တော် ဖြစ်လတ္တံ့။ စင်စစ်လျှင် မှန်၏။" ဟု ကြားကုန်၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ အလွန်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍၊ ရတနာ ၇ ပါးတို့ဖြင့် စီအပ်သော ထီးကို ပြုစေ၍၊ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်လျက် ကြီးစွာသောပွဲလမ်းသဘင်ဖြင့် ပုခက်တင်သောမင်္ဂလာ ပြု၍ အလွန်သော အသရေအရောင်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် 'သီရိမဟာမာယာ' ဟူသောအမည်ကို မှည့်ကုန်၏။

ထို'သီရိမဟာမာယာ'အမည်ရှိသောသတို့သမီးသည် များစွာသောအခြံအရံဖြင့် ကြီး၍၊ ၁၆ နှစ်အရွယ် ရောက်သောအခါ၌ မြို့၏အလယ်၌ မြင့်စွာသောတောင်၏အထိပ်၌ တစ်ခဲနက်သောအလျှံနှင့် တကွဖြစ်သော, အရပ်၄မျက်နှာမှထင်ရှားသော မီးရှူးစည်းကဲ့သို့ ကိုယ်မှထွက်သောအရောင်ဖြင့် တောက်ပလျက် အလွန်သော အဆင်းကို ဆောင်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားဖြစ်၏။

mgyoe.com

သီရိမဟာမာယာ၏ အံ့ဖွယ် ၁၂ ပါး

ထို 'သီရိမဟာမာယာ' အမည်ရှိသော သတို့သမီးအား ၁၂ ပါးသော အံ့ဖွယ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

- ထိုသတို့သမီးသည် တစ်နေ့သ၌ ၁ ကွန်းစားဆန်ဖြင့် ချက်သော ထမင်းအိုးကို အနီး၌ထား၍၊ ရွှေယောင်းမ ကိုကိုင်၍ အသက်ရှည်သောကာလပတ်လုံး ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသူတို့အား ပေးသော်လည်း မကုန်နိုင်။ အဖန် တလဲလဲ ပြည့်သည့်သာလျှင်တည်း။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- အနာနှိပ်စက်သောသူကို ထိုသတို့သမီးလက်ဖြင့် သုံးသပ်သော်၊ ရောဂါလွတ်၍ အသက်ရှည်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ထိုသတို့သမီးသည် သစ်ပင်၌ သစ်ရွက်ကို ကိုင်သည်ရှိသော်၊ ကိုင်တိုင်းကိုင်တိုင်းသော သစ်ရွက်တို့သည် ရွှေရွက်ချည်းသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ထိုသတို့သမီးသည် သစ်သီးမျိုးစေ့တို့ကို လက်ဖြင့်စိုက်၍ ရေသွန်းအံ့။ ထိုခဏ၌ ပင်စည် ဖြစ်၍၊ အခက်၊ အရွက်၊ အပွင့်၊ အသီးကို ဆောင်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ရေမရှိသောတောင်ထိပ်၌ ထိုသတို့သမီးသည် 'ရေမွတ်၏' ဟူ၍ ဆိုအံ့။ ထန်းလုံးမျှလောက်သော ရေအယဉ်သည် ထိုသတို့သမီး၏ရှေ့၌ မြေကိုခွဲ၍ ပေါက်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ထိုသတို့သမီးသည် ကစားအံ့သောငှာ အကြင်အရပ်သို့ သွား၏။ ထိုအရပ်၌ ဘုမ္မစိုး၊ အာကာသစိုးနတ် တို့သည် နတ်၌ဖြစ်သောအာဟာရကို ရွှေခွက်၌ပြည့်စေ၍ ထိုသတို့သမီးအား ဆက်လာကုန်၏။ ထိုအစာအာဟာရကို အခြံအရံနှင့်တကွ သတို့သမီး စားရ၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ထိုသတို့သမီးသည် မပျော်မရွှင်၍ ဥယျာဉ်တောတောင်သို့ သွားအံ့၊ ဥယျာဉ်တောတောင်၌ စောင့်သော နတ်တို့သည် ရေနံ့သာဖြင့်ချိုးစေ၍၊ နတ်၌ဖြစ်သောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ကုန်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ထိုသတို့သမီးသည် ကျက်သရေတိုက်သို့ ဝင်၍ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ အိပ်အံ့။ ၈ ယောက်သော ဘီလူး နတ်တို့သည် ဝရဇိန်သန်လျက်ကို ကိုင်၍ ဘေးအန္တရာယ်ပျောက်စိမ့်သောငှာ စောင့်လာကုန်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ထိုသတို့သမီးသည် နေလေရာ၊ သွားလေရာ၊ ရပ်လေရာတို့၌ သဘင်သည်၏အသွင်ကို ဆောင်ကုန်၏။ ဘီလူးနတ်မင်းတို့ စောင့်ကုန်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ပူအိုက်သောအခါ ဟိမဝန္တာ၌နေသောနတ်တို့သည် အိုင်ကြီး ၇ အိုင်တို့မှရေကို ရွှေအိုးဖြင့်ဆောင်၍ သတို့သမီးကို ချိုးစေကုန်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ချမ်းသာသောအခါ ဟိမဝန္တာတောင်၌ပေါက်သော ပဒေသာပင်မှ အလျား အတောင် ၈၀၊ အနံ အတောင် ၄၀ ရှိသောနတ်ပုဆိုးကို ယူ၍ သတို့သမီးအား ပေးဆက်ကုန်၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။
- ထိုမြို့၌နေကုန်သော ဆင်းရဲသား၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို မြင်၍၊ ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာတို့ကို ပေးချင်သောစိတ်သည် ထိုသတို့သမီးအား ဖြစ်အံ့။ ကောင်းကင်မှ ရတနာ ၇ ပါးမိုးတို့သည် ရွာကုန်၏။ ထိုရတနာတို့ကို ယူ၍ ထိုသတို့သမီးအား ပေးရ၏။ ဤလည်း အံ့ဖွယ် ၁ ပါး။

ထိုသီရိမဟာမာယာ သတို့သမီးအား ဤ ၁၂ ပါးသော အံ့ဖွယ်တို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

အရွယ်သို့ ရောက်သော် ထိုသတို့သမီးကို ခရီးသွားသောသူတို့သည် မြင်ကုန်အံ့။ ခရီး၌ တွေ့ဝေကုန်၏။ ထမင်းစားစဉ် မြင်ကုန်အံ့။ ထမင်းဆုပ်ကို နား၊ နှာခေါင်းတို့ကို သတိချွတ်ယွင်း၍ သွင်းမိကုန်၏။ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းသောယောကျ်ားတို့သည် ချစ်ခြင်း၊ နှစ်လိုခြင်း ပြင်းစွာဖြစ်ကုန်၏။

mgyoe.com

m g y o . c o m SAMPLE BOOK

၁၀။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့်ထိုက်သော မိဖုရားကို ရှာစေခြင်း။

ထို သိရိမဟာမာယာ ၁၆ နှစ် အရွယ်ရောက်သောအခါ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သီဟဟနုမင်းကြီး၏သားတော် သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားလည်း ၁၈ နှစ် အရွယ်ရောက်သဖြင့် "ယခုအခါ၌ ငါ၏သားတော်အား မင်း၏ အဘိသိက် ပေးအံ့။ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်သော, ၆၄ ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော, သီလကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော, တင့်တယ်ခြင်းအထွတ်သို့ရောက်သော, မိဖုရားကြီးအရာ၌ ထားထိုက်သော သတို့သမီးကို ရအပ်၏" ဟု ကြံ၍၊ မိန်းမလက္ခဏာ, ယောကျ်ားလက္ခဏာတို့၌ လိမ္မာကုန်သော၊ ဗေဒင် ၃ ပုံတို့ကို အကုန်အစင်တတ်ကုန်သော ပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့ကိုခေါ်၍-

"ဆရာပုဏ္ဏားတို့။ ငါ၏သားတော်အလို့ငှာ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကို သွားချေကုန်။ သီလသိတင်း နှင့်ပြည့်စုံသော, ၆၄ ပါးသော မိန်းမလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော, အလွန်အဆင်းလှသော သတို့သမီးရတနာကို ဆောင်ချေကုန်။ ငါ၏သားတော်ကို သတို့သမီးရတနာနှင့်တကွ ရတနာ ၇ ပါးတို့၏အစုထက်၌ နေစေ၍ မြတ်သောမင်း၏အဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းအံ့။ ဖြသန်းသောသာကီဝင်မင်းတို့၏အလယ်၌ အစိုးရသော ကေရာဇ်မင်း၏အရာ၌ ထားအံ့။ ၁၀၀ အလွန်ရှိသော ထီးဆောင်းမင်းတို့ထက် ငါ၏သားတော် သိရိသုဒ္ဓေါ ဒနမင်းသားသည် မြတ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့ သတို့သမီးရတနာ ရှာအံ့သောငှာ သွားချေကုန်။" ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ၈၀၀၀ သောအသပြာတို့ကို ပုဏ္ဏားတို့အား ပေး၍၊ ၆၄ ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော, မိဖုရားမြတ် အရာ၌ထားထိုက်သော သမီးကညာရတနာကို ရှာစိမ့်သောငှာ ပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့ကို သီဟဟနုမင်းကြီး စေလွှတ်တော်မူလိုက်၏။

ထိုရောအခါ၌ နွေသစ်ဥတုဆန်းလတ်သော် သိရိမဟာမာယာသတို့သမီးသည် တောဥယျာဉ်ကစားလို သဖြင့် ခပ်သိမ်းသော တောတောင်ဥယျာဉ် သစ်ပင်နွယ်တို့သည် အသီးအပွင့်နှင့်ပြည့်စုံသော တန်ခူးလပြည့် နေ့၌ နံနက်စောစောကလျှင် အထူးထူးသော အစာအာဟာရတို့ကို ချက်ပြုတ်စေ၍၊ ယူအပ်သည်ကို ယူဆောင် ၍၊ အမိအဖတို့ကို ပန်ကြား၍၊ ၁ သိန်းသောမောင်းမတို့ဖြင့် ခြံရံ၍၊ မြို့မှ ထွက်၍ တောင်ထိပ်၌တည်သော နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသောဥယျာဉ်သို့ ဝင်လေ၏။

ထိုတောင်ဝှမ်းမှထွက်သော, အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော, မနောက်သော, သစ်ပင်သစ်ခက် ဝါးရုံအရိပ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းအေးမြိန်မြတ်သောရေ ရှိသော 'သီတာ'အမည်ရှိသောမြစ်သည် ရှိ၏။ ထို တောင်ကြားချောက်၌စီးသော သီတာမြစ်၌ ထိုသတို့သမီးသည် အခြွေအရံတို့နှင့်တကွ ရေချိုးကစား၍၊ မြစ်မှတက်၍ ချောက်ကမ်းနား၌ စားသောက်ကုန်ပြီးသော်၊ အထူးထူးသောပန်းပွင့်တို့ကို ဆွတ်၍၊ တတ်လုစွာ သော ပန်းသမားသီကုံးသကဲ့သို့ အထူးထူးသောရုပ်ကြီး,ရုပ်ငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ပန်းကုံး ကိုပြု၍၊ သစ်ပင်ရိပ်၌ အထူးထူးသော စည်, စောင်း, ငြင်း, သီချင်း, အဲ, အန်တို့ဖြင့် ဥယျာဉ်ကစားကုန်၏။

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးစေအပ်သော ပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့သည် ထိုထိုသို့သော ရွာ, နိဂုံး, ဇနပုဒ်, မြို့တို့၌ မြတ်သော မင်းမျိုးမင်းနွယ်၊ အိမ်ရှေ့မင်း, စစ်သူကြီး, အမတ်, သူဌေးတို့၏ အမျိုးအနွယ်တို့၌ ၆၄ ပါးသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော, မိဖုရားကြီးအရာ၌ ထားထိုက်သော သတို့သမီးကို စူးစမ်းရှာဖွေကုန်သော် မရကုန်။ ၁၈ ပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကိုမျှလည်း မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်မှ ပြန်ခဲ့ကုန်၍၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အမျိုးအနွယ်တို့၌ ကြည့်ရှုရှာဖွေသော် မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုပုဏ္ဏား တို့သည် သီဟဟနုမင်း၏ယောက်ဖတော် အဥ္စနမင်း၏ပြည် ဒေဝဒဟသို့ လာခဲ့ကုန်၍၊ အစဉ်သဖြင့် သိရိ မဟာမာယာမင်းသမီးကစားသော ဥယျာဉ်သို့ရောက်၍၊ အထူးထူးသော ပန်းပွင့် သစ်သီးတို့ကိုဆောင်သော,

m g y o . c o m

အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော တောင်ထိပ်ဥယျာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ တောင်ဝှမ်းမှထွက်၍ တောင်ကြားချောက်ဖြင့်စီးသော သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သီတာမြစ်ရေကို လည်းကောင်း မြင်၍၊ "စည်, စောင်း, ငြင်း, သီချင်း, အဲ, အန်တို့ဖြင့် လှည့်လည်၍ ဥယျာဉ်၌ တစ်ယောက်သောမင်းသည် အခြွေအရံတို့နှင့်တကွ ဥယျာဉ်ကစားၡ၏။ ငါတို့သိရအောင် ဝင်ကုန်အံ့။" ဟူ၍ ဥယျာဉ်တွင်းသို့ ဝင်ကြလေသော်၊ ကခြင်း, သီခြင်း, စည်, စောင်း, ငြင်း ပဉ္စင်တူရိယာတို့ဖြင့် တီးမှုတ်ကုန်သော၊ မင်းမောင်းမ ၁ သိန်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော သဘင်ကို မြင်လေကုန်၏။

ထိုသဘင်၏အလယ်၌ ရတနာ ၇ ပါးတို့ဖြင့်စီအပ်သောပလ္လင်ထက်၌ နေသောသတို့သမီးကိုလည်း တုသိတာနတ်ပြည်၌ များစွာသောနတ်သမီးတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော သန္တုသိတာနတ်သမီးကို မြင်သကဲ့သို့၊ အလုံးစုံ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ပတ္တမြားတို့၏အလယ်၌ မဏိဇောတိရသ်ပတ္တမြား ကဲ့သို့၊ အလုံးစုံပွင့်ကုန်သော ပန်းတို့၏အလယ်၌ ပဒုမ္မာကြာ ကဲ့သို့၊ ၁၀၁ ယောက်သောမင်းတို့၏အလယ်၌ စကြာမင်း ကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်၌ပျံသော ဟင်္သာတို့၏အလယ်၌ ရွှေဟင်္သာမင်းကိုကဲ့သို့၊ သမုဒ္ဒရာအပြင်ဝယ် လှေအပေါင်းတို့၏အလယ်၌ ရွှေလှေကို ကဲ့သို့၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ခင်းသော ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖျာထက်၌ နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော သိကြားမင်း ကဲ့သို့၊ နက္ခတ်ကြယ်အပေါင်းတို့သည် ခြံရံအပ်သော လပြည့်ဝန်း ကဲ့သို့၊ ရှေ့ ၃ သိန်း, နောက် ၃ သိန်း, အောက် ၃ သိန်းအားဖြင့် ယူဇနာ ၉ သိန်းသောအရပ်တို့၌ အလင်းကိုပြုတတ်သော နေမင်းကိုကဲ့သို့၊ ရွှေကျောက်ဂူမှထွက်သော ခြင်္သေ့မင်းကိုကဲ့သို့၊

ပလ္လင်၏အထက်၌တောက်ပလျက် ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက်သောအသရေဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းသို့ရောက်လေသော လက်, ခြေ, ဦးခေါင်း, နားတို့၌ ပတ္တမြား နားတောင်း, ခါးကြိုး, လက်ကောက်, လက်ကြပ်, ခြေချင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ရွှေပန်းတန်ဆာလည်း ပန်ထသော၊ ခပ်သိမ်းသောအင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ ထွန်းပသော အရောင်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော သတို့သမီးကို မြင်ကုန်၍၊ ထိုပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့သည် ထိုမြင်ရာအရပ်၌ စိတ် မရှိကုန်သကဲ့သို့ မိန်းမောမူးဝေကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မိမိတို့ဆောင်အပ်သော အဝတ်တန်ဆာကိုမျှ မသိကုန်မူ၍၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စကားကို ဆို၍ ယောင်ယမ်း ကြကုန်၏။

သိရိမဟာမာယာသတို့သမီးသည် ထိုပုဏ္ဏားတို့၏အခြင်းအရာကို မြင်၍၊ မောင်းမတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ အကြောင်းကို မေးစေ၏။

ထိုပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့တွင် အင်္ဂါရသသိပ္ပတို့၌ လည်းကောင်း, ဗေဒင် ၃ ပုံတို့၌ လည်းကောင်း အပြီးသို့ရောက်သော ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားသည် ရှေး၌ပြုအပ်သောကောင်းမှု ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သမာဓိစိတ်ကို ဖြစ်စေ၏။

ထို မေးလာသော မောင်းမငယ်၏စကားကို ကြားသဖြင့်၊ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသား၏ မိဖုရားကြီးအလို့ငှာ ခမည်းတော်သီဟနုမင်းကြီး စေအပ်သောအကြောင်းအလုံးစုံကို မောင်းမငယ်အား ကြားပေ၏။ ထို မောင်းမငယ်သည် တစ်ဖန်သွား၍ မိမိသခင်အရှင်မအား အကြောင်းအလုံးစုံကို ကြားပေ၏။

ထိုအခါ သိရိမဟာမာယာမင်းသမီးသည် ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားကို ခေါ်စေ၍၊ မောင်းမအခြံအရံ ၁ သိန်းတို့၏အလယ်၌ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရာက နေစေ၍၊ "သင်တို့မွေးဖွားသောအရပ်သည် အဘယ်တိုင်း၌ ဖြစ်သနည်း။ အဘယ်မည်သောအကြောင်းဖြင့် ဤငါတို့အရပ်သို့ ရောက်လာသနည်း။ မေးအပ်သောသင် ပုဏ္ဏားသည် ငါ့အား ကြားလော့။ အကြင်ဝတ္ထုကို သင်သည် အလိုရှိ၏။ ထိုဝတ္ထုကို ငါ ပေးအံ့။"ဟူ၍ ဆို၏။

ထိုကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏နှစ်သက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော၊ ကရဝိက်ငှက်, ကိန္နရီငှက်တို့၏ တွန်ရင့်သောအသံကို လွန်၍ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့် တူသော သာယာစွာသော၊ သန့်ရှင်းပြေပြစ်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောစကား ရှိသောအသံဖြင့် သိရိမဟာမာယာ မေးသောစကားကို ကြားလျှင် ရင်ကိုဖွင့်၍

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အူသိမ်,အူမကို နုတ်ယူဘိသကဲ့သို့ တပ်သောစိတ်ဖြင့် အလွန်မိန်းမောတွေဝေ ကြီးစွာပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်၍ ထို အရပ်၌ မှူးမှိုင်တွေဝေ သေငယ်သေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို သိရိမဟာမာယာသတို့သမီး မြင်၍၊ အလွန် ချမ်းအေးလှစွာသောရေဖြင့် ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားကို ဆွတ်ဖျန်းစေလျက် သက်သာရာကိုရ၍ သတိကို ဖြစ်စေပြီးလျှင်၊ သီဟဟနုမင်းကြီးစေအပ်သော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း, သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းအား အကြောင်း ကိုလည်းကောင်း ဤသို့ လျှောက်ကြား၏။

"ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် လေးမြတ်ကြည်လင် ချစ်ခင်အပ်သော၊ အရောင်အဆင်း တင့်တယ်ခြင်း အသရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်မင်းသမီး။ ကပိလဝတ်ပြည်သူ လူခပ်သိမ်းတို့၏အရှင်ဖြစ်သော 'သီဟနု' အမည်ရှိသောမင်းကြီးသည် ထွန်းပသောတန်ခိုးအာနုဘော် ရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ အသရေကို ပြန့်ပွားစေတတ်၏။ ထိုမင်းကြီး၏သားတော်သည်ကား 'သိရိသုဒ္ဓေါဒန' အမည်ရှိ၏။ သားအပေါင်း တို့ကိုအစိုးရသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်၏။ ဆဒ္ဒန်ဆင် ၁၀ စီးအားကို ဆောင်၏။ အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးအရပ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထို 'သိရိသုဒ္ဓေါဒန'အမည်ရှိသောမင်းသားကို ၁၀၁ ယောက်သောမင်းတို့၏အလယ်၌ တင့်တယ် စိမ့်သောငှာ မင်း၏အဘိသိက်ဖြင့်သွန်းခြင်းကို ပြုလတ္တံ့။ ထို သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားသည်ကား ၁၈ နှစ်မျှ အရွယ်ရှိ၏။ ပွတ်သစ်သောကြေးမုံကဲ့သို့ အရောင်အသရေရှိသော မျက်နှာတော် ရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသောအတတ်တို့၌ အပြီးသို့ရောက်၏။ ထိုမင်းသား၏မိဖုရားအလို့ငှာ ထိုက်သော၊ ကောင်းခြင်း ၅ ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ၆၄ ပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော မင်းသမီးကို ရှာကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် လှည့်ပတ်သွားကုန်၏။ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို စေအပ်ကုန်၏။

"ကျော်စောထင်ရှားသော အလုံးစုံသော ၈ သောင်း ၄ ထောင်ကုန်သော မြို့ကြီး,ငယ်တို့၌ ရှာကုန်သော် လည်း မရ,မမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဤဒေဝဒဟပြည်သို့ အကျွန်ုပ်တို့ လာပါကုန်၏။ ဤယခုအခါ၌ အသက်ရှင်သောလူ၌ အတုမရှိသော၊ လူတို့၏ရုပ်အဆင်းကို လွန်၍ ယာမာနတ်သမီးကဲ့သို့ မြတ်သောအနွယ်ဖြင့် တောက်ပသော၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့ထက်မြတ်သော အရှင်မကို ကျွန်ုပ်တို့မြင်ရပြီ။ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်ကုန်အံ့။ အရှင်မကိုမြင်ရသောအကြောင်းကို သီဟဟနုမင်းကြီးအား ကြားကုန်အံ့။ မိဖုရားကြီးအရာ၌ ထားစိမ့်သောငှာ ကြားလျှောက်ကုန်အံ့။ အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို ပြုလတ္တံ့။ ၂ ပါးသော မင်းသား, မင်းသမီးတို့ သည် အမျိုးအနွယ်တူကုန်၏။ ကောင်းသောသီလအကျင့်, အဆင်း, သဒ္ဓါ, ပညာ ရှိကုန်၏။ မင်းအဖြစ်ကို ပြုလတ္တံ့။ သိကြားမင်းသည် 'သုဇိတာ'အမည်ရှိသော အသူရာသမီးကညာနှင့် တတွမွေ့လျော် ပျော်ပါးသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ အရှင်မတို့သည် မင်းမျိုးမင်းနွယ်၌ တင့်တယ်ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ အကျွန်ုပ်တို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တိုင်ပင်ပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်မအလို့ငှာ ဤအရပ်သို့ လာပါကုန်၏။"

ဤသို့ ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားသည် မင်းသမီးကို လျှောက်လေ၏။

ထိုစကားကို သိရိမဟာမာယာ ကြားသဖြင့် သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကို မမြင်ရသေးဘဲလျှင် အလွန်တရာ နက်စွာသောတွင်း၌ ထွန်းလင်းညီအပ်သောဆီမီးကဲ့သို့၊ အလွန်လျှင် နှစ်လိုခြင်းပြင်းစွာဖြစ်၍ စိတ်၌ချစ်ခြင်း ဖြစ်၏။ မြင့်စွာသောတောင်ထိပ်၌ ဥဒေါင်းအပေါင်းသည် တိမ်တိုက်ကိုမှတ်ခွင့်ရသဖြင့် နေမင်းသည် ရေ၌ ပဒုမ္မာကြာ၏ ပွင့်ချိန်ကို မှတ်သဖြင့်၊ ကုမုဒြာကြာ၏ ရေနှင့် အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်သည် ဝေး၏။ နေနှင့် အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်သည် နီးသကဲ့သို့ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့် အရပ်ဝေးခြားသော်လည်း ကာမရာဂနီးစပ်သည် ဖြစ်၍၊ သိရိသုဒ္ဓေါဒန မင်းသား၏ သတင်းစကားကိုကြားသော် သိရိမဟာမာယာမင်းသမီးအား ချစ်ခြင်းပြင်းစွာ ဖြစ်လေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဤသို့ မင်းသမီးသည် ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားတို့၏စကားကို ကြားသဖြင့် ပြင်းစွာချစ်နှစ်လိုသောစိတ် ရှိသော်လည်း မိန်းမတို့၏မာယာဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍၊ မနှစ်သက်သကဲ့သို့ပင် တိတ်တဆိတ်နေပြီး၍၊ "အမောင်ပုဏ္ဏားတို့။ ယခုအခါ အကျွန်ုပ်တို့ ငယ်စွာသေး၏။ စင်စစ်သော်ကား အကျွန်ုပ်အား အမိအဖတို့သည် ရှိပေကုန်၏။ အမိအဖတို့၏အထံသို့သွား၍ တိုင်ပင်ပါကုန်။" ဟူ၍ ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားလည်း "ကောင်းလှပါပြီ အရှင်မ။ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို စေသောကာလ၌ လက်ဆောင်ဖြစ်သော ပတ္တမြားလည်ရွဲတန်ဆာကို အကျွန်ုပ်၏လက်၌ ထား၍ ဤသို့ မှာလိုက်၏။ 'ဆရာပုဏ္ဏား။ အကြင်အရပ်၌ မိန်းမရတနာကို မြင်လေသောအခါ ဤပတ္တမြားလည်ရွဲကို ထိုသတို့သမီးလည်၌ ဆင်ပါလေ။' ဟူ၍ မှာတော်မူလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သီဟဟနုမင်းကြီးပေးအပ်လိုက်သော လည်ရွဲတန်ဆာကို အရှင်မင်းသမီး ယူတော်မူပါ" ဟု ပေးဆက်၏။

ထိုစကားကို ကြား၍၊ "ပုဏ္ဏား။ ကောင်းပြီ။ ဆောင်ခဲ့လော့။" ဟုဆို၍၊ အလုပ်အကျွေးငယ်တစ်ယောက်ကို ဆောင်ယူစေ၍၊ ရေနံ့သာဖြင့်ဆေးကြော၍ ခပ်သိမ်းသောအမွှေးမျိုးတို့ဖြင့်ထုံအပ်သော နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံ၍၊ ရွှေပန်းတောင်းထက် ပတ္တမြားကြုတ်၌ ထား၍၊ သုပတိဋ္ဌအမတ်ကို ခေါ်စေ၍၊ အကြောင်းအလုံးစုံ ကို ကြားစေ၍၊ ဒေဝဒဟမြို့တွင်း၌ မိမိခမည်းတော် အဉ္ဇနမင်းကြီး၏အထံသို့ ပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့ကို ပို့စေလေ၏။

၁၁- သီဟဟနုမင်းကြီးထံ ပဏ္ဏာလက်ဆောင်ပို့ဆက်စေခြင်း။

ထိုသုပတိဋ္ဌအမတ်သည် အဉ္ဇနမင်းကြီးကို ရှိသေစွာရှိခိုး၍၊ အလုံးစုံသောအကြောင်းကို ကြားလျှောက်၍ ပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့ကို ပြပေ၏။ ထိုအကြောင်းကိုကြား၍ အဉ္ဇနမင်းကြီးသည် ပုဏ္ဏားတို့ကို ဤသို့ ဆို၏။

"အို-ဆရာပုဏ္ဏားတို့။ သင်တို့ကို ၆ သိန်းသော သာကီဝင်မင်းတို့ကိုအစိုးရသော သီဟဟနုမင်းကြီးသည် မိမိသားတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကို အဘိသိက်သွန်းအံ့သောငှာ သတို့သမီးရတနာကို ရှာစိမ့်သောငှာ စေအပ်ကုန်သလော။" ဟူ၍ဆို၏။

"စေအပ်ကုန်သည်မှန်၏။" ဟု လျှောက်ကုန်၏။

"ပုဏ္ဏားတို့။ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားသည် ဖွားသည်မှစ၍ အနှစ်ဘယ်မျှ ရှိမည်နည်း။" ဟု မေး၏။

"၁၈ နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။" ဟူ၍ လျှောက်ကုန်သော်၊

"ထိုမင်းသားသည် ပဉ္စသီ, ဒသသီတို့၌လည်းကောင်း၊ မင်းကျင့်တရား ၁၀ ပါးတို့၌ လည်းကောင်း တည်၏လော။" ဟူ၍ မေးပြန်၏။

"မြတ်သောမင်းကြီး။ ဤမင်းသားသည် ငယ်သောအခါမှစ၍ အမြဲ သီလ၌ တည်၏။ မင်းကျင့်တရား၌ ကျင့်၏။" ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။

ထိုစကားကိုကြား၍၊ အဉ္ဇနမင်းကြီးသည် နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ ကြံ၏။

'ငါ၏ သမီးတော် သိရိမဟာမာယာသည် ယခုအခါ ၁၆ နှစ် ပြည့်ပြီ။ သီဟဟနုမင်းကြီးသည်လည်း ဤဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်း၌ တန်ခိုးကြီး၏။ အာနုဘော်ကြီး၏။ များစွာသော ဆင်, မြင်း, ရထား ရှိ၏။ ကျွန်ယောကျ်ား, ကျွန် မိန်းမ, စည်းစိမ်ချမ်းသာ, အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထိုမင်း၏သား သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားသည် ကြီးသော

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကောင်းမှုအဆောက်အဦ ရှိ၏။ ထိုသတို့သားသည် ငါ၏သမီးတော်နှင့်တကွ မင်း၏အဘိသိက်သို့ရောက်၍ ၁၀၁ ယောက်သောမင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းအပြင်၌ မြတ်သောမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။ ငါ၏သမီးသည်လည်း တစ်ပါးသောမိန်းမနှင့် မတူသည်ဖြစ်၍ ထိုမင်းသား၏ မြတ်သောမိဖုရားအရာ၌ တည်ထိုက်၏။" ဟုကြံပြီးလျှင်၊ ဤသို့ကြံသော မင်းကြီး၏ကိုယ်တွင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်သော နှစ်လိုခြင်းပီတိသည် ဖြစ်၏။

အဇ္ဇုနမင်းကြီးသည် သုပတိဋ္ဌအမတ်ကို ခေါ်၍၊ "အိုအမတ်။ မိဖုရားထံသို့ သွား၍၊ မိဖုရားအား ပုဏ္ဏားတို့လာသောအကြောင်းကို ဆို၍ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သကာစီရင်ပါစေ။" ဟုဆို၏။

ထိုအမတ်လည်း "ကောင်းပြီ" ဟုဝန်ခံ၍၊ မိဖုရားအထံသို့ သွား၍၊ အလုံးစုံကို ကြားလျှောက်၏။ မိဖုရားလည်း ထိုစကားကိုကြား၍၊ ထမင်း၊ အဖျော်အစရှိသည်တို့ကို ပြည့်စုံစေ၍ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား အရှိအသေပြုခြင်းငှာ ပို့စေ၏။ အဇ္ဇုနမင်းကြီးလည်း ထိုပုဏ္ဏားတို့အား ပူဇော်သက္ကာရ မြတ်နိုးတနာ များစွာပြု၏။

ထိုအခါ သိရိမဟာမာယာမင်းသမီးလည်း တစ်နေ့ပတ်လုံး ဥယျာဉ်ကစား၍၊ နတ်၏ဗိမာန်နှင့်တူသော တန်ဆာဆင်သောရထားသို့ တက်၍ များစွာသောအခြံအရံဖြင့် ဒေဝဒဟမြို့သို့ ဝင်လာ၏။

ခမည်းတော်အဇ္ဇုနမင်းကြီးသည် သိရိမဟာမာယာကို မိမိနှင့်တကွ ဆောက်အပ်သောထီးဖြူရှိသော မြတ်သောနေရာ၌ နေစေ၍၊ မင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ ဗိုလ်မှူး၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်အစရှိသောသူတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ထိုသူတို့အား အကြောင်းအလုံးစုံကို ကြားပေ၏။ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ "ကောင်းပါပြီ" ဟူ၍လျှောက်ကုန်၏။

အဇ္ဇုနမင်းကြီးလည်း ထိုပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့ကို မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ပြာသာဒ်၌ တစ်ညဉ့်မျှ တည်းခိုနေစေ၍၊ ထိုမိုးသောက်သောနေ့၌ ထိုပုဏ္ဏားတို့နှင့်တကွ တမန်အဆင်းဖြင့် အသရေ၏ပွင့်ခြင်းဖြင့် ချစ်ခင်လေးမြတ်အပ်သော၊ အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောသတင်းစကာကို လည်းကောင်း၊ အတိုင်းအရှည်မရှိလွန်သောအဖိုးကြီးသော ပဏ္ဏာလက်ဆောင်တို့ကို လည်းကောင်း သီဟဟနုမင်းကြီး၏အထံသို့ ပို့ဆက်စေ၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် အဇ္ဇုနမင်းကြီးကို ရှိခိုးခွင့်ပန်၍ တမန်တို့နှင့်တကွ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်လေကုန်၏။

၁၂- သီဟဟနုမင်းကြီး၏အိပ်မက်ကို ပြခြင်း။

ထိုပုဏ္ဏားတို့ ဒေဝဒဟပြည်မှ ထွက်သောနေ့၌ သီဟဟနုမင်းကြီးလည်း နံနက်စောစော ဦးခေါင်းလျှော်ပြီး၍၊ အထူးမွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို စား၍၊ များစွာသောအခြံအရံတို့နှင့်တကွ ရွှေပြာသာဒ်သို့တက်၍၊ အရှေ့မျက်နှာအဖို့၌ ခြသေ့ခံသောလေသာတံခါးကို ဖွင့်၍၊ ရှေးရှုမျက်နှာပြု၍၊ ရာဇပလ္လင်ထက်နေလျက် အမတ်တို့နှင့်တကွ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုအံ့သော အကြောင်းကို တိုင်ပင်၍၊ ညချမ်းသောအခါ ပြာသာဒ်မှ သက်၍၊ လေသာနန်းမာသို့ တက်၍၊ ညစာစားပြီးသော် အသရေရှိသောတိုက်သို့ ဝင်၍ အိပ်၏။

ထိုသီဟဟနုမင်းကြီးသည် မိုးသောက်ထအခါ၌ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌ သိကြား အစရှိသောသတ္တဝါတို့အား နေခြင်းငှာ မရအပ်ဖူးသော ဗိမာန်အိပ်မက်ကို မြင်မက်၏။ အိပ်မက်ကား ဤသို့တည်း။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

- ဤဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၏အလယ်၌ ဘုံ ၂၈ ဆင့်ရှိသော ရတနာဗိမာန်သည် မြေမှပေါက်၍၊ အထက်ဘဝဂ်ကို လွန်၍ တည်၏။ အောက်ဆုံးဘုံဆင့်သည် ယူဇနာ ၈ သောင်း ၅ ထောင် မြင့်၏။ အမြင့်ကား ထက်ဝန်းကျင်မှ စကြဝဠာ ၁ သောင်းကိုဖုံးလွှမ်း၍ တည်၏။ ၂၇ ဆင့်ရှိသောဘုံတို့သည်ကား ကာမာဝစရနတ်ပြည် ၆ ထပ်, ရူပါဝစရဗြဟ္မာပြည် ၁၆ ထပ်, အရူပဗြဟ္မာပြည် ၄ ထပ်ကို ဖုံးလွှမ်း၍ ထွန်းပလျက်တည်ကုန်၏။ ထိုရတနာဗိမာန်၏အလယ်၌ ၃ သန်း ၄ သိန်း ယူဇနာ အစောက်မြင့်သော, ၇ သန်း ၇ သိန်းယူဇနာ အပြန့်ကျယ်သော ရတနာပလ္လင်သည် ရှိ၏။ ထိုပလ္လင်၌ 'နရသီဟ' အမည်ရှိသောယောကျ်ားသည် များစွာသော နတ်သမီးအခြံအရံတို့နှင့် တကွနေ၍ တံခါး ၈ မျက်နှာတို့ကို ဖွင့်အုံသောငှာ တိုင်ပင်၏။ ထိုခဏ၌ ထက်ဝန်းကျင်သောစကြဝဠာတိုက်တို့မှ အထူးထူးသောအရုပ်ရှိသော မိုးပေါက်တို့ဖြင့် မိုးကြီးသည်တက်လတ်၍ ထိုယောကျ်ား၏ခြေရင်း၌ ရွာ၏။ အထူးထူးသောအရုပ်တို့ဖြင့်ပြီးသော မိုးပေါက်တို့သည် ထိုယောကျ်ားမြတ် ၏စကားကို ကြားကုန်၍၊ သူမြတ်ချည်း ဖြစ်ကုန်၍၊ ထို သူမြတ်ယောကျ်ားကို ခြံရံကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ထို ယောကျ်ားမြတ်သည် ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကို မြတ်သောအတတ်ကို သင်၍ ထိုသူတို့အား အတုမရှိသော ချမ်းသာကို ပေး၏။ ဤလည်း အိပ်မက် ၁ ပါး။

- ထို့နောင် ဗိမာန်မှ အရှေ့မျက်နှာအဖို့၌ အလွန်နက်စွာသောဂင်္ဂါမြစ်သည် ဖြစ်၍၊ အလွန် အယဉ်တွေသော အလျဉ် ရှိ၏။ များစွာသောမြစ်တို့မှ စီးဝင်၏။ အလွန်တက်သောတံပိုး ရှိ၏။ ထိုယောကျ်ားမြတ်သည် ထိုဂင်္ဂါမြစ်နား၌ နေ၍ ကမ်းတစ်ဖက်ကိုကြည့်သော် မြင်ခြင်းကို အလွန်ပြုခဲ၏။ ထိုအခါ၌ ယောကျ်ားမြတ်သည် ဂင်္ဂါဆိပ်၌ ရတနာဖြင့်ပြီးသောလှေဖောင်ကို ကောင်းစွာဖွဲ့၍ ထား၏။ ထိုအခါ၌ သမုဒ္ဒရာအပြင်မှတက်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် ယောကျ်ားမြတ်၏ခြေရင်း၌ မြတ်သောသူချည်း ဖြစ်၍ ဗေဒင်ကို သင်ကုန်၏။ ထို့နောင်မှ အထူးထူးသောအရုပ်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် တက်လာ၍ ယောကျ်ားမြတ်၏ခြေရင်း၌ ဝပ်လာကုန်၏။ မြတ်သောသူတော်ကောင်းချည်း ဖြစ်၍ ဗေဒင်ကို သင်ကုန်၏။ ကောင်းကင်မှ သက်လာကုန်သော, အထူးထူးသော အရုပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည် ယောကျ်ားမြတ်၏ခြေရင်း၌ ကျကုန်၍၊ မြတ်သောသူချည်း ဖြစ်ကုန်၍ ဗေဒင် သင်ကုန်၏။

ထိုအခါ ယောကျ်ားမြတ်သည် ထိုသူတို့ကို ယူ၍၊ ထိုရတနာဖြင့်ပြီးသော လှေ၌ ထား၍၊ အလွန်နက်စွာသော, အလွန်တက်သောတံပိုးရှိသော, မြစ်ကြီးမြစ်ငယ်တို့မှစီးဝင်သော ဤသမုဒ္ဒရာသည် အလွန်နေ့သော ရေရှိသော်လည်း ထို ရတနာဖြင့်ပြီးသောလှေ၌ တစ်ပေါက်မျှ မဝင်စေမူ၍၊ မိမိမူကား ပဲ့စင်၌ထိုင်၍၊ တက်မကိုကိုင်၍ ဖြောင့်စွာပြု၏။ မိမိ၏ ဆင်သောတန်ဆာဖြစ်သော နီလှစွာသောပုဆိုးကို လင်းယဉ်ရွက် ပြု၍၊ ထီးဝါးဖြင့် ကန်စေ၍၊ အထူးထူးသော လိပ်, ငါး, မကန်း အစရှိသောရန်သူတို့ကို မျက်စောင်းထိုးကာမျှဖြင့် ဝေးစွာပြေးစေ၍၊ မမြင်နိုင်သော တစ်ဖက်ကမ်းသို့ဆောင်၍၊ အိုခြင်း, သေခြင်းမရှိသော၊ ဘေးတို့၏ကုန်ရာ ဖြစ်သော ၇ တံတိုင်း ၇ ထပ်, ကျုံး ၇ ထပ်ရှိသော၊ မြတ်သောပြာသာဒ်နန်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ 'အနာလယ' အမည်ရှိသော မြို့သို့ သွင်းထားပြီးလျှင်၊ တစ်ဖန်လာ၍ မြတ်သောသူတို့ကို ရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသော လှေ၌ ပြည့်စေ၍ဆောင်၏။ ဤသို့ အဖန်တလဲလဲပြုလျက် ယောကျ်ားမြတ်သည် ရတနာဗိမာန်ရှင် ဖြစ်၏။ ဤသည်လည်း အိပ်မက် ၁ ပါး။

mgyoe.com

၁၃- အိပ်မက်ဖတ်နေစဉ် ပုဏ္ဏား ၈ ယောက် ပြန်ရောက်လာခြင်း။

သီဟဟနုမင်းကြီးသည် ဤအိပ်မက် ၂ ပါးကိုမြင်၍ နိုးပြီးလျှင်၊ အိပ်ရာမှ ထ၍၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကို ပြု၍ နံနက်စောစောကလျှင် ရတနာပလ္လင်ထက်သို့ တက်၍၊ ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏား၏အဖဖြစ်သော ပုဏ္ဏားကို ခေါ်စေ၍၊ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သက္ကာရပြု၍ မိမိအိပ်မက်ကို ပြန်ကြား၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် အိပ်မက်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ နတ်မျက်စိဖြင့် မြင်သကဲ့သို့ မင်းကြီးအား ကြားပေ၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော် သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့် အတူတကွ အဘိသိက်သွန်းဖက်ဖြစ်သော၊ ၆၄ ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကောင်းခြင်း ၅ ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကိုရ၍ ပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့ ယခုလာကုန်ပြီ။" ဟူ၍ လျှောက်၏။

မင်းကြီးလည်း နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍၊ "ပုဏ္ဏားတို့။ ၆၄ ပါးသောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကို အကယ်၍ ရခဲ့ကုန်အံ့။ ငါ့အား အဘယ်သို့သောကျေးဇူး ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။" ဟု မေး၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ ထိုသတို့သမီးသည်ကား နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုဘုရား၏ မယ်တော်ဖြစ်လတ္တံ့။" ဟူ၍ ကြား၏။

ထိုစကားကို မင်းကြီး ကြား၍၊ "ငါ၏အထံသို့ အဘယ်အခါ၌ ရောက်လာလတ္တံ့နည်း။" ဟူ၍ မေးပြန်၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ ယခုအခါ၌ပင် ရောက်လာကုန်လတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် အိပ်မက် မြင်တော်မူသည်" ဟု လျှောက်၏။

ထိုစကားကို ကြား၍၊ အလွန်နှစ်လိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် ထိုပုဏ္ဏားနှင့် တကွစကားပြော၍နေစဉ် ထိုပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့သည် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကာရတို့နှင့်တကွ လာကုန်၏။

သီဟဟနုမင်းကြီးသည် ပဏ္ဏာကာရနှင့်တကွ လာကုန်သောပုဏ္ဏားတို့ကိုမြင်၍၊ အလွန်နှစ်လိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ "သြော်-အရတော်စွတကား။" ဟု မိန့်၏။ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် ပဏ္ဏာလက်ဆောင်ကို မင်းကြီးအား ကပ်ကုန်၏။

မင်းကြီးလည်း အထူးထူးအပြားပြားသော ရတနာပဏ္ဏာလက်ဆောင်တို့ကို မြင်၍ ဤသို့ကြံ၏။ 'ဤပုဏ္ဏားတို့သည် အဖိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော ပဏ္ဏာကာရကို လည်းကောင်း, သတို့သမီးကို လည်းကောင်း ငါ၏ယောက်ဖတော် အဉ္စနမင်းကြီးမှ ရခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟုကြံပြီး၍၊ အတန်ငယ် အပင်အပန်း ဖြေစေပြီးသော် တစ်ဖန်မေး၏။

"အို-ပုဏ္ဏားတို့။ သင်တို့သည် မြတ်သောသတို့သမီးကို ရခဲ့ပါကုန်၏လော။" ဟု မေး၏။

ထိုသို့မေးသောအခါ ပုဏ္ဏားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလျှောက်ကုန်၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်တို့ ၈ ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့သည် သားတော် သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသား၏ မိဖုရားရတနာအလို့ငှာ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ ၈ သောင်း ၄ ထောင်သော မြို့ကြီး,မြို့ငယ်တို့သို့သွား၍၊ မင်း, အိမ်ရှေ့မင်း, စစ်သူကြီး, သူဌေး, သူကြွယ်တို့၏အိမ်တို့၌ ၆၄ ပါးသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သမီးကညာ ရတနာကို ကြည့်ရှုမေးမြန်း စူးစမ်းရှာဖွေသော် မရကုန်၍၊ ပြန်ခဲ့ရာတွင် ဒေဝဒဟပြည်၌ အဉ္စနမင်း၏သမီးတော် သိရိမဟာမာယာကို မြင်ရပါကုန်၏။ ထိုမင်းသမီးသည် ၆၄ ပါးသောလက္ခဏာတို့နှင့် လည်းကောင်း, ကောင်းခြင်း ၅ပါးတို့နှင့် လည်းကောင်း ပြည့်စုံပေ၏။ ထိုသတို့သမီး၏ ခြေဖဝါး ၂ဖက်အပြင်တို့၌ ကြာမျိုး ၅ ပါး, ခရုသင်း, စကြာရတနာ, အိုင်ကြီး ၇ အိုင်, သီဒါ, သတ္တရဘန်, ပန်းဖြင့်ပြည့်သောပန်းတောင်း,

ကျွန်းငယ် ၂၀၀၀ အရံရှိသော ၄ ကျွန်း၊ အထူးထူးသောအရုပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်၏။ အလွန်အထူး သဖြင့် စင်ကြယ်သောအရောင်ရှိသော လ၊ နေ၊ နက္ခတ် အထူးထူးသောအရုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်၏။ ယုဂန္ဓိုရ် တောင်ထိပ်၌သွားသကဲ့သို့ နတ်နှင့်တကွသောလောက၌ အတုမရှိမြတ်သော သမီးကညာပေတည်း'' ဟု လျှောက်ကုန်၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ဖြင့် ကိုယ်တွင်း၌ နှစ်လိုခြင်း ပြင်းစွာဖြစ်၏။ မင်းကြီးလည်း ပုဏ္ဏားတို့ကို တစ်ဖန် မေးပြန်၏။

''အို–ပုဏ္ဏားတို့။ အဥ္စနမင်းကြီးအား အခြံအရံ ဆင်၊ မြင်း၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည် အဘယ်မျှလောက် ဖြစ်ကုန်သနည်း။'' ဟု မေး၏။

ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် အဥ္စနမင်းကြီး၏စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ဤသို့ကြားပေ၏။

''အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့အစိုးရတော်မူသော အရှင်မင်းကြီးသည် ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးတော်မူသကဲ့သို့၊ လူတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော အဥ္စနမင်းကြီးသည်လည်း ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးတော်မူ၏။ ဒေဝဒဟပြည်တော်သည် တံတိုင်း ၇ ထပ် ရံ၏။ တံခါး၊ ပဓွင်၊ ရင်တားတို့နှင့်လည်း ယှဉ်၏။ နက်စွာသော ၇ တန်သောကျုံးလည်း ရှိ၏။ မြို့၏အလယ်၌ ပြာသာဒ် ၅ ဆောင်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ စင်ကြယ်သောအရောင်ရှိသော ရွှေနန်းဗိမာန်သည် ရွှေပင်ကဲ့သို့ တောက်ပ၏။ ၉ ကုဋေသောစစ်သည် သူရဲရှိ၏။ ဆင် ၅ ကုဋေ ရှိ၏။ မြင်း ၇ ကုဋေ ရှိ၏။ ဗိုလ်ပါကား အတိုင်းမသိများ၏။ လေးသမား ၈ သောင်း ၄ ထောင် ရှိ၏။ စပါးကျီ၊ ဆန်ကျီတို့သည် အတိုင်းမသိ များကုန်၏။ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောကျ်ားတို့သည် အဆုံးမရှိ၊ အရေအတွက် မသိနိုင်ကုန်။ မြို့တွင်း၊ မြို့ပ၌ ကြီးစွာသောရွာတို့သည် ပြန့်ပြောစွာကျယ်ကုန်၏။ မြို့၏အပ၌ ၅ ကုဋေသောသူဌေးတို့သည် ရှိကုန်၏။ များစွာသောစပါးဥစ္စာ ရှိကုန်၏။ များစွာသော ဇနပုဒ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ အိမ်ဈေးသဘင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ဇနပုဒ်တို့သည် များစွာရှိကုန်၏။

''လူတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော မင်းမြတ်။ ထိုဒေဝဒဟမြို့သည် ဝပြောသာယာ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏။ ထိုမြို့၌ဖြစ်သော မင်း၏သမီးတော်သည် 'မဟာမာယာ'အမည်ရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့နှင့် မတူကုန်။ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း ဤသတို့သမီးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ မမြင်ဖူးချေကုန်။ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီး၏။ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ဤသတို့သမီးသည် 'မြတ်သောသမီးကညာ ရတနာ' မည်၏။ အလုံးစုံသော ၁၁ သိန်းသောသမီးကညာတို့သည် ခြံရံကုန်၏။ အခါခပ်သိမ်း နတ်ပြည်၌ သုဇာတာမိဖုရားကဲ့သို့ တင့်တယ်၏။ ညဥ့်အခါ တောင်ဖျား၌ တောက်ပသော မီးရှူးကဲ့သို့ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ ထွန်းပ၏။ ဤမိန်းမကဲ့သို့ မမြင်ဖူးကုန်။ တာဝတိံသာ၌ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်နှင့် တူသောဥယျာဉ်၌ ကစားကုန်၏။ ခရီးသွား ပင်ပန်းသောသူတို့ကို မြင်ခါမျှ ရှုးခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ထိုသတို့သမီး၏အရောင်သည် ထွန်းပသောပတ္တမြားကဲ့သို့ တောက်ပ၏။ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့် တောက်ပလျက်ရှိသောပဒေသာပင်ကဲ့သို့ တောက်ပ၏။ ကြယ်တို့၏အလယ်၌ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ၁၁ သိန်းမျှသောမောင်းမတို့၏အလယ်၌ ထွန်းပ၏။

''ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေး၌ မိန်းမရတနာကို မမြင်ဖူးချေကုန်။ သားတော် သိရိသုဒ္ဓေါဒန၏အာနုဘော် ဖြင့် ယခုမှ မိန်းမရတနာကို မြင်ရပချေသည်။ ဥတုအခါရောက်လတ်သော် အထူးထူးသောသစ်ပင်တို့သည် ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ ၆၄ ပါးသော လက္ခဏာတို့မှ ထွက်သောအရောင်ဖြင့် ထွန်းပ၏။ ဟသ်ာမ၏သွားခြင်းကဲ့သို့ ထိုသတို့သမီးသည် ဥယျာဉ်၌ သွား၏။ ကရဝိက်ငှက် တွန်ရင့်ကျူးသောအသံကဲ့သို့ သာယာစွာသောစကားကို ဆိုတတ်၏။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဘုံမှလာသော ဗြဟ္မာမင်း၏တင့်တယ်ခြင်းနှင့် တူသောတင့်တယ်ခြင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မာ၏အသံကဲ့သို့ မြတ်သော၊ ပွဲတင်ထပ်သောအသံ ရှိ၏။ သတို့သမီး၏ဆံတို့သည် ၃ တောင်မျှလောက် ရှည်ကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး သားလိုက်းဘားကဲ့သို့ အဖျား၌ ကော့ရရှေ့ညွတ်၏။

mgyoe.com

"ရွှေဖြင့်ပြီးသောအဝတ်ကို ဝတ်၏။ ရွှေဖြင့်ပြီးသောခါးကြိုးကို စည်း၏။ ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌ ပဒေသာပင်မှလာသော ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးသည် အထူးထူးသောအရုပ်ဖြင့် ပြည့်၏။ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်၏။ ထိုသတို့သမီးကို အခါခပ်သိမ်း ၁ သိန်းသောမိန်းမတို့သည် ခြံရံကုန်၏။ မြင်မြင်သမျှ နတ်,လူတို့အား ရှု၍ မရောင့်ရဲနိုင်ကုန်။ လူ့ပြည်နတ်ရပ်တို့၌ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည် မတူကုန်။ မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်သော သမီးကညာရတနာကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ပါပြီ။ ဤသတို့သမီးသည် အမည်အားဖြင့် 'သိရိမဟာမာယာ' အမည်ရှိ၏။ လောက၌ ထင်ရှား၏။ အမိအဖတို့သည် အလွန်မြတ်သော အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စသီ ၅ ပါးကို စောင့်၏။ ငြိမ်သက်၏။ ယဉ်ကျေး၏။ ဆုံးမအပ်သောဣန္ဒြေ ရှိ၏။ မင်းကျင့်တရား ၁၀ ပါးကျင့်ကုန်သော မင်းမြတ်တို့၏အလို့ငှာ ရှာဖွေလှည့်ပတ် သွားကုန်သောသူတို့အား ဤ သမီးကညာရတနာကဲ့သို့ အလွန်ရခဲစွာ၏"

ဤသို့လျှင် ဤမျှသောစကားတို့ဖြင့် ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားသည် ခမည်းတော်အဥ္ဇနမင်း၏ လည်းကောင်း, သမီးတော် သိရိမဟာမာယာ၏ လည်းကောင်း စည်းစိမ်ချမ်းသာလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ချီးမွမ်းပြီး၍၊ တစ်ဖန် အဥ္ဇနမင်းကြီးမှာကြားလိုက်သော သတင်းစကားကို ကြားအံ့သောငှာ

"မြတ်သောမင်းကြီး။ ထိုသတို့သမီး၏ ခမည်းတော် အဥ္ဇနမင်း၏အထံသို့သွား၍ ပတ္တမြားလည်ဆွဲတန်ဆာကို လည်းကောင်း, အရှင်မင်းကြီးတို့၏ပဏ္ဏာကာရကို လည်းကောင်း ပြ၍၊ အလုံးစုံသောအကြောင်းကို ပြန်ကြား၍၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ, ဆင်, မြင်း, ရထား, ဗိုလ်ပါသူရဲ များသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်တို့ ချီးမွမ်း လျှောက်ကြားကုန်၏။ ထိုအခါ အဥ္ဇနမင်းကြီးသည် အလွန် နှစ်လိုသောစိတ်ရှိ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို မေးမြန်း၏။ 'သီဟဟနုမင်းကြီးအား သားသမီး အဘယ်မျှ ရှိပေသနည်း။' ဟု မေးသောကြောင့် 'သားယောကျ်ား ၅ ယောက်, သမီးမိန်းမ ၂ ယောက် ရှိကုန်၏။' ဟုဆိုကုန်သော်၊

"'အဘယ်ကဲ့သို့ အမည် ရှိကြကုန်သနည်း' ဟု မေးပြန်သောကြောင့် သမီးတော်နှင့်တကွ ဘိသိက်သွန်းအံ့ကြသော သားတော်အကြီးသည် 'သိရိသုဒ္ဓေါဒန' အမည်ရှိ၏။ ထို့အောက်ကို ဓောတောဒန, သုက္ကောဒန, သက္ကောဒန, အမိတောဒန အစဉ်အတိုင်း အမည်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ သမီးတော်အကြီးကား အမိတာ, အငယ်ကား ပါလိတာ မည်၏' ဟုလျှောက်ပေသော်၊ 'ကောင်းပြီ' ဆိုတော်မူ၍ သားတော် ၅ ယောက်တို့တွင် သိရိသုဒ္ဓေါဒန မင်းသား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်တို့ကြား၍ အလွန်ဝမ်းမြောက်တော်မူသဖြင့် မိဖုရားကြီးကို လည်းကောင်း, ကျော်စောထင်ရှားသော မင်းသား, စစ်သူကြီး, သူဌေး, သူကြွယ်အလုံးစုံတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် တကွပင် သားတော်နှင့် ထိမ်းမြားအံ့သောအကြောင်းကို တိုင်ပင်နှီးနှောဉ်တော် မူပေသည်။ ထို အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း 'ကောင်းပါပြီ' ဟူ၍ ဝန်ခံကြကုန်၏။ တိုင်ပင်ပြီးသောအဆုံး၌ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊ ပဏ္ဏာကာရ နှင့်တကွ ထိမ်းမြားအံ့သောသတင်းစကားကို ပေး၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို လွှတ်လိုက်၏။" ဟူ၍ လျှောက်ကုန်၏။

သီဟဟနုမင်းကြီးသည်လည်း ထို ကောဏ္ဍည အစရှိသောပုဏ္ဏားတို့ ပြန်လျှောက်သောစကားကို ကြား၍၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍၊ ထိုခဏ၌ 'သုဒ္ဓိယ'အမည်ရှိသောအမတ်အား ၆ သိန်းသော သာကီဝင်မင်းတို့ကို ခေါ်စေ၍၊ ထိုမင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ ၈ ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့ကို လည်းကောင်း, သုဒ္ဓိယအမတ်ကို လည်းကောင်း, 'သတိမန္တ'အမည်ရှိသောအမတ်ကို လည်းကောင်း, သာကီဝင်မင်းသား ၃ ယောက်တို့ကို လည်းကောင်း ယူစေ၍၊ များစွာသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကာရကိုလည်း ထိုပုဏ္ဏားတို့၏လက်၌ ပေးအပ်၍ အဥ္ဇနမင်းကြီး၏ အထံသို့ ထိမ်းမြားအံ့သောအဆောက်အဦကို စီရင်စိမ့်သောငှာ စေလိုက်၏။

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၁၄- သုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့် သိရိမဟာမာယာမင်းသမီး ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်း။

ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည် ဒေဝဒဟမြို့သို့သွား၍ အဉ္စနမင်းကြီးအား ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် ပေးမှာအပ်သော သတင်းစကားကို အဉ္စနမင်းကြီးကြားသဖြင့် နှစ်လိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဥပဝါဟစစ်သူကြီးကို လည်းကောင်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓအမတ်၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ သီလာဓိမင်း၊ တိက္ခသလမင်းတို့ကို လည်းကောင်း ယူ၍၊ များစွာသော ပဏ္ဏာကာရတို့နှင့်တကွ သီဟဟနုမင်း၏အထံသို့ သွား၍၊ ကောင်းသောနေ့၊ ရက်တို့နှင့် ယှဉ်၍၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုစေခြင်းငှာ အဉ္စနမင်းကြီး မှာတော်မူလိုက်တော်မူတိုင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ သီဟဟနုမင်းကြီးလည်း အားရနှစ်သက်တော်မူ၍၊ ထိုတမန်တို့အား များစွာသောပူဇော်သက္ကာရကို ပြု၍၊ ကောင်းသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာကာရ၊ လ၊ ရက်၊ နက္ခတ်အခါတို့နှင့်တကွ ထိုဒေဝဒဟမြို့ကတမန်တို့ကို လွှတ် လိုက်၏။

ထို့နောင်မှ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် အလုံးစုံသော သာကီဝင်မင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုအံ့သော ငှာ များစွာသောသေအရက်၊ ထမင်း၊အဖျော်တို့ကို စီရင်စေ၍၊ ကပိလဝတ်မြို့မှ ဒေဝဒဟမြို့တိုင် ယူဇနာ ၃၀ ခန့်ကွာသောခရီးကို သုတ်သင်စေ၍၊ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ နံပါး ၂ ဖက်တို့၌ ကြံ၊ ငှက်ပျောတို့ကို စိုက်စေ၍၊ ခရီးနံပါး ၂ ဖက်တို့၌ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ စည်၊ စောင်း၊ ငြင်း ပဉ္စင်တူရိယာ တီးမှုတ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော သဘင်သည်တို့ကို တည်နေစေ၍၊ ခရီး၏အထက်၌ ဗိတာန်ကြက်၍၊ အထူးထူးသောပန်းဆိုင်း၊ နံ့သာဆိုင်းတို့ကို တွဲလျားဆွဲစေ၍၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ၅ ခုမြောက်သောပန်းတို့ကို ကြဲစေ၍၊ ပတ်သာ၊ စောင်း၊ ငြင်း၊ ခရာသင်း၊ စည်ကြီး၊ မုရိုးစည် အစရှိသည်တို့ကို ခရီး၏နံပါး ၂ ဖက်၌ တည်နေစေ၏။

ထို့နောင်မှ ငွေကြိုးဖြင့်ခက်အပ်သောရွှေက တင်အပ်သော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောဦးကင်းတန်ဆာ ရှိသော၊ ရွှေခေါင်းလောင်း၊ ရွှေဆည်းလည်း၊ ရွှေခြူ၊ ရွှေညောင်ရွက်တို့ဖြင့်ဆွဲသော ထိုဆင်၏ကျောက်ကုန်းထက်၌ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့်စီအပ်သော ပြာသာဒ်ကိုတင်ပြီးသော်၊ မြတ်နိုးသော နီလာ၊ ပတ္တမြား၊ ပုလဲတို့ဖြင့်စီအပ်သောရွှေတိုင်ဖြင့် ဆောက်အပ်သောထီးဖြူ ရှိသော၊ စဉ်းငယ် လက်ယာရစ်သောအစွယ် ရှိသော၊ ၂၀၀၀ သော အထူးထူးသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသောဆင်ထက်သို့ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ ကစားသောနတ်တို့ကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောသာကီဝင်မင်းသားတို့ကို တက်စီးစေ၍၊ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကို တင်၍ ၁၀၁ ယောက်သောမင်းတို့ကို ခြံရံစေ၏။

ထို့နောက်မှ တိမ်တိုက်ကြား၌ဖြစ်သော ဝဇီရစိန်ကျောက်အဆင်းနှင့်တူသော သွား၊ ဖလပ်ပန်း အဆင်းနှင့်တူသော အလုံးစုံဖြူသောကိုယ် ရှိသော၊ ဟင်္သာမင်း၏ခြေအဆင်းနှင့် တူသောခြေ ရှိသော၊ နက္ခတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ လ၊ နေ၊ လေ၏လျင်ခြင်းကဲ့သို့ လျင်ခြင်းအဟုန် ရှိသော၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သော ၃ သောင်းသောမြင်းတို့ကို နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ကစားသော နတ်သားတို့ကဲ့သို့ အလွန်တင့်တယ်ကုန်သော သာကီဝင်မင်းသားတို့ကို တက်စီးစေ၍ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကို ခြံရံစေကုန်၏။

ထို့နောက်မှ အညို၊ အရွှေ၊ အနီ၊ အဖြူ၊ အမောင်း၊ ပြိုးပြိုးပြက်သောအရောင်တို့ဖြင့် အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ရတနာတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ကုန်သော ၉ သိန်းသောလေးသမားတို့အား လေးလက်နက်စွဲကုန်လျက် ဆင်အပေါင်းတို့၏ရှေ့မှ သွားစေ၏။

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် ၃ သောင်းသောလှည်းတို့ကို ဆောင်ယူစေ၍၊ ဆန် အစရှိသည်တို့ ပြည့်စေ၍ ရှေ့မှ သွားစေအပ်၏။ ထို့နောင်မှ ၄၀၀၀ သောလှည်းတို့၌ ယောက်မ၊ ဟင်းချို အစရှိသည်တို့ကိုတင်စေ၍ ရှေ့မှ သွားစေ၏။ ထို့နောင် ၆၀၀၀ သောလှည်းတို့၌ အထူးထူးသောသားတို့၏ အသားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အထူးထူးသောငါးတို့၏ အသားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆား၊ ငါး၊ ပျား၊ တင်လဲ၊ သကာ၊ ပဲနောက်၊ ထုံး၊ ရှားစေး၊ ကွမ်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပြည့်စေ၍ ရှေ့မှသွားစေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သီဟဟနုမင်းကြီးသည်ကား စစ်သူကြီး, အမတ်, သူဌေး, သူကြွယ်, မင်းမောင်းမအပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် မင်္ဂလာဆင်တော်ကို စီး၍ အင်္ဂါ ၄ ပါးရှိသောစစ်သည်တို့နှင့်တကွ အလုံးစုံ၏နောက်မှ သွား၏။

အသောကဥယျာဉ်၌ ထိမ်းမြားရန်စီစဉ်ခြင်း

ထိုအခါ အဥ္စနမင်းကြီးသည် သီဟဟနုမင်းကြီးလာသောအကြောင်းကို ကြား၍၊ ယသောဓရာမိဖုရားကြီး ကို ခေါ်၍၊ စစ်သူကြီး, အမတ် စသည်တို့ဖြင့်ခြံရံလျက် ယာဉ်ငယ်တစ်ခုကို စီး၍၊ မြို့မှ ထွက်၍၊ အသောက ဥယျာဉ်၌ ယာဉ်ငယ်ကိုထားခဲ့၍၊ ခြေဖြင့် သွား၍၊ သီဟဟနုမင်းကြီးကို ရှိခိုး၍ မိမိမြို့သို့ဆောင်၏။

ထိုအသောကဥယျာဉ်သို့ ရောက်သောအခါ၌ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော ဥယျာဉ်ကို မြင်၍ အဥ္စနမင်းကြီးကို ဤသို့ဆို၏။

''ယောက်ဖအဥ္စန။ ငါ့အား ဆင်, မြင်း, ဗိုလ်ပါ အလွန်များလှစွာ၏။ မြို့တွင်း၌နေအံ့သောငှာ မလျောက်ပတ်။ ဤဥယျာဉ်သည် အလွန်ကျယ်စွာ၏။ အလွန်မြတ်သောသူတို့အား နေခြင်းငှာထိုက်၏။ အလွန်ကြီးစွာသောသဘင်ကို ပြုခြင်းငှာထိုက်၏။ ကျယ်သော, အလွန်နက်သော ရေ အစရှိသော အရိပ်, ရေတို့ ဖြင့် သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသည့်ဖြစ်၍ ဤဥယျာဉ်၌သာလျှင် ငါ နေအံ့သောငှာ အပ်၏'' ဟုဆို၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ အဥ္စနမင်းကြီးလည်း ''ကောင်းပါပြီ'' ဟု ဝန်ခံ၍ ထိုဥယျာဉ်ကို သုတ်သင်ပြင်ဆင်၍ နေစေ၏။ သီဟဟနုမင်းကြီးလည်း ထိုဥယျာဉ်၌ သစ်ခက်တပ်ဆောက်၍ နေခြင်းကို ပြု၏။

တစ်ညဉ့် မိုးသောက်သောနေ့၌ 'သူရဂုဏ'အမည်ရှိသော လက်သမားဆရာကို ခေါ်၍၊ အရဏ်တက် သောအခါမှစ၍ ယူဇနာခွဲရှိသောအရပ်၌ ကြီးစွာသောမဏ္ဍပ်ကို ပြုစေ၏။ ထိုနောင်မှ ၁၀၀ သောသည်တိုင် တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော, ဘုံ ၉ ဆင့်ရှိသော 'ကောကနုဒ'အမည်ရှိသော ပြာသာဒ်ကိုပြုစေ၏။ အဥ္စန မင်းကြီးလည်း စပါးရွက်ဖြင့်မိုးသော ပြာသာဒ်, ဝါးရွက်ဖြင့်မိုးသော ပြာသာဒ်၊ ဤ ၂ ဆောင်သောပြာသာဒ်တို့ကို ပြုစေ၏။ ထို ပြာသာဒ် ၃ ဆောင်တို့သည် တစ်လချင်း ပြီးကုန်၏။

တပေါင်းလ၌ကား ဒေဝဒဟမြို့ကို တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကဲ့သို့ တန်ဆာဆင်၍၊ အသောကဥယျာဉ်ကို တံတိုင်းတို့ဖြင့် ခြံရံစေ၍၊ ပြာသာဒ် ၃ ဆောင်တို့ကိုလည်းကောင်း တန်ဆာဆင်၍၊ မဏ္ဍပ်၏အလယ်၌ မြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော ပလ္လင်၌ ထန်းလုလင်တစ်ဖျားမျှ ပမာဏရှိသော ရတနာ၇ပါးအပုံအစုကို ပြု၍၊ အဖိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော ကမ္ဗလာပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ ထားစေ၏။

အရဏ်တက်သောအခါ၌ သိရိမဟာမာယာကို 'သိရဋ္ဌန' အမည်ရှိသော ပြာသာဒ်ထက်၌ အထူးထူးသော နံ့သာဖြင့်ထုံအပ်သော ဂေါသီတစန္ဒကူးနံ့သာရေဖြင့် ချိုးစေ၏။ အထူးထူးသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်စေ၍ ၁သိန်းသောသမီးကညာတို့ဖြင့် ခြံရံစေ၏။ ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကို အထူးထူးသောနံ့သာတို့ဖြင့် ထုံအပ်သောရေဖြင့် ချိုးစေ၍၊ မင်း၏ အဘိသိက်သွန်းခြင်းငှာထိုက်သော ပုဆိုးအစုံ ကို ဝတ်စေ၍၊ အထူးထူးသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်၍၊ လက်ထပ်ရေစင် သွန်းအပ်သောအခါကို ကြည့်၍၊ 'ဤအခါသည်လျှင် အခါရောက်ပြီ' ဟုသိ၍၊ မြတ်သောသူတို့သည် စီးခြင်းငှာထိုက်သော ရထား၌ အထူးထူးသော ရတနာပန်းဆိုင်းတို့ကို ဆွဲ၍၊ ကုမုဒြာကြာဖြူအဆင်းနှင့်တူသော ဖောင်းဝတ်မြင်း ၄ စီးတို့ကို က၍ သိရိမဟာ မာယာသတို့သမီး၏အထံသို့ ပို့လေစေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီး ထိမ်းမြားပေးခြင်း

ထိုခဏ၌ သိကြားမင်းနေရာကျောက်ဖျာသည် ပူသောအခြင်းအရာကို ပြ၏။ သိကြားမင်းလည်း ထို အကြောင်းကို သိ၍ 'အဘယ်အလို့ငှာနည်း' ဟု နတ်မျက်စိဖြင့်ကြည့်သော် ထိုအကြောင်းကို မြင်၍ 'ယခု အခါ၌ သံသရာ၏အဆုံးကိုပြုတတ်သော, အလွန်ကြမ်းသော 'မောဟ'တည်းဟူသောကွန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း သော, 'မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ' ဟူသော အမိုက်တိုက်၏တံခါးရွက်ကို 'အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်'တည်းဟူသောသံကောက်ဖြင့် ဖွင့် တတ်သော, သဗ္ဗညုဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်ဖြစ်လတ္တံ့သော သိရိမဟာမာယာသည် သိရိသုဒ္ဓေါမင်းသားနှင့် တကွ ဃရာဝါသပြု၍၊ နေအပ်သောထိမ်းမြားခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့' ဟု သိ၍၊ နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ဝိသကြုံနတ်သားကို နတ်၌ဖြစ်သောပုဆိုးတစ်စုံကို ယူစေ၍၊ အသုရာ၏သမီးဖြစ်သော သုဇိတာကို ရှေ့သွား ပြု၍ နတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းလာ၏။

သိရိမဟာမာယာမင်းသမီးလည်း ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်, ၁ သိန်းသော သမီးကညာတို့ဖြင့်ခြံရံလျက် ပြာသာဒ်မှသက်၍၊ မြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော ရထားသို့တက်၍၊ သိကြားမင်း၏မိဖုရား သုဇိတာကို ရှေ့သွားပြု၍၊ မြို့မှထွက်၍ ဥယျာဉ်သို့ ရှေးရှုသွားလေ၏။

အသုရာ၏သမီး-သိကြားမင်းကြီး၏မိဖုရား သုဇိတာသည် နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံလျက် နတ်ရထား သို့တက်၍ သိရိမဟာမာယာ၏ရှေ့မှ သွား၏။ ထိုသိရိမဟာမာယာ၏နောက်မှကား သိကြားမင်းသည်လည်း ကောင်း, ခမည်းတော် အဉ္စနမင်းသည်လည်းကောင်း၊ မင်း, အိမ်ရှေ့မင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်ခြံရံလျက် အစဉ် သဖြင့် သွား၏။ ခပ်သိမ်းသောနတ်အပေါင်းတို့သည် ခရီးနံပါး ၂ ဖက်မှ ရတနာ ၇ ပါးဖြင့်ပြီးသော တံခွန်, ကုက္ကား အစရှိသည်တို့ဖြင့် အစဉ်ကိုပြု၍ သွားကုန်၏။ ယူဇနာခွဲရှိသော မဏ္ဍပ်၏ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြံရံ၍ နတ် အပေါင်းတို့သည် နေကုန်၏။

ထိုသိရိမဟာမာယာ မြို့မှထွက်သောအခါ၌ ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားပန်းအစရှိသော အထူးထူးသော နတ်ပန်းမိုးတို့သည် ရွာကုန်၏။ ရွာသောပန်းအစုတို့သည် ၁ယူဇနာ အနံ, ၂ ယူဇနာ အလျားရှိသောအရပ်၌ မြင်၏။ ကျောက်ကုန်းမြင့်ပမာဏ တက်ကုန်၏။

သိရိမဟာမာယာသည် မြို့မှထွက်၍ နတ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ မြို့မှ ၂ ကောသရှိသော အရပ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် များစွာသော ဆင်, မြင်းတို့ကို အစဉ်သဖြင့်ထား၍၊ ထို့နောင် ရတနာ ပစ္စယဆင်ဖြူတော်၏ကျောက်ကုန်း၌ ရွှေ, ငွေ, ဝဇီရစိန်, ပုလဲ, သန္တာ, ကျောက်မျက်ရွဲ, ပတ္တမြားကွန်ရက် ဟုဆိုအပ်ကုန်သော ၇ ပါးသောကွန်ရက်တို့ကို ခင်း၍၊ ရွှေ,ငွေအစရှိသော ရတနာ ၇ ပါးတို့ဖြင့် စီအပ် သောပြာသာဒ်ကို ထား၍၊ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကို ပြာသာဒ်ထက်သို့ တင်၍၊ ၁၀၁ ယောက်သောမင်းတို့ကို ခြံရံစေ၏။ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ရှေ့မှ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးသည် လပြည့်ဝန်းပမာဏရှိသော ကြီးစွာသော ထီးဖြူကိုကိုင်၍ သွား၏။ သီဟဟနုမင်းကြီးသည်ကား ၆ သိန်းသောသာကီဝင်မင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ထိုမင်းသားနောက်မှ သွား၏။ ဓောတောဒန, သက္ကောဒန, သုက္ကောဒန, အမိတောဒန၊ မင်းသားညီနောင် ၄ ယောက်တို့သည် တစ်ခုသောမင်္ဂလာရထားကိုစီး၍ စစ်အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့်တကွ ဗြဟ္မာမင်း၏နောက်မှ သိရိသုဒ္ဓေါဒန မင်းသား၏ရှေ့၌ သွား၏။

ဤသို့အစဉ်အားဖြင့် မင်း ၂ ပါးတို့ကိုခြံရံ၍ နတ်တို့သည် လာကုန်၏။ ထိုအခါ၌ သိရိသုဒ္ဓေါဒန မင်းသားသည် ဤသို့ များစွာသောအခြံအရံတို့နှင့်တကွ ထိုမဏ္ဍပ်မှ ၂ ကောသရှိသောအရပ်ကို လွန်၍ သိရိ မဟာမာယာအား ခရီးဦးကြိုခြင်းကို ပြု၏။

mgyoe.com

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ အဥ္စနမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း ခပ်သိမ်းသော ပရိသတ်နှင့်တကွ မဏ္ဍပ်သို့ ဝင်လေကုန်၏။

ထို့နောင်မှ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးသည် အခါကိုကြည့်၍၊ 'ဤအချိန်သည်ကား ထိမ်းမြားအံ့သော အခါရောက်ပြီ' ဟုသိ၍၊ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသား၏လက်ကို ကိုင်၍ ရတနာစု၏အထက်သို့ တင်၏။ သိကြားမင်း၏မိဖုရား သုဇာတာသည်လည်း သိရိမဟာမာယာ၏လက်ကို ကိုင်ငင်၍ ထိုရတနာစုအထက်သို့ တင်၏။ ထိုရတနာစု၏အထက်တို့၌ မင်းသား၊ မင်းသမီး ၂ ယောက်တို့သည် အချင်းချင်း လက်ကိုကိုင်ကြကုန်၏။

သိကြားနတ်မင်းသည် မိုး ၄ လ အသံမဆိတ်မြည်သော ခရုသင်းကိုမှုတ်လျက် ရပ်၏။ ပဥ္စသိခနတ်သားသည် ၃ ဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော စောင်းကို တီး၏။ နတ်၌ဖြစ်သော စည်၊ စောင်း၊ ငြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ လူ၌ဖြစ်သော စည်၊ စောင်း၊ ငြင်းတို့ကို လည်းကောင်း တစ်ပြိုင်နက် တီးမှုတ်၏။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာမင်းသည် အနဝတတ်အိုင်ရေဖြင့်ပြည့်သော ကရားကိုကိုင်၍၊ မင်္ဂလာစကားကို ဆို၍ ထိမ်းမြားသောမင်္ဂလာရေဖြင့် မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့၏ထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်း၏။

ထိုခဏ၌ ၂ သိန်း ၄ သောင်းအထုရှိသောမြေကြီးသည် ရွှေတောင်တွင်းမှထွက်လတ်သော၊ ရှင်ပျနုစ်သက်သော ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းကဲ့သို့ ကြိုးထစ်လျက် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ ၈ သောင်း ၄ ထောင် အစောက် ဆောင်သော မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း မီးအုံးသောကြိမ်ကဲ့သို့ မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့ကို ရှေးရှုညွတ်၏။ ၈ သောင်း ၄ ထောင်အပြင်ကျယ်သော သမုဒ္ဒရာသည်လည်း လှိုင်းတံပိုးဖြင့် ပြင်းစွာချောက်ချား၏။ အခါမဲ့လျှပ်စစ်နွယ်တို့သည် ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်ကုန်၏။ မိုးသည် ကြိုးမြည်လျက် တစ်ခဏရွာခြင်းကို ရွာ၏။ ဟိမဝန္တာတော၌နေကုန်သော ခြင်္သေ့ အစရှိကုန်သော အခြေ ၄ ခုသောသတ္တဝါတို့သည် အလုံးစုံသော ယူဇနာ ၃၀၀၀ ကျယ်သော ဟိမဝန္တာတောအရပ်ကို တစ်ပြိုင်နက် ပဲ့တင်ထပ်စေလျက် မြည်ကုန်၏။ ခေါရမာလိပန်း၊ သူရိယမာလိပန်း၊ ခေါသိမာလိပန်း၊ ဒိဋ္ဌိမာလိပန်း၊ သလိမာလိပန်း၊ ပတ္တမာလိပန်း၊ နီလမာလိပန်း၊ ဤ ၇ ပါးသောရတနာပန်းတို့သည် မဏ္ဍပ်ကြီး၏ထက်ဝန်းကျင်မှ ၁ ယူဇနာရှိသောအရပ်တို့၌ ရွာကုန်၏။ အလုံးစုံသော စကြဝဠာတိုက်၌ နေကုန်သောနတ်တို့သည် အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ရတနာတို့ကို ထိုမင်းသား၊ မင်းသမီးတို့အား ပဏ္ဏာလက်ဆောင်အလို့ငှာ ဆက်လာကုန်၏။

ဤသို့လျှင် မြေကြီးမှအထက်သို့ ဘဝဂ်တိုင်အောင် လူတို့ကောင်းချီးပေးသော အသံဖြင့် တစ်ခဲနက်ပဲ့တင်ထပ်သည် ဖြစ်၏။ ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်၍ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌နေကုန်သော ၁၀၁ ယောက်သောမင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သီဟဟနု အစရှိသော သာကီဝင်မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ စစ်သူကြီး၊ အမတ်၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲဖြစ်ကုန်သော အလုံးစုံကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း ကြက်သီးမွေးညင်းထပြီးလျှင် အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ''ထို ၂ ယောက်သော မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့သည် သြော်-ဘုန်းကြီးကုန်စွ။ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးပေကုန်စွတကား။ ခပ်သိမ်းသောလက္ခဏာ အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ တက်သစ်သောနေကဲ့သို့ တောက်ပကုန်၏'' ဤသို့ ချီးမွမ်းကုန်လျက် ကောင်းချီးပေးကုန်၏။

ခပ်သိမ်းသော ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ ကြွေးကြော်သောအသံသည် မဟာသမုဒ္ဒရာ အဝှမ်း၌ မိုးကြိုးပစ်သောအသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုအခါ သိရိမဟာမာယာ၏ခမည်းတော် အဥ္စနမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ မယ်တော်ယသောဓရာမိဖုရားသည် လည်းကောင်း၊ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသား၏ခမည်းတော် သီဟဟနုမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ထို အလုံးစုံသောလူအပေါင်းတို့သည် မဖြစ်ဖူးမြဲသော ပြာဋိဟာကို မြင်ကုန်၍ အထပ်ထပ်ကောင်းချီးပေးကုန်လျက် ကိုယ်တွင်း၌ နှစ်သက်ခြင်းပီတိတို့ကို ဖြစ်စေကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ယသောဓရာမိဖုရားသည် ဆီမီး, နံ့သာ, ပန်းအစရှိသည်တို့ကို ကိုင်၍ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌နေသော သဟံပတိဗြဟ္မာကို လည်းကောင်း၊ မဟာဗြဟ္မာကို လည်းကောင်း၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ နတ်သမီးကို လည်းကောင်း၊ သိကြား, သုဇိတာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဤ ၅ ယောက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရှိခိုး၍ သမီးတော်သိရိမဟာမာယာ၏ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောအဖြစ်ကို ဤသို့ကြား၏။

"ဤမဏ္ဍပ်သဘင် မင်္ဂလာပွဲကြီး၌ စည်းဝေးလာကုန်သော, တန်ခိုးကြီးကုန်သော အို-အရှင်နတ်များတို့။ အကျွန်ုပ်၏စကားကို နာပါကုန်။ အကျွန်ုပ်၏သမီးတော် သိရိမဟာမာယာ၏ဝမ်းမှ ဖွားသောသူငယ်သည် သစ္စာ ၄ ပါးတရားတို့ကို သိ၍ လောက ၃ ပါး၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့။ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောလတ္တံ့။ ထိုအကျွန်ုပ်သား ဘုရား၏အထံ၌ ခပ်သိမ်းသော နတ်, လူတို့သည် ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို ပျောက်၍ အိုခြင်း, သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။" ဤသို့လျှင် ကြား၏။

ဤသို့ ယသောဓရာ မိဖုရားကြီး ကြားပြီး၍၊ ပန်း, နံ့သာတို့ဖြင့် မင်းသား, မင်းသမီး ၂ ယောက်တို့ကို ပူဇော်၍ မိမိနေရာသို့ သွားလေ၏။

ထိုယသောဓရာမိဖုရားသည် ပူဇော်ပြီးသည်ရှိသော် သီဟဟနုမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း, အဉ္ဇနမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း, အလုံးစုံသော သာကီဝင်မင်းတို့သည် လည်းကောင်း, ၁၀၁ ယောက်သော ထီးဆောင်းမင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မင်းသား, မင်းသမီး ၂ ယောက်တို့ကို ပူဇော်ရှိခိုးကုန်၏။

မဟာဗြဟ္မာကြီးတို့သည် လည်းကောင်း, ကာမာဝစရ နတ်ပြည် ၆ ထပ်၌နေသော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မင်းသား, မင်းသမီး ၂ ယောက်တို့ကို ခပ်သိမ်းသောရတနာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသော ရုက္ခစိုး, ဘုမ္မစိုးအစရှိသော နတ်တို့သည် ပန်း,နံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်၏။ ဘီလူးနတ်တို့သည် မြတ်သော ကျောက်မျက်ရွဲရတနာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်၏။ ဒါနောဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ဝေဿဝဏနတ်မင်းကြီးသည်လည်း ဟိမဝန္တာတောင်၌ရောက်သော ပဒေသာပင်မှ အထူးထူးသောရတနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ နတ်တို့အသုံးအဆောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကျွန်းထိပ်၌ရောက်သော ဇမ္ဗူသပြေပင်၏လက်ယာတောင်ကိုင်းမှ လျှော၍ကျသော ဇမ္ဗူနဒရွှေဖြစ်ထိုက်သော ဇမ္ဗူသပြေသီးကိုလည်းကောင်း ဆောင်၍ ၂ ယောက်သော မင်းသား, မင်းသမီးတို့၏ရှေ့မှ ထန်းတစ်ဖျားပမာဏ ပုံစု၍ ပူဇော်၏။

ထိုအခါ သိကြား, ဗြဟ္မာစသော ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည် ထိုမင်းသား, မင်းသမီးတို့အား မြတ်သော တောင့်တခြင်းဖြင့် "အသက်ရှည်သည် ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ စည်းစိမ်ချမ်းသာ များစေကုန်သတည်း။ အခြံအရံ များစေကုန်သတည်း။ '၉၆ ပါးသော အနာ, ၃၂ ပါးသော ကြမ္မာ, ၂၅ ပါးသော ဘေး, ၁၆ ပါးသော ဥပဒ္ဒဝေါ' ဟုဆိုအပ်သော ခပ်သိမ်းသောအန္တရာယ်တို့သည် ကင်းငြိမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်သည်တိုင်အောင် ချမ်းသာခြင်းသည် ပွားများစေကုန်သတည်း။" ဤသို့ဆိုကုန်ပြီး၍ ကောင်းချီးပေးကုန်၏။

၇ ရက်ပတ်လုံး သဘင်ကစားကုန်၏။ ၇ ရက်ကိုလွန်ပြီးသောအခါ၌ အလုံးစုံသောနတ်, ဗြဟ္မာ တို့သည် ထိုမင်းသား, မင်းသမီးတို့အား အဆုံးအမပေး၍၊ ပဉ္စင်္ဂသီလတို့ကို အမြဲဆောက်တည်စေ၍ မိမိတို့၏နေရာ ဖြစ်သောနတ်ပြည်သို့ သွားလေကုန်၏။

mgyoe.com

၁၅- သိရိမဟာမာယာမင်းသမီးကို ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ဆောင်ခြင်း။

သီဟဟနုမင်း, အဉ္စနမင်းအစရှိသော အလုံးစုံသောလူပရိသတ်တို့သည်ကား ထိုမဏ္ဍပ်၌ ၃ လပတ်လုံး သဘင်ကစား၍၊ တန်ခူးလ၏လကွယ်ပက္ခ၌ ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွားအံ့သောငှာ တိုင်ပင်ကုန်၏။

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် 'သုဗ္ဗိယ'အမည်ရှိသောအမတ်ကို ၃ သောင်းကုန်သော သာကီဝင်မင်းသားတို့နှင့်တကွ ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွား၍ ပြာသာဒ်တစ်ဆောင် ဆောက်စိမ့်သောငှာ စေ၏။ ထိုအလုံးစုံသောလူတို့သည် ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွား၍၊ ၅၀၀ ကုန်သော စန္ဒကူးနှစ်သည်တိုင်တို့ဖြင့် ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်ကို ဆောက်ကုန်၏။ ပြာသာဒ်သည် 'စန္ဒနသာရ' မည်၏။

ထို့နောင် သားတော်သုဒ္ဓောဒနမင်းသားကို ၁၀၁ ယောက်သော ထီးဆောင်းမင်းတို့နှင့်တကွ ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွား၍ ပြာသာဒ် တစ်ဆောင်ဆောက်စိမ့်သောငှာ စေ၏။ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ သွား၍၊ ၇၀၀ သော ချရား, စံကား သည်တိုင်တို့ဖြင့် ဘုံ ၇ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်ကို ဆောက်ကုန်၏။ ထိုပြာသာဒ်သည် 'ဗာကုလပြာသာဒ်' မည်၏။

ထို့နောင် သိရိမဟာမာယာ၏ခမည်းတော် အဉ္စနမင်းကြီးသည် သုပတိဋ္ဌအမတ်ကို ၁၀၀၀ သောမင်းသားတို့နှင့်တကွ ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွား၍ ပြာသာဒ်တစ်ဆောင် ဆောက်စိမ့်သောငှာစေ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်း ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွား၍၊ ၁၀၀၀ သောသစ်နှစ် သည်တိုင်တို့ဖြင့် ဘုံ ၉ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်ကို ဆောက်ကုန်၏။ ထိုပြာသာဒ်သည် 'သဟဿသာရ' မည်၏။

ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည် ပြာသာဒ် ၃ ဆောင်တို့၏ ပြီးသောအခါ၌ ဒေဝဒဟပြည်သို့ တစ်ဖန်ပြန်လာကုန်၏။

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် ကပိလဝတ်ပြည်သို့သွားအံ့သောငှာခရီးကို တာဝတိံသာ၌ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကိုသွားသော ခရီးကဲ့သို့ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ မြတ်သောသူတို့အားထိုက်သော ရွှေရထားကို ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်စေ၍ သားတော်, ချွေးမတော်တို့အား ကပ်စေ၏။ ရထားထက်၌ သားတော်နှင့်တကွ ချွေးမတော်ကိုနေစေ၍ ၁ သောင်း ၆ ထောင်ကုန်သော သမီးကညာတို့ကို လည်းကောင်း, ၁ သိန်းသော မင်းသမီးတို့ကို လည်းကောင်း, ၁၀၁ ယောက်သော ထီးဆောင်းမင်းတို့ကို လည်းကောင်း, ၆ သိန်းသော သာကီဝင်မင်းသားတို့ကို လည်းကောင်း ခြံရံစေ၍၊ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် စစ်အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့်တကွ ရှေ့မှသွား၍ မိမိ၏နောက်မှ သားတော်အစရှိသော အလုံးစုံသောသူတို့ကို အစဉ်လိုက်စေကုန်၏။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည် ထိုသိရိသုဒ္ဓေါဒနမောင်နှံကို ခြံရံကုန်၏။

ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် သုဇာတာနှင့်တကွ နတ်မြင်း ၁၀၀၀ ကသော ဝေဇယန္တာရထားကို စီး၍ သိရိသုဒ္ဓေါဒန, မဟာမာယာတို့စီးသော ရထားနှင့်အတူ သွား၏။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသော နတ်, လူအပေါင်းတို့သည် ထိုရထား ၂ ဆောင်ကို ခြံရံ၍၊ သီဟဟနုမင်းကြီး၏နောက်မှ သွားလေ၏။ ထိုအလုံးစုံတို့၏နောက်မှ သိရိမဟာမာယာ၏ခမည်းတော် အဉ္စနမင်းကြီးသည် ခပ်သိမ်းသောစစ်သည်ကို စီရင်၍၊ ဆင်စီး,မြင်းစီး, ရထားစီး, ခြေသည်သူရဲအပေါင်းတို့ကို ခြံရံစေ၍ အစဉ်လိုက်၏။ ထို့နောင်မှ အထူးထူးသော အသုံးအဆောင်, အဆောက်အဦတို့ကို ဆောင်ရွက်ကုန်သောသူတို့သည် ယူအပ်သော အလုံးစုံသောဘဏ္ဍာတို့ကို ယူ၍၊ ဆင်, မြင်း, ရထား, ကျွဲ, နွား, လှည်းတို့ဖြင့် လိုက်လေကုန်၏။

အဉ္စနမင်းကြီးသည် မိမိ၏သမီးတော် သိရိမဟာမာယာအား ပေးအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော ရွှေ, ငွေဥစ္စာကို ပေး၍၊ ကုဋေ ၁ သိန်းသောကျွန်မိန်းမ, ကုဋေ ၁သိန်းသောကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ၉ သောင်းသော

mgyoe.com

ဆင်မတို့ကို လည်းကောင်း၊ အစွမ်းလျှင်ခြင်း ပြင်းသောလုံ့လရှိသော ဆင်ပေါက် ၉ သောင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ၈ သောင်း ၄ ထောင်သောမြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ၂ ခေါဘဏီသော ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ဝက်တို့ကိုလည်းကောင်း ပေး၏။ ထိုအလုံးစုံတို့သည် ထိုသူ၏နောက်၌ လိုက်လေကုန်၏။

ဒေဝဒဟပြည်မှ ကပိလဝတ်ပြည်တိုင်အောင် ယူဇနာ ၃၀ ခြား၏။ ယူဇနာ ၃၀၀ရှိသည်တိုင်အောင် အပြန့်ကျယ်၏။ ထိုအရပ်သည် ကောင်းကင်ပြင်၌ တစ်ခဲနက်တက်သော မိုးကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့၏ အကြား၌ လက်ဆုပ်ထိုးရုံမျှသည် မဖြစ်။ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည် တပေါင်းတည်း ကပိလဝတ်ပြည်တိုင်အောင် သွားလေကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည် ၄ လတို့ကို လည်းကောင်း၊ လခွဲတို့ကို လည်းကောင်း လွန်စေ၍၊ အလုံးစုံကို အကြွင်းမဲ့ တစ်ခုတစ်ခုသောအပေါင်းကို ပေါင်း၍ထားကုန်၏။

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် သားတော်သိရိသုဒ္ဓေါဒနကို သိရိမဟာမာယာနှင့်တကွ ရတနာပလ္လင် ထက်၌နေစေ၍၊ ပြာသာဒ်၏အစဉ်အားဖြင့် ၃ ကြိမ် မင်း၏အဘိသိက်ဖြင့်သွန်းခြင်းကို ပြု၍၊ ထိုအဘိသိက် သွန်းပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌ 'စန္ဒနသာရ' အမည်ရှိသောပြာသာဒ်ထက်၌တင်၍ ယူဇနာ ၃၀၀ အဝန်းရှိသော သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည်၌ 'သိရိသုဒ္ဓေါဒန' ဟူသောအမည်ဖြင့် ကျော်စောထင်ရှားစွာ မြတ်သောမင်း၏အဖြစ် ကို ဆောက်နှင်း၏။

ထိုအခါ၌ ခပ်သိမ်းသော မင်း၊ အမတ် အစရှိသော အလုံးစုံသောသူတို့သည် သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်အား အဘိသိက်သွန်းသောအဆုံး၌ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းကို လည်းကောင်း၊ သိရိမဟာမာယာ မိဖုရားကို လည်းကောင်း ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့၍ မိမိတို့နေရာအရပ်သို့ သွားလေကုန်၏။

ထိုအခါ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သိရိမဟာမာယာနှင့်တကွ မင်း၏အဖြစ်၌ တည်၍၊ ပဉ္စသီ ၅ ပါးကို လည်းကောင်း၊ ၁၀ ပါးသောမင်းကျင့်တရားကို လည်းကောင်း ဖြည့်ကျင့်လျက် တရားနှင့်ညီသဖြင့် မင်း၏အဖြစ်ကို ပြု၏။

ထိုအခါ သီဟဟနုမင်းကြီးသည် သားတော်အား မင်း၏အဖြစ်ကို ပေး၍၊ အလှူအစရှိသောကောင်းမှု တို့ကို ပြု၍၊ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသော် နတ်ရွာသို့ လားလေ၏။

၁၆- ခမည်းတော်၏ ထီးနန်းကို သုဒ္ဓေါဒနမင်းသား ဆက်ခံခြင်း။

သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းမြတ်သည် အဖ၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော မင်း၏အဖြစ်ကို ရ၍၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ နိုင်ငံ၌ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ပေးကမ်းခြင်းအစရှိသော သင်္ဂဟဝတ္ထု ၄ ပါးတို့ဖြင့် နှစ်သက်စေ လျက်၊ သိရိမဟာမာယာမိဖုရားနှင့်တကွ အလွန်မွန်မြတ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့် မင်း၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူ၏။

ခမည်းတော်အဉ္ဇနမင်းနှင့် အရှင်ဒေဝိလရသေ့ တိုင်ပင်၍ထားသည့် သက္ကရာဇ် ၁၂ ခု နတ်တော် လပြည့် ကျော် ၂ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် သိရိမဟာမာယာ ဖွားသည်။

သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားကား အဉ္ဇနမင်းထားသည့် သက္ကရာဇ် ၁၀ ခု ဖွားသည်။

သိရိမဟာမာယာ ၁၆ နှစ်နှင့် ၃ လအလွန်၊ ခမည်းတော်ထားသည့် သက္ကရာဇ် ၂၈ ခု တပေါင်းလတွင် သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းသားနှင့် ထိမ်းမြားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE EBOOK

သီရိမဟာမာယာထက် သီရိသုဒ္ဓေါန ၂ နှစ် ကြီး၏။ သီရိမဟာမာယာ၏ ညီမတော် ပဇာပတိကိုလည်း သီရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး သိမ်းပိုက်ပြန်၏။

သီဟဟနုမင်းကြီး၏သမီး-သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏နှမတော် အမိတာနှင့် အဥ္စနမင်းကြီး၏သား သုပ္ပဗုဒ္ဓနှင့်လည်း နောက်ထပ် ထိမ်းမြားကြပြန်၏။

ကပိလဝတ်ပြည်၌ အစစွာသော ဩက္ကာမုခမင်းမှ စ၍ ၇ ဆက်မြောက်၌ အလောင်းတော် ဝေဿန္တရာမင်းဖြစ်၏။ ဝေဿန္တရာကိုယ်တော်အဖြစ်မှ စုတေ၍ တုသိတာနတ်ပြည်၌ 'သေတကေတု'အမည်ရှိသော နတ်သားဖြစ်၍၊ လူတို့၏နှစ်ဖြင့် အနှစ် ၅၇ ကုဋေ အနှစ် ၆ သန်းပတ်လုံး နတ်၏စည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူခိုက် ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏သားတော် ဇာလီမင်းမှစ၍ မင်းဆက်ပေါင်းကား ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနတိုင်အောင် ၈ သောင်း ၄ ထောင် ၅ ယောက်တည်း။

ဤမျှသော စကားအစဉ်သည်ကား အရှင်ဂေါတမခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးနှင့် မယ်တော် သီရိမဟာမာယာကို ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုသည်ကို ဆိုသော စကားအစဉ်တည်း။

၁၇- အလောင်းတော်နတ်သားအား ပဋိသန္ဓေယူရန်တောင်းပန်ခြင်း။

သီရိမဟာမာယာ ဖွားဦးစ၌ 'ဘုရား၏မယ်တော် ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟူ၍ ပုဏ္ဏားတို့ လက္ခဏာဖတ်ကုန်သည်ကား ထိုသတို့သမီးခြေဖဝါးတို့၌ ဘုရား၏မယ်တော်ဖြစ်ထိုက်သော စက်လက္ခဏာရှိသည်ကို ဗေဒင်ကျမ်းနှင့်အညီ ပုဏ္ဏားတို့မြင်ကုန်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကောလာဟလ ၃ ပါးတို့တွင် 'ဣတော ဝဿသဟဿမတ္တကေ ဗုဒ္ဓေါ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ ဒေဝတာ ဥဋ္ဌေါသန္တိ' ဟူသော ပါဠ်နှင့်အညီ 'ဤသည့်နှစ်မှ အနှစ် ၁၀၀၀ ၏အထက်၌ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့- ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟူ၍ နတ်တို့သည် လူ့ရွာခရီး၌သွား၍ ဟစ်ကုန်သဖြင့် 'လောက၌ 'ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟူ၍ ကျော်စောရှိနှင့်သောအသံကို ကြားဖူးကုန်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ 'ဘုရား၏မယ်တော် ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟု နိမိတ်ဖတ်လေကုန်သတည်း။

ထိုနတ်သားတို့ ကောလာဟလစကား ပြောကြားသောနှစ်မှသည် အနှစ် ၁၀၀၀ ပြည့်ခါနီးလတ်သော် အလောင်းတော် သေတကေတုနတ်သားသည် တုသိတာနတ်၏အသက် ပြည့်၍ အထက်နတ်ပြည်သို့ ပြောင်းခါနီးသဖြင့်၊ စကြဝဠာ ၁ သောင်း၌နေကုန်သော နတ်, ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ငါတို့စကြဝဠာတိုက်၏ထိပ်၌ ယူဇနာ ၃ သန်းအဝန်းရှိသော ကျောက်မျက်ရွဲကျောက်ဖျာအတိ ညီညွတ်စွာခင်းအပ်သော၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည် စုဝေး၍ မင်္ဂလာစကားပြောဆိုရာအရပ်သည် ရှိ၏။ ထိုအရပ်၌ တညီတညွတ်စည်းဝေးကုန်၍၊

"အို- နတ်များတို့။ လောက ၃ ပါး၌ ဆီမီးသဖွယ်ဖြစ်သော ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော နှစ်မှစ၍ လောက၌ 'ဘုရား'တည်းဟူသော နေသည် မရှိ။ ထို့ကြောင့် လောကသည် အမိုက်အတိ ဖြစ်ခဲ့၏။

"စင်စစ်သော်ကား တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဂေါတမအလောင်းတော် သေတကေတုနတ်သားသည် စေတုတ္တရာပြည်၌ သိဝိဋ္ဌယမင်း၏သား ဝေဿန္တရာ ဖြစ်သောကာလ၌ ပဉ္စယနာဂဆင်ဖြူရတနာကို လှူခြင်း၊ ဇာလီ, ကဏှာကို လှူခြင်း၊ သတ္တသတကမဟာဒါနတို့ကို မြေကြီးကို ၇ ကြိမ် တုန်လှုပ်စေ၍၊ ကြီးစွာသောကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍ ဘုရားအဖြစ်ကို ဆုတောင်း၏။ ထိုဘုရားလောင်းသည် ၄ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်း ပါရမီတို့ကို ဖြည့်အပ်ပြီ။ ဝေဿန္တရာအဖြစ်မှ စုတေသော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ နတ်၏စည်းစိမ်ကို ခံစား၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK "ယခုအခါ၌ ဤနတ်သားအား ဘုရားဖြစ်အံ့သောအခါ နီးပြီ။ ငါတို့သည် ထိုနတ်သား၏အထံသို့ သွား၍ လူ့ပြည်၌ ဘုရားဖြစ်စေခြင်းငှာ တောင်းပန်ကုန်အံ့။" ဟု တိုင်ပင်ကုန်ပြီး၍၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းနတ်သား၏ အထံသို့ သွား၍၊ ထိုအလောင်းနတ်သားအား နတ်၏အဖြစ်မှ စုတေခြင်း၏ အကြောင်း ၅ ပါး ထင်သောအခါ၌ ဤသို့ တောင်းပန်ကုန်၏။

"အို-ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိသော အလောင်းနတ်သား။ ကဿပဘုရား။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော ကာလမှ စ၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့သည် လောဘ, ဒေါသ, မောဟတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အချင်းချင်း သတ်ခြင်းခတ်ခြင်းအစရှိသော အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့ကိုသာ ပြုကျင့်ကုန်၏။ အပါယ် ၄ ပါးတို့၌သာ ပြည့်စေကုန်၏။ နတ်ပြည်,လူ့ပြည်တို့၌ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုမျှ မမြင်ပါကုန်ပြီ။ တရားဆီမီး၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့် လောကကို အမိုက်အတိ ထူထပ်စွာဖုံးလွှမ်းခဲ့ပြီ။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် သံသရာဝဲသြဃ၌ နစ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ သင်နတ်သားသည် ပါရမီတို့ကို ဖြည့်သည်မှာလည်း သိကြား, ဗြဟ္မာတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို အလိုရှိ၍ဖြည့်သည် မဟုတ်။ လောက ၃ ပါးကို သံသရာဝဋ်မှ ထွက်စေခြင်းငှာ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကိုအလိုရှိ၍ ပါရမီကို ဖြည့်အပ်၏။ ယခုအခါ ဘုရား ဖြစ်အံ့သောအခါ ရောက်ပြီ။ အလောင်းနတ်သား။ လူ့ပြည်သို့ သွား၍၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သောအမျိုးရှိသော အမိဝမ်း၌ ဖွဲဝင်လော့။ အမိ၏ဝမ်းမှဖွားပြီးသော် တောထွက်၍၊ အောင်မြေပလ္လင်ဗောဓိပင်၌ သစ္စာ၄ပါးတရားတို့ကိုသိသဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၍ နတ်နှင့် တကွသောလူတို့ကို သံသရာမှ ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်ပါလော့။ ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျတို့ကို သစ္စာ ၄ ပါးတရားတို့ကို သိပါစေလော့။" ဟူ၍ တောင်းပန်ကုန်၏။

နတ်တို့စုတေခြင်း၏ နိမိတ် ၅ ပါး

နတ်၏အဖြစ်မှ စုတေခြင်းအကြောင်း ပုဗ္ဗနိမိတ် ၅ ပါး ဟူသည်ကား 'ပန်သောပန်း၏ ညှိုးခြင်း, ကိုယ်မှဝတ်သောအဝတ်တို့၏ ညစ်နွမ်းခြင်း, ကိုယ်မှ ချွေးယိုခြင်း, အဆင်းမလှသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း, နတ်၏နေရာ၌ မတည်ခြင်း၊ ဤ ၅ ပါးတည်း။ ထို ၅ ပါးတို့တွင်

'ပန်း၏ညှိုးခြင်း' ဟူသည်ကား ပဋိသန္ဓေနေသောနေ့၌ ပန်သောပန်းသည် အနှစ် ၅၇ ကုဋေ အနှစ် ၆ သန်းပတ်လုံးမညှိုးမူ၍၊ လူတို့၏ ရက်ဖြင့် ၇ ရက်မျှတည်၍ စုတေလတ္တံ့သောအခါ၌ ညှိုးကုန်၏။

နတ်ဝတ်ပုဆိုးတို့သည်လည်း ထို့အတူ မညစ်မနွမ်းတည်ပြီး၍ ထိုအခါ၌ ညစ်နွမ်းကုန်၏။

နတ်တို့အား အချမ်း,အပူမည်သည် မရှိ။ ထိုအခါ ပူအိုက်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်မှချွေးတို့သည် အပေါက်အပေါက်ယိုကုန်၏။

'အဆင်းမလှခြင်း' ဟူသည်ကား နတ်တို့အား မိမိတို့၏ အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး သွားကျိုးခြင်း, ဆံဖြူခြင်း, အရေတွန့်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် အဆင်း၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းမည်သည် မဖြစ်။ နတ်သမီးတို့သည် ၁၆ နှစ်အရွယ်, နတ်သားတို့သည် အနှစ် ၂၀ အရွယ်သာဖြစ်၍ ထင်ကုန်၏။ စုတေခါနီးသော ကာလ၌ ပင်ပန်းခြင်းရှိသောကိုယ်၏အဖြစ်သည် ထင်ကုန်၏။

'နတ်၏နေရာ၌ မတည်ခြင်း' ဟူသည်ကား နတ်တို့အား မိမိတို့၏ အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မမွေ့လျော်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ စုတေခါနီးသောကာလ၌ကား မမွေ့လျော်ကုန်။ ဆန့်ကျင်သောနှလုံး ရှိကုန်၏။

ဤနိမိတ် ၅ ပါးတို့သည် ငါတို့ဘုရားအလောင်း သေတကေတုနတ်သားအား ထင်ကုန်၏။ ဤ ၅ ပါးသောနိမိတ်ထင်သောအခါ၌ တောင်းပန်ကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

အလောင်းတော်တို့ကြည့်ခြင်းကြီး ၅ ပါးကို ပြခြင်း

ထိုနတ်အပေါင်းတို့ တောင်းပန်သောအခါ၌ ဘုရားလောင်းနတ်သားသည် ဘုရားဖြစ်အံ့သော အခါ, ဘုရားဖြစ်ရာ ကျွန်း, ဘုရားဖြစ်ရာ အရပ်, ဘုရားဖြစ်ရာ အမျိုး, ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏ အသက်အပိုင်းအခြား၊ ဤ ၅ ပါးသော ကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို ကြည့်တော်မူ၏။ ထို ၅ ပါးတို့တွင်-

- ကာလကို ကြည့်ရာ၌ ၁ သိန်းမှအထက်၌ လည်းကောင်း၊ အနှစ် ၁၀၀ မှအောက်၌ လည်းကောင်း ဘုရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်။ ထို ၂ ပါးသောအပိုင်းအခြားတို့၏ အတွင်း၌သာ ဖြစ်ကုန်၏။

  အနှစ် ၁ သိန်းမှအထက်၌ အဘယ်ကြောင့်မဖြစ်သနည်း ဟူမူကား-အလွန်အသက်ရှည်သောအခါ လူတို့အား အိုခြင်း,သေခြင်းသဘောတို့သည် မထင်ကုန်။ ထို့ကြောင့် 'အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ' ဟူ၍ လက္ခဏာရေး ၃ ပါးကိုဟောသော်လည်း ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟု မဖြစ်ကုန်။ ဤသို့မဖြစ်သော် ဘုရားအဆုံးအမသည် သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည် မည်၏။ ထို့ကြောင့် အထက်၌ မဖြစ်။ အနှစ် ၁၀၀ မှအောက်၌လည်း အသက်တိုလွန်းသောကြောင့်၊ လူတို့အား လောဘ, ဒေါသ, မောဟ ထူပြောသောကြောင့် ဘုရားအဆုံးအမသည် ဆုံးမတိုင်း မတည်။ ရေ၌သားသော အရေးကဲ့သို့ လျင်စွာပျက်လွယ်၏။ ထို့ကြောင့် အနှစ် ၁၀၀ အောက် အသက်ယုတ်သောကာလ၌လည်း မဖြစ်။ ဤယခုအခါကား လူတို့အသက် အနှစ် ၁၀၀ နေသော ကာလတည်း။ 'ဘုရားဖြစ်ထိုက်သော ကာလတည်း' ဟု အခါကို မြင်တော်မူ၏။

- ကျွန်းကို ကြည့်ရာ၌ အရံကျွန်းငယ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော ၄ ကျွန်းတို့တွင် ဇမ္ဗူဒီပါမှ တစ်ပါးသောကျွန်းတို့၌ ဘုရား မဖြစ်။ ကျွန်းငယ် ၂၀၀၀ အရံရှိသော 'ဇမ္ဗူဒီပါ လက်ယာတောင်ကျွန်း၌သာ ဘုရားဖြစ်၏' ဟု မြင်၏။

- အရပ်ကို ကြည့်ရာ၌ ဤဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသည် အလျားအားဖြင့် လည်းကောင်း, အနံအားဖြင့် လည်းကောင်း ယူဇနာ ၁ သောင်းနှင့်နှင့် ကျယ်၏။ အဘယ်အရပ်၌ ဘုရားဖြစ်သနည်း ဟု ကြည့်သော်၊ အရှေ့အရပ် မျက်နှာမှ အပိုင်းအခြားကား 'ဇင်္ဂလ'အမည်ရှိသော နိဂုံး၊ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်မှ အခြားကား 'သလ္လဝတီ'အမည်ရှိသော ချင်းတွင်းမြစ်၊ တောင်အရပ်မှ အခြားကား သေတကဏ္ဏိကနိဂုံး၊ အနောက်မှ အခြားကား 'ထူန' အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ အခြားကား ဥသိရဒ္ဓဇတောင်၊ ဤသို့ နိမိတ်အခြား ၅ ရပ်နှင့်တကွ တောင်-မြောက်အားဖြင့် အလျားယူဇနာ ၃၀၀၊ အရှေ့-အနောက် အားဖြင့် အနံ ယူဇနာ ၂၅၀ အတိုင်းအရှည်ရှိသော, အဝန်းအားဖြင့် ယူဇနာ ၉၀၀ ရှိသော မဇ္ဈိမဒေသ အရပ်၌သာ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, အဂ္ဂသာဝက, မဟာသာဝက, စကြဝတေးမင်း, ခမည်းတော်, မယ်တော်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ယခုလည်း ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌ 'ကပိလဝတ်ပြည်၌ ဖြစ်အပ်၏။' ဟု မြင်၏။

- အမျိုးကို ကြည့်ရာ၌ ဘုရားတို့သည် ကုန်သည်တို့၏အမျိုး၌ လည်းကောင်း, သူဆင်းရဲအမျိုး၌ လည်းကောင်း မဖြစ်ကုန်။ လောက၌ 'မြတ်၏' ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော မင်းမျိုး, ပုဏ္ဏားမျိုးတို့၌သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ယခုအခါ၌ 'သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည် မြတ်၏။' ဟူ၍ လောက၌ သမုတ်၏။ ကျွန်းလုံး ကျော်စော ထင်ရှား၏။ 'သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ငါသည် ဖြစ်ရလတ္တံ့။ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ငါ၏ခမည်းတော် ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟု မြင်၏။

mgyoe.com

- မယ်တော်၏ အသက်အပိုင်းအခြားကို ကြည့်ရာ၌ ဘုရား၏မယ်တော် မည်သည်ကား ကာမ၌ လျှပ်ပေါ်သည်၊ သေသောက်ကြူးသည် မဖြစ်။ ကမ္ဘာ ၁ သိန်းကာလပတ်လုံး ဖြည့်အပ်ပြီးသောပါရမီ ရှိ၏။ ဖွားသောအခါမှစ၍ မကျိုးမပျက် ၅ ပါးသောသီလကို စောင့်၏။ ယခုအခါ၌ သိရိမဟာမာယာသည် ဤဆိုအပ်ပြီးသော သဘော ရှိ၏။ ငါ၏မယ်တော် ဖြစ်လတ္တံ့။ 'အသက်ကြွင်းသည် အဘယ်မျှလောက် ရှိလေသနည်း။' ဟု ဆင်ခြင်သော် ၁၀ လနှင့် ၇ ရက်သာ အသက်၏အပိုင်းအခြား ကြွင်းသည်ကို မြင်၏။

၁၈– ဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေနေအံ့သော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကိုပြခြင်း။

ဤသို့ အလောင်းတော်သေတကေတုနတ်သားသည် ၅ ပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို ကြည့်ပြီး၍၊ "ငါကဲ့သို့ ဆင်းရဲကင်းသော နတ်အပေါင်းတို့။ ငါ့အား ဘုရားဖြစ်အံ့သော အခါ ရောက်ပြီ။ လူ့ပြည်သို့သွား၍ ငါ ဘုရား ဖြစ်တော့အံ့" ဟု နတ်တို့အား အဆုံးအဖြတ်ကို ပေး၍၊ "သင်တို့–သင်တို့ သွားလေကုန်။" ဟု နတ်တို့ကိုလွှတ်လိုက်၍ တုသိတာနတ်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့ သွားလေ၏။

ကာမာဝစရနတ်ပြည် ၆ ထပ်တို့၌ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ် ရှိသည်ချည်း ဖြစ်ကုန်၏။ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ စုတေသောနတ်တို့သည် သုဂတိသို့သာ လားရကုန်၏။ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံတိုက်တွန်းအပ်သော နတ်တို့သည်သာ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့ သွားရကုန်၏။ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကောင်းမှုကံ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နတ်တို့ခြံရံလျက် ထိုဥယျာဉ်သို့ သွား၍၊ စုတေ၍၊ မယ်တော်မာယာဝမ်း၌ သတိအဆင်အခြင်ရှိသည် ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။ အဋ္ဌနမင်းကြီးထားအပ်သော ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၇ ခု ဝါဆိုလပြည့်ကြာသပတေးနေ့ညဥ့် ဥတ္တရာသဠ်နက္ခတ်နှင့်ယှဥ်၍ ပဋိသန္ဓေစွဲယူတော်မူ၏။

ထိုအခါ သိရိမဟာမာယာမိဖုရားကြီးသည်လည်း ဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်နေ့မှစ၍ သေသောက်ခြင်းကင်းသော၊ ပန်း၊ နံ့သာ၊ အခိုးအထုံ လိမ်းခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော နက္ခတ်သဘင်ကို ၆ ရက်ပတ်လုံး ခံစားပြီး၍၊ ၇ ရက်မြောက်ဖြစ်သော ဝါဆိုလပြည့်နေ့ နံနက်စောစော၌ နံ့သာရေ ချိုး၍၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို စား၍၊ ၈ ပါးသော ဥပုသ်သီလအင်္ဂါတို့ကို ဆောက်တည်လျက်၊ ကျက်သရေတိုက်သို့ဝင်လျက်၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌ လျောင်းလျက် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော်၊ မိုးသောက်အားကြီးသောအခါ၌ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေယူခြင်း၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်သော အိပ်မက်ကို မြင်၏။ အဘယ်ကဲ့သို့ မြင်သနည်း ဟူတုံအံ့။

'သိရိမဟာမာယာမိဖုရားကို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်း ၄ ယောက်တို့သည် အိပ်ရာနှင့်တကွ ထမ်း ကုန်၍ အနောတတ်အိုင်နား၌ တင့်အပ်သောအရပ်၌ ထားကုန်၏။ နတ်တို့သည် လာကုန်၍၊ လူ၏အညစ် အကြေးကို ဖျောက်အံ့သောငှာ ရေချိုးစေ၍၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍၊ နတ်၌ဖြစ်သော နံ့သာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ၍၊ နတ်ပန်းတို့ကို ပန်စေကုန်၍၊ ထိုအနောတတ်အိုင်မှ မနီးမဝေးသောအရပ်၌ ငွေ တောင်၏အတွင်း၌ ရွှေဗိမာန် ရှိ၏။ ထိုရွှေဗိမာန်၏အတွင်း၌ အရှေ့သို့ ခေါင်းပြု၍ အိပ်စေကုန်၏။ ထိုငွေတောင်မှ မနီးမဝေးသောအရပ်၌ ရွှေတောင် ရှိ၏။ ထိုရွှေတောင်၌ ဆင်ဖြူတစ်ခုသည် ကျက်စား၍၊ ရွှေတောင်မှ သက်၍၊ ငွေတောင်သို့ တက်၍၊ မြောက်အရပ်မှ လာ၍၊ ရွှေဗိမာန်တွင်းသို့ ဝင်၍၊ မိဖုရားကို လက်ယာရစ် ၃ ပတ်လည်၍၊ လက်ယာနံပါးကို ဖွင့်၍ ဝင်လာသည်။' ကို မြင်မက်၏။

mgyoe.com

ထိုသို့ မြင်မက်သောခဏ၌ ဘုရားလောင်းသည် သတိအဆင်အခြင်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေခဲ့၍၊ သက္ကရာဇ် ၆၇ ခု ဝါဆိုလပြည့်နေ့ မိုးသောက်အားကြီးတွင် ဥတ္တရာသဠ်နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်လျက်၊ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂဖြစ်သော ကာမာဝစရ သောမနဿသဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် မဟာကုသိုလ် အသင်္ခါရိကစိတ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ပထမ မဟာဝိပါက်စိတ်ဖြင့် မယ်တော်မာယာဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၏။

ထိုအခါ ယသောဓရာအလောင်းသည် တုသိတာမှစုတေခဲ့၍ ဒေဝဒဟပြည်၌ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း၏မိဖုရား အမိတာ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၏။

ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၌ ၁ သောင်းသောစကြဝဠာတိုက်၌ မြေကြီးသည် ၆ ပါးအပြား ဖြင့် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ အရှေ့မှ မြင့်၍ အနောက်မှ နိမ့်၏။ တစ်ဖန် အနောက်မှ မြင့်ပြန်၍ အရှေ့မှ နိမ့်၏။ တောင်မှ မြင့်၍ မြောက်မှ နိမ့်၏။ တစ်ဖန် မြောက်မှမြင့်ပြန်၍ တောင်မှ နိမ့်၏။ အလယ်မှမြင့်၍ အနားဝန်းကျင်မှ နိမ့်၏။ တစ်ဖန် အနားဝန်းကျင်မှမြင့်ပြန်၍ အလယ်မှ နိမ့်၏။ မြေလှုပ်ခြင်း အစရှိသော ၃၂ ပါးသော နိမိတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ၁ သောင်းသောစကြဝဠာမှ နတ်တို့သည် ဤစကြဝဠာမှာချည်း စည်းဝေးလာကုန်၍ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်၏။

အိပ်မက်မြင်၍၊ နိုးသောအခါ မိမိမြင်မက်သောအိပ်မက်ကို အဖန်တလဲလဲယူပြီး၍၊ အိပ်မက်အလိုကား 'ငါ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေစွဲ၏။ စွဲသောသူငယ်သည်လည်း မိန်းမ မဟုတ်။ ယောကျ်ားတည်း။ ဘုန်းရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အကယ်၍ အိမ်၌နေအံ့။ စကြဝတေးမင်းဖြစ်လတ္တံ့။ တောထွက်၍ ရဟန်း ပြုအံ့။ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။'

ဤသို့ မိမိအိပ်မက်ကို မိမိပင်လျှင် ဗေဒင် ၄ ပုံတို့၌ အပြီးသို့ရောက်သောပုဏ္ဏားကဲ့သို့ ဖတ်၏။

ပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ပုဏ္ဏားဖတ်ဆိုခြင်း

ညဉ့်သည် လင်းသဖြင့် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး အိပ်ရာတိုက်မှ ထ၍၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ပြီး၍ မြတ်သောပလ္လင် ထက် နေသောအခါ၌ မိဖုရားကြီးသည် မြင်အပ်သောအိပ်မက်ကို မင်းကြီးအား ကြားပေ၏။

မင်းကြီးလည်း ၆ ကျိပ် ၄ ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့ကို ခေါ်စေ၍၊ နွားချေးဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သောမြေ၌ နေရာကောင်းမွန်စွာခင်း၍ နေစေပြီးလျှင်၊ ထောပတ်, ပျား, သကာတို့ဖြင့် ပြုပြင်အပ်သော နို့ဃနာတို့ဖြင့် ရွှေခွက်, ငွေခွက်တို့ကို ပြည့်စေ၍၊ ရွှေခွက်, ငွေခွက်တို့ဖြင့် အုပ်၍ ပုဏ္ဏားတို့အား လှူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး အစာမချေသော အဝတ်ပုဆိုးတန်ဆာအစရှိသည်တို့ကို လှူဒါန်းပူဇော်၍ မိဖုရား၏အိပ်မက်ကို မေး၏။

ထို ၆ ကျိပ် ၄ ယောက် သောပုဏ္ဏားတို့တွင် ၈ ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့က လျှောက်ဆိုကုန်၏။

"အလုံးစုံသောမြေကို အစိုးရတော်မူသော မင်းကြီး။ အရှင့်မိဖုရားကြီး၏ အိပ်မက်သည် အလွန်ကောင်း မြတ်သော အိပ်မက်တည်း။ မိဖုရားဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်၏။ ဤပဋိသန္ဓေသည် မိန်းမ မဟုတ်။ ယောကျ်ား ဖြစ်၏။ ဘုန်းရှိသောသူ ဖြစ်လတ္တံ့။ အကယ်၍ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌ နေအံ့။ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။ တောထွက်၍ ရဟန်းပြုအံ့။ သစ္စာ ၄ ပါးတရားကိုသိသော ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိကုန်သော သူကန်းတို့အား 'ဉာဏ်'တည်းဟူသောအလင်းကို ပြုလတ္တံ့။"

ဤသို့ ကြားလျှောက်ကုန်၏။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း ပုဏ္ဏားတို့စကားကို ကြား၍၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ မိဖုရားအား ကိုယ်ဝန် အစောင့်အရှောက်ကို ပေး၏။

ထိုအခါမှ စ၍၊ မောင်းမတို့သည် မိဖုရားအား အလွန်အိပ်ခြင်း, အလွန်ထိုင်ခြင်း, အလွန်ရပ်ခြင်း, အလွန်သွားခြင်းတို့ကို မြစ်၍၊ ဣရိယာပုထ် ၄ ပါး မျှသောအဖြစ်၌ တည်စေကုန်၏။ အလွန်ချဉ်သော,

mgyoe.com

အလွန်စပ်သော၊ အလွန်ခါးသော၊ အလွန်ချိုသော၊ အလွန်ငန်သော ဘောဇဉ်တို့ကို မစားစေကုန်။ အလွန်မွန်မြတ်သော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ ဩဇာရှိသောအစာတို့ကို အတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်၍ စားစေကုန်၏။ မချမ်းလွန်း၊ မပူလွန်းသောရေဖြင့် ချိုးစေကုန်၏။

၁၉– ဘုရားလောင်းမယ်တော်ကို နတ်တို့စောင့်ရှောက်ခြင်း။

ဤသို့ကိုယ်ဝန်၏အစောင့်အရှောက်ကို ရပြီးသော ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်အား အေးဥပဒ္ဒဝေါတို့ကို မြစ်အံ့သောငှာ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး ၄ ယောက်တို့သည် ဝဓိရစိန်သန်လျက်ကို ကိုင်ကုန်၍ ကျက်သရေတိုက်၏ အရပ် ၄ မျက်နှာတို့၌ နေ့ ,ညဥ့်ပတ်လုံး စောင့်ကုန်၏။ ဤစကြာဝဠာနတ်မင်းကြီး ၄ ယောက်တို့သာ မဟုတ်ကုန်သေး။ ၁ သောင်းသောစကြာဝဠာတို့တွင် တစ်ခု တစ်ခု၌ ၄ ယောက်–၄ ယောက်စီဖြစ်သဖြင့် ၄ သောင်းကုန်သော စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းတို့သည် ဝဓိရစိန်သန်လျက်ချည်း ကိုင်ကုန်၏။ ကျက်သရေတိုက်၏တံခါးမှစ၍၊ ဆန့်ကျင်သောသဘောရှိသော မြေဘုတ်ဘီလူး၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဘီလူးအပေါင်းတို့ကို ဖယ်ရှားစေ၍၊ စကြာဝဠာတံတိုင်းတိုင်အောင် အစောင့်အရှောက်ကို ထားကုန်၏။

ထို စတုမဟာရာဇ်နတ်သားတို့သာ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပဒုမမဟာဗြဟ္မာ၊ အာကာသဋ္ဌမဟာဗြဟ္မာ၊ ဝိပုလမဟာဗြဟ္မာ၊ ပဒုမတနုမဟာဗြဟ္မာ၊ ဤဗြဟ္မာကြီး ၄ ယောက်တို့သည်လည်း အထက်ကောင်းကင်၌ ထိုင်ကုန်၍ နေ့ ,ညဥ့်ပတ်လုံး ဘုရားလောင်းကို စောင့်ကုန်၏။ မြေအောက်၌နေကုန်သော ကာဠနဂါး၊ ဓတရဋ္ဌနဂါး၊ ဝိရူဠ္ဍနဂါး၊ မဏိအက္ခိကနဂါး၊ ဤနဂါးမင်း ၄ ယောက်တို့သည်လည်း မိဖုရားနေသော ကျက်သရေတိုက်အောက်၌ ထိုင်၍နေကုန်လျက် ဘုရားလောင်းကို စောင့်ကုန်၏။ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်၊ အာကာသစိုးနတ်တို့သည် ကုဋေ ၁ သိန်းသောနတ်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ဝဓိရစိန်သန်လျက် လက် စွဲကာစွဲကာ ဘုရားလောင်းမယ်တော်နေသောပြာသာဒ်ကို ထက်ဝန်းကျင်မှရံလျက် စောင့်ကုန်၏။

အဘယ်အလို့ငှာ စောင့်အပ်ကုန်သနည်း။ ဘုရားလောင်းအား ကလလရေကြည် တည်သောအခါမှ စ၍၊ ကုဋေ ၁ သိန်းသော မာရ်နတ်တို့သည် ကုဋေ ၁ သိန်းသော မြင်းမိုရ်တောင်ကို ချီ၍ ဘုရားလောင်းအားလည်းကောင်း၊ မယ်တော်အားလည်းကောင်း အန္တရာယ်ပြုအံ့သောငှာ အကယ်၍ လာကုန်အံ့၊ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်သာတည်း။ ။ထိုစကားသည် မှန်၏။ ရုဟိတုပ္ပါဒဝတ္ထု၌–

'အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊ အနုပက္ကမေန ဘိက္ခဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။ ဂစ္ဆထ တုမှေ ဘိက္ခဝေ ယထာ ဝိဟာရံ၊ အရက္ခိယာ ဘိက္ခဝေ တထာဂတာ' ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူ၏။ ထိုပါဠိ၌ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို သူတစ်ပါး၏လုံ့လဖြင့် အသက်မှ ချနိုင်ရာ၏။ ထိုအကြောင်းသည် အကြောင်းမဟုတ်၊ အရာမဟုတ်။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် သူတစ်ပါး၏လုံ့လမဟုတ်သဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကုန်လတ္တံ့။ သင်တို့သည် သင်တို့ကျောင်းသို့ သွားလေကုန်။ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို သင်တို့ မစောင့်အပ်ကုန်"ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် ဘုရားလောင်းအား လည်းကောင်း၊ မယ်တော်အား လည်းကောင်း အသက်အန္တရာယ် မရှိ။ စင်စစ်သော်ကား အဆင်း မလှကုန်သော၊ အမြင် မကောင်းကုန်သော သား၊ ငှက်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသား၊ ငှက် တို့၏အရုပ်ကို မြင်၍လည်းကောင်း၊ အသံကို ကြား၍လည်းကောင်း ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်အား ကြောက်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုကြောက်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းတို့ကို မဖြစ်အံ့သောငှာ စောင့်ကုန်၏။ တစ်နည်းလည်း ဘုရားလောင်း၏ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် ရိုသေခြင်းဖြစ်ကုန်သဖြင့် စောင့်ကုန်၏။

ကျက်သရေတိုက်တွင်းသို့ဝင်၍ စောင့်ကုန်သော 'နတ်မင်းကြီး ၄ ယောက်တို့သည် ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်အား မိမိကိုယ်ကို ပြကုန်သလော။ မပြကုန်သလော' ဟူတုံအံ့။ ရေချိုးခြင်း၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းအစရှိသော ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းကိစ္စကို ပြုသောအခါ၌ မပြကုန်။ အိပ်ရာ၌ လျောင်းသောအခါ ပြကုန်၏။ လူတို့အား နတ်ဘီလူးတို့ကိုမြင်ခြင်း၌ ကြောက်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်သည်ကား မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်း၏လည်းကောင်း ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် မကြောက်။ ပကတိ နန်းတွင်း၌ စောင့်သောယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့ မိဖုရား၏စိတ်သည် ဖြစ်၏။

မယ်တော်၏ဝမ်း၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း

ပကတိအားဖြင့် သိရိမဟာမာယာသည် သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားလောင်းမစွဲယူမီ ကာလဒေဝိလ*ရှင်ရသေ့၏အထံ၌ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ သီလကို ယူ၏။ ဘုရားလောင်း ဝမ်း၌စွဲနေသောကာလ၌ကား သူတစ်ပါးခြေရင်း၌ ထိုင်အံ့သောငှာမထိုက်။ အိပ်နေရာ၌ ရှေ့ယူပြီးသောသီလကို ဆင်ခြင်ကာမျှသာ။ ထို့ကြောင့် မိမိအလိုလို သီလကို ယူ၏။

ဘုရားလောင်း ဝမ်း၌စွဲနေသည်ရှိသော် မယ်တော်သည် ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးမှစ၍ တစ်ပါးသော ယောကျ်ားတို့၌ အလို မဖြစ်။ ထိုအခါ 'မိဖုရားဝမ်း၌ ဤသို့သဘောရှိသော သားသည် ဖြစ်၏' ဟု ထက်ဝန်းကျင်မှ ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့သည် အဖိုးကြီးသောအဝတ်ပုဆိုး၊ တန်ဆာ၊ စည်၊ စောင်း၊ ငြင်း အစရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်၏ အာရုံဝတ္ထုဖြစ်သော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကာရတို့ကို ဆက်လာကုန်၏။ ဘုရားလောင်း၏ လည်းကောင်း၊ မယ်တော်၏ လည်းကောင်း ပြုအပ်သောကောင်းမှုကံ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လာဘ်သပ္ပကာ၏အပိုင်းအခြားသည် မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ထိုမိဖုရားသည် များသောလာဘသက္ကာရ ရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ကာလရှည်သဖြင့် မိဖုရားဝမ်းသည် ဝဇိရစိန်ရွှဲဖြင့် ပြည့်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော တစ်ပါးသောမိန်းမတို့သည် လေးသောကိုယ်ဝန်ရှိသဖြင့် ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ လက်၊ ခြေ အစရှိသည်တို့သည် ဖောရောင်ကုန်၏။ ထိုကဲ့သို့ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်ကား တစ်စုံတစ်ခုသော ပင်ပန်းခြင်းသည် မဖြစ်။ ဤသို့ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော မိဖုရားသည် ဝမ်းတွင်း၌ရောက်သော၊ ကောင်းစွာဖြစ်ပြီးသော၊ ခြေ၊ လက် အင်္ဂါကြီး၊ ငယ်မချို့တဲ့သော၊ ဣန္ဒြေရှိသောသားကို မြင်လိုသဖြင့် ကြည့်သည်ရှိသော် ပတ္တမြားကျောက်၌သီအပ်သော ဖျော့တော့သောအဆင်းရှိသော ပိုးကြိုးချည်ကိုကဲ့သို့ မြင်၏။

အဘယ်အလို့ငှာ ကြည့်သနည်း။ 'ချမ်းသာစွာနေရသည်၊ မနေရသည်' ကို သိလို၍ ကြည့်သတည်း။ ဥပမာကား-အမိသည် သားနှင့်တကွ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း သား၏ ချမ်းသာစွာနေရသောအဖြစ်ကို ကြည့်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်သည် ဘုရားလောင်း၏

* ကာဠဒေဝိလ - စိနတ္တပကာသနီ။

ချမ်းသာစွာနေရသောအဖြစ်ကို ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တရားဟောပလ္လင်၌နေသော မထေရ်ကြီးကိုကဲ့သို့ အမိ၏ကျောက်ဆစ်ရိုးကို မှီ၍၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့သဖြင့် ရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍နေသော ဘုရားလောင်းကို မြင်၏။ တစ်ပါးသောသူတို့သည် အမိဝမ်းတွင်း၌နေသောအခါ အမိ၏အစာကျက်ကို ဖိ၍၊ မှို့သောအစာသစ်ကို ရွက်၍၊ အမိဝမ်းမရေကို မှီ၍၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကုန်လျက် ၂ ခုသောလက်ဆုပ်တို့၌ မေးကိုထား၍၊ မိုးရွာသောအခါ၌ မျောက်တို့သည်နေကုန်သကဲ့သို့ နောက်သို့မျက်နှာပြု၍ နေကုန်၏။ ထိုကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းတို့သည် မနေကုန်။

ဘုရားလောင်းတို့သည် အမိ၏ကျောက်ဆစ်ရိုးကို နောက်ထား၍ ရှေ့သို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၍ နေ၏။ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကံကိုမှီ၍ အမိအား ဝတ္ထုရုပ်စင်ကြယ်သောကြောင့် သိမ်မွေ့သောအရေလက္ခဏာသည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အမိ၏ဝမ်းရေသည် ဘုရားလောင်းကိုဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှာ မတတ်နိုင် သတည်း။ ကြည့်သောခဏ၌လျှင် အပ၌တည်သောသူကဲ့သို့ ထင်၏။ အမိဝမ်းတွင်း၌ စက္ခုဝိညာဉ် မဖြစ် သောကြောင့် ဝမ်းတွင်း၌ရောက်သော ဘုရားလောင်းသည်မူကား အမိကို မမြင်။ တစ်ပါးသောမိန်းမတို့သည် ၁၀ လကိုလွန်၍ လည်းကောင်း၊ ၁၀ လသို့မရောက်မူ၍ လည်းကောင်း ဖွားကုန်သကဲ့သို့၊ ဘုရားလောင်း မယ်တော်တို့သည် မဖွားကုန်။ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်တို့သည်ကား ကိုယ်ဝန်အစောင့်အရှောက်ကို ရအပ်သဖြင့် တစ်ပါးမကများသော အကျိုးကိုရသည်ဖြစ်၍ ဆီကိုကဲ့သို့ ၁၀လတို့ပတ်လုံး ဝမ်းဖြင့်လွယ်၍ ဘုရားလောင်းကို ဖွား၏။

၂၀- သိရိမဟာမာယာမိဖုရား ဒေဝဒဟပြည်သို့သွားခြင်း။

ထို သိရိမဟာမာယာမိဖုရားသည် ဘုရားလောင်းကို ဝမ်းဖြင့်ဆောင်၍ ၁၀ လ ရှိပြီးသော်၊ ကဆုန်လဆန်းပက္ခ၌ ကိုယ်ဝန်ထလိုသော ဆန္ဒကျင်ခြင်းသည်ဖြစ်၍ မင်းကြီးအား ကြား၏။ ထိုစကားကို ကြား၍ စီရင်စေ၏။ မိဖုရားသည် မင်းကြီးစီရင်ရာ၌ သားဖွားခြင်းကို အလိုမရှိသည် ဖြစ်၍၊ "မြတ်သောမင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်သည် ဤကပိလဝတ်ပြည်၌ သားဖွားအံ့သောငှာ အလိုမရှိ။ အဆွေအမျိုးတို့၏အိမ်သို့ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိ၏" ဟု လျှောက်၏။

ထိုစကားကိုကြားသဖြင့် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် "ကောင်းပြီ" ဆို၍ ၃ သိန်းသော ပေါက်တူးဆရာတို့ကိုခေါ်လျက် ကပိလဝတ်ပြည်မှသည် ဒေဝဒဟပြည်တိုင်အောင် ယူဇနာ ၃၀ ရှိသောခရီးကို ညီညွတ်လှအောင် တူးဆွချဲ့ထွင် ဖို့ပြင်စေ၍၊ ညီတော် သက္ကောဒနကို လည်းကောင်း၊ အမိတောဒနကို လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓိယအမတ်၊ သုဂန္ဓအမတ်တို့ကို လည်းကောင်း ခေါ်စေ၍၊ "အမောင်တို့ ၄ ယောက်သည် များစွာသော ဗိုလ်ပါတို့နှင့်တကွ မြို့မှထွက်၍ ကပိလဝတ်ပြည်မှသည် ဒေဝဒဟတိုင်အောင် ခရီးကို တန်ဆာဆင်ချေ" ဟူ၍ စေ၏။

ထို ၄ ယောက်တို့သည် မိမိတို့၏အခြွေအရံတို့ကို ခေါ်၍၊ မြို့မှ ထွက်၍၊ ခရီးနံပါး ၂ ဖက်တို့၌ ကွမ်းရွက်၊ ဆေး၊ ငှက်ပျောပင်၊ ကြံပင်၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်ပြည့်သော ရေသွတ်မြူတာ၊ ရေပြည့်သော အိုးစရည်း၊ ကသောသူ၊ ကစေသောသူ၊ သီသောသူ၊ သီစေသောသူ၊ ကခြင်း၊သီခြင်း၊တီးမှုတ်ခြင်း၊ စည်ကြီး၊ မုရိုးစည်၊ တစ်ဖက်ပိတ်သောစည်၊ ၂ဖက်ပိတ်သောစည်၊ ငြင်းသမား စသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အထူးထူးသော ငါး၊ အမဲ၊ ပျား၊ တင်လဲ၊ မုန့်၊ သကာ၊ ထောပတ်၊ နို့ခမ်း၊ ဆီဥတို့ကို လည်းကောင်း အစဉ်အတိုင်းကျင်းပစေ၍

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကြီးစွာသောသဘင် ကစားစေကုန်၏။ ခရီးအထက်၌လည်း ကြီးစွာသောဘွဲ့ဖြူ ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဗိတာန် မိုးကြက်စေ၍၊ ပတ္တမြားနှင့်ရောသော ပန်းဆိုင်း၊ ပုလဲရောသော ပန်းဆိုင်း၊ ရွှေပန်းဆိုင်း၊ ငွေပန်းဆိုင်းတို့ကို ဗိတာန်ဆွဲစေ၍ စန္ဒကူးနံ့သာအမှုန့်တို့ဖြင့် ခရီး၌ ကြဲစေကုန်၏။ ဤသို့ ခရီး၌တန်ဆာ ဆင်ပြီး၍ ထို ၄ ယောက်သောသူတို့သည် မင်းကြီးအား ကြားကုန်၏။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း ထိုအခါ၌ မြတ်သောမင်္ဂလာရထားကို ဆောင်စေ၍၊ ရထားလှည်းဘီး၌ အထူးထူးသောအရောင်ရှိသော ဆေးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအရေးတို့ကို ရေးစေ၍၊ ညောင်စောင်း ခင်းစေ၍ မြတ်သောအသရေရှိသောအိပ်ရာကို အထူးထူးသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်၍၊ ရွှေခြူ၊ ညောင်ရွက်ဆွဲအပ်သော၊ အထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့် အလုံးစုံပြည့်သော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ပန်းအနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော၊ နံ့သာဆိုင်း၊ ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့်ဆွဲအပ်သော၊ ကြောင်လျှာပင်၏ပင်စည်နှင့် တူသောပတ္တမြားတိုင်၏အဖျား၌ ဥတ္တရကုရုကျွန်းမှ လာသောပဒေသာပင်၌ ဖြစ်သောပုဆိုးဖြင့် မိုးအပ်သော၊ အလွန်မြတ်သောထီးဖြူကို ရထား၏အလယ်၌ ဆောက်၏။ အထူးထူးသောအရုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ရတနာဂုပါးတို့ဖြင့်စီအပ်သော တင်းထိမ်ဖြင့် ကာရံ၍၊ ပတ္တမြားကျောက်ကဲ့သို့ နီသောမျက်စိ ရှိသော၊ ကုမုဒြာကြာပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူသောကိုယ် ရှိသော၊ ဝဇီရစိန်ကျောက်အစဥ်နှင့် တူသောသွား ရှိသော၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်သော အမြီး ရှိသော၊ လေ၏လျင်ခြင်းနှင့် တူသောလျင်ခြင်း ရှိသော၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ တိမ်တိုက်မှလာသော ဝလာဟကအမျိုးဖြစ်သော၊ ၈ စီးသော မင်္ဂလာသိန္ဓောမြင်းတို့ကို က၍ မိဖုရားအား ကြားလျှောက်စေ၏။

ထိုသုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း ၈ ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့ကို ကောင်းမြတ်သောအခါကို ကြည့်စေ၍၊ မြတ်သောနေရာမှ ထ၍ မိဖုရား၏လက်ကို ဆွဲလျက်၊ စန္ဒနသာရပြာသာဒ်မှ သက်၍ မြတ်သောပလ္လင်ထက်၌ နေ၏။ ထိုအခါ ၁ သိန်းသော သတို့သမီးတို့သည် မြတ်သောရထားကို ထက်ဝန်းကျင်မှ ခြံရံကုန်၏။ ထို့နောင် ၄ သိန်းသော မောင်းမတို့သည် ခြံရံကုန်၏။ ထို့နောင် စစ်အင်္ဂါ ၄ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်သည်တို့သည် ခြံရံကုန်၏။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ညီတော်သက္ကောဒနမင်းသားကို ခေါ်၍ မြို့ကို စောင့်စိမ့်သောငှာ အပ်နှင်း၏။

ထိုအခါ သိန္ဓောမြင်း ၈ စီးတို့သည် အချင်းချင်း တစ်ခုလည်း၌ တစ်ခုတင်၍၊

"အချင်းတို့။ ယခုအခါ၌ ငါတို့သည် ဘုရားလောင်းမယ်တော် သိရိမဟာမာယာမိဖုရားစီးတော်မူရာ ရထားမြတ်လို့ရောက်ကုန်ပြီ။ ထိုမိဖုရားသည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးနှင့် ဃရာဝါသဖြစ်သဖြင့် ငါတို့ဘုရား အလောင်းတော်ကို ဝ၊ ဖြင့် ၁၀ လ ဆောင်ပြီး၍၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားလောင်းတို့၏ဖွားရာ 'လုမ္ဗိနီ' အမည်ရှိသော အင်ကြင်းတောသို့ သွား၍ ဖွားလတ္တံ့။ ထိုမိဖုရားမြတ် စီးတော်မူသောမင်္ဂလာရထားကို ရုန်းကုန်သောငါတို့အား အကျိုးကြီးသည် ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့ ရုန်းငင်ရသောကောင်းမှုအားဖြင့် မြင်း၏အဖြစ်မှ လွတ်၍၊ နတ်၏အဖြစ်ကို ရ၍၊ ချမ်းသာကို ရလတ္တံ့။ လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်၌ ဖွားသောသတို့သားသည် ရဟန်းပြု၍၊ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ကျင့်၍၊ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ထက်၌ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။ ထို ဘုရားဖြစ်သောအခါ၌ ကြီးစွာသောအောင်ပွဲသဘင်ကို မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ သံသရာဆင်းရဲကို ကူးမြောက်ရကုန်လတ္တံ့။ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ရောက်ရကုန်လတ္တံ့။"

ဤသို့ ဆိုကုန်၍ ပြင်းစွာသောအသံကို ပြုကုန်လျက်၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ကခုန်မြူးတူးလျက် ရထားကို ရုန်းကုန်၏။

ထိုအခါ သိရိမဟာမာယာမိဖုရားကြီးသည် မင်းကြီးနှင့်အတူတကွ ရထားထက်၌စီး၍ မြို့မှထွက်လေ၏။ ပဉ္စင်္ဂတူရိယာ တီးမှုတ်သောအသံသည် သမုဒ္ဒရာအဝှမ်း၌ မိုးကြိုးသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ယူဇနာခွဲမျှ ရောက်သောအခါ၌ မိဖုရားသည် မင်းကြီးကို ဆို၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်သည် မိဘတို့၏အထံသို့သွား၍ သားဖွားလတ္တံ့။ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်အား ရှေး၌ပြုအပ်သော မကောင်းမှုရှိအံ့။ စကားပြောခြင်းငှာ မရချေပြီ။ အကယ်၍ မကောင်းမှုကံ မရှိပါအံ့။ အကျွန်ုပ်၏

mgyoe.com

အမိ,အဖတို့လည်း ကောင်းစွာလုပ်ကျွေးပါကုန်လတ္တံ့။ သဗ္ဗောဒနမင်းသားကို မြို့ကို အစောင့်အပ်ထား ခဲ့၍ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူတကွ လိုက်အံ့သောငှာ မသင့်။ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်အံ့သောငှာ အပ်၏။''

မင်းကြီးလည်း ''ကောင်းပြီ။'' ဟု ဝန်ခံ၍၊ 'ဤမိဖုရားသည် အမိ,အဖတို့၏အထံသို့ တစ်ယောက်တည်း သွားလေလတ္တံ့။ အကယ်၍ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ မရှိချေအံ့။ သေမင်း၏နိုင်ငံသို့ လိုက်ရသည် ဖြစ်၍ ငါ့ကို တစ်ဖန် မမြင်ရလတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ငါသည် မိဖုရားနှင့်အတူတကွ ကန်တော့ပူဇော်ဦးအံ့' ဟု ကြံပြီး၍၊ ဆီမီး,အခိုးအထုံ,ပန်း,နံ့သာ စသည်တို့ကိုယူ၍၊

''မိဖုရားနှင့် ထိမ်းမြားသောအခါမှစ၍ ငါ့အား တစ်ဆံဖျားမျှလောက် နှလုံး၏ပြစ်မှားခြင်းသည် မရှိ။ ဤသို့မရှိသော်လည်း ငါတို့လူအပေါင်းမည်သည် သခ်ိတသဘော ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပြီး၍ အမြဲ မတည်တတ်။ သတ္တဝါတို့အား သေခြင်းသည် မြဲ၏။ ငါတို့၏ကိုယ်သည် တံလှပ်, ရေပွက်နှင့် တူ၏။ ထို့ကြောင့် မိဖုရား။ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်၌ ကိုယ်,နှုတ်,နှလုံးဖြင့် ပြုအပ်သော ခပ်သိမ်းသောအပြစ်တို့ကို သည်းခံပါ။'' ဟု တောင်းပန်၍၊ မိဖုရားရှေ့သို့ ပန်းပေါက်ပေါက်, ဆီမီး, နံ့သာတို့ကို ကြဲ၏။

မိဖုရားသည်လည်း မင်းကြီး၏စကားကို ကြား၍၊ မင်းကြီး၏လည်ကို ဖက်၍၊ အလွန်ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍၊ ယိုသောမျက်ရည်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ မင်းကြီး ပူဇော်ကန်တော့သောနည်းဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့၍ မင်းကြီးကို လွှတ်လိုက်၏။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း မြတ်သောရထားတစ်ဆောင်ကို စီး၍ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်လေ၏။

၂၁- လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းတော၌ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်ခြင်း။

မိဖုရားသည် ၁ သိန်းသော သတို့သမီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၆ သိန်းသော သာကီပင်မင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း တကွနက်အစဉ်သဖြင့်သွားလေသော် လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းတောသို့ ရောက်၏။

ထိုအခါ အင်ကြင်းတော၌ အလုံးစုံသောသစ်ပင်တို့သည် ပင်လုံးကျွတ် အရင်းမှအဖျားတိုင်အောင် ပွင့်ကုန်၏။ ထိုဥယျာဉ်ကိုမြင်၍ မိဖုရားအား ဥယျာဉ်သို့ဝင်လိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၏။ အမတ်တို့သည် မိဖုရားကိုယူ၍ ဥယျာဉ်သို့ ဝင်လေကုန်၏။

ထိုအခါ နတ်တို့သည် ''ယနေ့ ယောကျ်ားမြတ်သည် အမိဝမ်းမှ ဖွားလတ္တံ့။'' ဟူ၍ ကြွေးကြော်ကုန်၏။ အလုံးစုံသော ၁ သောင်းသောလောကဓာတ်သည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်၏။ ၁ သောင်းသော လောကဓာတ်သည် အလုံးစုံ တစ်ခဲနက်သောသဘင် ဖြစ်၏။ အလုံးစုံလောကဓာတ်၌ရှိသော နတ်, ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် ''ဘုရားလောင်းကို ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ သားဖွားမင်္ဂလာကို ပြုကုန်အံ့'' ဟူ၍ လာကုန်၏။ ဤမင်္ဂလာစကြဝဠာတိုက်ကို ပြည့်စေ၍၊ အထူးထူးသော မင်္ဂလာဘဏ္ဍာတို့ကို ယူခဲ့ကုန်၍ စည်းဝေးကုန်၏။ မင်္ဂလာရှိသောသီချင်းတို့ကို သီကုန်၏။

အလုံးစုံသောစကြဝဠာတိုက်ကို ထီးဖြူဖြင့် ဆောင်းကုန်လျက်၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်, စောင်း, ငြင်း, ခရုသင်းတို့ကို တီးမှုတ်ကုန်လျက် စည်းဝေးကုန်၏။ ထီးကိုင်သောသူတို့၏ အကြား၌ စာမရီသားမြီးယပ်ကိုင်သောနတ်တို့သည် တည်ကုန်၏။ စာမရီသားမြီးယပ်ကိုင်သော နတ်တို့၏အကြား၌ တံခွန်ကိုင်သောနတ်တို့

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သည် တည်ကုန်၏။ တံခွန်ကိုင်သောနတ်တို့၏အကြား၌ ကုက္ကားကိုင်သောနတ်တို့သည် တည်ကုန်၏။ ကုက္ကားကိုင်သောနတ်တို့၏အကြား၌ နဂါးတို့သည် တည်ကုန်၏။ နဂါးတို့၏အကြား၌ ဘီလူးတို့သည် တည်ကုန်၏။ ဘီလူးတို့အကြား၌ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် တည်ကုန်၏။ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏အကြား၌ ဂဠုန်တို့သည် တည်ကုန်၏။ ဂဠုန်တို့၏အကြား၌ ကိန္နရာတို့သည် တည်ကုန်၏။ ကိန္နရာတို့၏အကြား၌ လူတို့သည် တည်ကုန်၏။

မိဖုရားမြတ်အား ဥယျာဉ်သို့ ဝင်သောခဏ၌ ကိုယ်သည် အားနည်းသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ မိဖုရားအား ဖြောင့်ဖြောင့်တက်သော, ညီညွတ်စွာလုံးသောပင်စည် ရှိသော, အသီးအပွင့်နှင့် ပြည့်စုံသော, မင်္ဂလာရှိသော အင်ကြင်းပင်၏အရင်း၌ မြတ်သောအိပ်ရာကို ခင်း၍ တင်းထိမ်ဖြင့် ကာရံကုန်၏။ အိပ်ရာသို့တက်သော မိဖုရားအား အင်ကြင်းခက်ကိုကိုင်လိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ အင်ကြင်းခက်သည် ဖြောင့်အပ်သော ကြိမ်ညွန့်ကဲ့သို့ မိမိအလိုလိုညွတ်၍ မိဖုရား၏လက်၏အနီးသို့ ကပ်လာ၏။ ထိုအခါ မိဖုရားသည် ထိုအင်ကြင်းခက်ကို ကိုင်၏။ ညီမတော်ပဇာပတိကို လက်ဝဲလက်မှ ကိုင်၏။

ထိုအခါ မိဖုရားအား ကမ္မဇလေသည် လှုပ်ရှား၏။ တစ်ပါးသောမိန်းမတို့သည် ထိုင်လျက်သော်လည်းကောင်း, လျောင်းလျက်သော် လည်းကောင်း ဖွားကုန်သကဲ့သို့ သား မဖွား။ ဘုရားလောင်းမယ်တော်ကား ရွှေချည်ထဘီကို ဝတ်၍၊ ငါးကြင်းမျက်စိနှင့် တူသောအကွက်ပေါ်သော ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးကို ခြေဖျားတိုင်အောင်ရုံ၍၊ အလိုလိုညွတ်သော အင်ကြင်းခက်ကို လက်ယာလက်ဖြင့်ကိုင်၍၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့် ညီမတော်ဂေါတမီလည်ကို ဆွဲဖက်၍၊ ရပ်လျက်ပင် ဓမကရိဏ်မှ ရေထွက်သကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းကို ဖွား၏။ တစ်ပါးသောသူတို့သည် အမိဝမ်းမှ ဖွားသည်ရှိသော်၊ အမိ၏ကမ္မဇလေသည် ခြေအထက် ဦးခေါင်းအောက် ပြောင်းပြန်လှန်၍ အမိ၏ ယောနိဝ၌ ကျသည်ရှိသော်၊ အသူတရာနက်သောကမ်းပါးပြတ်၌ ကျသကဲ့သို့၊ တံခါးရွက်၌ သံကောက်ပေါက် ဖြင့်ငင်အပ်သော ဆင်ကဲ့သို့ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို ခံစားလျက်၊ အမိဝမ်းသွေးမစင်ဖြင့် လိမ်းကျံလျက် ဖွားကုန်သကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းတို့သည် မဖွားကုန်။ ဘုရားလောင်းကို ကမ္မဇလေသည် ဦးခေါင်းဦးစောက် ခြေမိုးမျှော်ပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ တရားဟောပလ္လင်မှသက်သော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ လှေကားဖြင့်သက်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ခြေ ၂ ချောင်း, လက် ၂ ချောင်းတို့ကို ဆန့်၍ မျက်စိ ၂ ဖက်ကို ဖွင့်လျက်၊ အမိ၏ သုက်သွေးမစင်ဖြင့် မလိမ်းကျံသည် ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖွား၏။

၂၂- ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်ခြင်း။ ဥဒါန်းကျူးခြင်း။ ၇ ဖဝါး ကြွခြင်း။

- *ထိုသို့ဖွားသောခဏ၌ ၁ သောင်းသောစကြဝဠာတိုက်၌ ၂ သိန်း ၄ သောင်းအထုရှိသော မြေကြီးတို့သည် အောက်၌ဆိုပြီးသောနည်းအတိုင်း ၆ ပါးအပြားဖြင့် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။
- နတ်, ဗြဟ္မာတို့သည် စည်းဝေးကုန်၏။ ဖွားသောခဏ၌ နတ်တို့သည် ရှေးဦးစွာခံကုန်၏။ လူတို့သည် နောက်မှ ခံကုန်၏။

* ၃၂ ပါးသောပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ပြဆိုရာတွင် မဟာပဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာ, ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဒါန်းတို့မှ ညီနိုင်းတိုက်ဆိုင် ယူဆောင်ပြဆိုသည် ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌကထာတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့နှင့် မညီ ဟုဆိုရန် အကြောင်းမရှိချေ။

mgyoe.com

- လူတို့မတီးဘဲ သားရေဖြင့်ဖွဲ့သော စည်၊ စောင်း၊ ငြင်းတို့သည် အလိုလိုမြည်ကုန်၏။
- နှောင်အိမ်၌ ခပ်သိမ်းသောအနှောင်အဖွဲ့တို့သည် ပြတ်ကုန်၏။
- ခပ်သိမ်းသောအနာတို့သည် အလိုလိုကင်းကုန်၏။
- ပဋိသန္ဓေဖြင့် ကန်းသောသူတို့သည် ရူပါရုံ မြင်ကုန်၏။
- နားပင်းသောသူတို့သည် အသံကို ကြားကုန်၏။
- ပဋိသန္ဓေမှ ရှုးကုန်သောသူတို့သည် တစ်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသတိကို ရကုန်၏။
- ဆွံ့သောသူတို့သည် ခြေဖြင့် သွားနိုင်ကုန်၏။
- အရပ်တစ်ပါးသွားလေသော လှေတို့သည် ကောင်းသောဆိပ်သို့ ရောက်ကုန်၏။
- ကောင်းကင်၌ လည်းကောင်း၊ မြေ၌ လည်းကောင်း ရှိသော အလုံးစုံသောရတနာတို့သည် မိမိတို့အလိုလို တောက်ပကုန်၏။
- ကြောက်မက်ဖွယ်သော ကြမ်းသောအဝီစိငရဲမီး၌ အပူသည် ငြိမ်း၏။
- မြစ်တို့၊ ရေတို့သည် အောက်သို့ မစီးကုန်။
- ခပ်သိမ်းသောအမိုက်တို့ထက် အလွန်မိုက်စွာသော လောကန္တရိက်ငရဲ၌လည်း ပြန့်ပြောစွာကုန်သော အရောင်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။
- ထိုမှတစ်ပါး ကြောက်မက်ဖွယ်လှိုင်းတံပိုး တည်းဟူသော ဆားငန်ရေရှိသော မဟာသမုဒ္ဒရာသည် မြိန်မြက်ချိုသောရေ ရှိ၏။
- ရှန့်ရင်းသောလေသည် မလာ။
- သစ်ပင်တို့သည် ကောင်းစွာပွင့်သောပန်း ရှိကုန်၏။
- လမင်းသည် အလွန်တောက်ပသောအရောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်၏။
- နေသည်လည်း အပူစဲသည် ဖြစ်၏။
- ကောင်းကင်မှ လည်းကောင်း၊ တောင်မှလည်းကောင်း၊ သစ်ပင်မှလည်းကောင်း ငှက်တို့သည် အောက်မြေသို့ဆင်းသက်၍ နေကုန်၏။
- ၄ ကျွန်းလုံးကိုနှံ့စေ၍ မိုးကြီးသည် သည်းထန်စွာရွာ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှရေတို့သည် ကောင်းစွာမြိန်မြက်သောအရသာ ရှိ၏။
- နတ်တို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နတ်ပြည်၌ မိမိနေရာဘုံဗိမာန်တွင်း၌ ကကုန်၏၊ သီကုန်၏၊ တီးမှုတ်ကုန်၏။ ကောင်းကင်၌နေကုန်သောနတ်တို့သည် မြူးထူးခြင်းကို ပြုကုန်၏။
- တံခါး၌ တံခါးရွက်တို့သည် အလိုလိုပွင့်ကုန်၏။
- လူများအပေါင်းတို့ကို ထမင်းတော်ခြင်း၊ ရေမွတ်ခြင်းတို့သည် ထိုအခါ ဆံဖျားတစ်ချောင်းခန့်မျှ မနှိပ်စက်။
- ရန်သူအမြဲဖြစ်ကုန်သော ကြောင်နှင့် ကြွက် အစရှိကုန်သော အကြင်သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် အချင်းချင်း မေတ္တာစိတ်ကို ရကုန်၏။ ကျီးတို့သည် ခင်ပုပ်တို့နှင့် တကွမွေ့လျော်ကုန်၏။ ခွေးတို့သည် ယုန်တို့နှင့် ကစားမြူးထူးခြင်းကို ပြုကုန်၏။ အဆိပ်ကြမ်းသော မြွေတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဆိပ်မကြမ်းသော မြွေတို့သည်လည်းကောင်း မြွေပါတို့နှင့် အတူကစားကုန်၏။ ကြောင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သစ်ခေါင်းအောင်းသော ရှူးတို့သည် လည်းကောင်း ကြွက်တို့ကို ဖြူစင်သောစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ မဖမ်းကုန်။

- ဘုရားတစ်ဖြစ်နှင့် တစ်ဖြစ်အကြား ရေမသောက်ရ၍ မှတ်သိပ်ခြင်းပြင်းစွာသော ပြိတ္တာတို့သည်လည်း ကင်းသောမွတ်သိပ်ခြင်း ရှိကုန်၏။
- ကုန်းသောကိုယ် ရှိသောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ညီညွတ်စွာ တင့်တယ်ကုန်၏။
- အ သောသူတို့သည် သာယာသောစကားကို ပြောဆိုကုန်၏။
- ကြည်ညိုချစ်ခင်သောစိတ် ရှိကုန်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကြကုန်၏။
- မြင်းတို့သည် ရွှင်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဟီကုန်၏။
- မုန်ဖြင့်ယစ်ကုန်သော ဆင်ပြောင်တို့သည် ပြင်းစွာမြည်ဟည်း ကြိုးကုန်၏။
- ဂေါ်သဇင်, မာလာကျိုကျူ အစရှိကုန်သော အနံ့ရှိသောပန်းတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ပန်းတောင်းသည် ကောင်းသောအနံ့ဖြင့် လှိုင်၏။ စန္ဒကူးနံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် မွှောင့်ယှက်၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှ ၁ သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်သည် အထူးထူးအပြားပြားရှိသော စာမရီသားမြီးတံခွန် တည်းဟူသောပန်း ရှိ၏။ ဤ ၃၂ ပါးသောနိမိတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

မြောက်သို့ ၇ ဖဝါးကြွတော်မူခြင်း

ကာသိကပုဆိုး၌ တင့်ထားအပ်သော, သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအရောင် ရှိသော ပတ္တမြားစစ်ကျောက်သည် လျှောကျသကဲ့သို့၊ တရားဟောပလ္လင်မှသက်သော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ မယ်တော်ဝမ်းမှ မတ်တတ်ရပ်လျက်သက်တော်မူသော ဘုရားလောင်းကို ကိလေသာကုန်ပြီးသော, သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ဖြစ်သော ဗြဟ္မာကြီး ၄ ယောက်တို့သည် ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ခံကုန်၏။

မယ်တော်၏ရှေ့၌ ထား၍၊ "မိဖုရားမြတ်။ နှစ်လိုသောနှလုံးရှိသည် ဖြစ်လော့။ သင်မိဖုရား၏ သားတော်သည် တန်ခိုးကြီးလှ၏" ဟူ၍ ဆိုကုန်၏။

ထိုဗြဟ္မာတို့လက်မှ ဘုရားလောင်းကို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး ၄ ယောက်တို့သည် 'မင်္ဂလာ' ဟူ၍ သမုတ်အပ်သော, ကောင်းသောအတွေ့ရှိသော သစ်နက်ရေဖြင့် ခံကုန်၏။ ထိုနတ်တို့၏လက်မှ လူတို့သည် ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ခံကုန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းအား သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောကိုယ် ရှိသော်လည်းကောင်း၊ မယ်တော်အား တစ်စုံတစ်ခုသောအနာသည် မဖြစ်ငြား သော်လည်းကောင်း ပူဇော်သက္ကာရအလို့ငှာ ကောင်းကင်မှ ဘုံအဆင့်နှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ၄က်ပျောပင်စည်မျှ ပမာဏရှိသော အချမ်း အနွေး ရေအယဉ် ၂ သွယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျလတ်၍၊ ဦးခေါင်းမှ စ၍ ရေချိုးစေသဖြင့် ဥတုကို ယူစေကုန်၏။ ဥယျာဉ်၊ ရေကန်တို့မှ ရွှေအိုး,ငွေအိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့် ရေကိုဆောင်ကုန်သော နတ်တို့၏ အရေအတွက်အပိုင်းအခြားကား မရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် လူတို့၏လက်မှ လွတ်၍၊ မြေ၌ ရပ်တည်၍ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို ကြည့်လျက်၊ 'ဤအရပ်၌ ငါနှင့်တူသသူ လည်းကောင်း၊ ငါ့ထက် လွန်မြတ်သသူ လည်းကောင်း ရှိသလော, မရှိသလော' ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

ထိုအခါ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌ ၁ သိန်းမက များစွာသောစကြဝဠာတိုက်တို့သည် တစ်ပြင်တည်း ဟင်းလင်းတည်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအရှေ့မျက်နှာ၌ နတ်,လူတို့သည် ပန်း,နံ့သာစသည်တို့ဖြင့်ပူဇော်၍ အရှိ

mgyoe.com SAMPLE BOOK
mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အသေပြုကုန်လျက်၊ "ဤအရပ်မျက်နှာ၌ အရှင်မင်းသားနှင့် တူသောသူမျှ မရှိသလျှင်ကတည်း။ အရှင်မင်းသားထက် လွန်မြတ်သောသူကား အဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပေအံ့နည်း" ဟူ၍ ဘုရားလောင်းအား ကြားစေကုန်၏။

ထို့အတူ ၈ ပါးသောအရပ်တို့ကို ကြည့်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်နှင့်တူသောသူကို လည်းကောင်း, ကိုယ်တော်ထက် လွန်သောသူကိုလည်းကောင်း မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ 'ဤသည်ကား မြတ်သောအရပ်' ဟု မှတ်လျက် မြောက်မျက်နှာအရပ်သို့ ရှေးရှုရပ်တော်မူပြီးလျှင် ၇ ဖဝါး နင်းသွားကြွတော်မူ၏။

ထိုအခါ မဟာဗြဟ္မာကြီးသည် ၃ ယူဇနာအချင်းရှိသောထီးဖြူကို ဆောင်း၍ လိုက်၏။ သုယာမနတ်သားသည် စာမရီသားမြီးယပ်ကိုထမ်း၍ လိုက်၏။ နတ်သားတစ်ယောက်သည် ရတနာကျောက်အတိစီသော သန်လျက်ကိုထမ်း၍ လိုက်၏။ နတ်သားတစ်ယောက်သည် ရွှေခြေနင်းကို, နတ်သားတစ်ယောက်သည် နတ်၌ဖြစ်သောသင်းကျစ်ကို ထမ်း၍လိုက်၏။

ဤ ၅ ပါးသောမင်းမြောက်တန်ဆာတို့သည် သူခပ်သိမ်းတို့အား ထင်ကုန်၏။ မင်းမြောက်တန်ဆာ ၅ ပါးတို့ကို ကိုင်သောသူတို့သည် မထင်ကုန်။ ကြွတော်မူသောဘုရားလောင်းသည် မြေ၌ ကြွတော်မူသည်သာထင်ကုန်၏။ ဘုရားလောင်းသည် ငယ်စွာသောသတို့သား ဖြစ်၏။ မြင်မြင်သသူတို့အားကား ၁၂ နှစ်ရွယ်ကဲ့သို့ ထင်၏။ ဘုရားလောင်းသည် အဝတ် မဝတ် ကိုယ်ချည်းကြွတော်မူ၏။ သူခပ်သိမ်းတို့ကား ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးကိုဝတ်၍ကြွသည်သာ ထင်၏။ တန်ဆာမဆင်ဘဲ ကြွတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသူတို့ကား စကြဝတေးမင်း၏တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ ကြွသကဲ့သို့ ထင်၏။

တုသိတာနတ်မင်းသည် ပတ္တမြားယပ်ဝန်းတို့ဖြင့် ယပ်၏။ အချို့သောနတ်တို့သည် ကြေးမုံပမာဏရှိသော ထင်ရှားပန်းတို့ကိုကိုင်၍ ယပ်ကုန်၏။ အချို့သောနတ်တို့သည် ရတနာယပ်တို့ကိုကိုင်၍ ယပ်ကုန်၏။ နတ်သမီးတို့သည် အထူးထူးသောမင်္ဂလာဘဏ္ဍာတို့ကို ယူခဲ့၍ ဤစကြဝဠာတိုက်ကို ပြည့်စေလျက် ရပ်ကုန်၏။ တစ်ပါးမက များစွာကုန်သော လူ,နတ်တို့၌ဖြစ်သော ခရုသင်းတို့ကို မှုတ်ကုန်၏။ လူ,နတ်တို့၌ဖြစ်သော စည်မျိုး ၅ ပါးတို့ကို တီးမှုတ်ကုန်၏။ နတ်သမီးတို့သည် ကကုန်,သီကုန်၏။ ဤသို့ များစွာသောပူဇော်သက္ကာရဖြစ်သောအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည် ၇ ဖဝါး လှမ်းတော်မူသောအဆုံး၌ ရပ်တော်မူ၏။

ထိုအခါ၌ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းဖြင့် စကြဝဠာ ၁၀၀၀ ကို၊ ၁၀ ချောင်းဖြင့် စကြဝဠာ ၁ သောင်းကို အရောင်ဖြင့်ထွန်းလင်းစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော မဟာဗြဟ္မာမင်းသည် အထူးထူးသောတန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် ဗြဟ္မာတို့၌ဖြစ်သော ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးကို ပခုံးတစ်ဖက်၌ကိုယ်ဝတ်စမွယ်တင်၍၊ ဖန်ဆင်းအပ်သောမြေ၌ လက်ယာပုဆစ်ဒူးဝန်းကိုထောက်၍၊ လက်ဝဲပုဆစ်ဒူးဝန်းကို ချို၍၊ ၁၀ ခုသောလက်သည်းတို့၏အရောင်ဖြင့် တောက်ပသောလက်အစုံကို ထိပ်၌ထား၍၊

"ဆင်းရဲကင်းသောအလောင်းမင်းသား။ အရပ် ၈မျက်နှာကို ကြည့်တော်မူသဖြင့် အဘယ်မူစအံ့နည်း။ အောက်ကို အဝီစိမှစ၍ အထက်သို့ ဘဝဂ်တိုင်အောင် အဆုံးမရှိကုန်သောလောကဓာတ်တို့၌ အလောင်း မင်းသားနှင့် တူသောသူသည်မျှလည်း မရှိ။ အလောင်းမင်းသားထက် လွန်မြတ်သောသူကား အဘယ်မှာရှိနိုင်ပေအံ့နည်း" ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ၌ ဤယောက်ျားမြတ်သည် အဘယ်ကဲ့သို့သောစကားကို ဆိုပေလတ္တံ့နည်း ဟု ထောင်သောနား ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသောသူအပေါင်းတို့သည် အသံမရှိ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်၏။ စကြဝဠာ ၁ သောင်းလုံးတို့သည် အသံမရှိ ဆိတ်ကုန်၏။

mgyoe.com

ထိုအခါ၌ ဘုရားဂလောင်းသည် မိမိနှင့်တူသောသူကို လည်းကောင်း, လွန်သောသူကို လည်းကောင်း မမြင်၍၊ ၁ သောင်းသောလောကဓာတ်ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်းဖြင့် မိမိ၏အသံကိုကြားစေလျက် ရှေး ဘုရားလောင်းတို့၏စရိုက်အကျင့်ဖြစ်သော မကြောက်မရွံ့သောစကားကို မြွက်တော်မူလို၍-

'အဂ္ဂေါ ဟ မ-သ္မိ လောကဿ။

သေဋ္ဌော ဟ မ-သ္မိ လောကဿ။

ဇေဋ္ဌော ဟ မ-သ္မိ လောကဿ။

အယ မ-န္တိမာ ဇာတိ။ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါတိ။' ဟူ၍ မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ အနက်-

'အဟံ၊ ငါသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်။ အဂ္ဂေါ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ လောကဿ၊ လူ ၃ ပါးထက်။ သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်။ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဇာတိ၊ ဤပဋိသန္ဓေသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုမှ နောက်အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသဘိဝါစံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူတို့အား ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိသော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။'

ထိုသို့မြွက်သောအခါ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ခွန်းတုံ့ပြန်၍၊ ဆိုခြင်းငှာ မပြုဝံ့သည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်,လူအပေါင်းတို့သည် 'သာဓု-သာဓု' ဟူ၍ ကောင်းချီးစကားကိုသာ ဆိုကုန်၏။

အာသဘိဝါစာကို ဆိုပြီးသောအဆုံး၌ ဘုရားလောင်းကို မယ်တော်သိရိမဟာမာယာ ယူ၍၊ ရင်ခွင်ထက် အိပ်စေ၍၊ နို့စို့စေ၍ ညီမတော်ဂေါတမီအား အပ်နှင်း၏။ ညီမတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီလည်း ဘုရားလောင်း ကို ရေနံ့သာဖြင့်ချိုး၍ မြတ်သောရထားထက်သို့ တင်၏။ မိဖုရားမြတ်သည်လည်း ကိုယ်လက်သုတ်သင် ခြင်းကိစ္စကို ပြု၍ ရထားထက်သို့ တက်လေ၏။

ထိုအခါ သိကြား, ဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း အမတ်တို့နှင့်တကွ ဘုရားလောင်းသားအမိတို့ကို ဒေဝဒဟပြည်သို့ ဆောင်လေကုန်၏။

၂၃- ဖွားဖက်တော် ၇ ပါးနှင့် မယ်တော်မာယာ စုတေသည်ကို ပြခြင်း။

လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းတော၌ ဘုရားလောင်းကို သိရိမဟာမာယာမိဖုရား ဖွားမြင်တော်မူသောခဏ၌ ဒေဝဒဟပြည်၌ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း၏မိဖုရား သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏နှမတော် အမိတာအားလည်း ယသောဓရာ မင်းသမီးကိုဖွားမြင်၏။ ။ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ညီတော် အမိတောဒနသာကီဝင်မင်း၏ မိဖုရားလည်း အရှင်အာနန္ဒာကို ဖွား၏။ ။ဆန်လည်း ဖွား၏။ ။ ကာလုဒါယီ*အမတ်လည်း ဖွား၏။ ။ ကဏ္ဍကမြင်းလည်း ဖွား၏။ ။ မဂဓရာဇ်တိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ၂ ယူဇနာခန့်ကွာသော အရှေ့မြောက်ယွန်း ဥရုဝေလတော၌ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ အောင်မြေအရပ်၌ ဗောဓိညောင်ဗုဒ္ဓဟေ ပေါက်၏။ ။ ဥယျာဉ်တော်၌ ရွှေအိုးကြီး ၄ လုံး ပေါ်၏။ ၁ လုံးကား ၁ ဂါဝုတ်၊

* 'ကာဠုဒါယီ'လည်းအရေးရှိ။

m.gyoe.com

၁ လုံးကား ၂ ဂါဝုတ်၊ ၁ လုံး ကား ၃ ဂါဝုတ်၊ ၁ လုံးကား ၁ ယူဇနာ အဝကျယ်၏။ အစောက်ကား ၂ သိန်း ၄ သောင်းယူဇနာ အထုရှိသောမြေကြီးနှင့် အမျှတည်း။ ထိုရွှေအိုးတို့၌ ယူတိုင်းယူတိုင်းပြည့်၏။ လျော့သည်ဟူ၍ မရှိ။ ပကတိတည်၏။ ဤသို့လျှင် ယသောဓရာ၊ အာနန္ဒာ၊ ဆန္န၊ ကာလုဒါယီ၊ ကဏ္ဍကမြင်း၊ ဗောဓိပင်၊ ရွှေအိုးကြီး ၄ လုံး၊ ပေါင်း ၇ ပါးတို့သည် ဘုရားလောင်းနှင့် အတူ ဖွားမြင် ပေါက်ရောက်ကုန်၏။

ဘုရားလောင်းသည် လည်းကောင်း၊ မယ်တော်သည် လည်းကောင်း များစွာသောအခြွေအရံတို့နှင့်တကွ အစဉ်သဖြင့် သွား၍၊ ဒေဝဒဟပြည်သို့ ရောက်လေသောအခါ၌ သိရိမဟာမာယာမိဖုရားသည် ၇ ရက်ပတ်လုံး အသက်ရှည်သောကိုယ်ဖြင့် နေ၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကောင်းမှု၏အကျိုးအား ဖြင့် တုသိတာနတ်ပြည်၌ 'သန္တုသိတ' အမည်ရှိသောနတ်သား ဖြစ်၍ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစံတော်မူလေ၏။ ဘုရားလောင်းကို ဖွားမြင်တော်မူသောကြောင့် မိဖုရား သေသည်မဟုတ်။ အသက်ကုန်သဖြင့်ပင် သေခြင်းသို့ရောက်ရသည်။

ဤသို့ ဘုရားအလောင်းကိုဖွားသောနောက် ၇ ရက်မျှတည်၍ မယ်တော် သေရခြင်းသည်လည်း ခပ်သိမ်းသောဘုရားအလောင်းမယ်တော်တို့၏ ဓမ္မတာလျှင်တည်း။ ဘုရားအလောင်းတော်တို့ ကျိန်းလေပြီးသော ဝမ်းတိုက်သည် စေတီတိုက်နှင့် တူ၏။ တစ်ပါးသောသူတို့အား သုံးဆောင်ခြင်းငှာ မထိုက်ပြီ။ ဘုရားအလောင်း မယ်တော်ကို ပယ်၍ တစ်ပါးသောသူကို မိဖုရားကြီးအရာ၌ ထားအံ့သောငှာ မထိုက်ပြီ။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မတာ ဖြစ်သတည်း။

မေး- 'ဘုရားအလောင်းမယ်တော်သည် အဘယ်မျှလောက်သောအရွယ်၌ သေခြင်းကိုပြုသနည်း။' ဟူတုံအံ့။

ဖြေ- မဇ္ဈိမအရွယ်၌ သေခြင်းကို ပြုသည်။

ထိုအကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ပဌမအရွယ်၌ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ကာမစ္ဆန္ဒရာဂ အားကြီး၏။ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေရပြီးသော မာတုဂါမသည် ပဋိသန္ဓေကို ကောင်းစွာစောင့်အပ်သောငှာ မတတ်နိုင်။ ပဋိသန္ဓေအနာများသည် ဖြစ်၏။ ပဌမအရွယ်၌ ကာမချမ်းသာကိုခံစားပြီး၍၊ မဇ္ဈိမအရွယ်သို့ ၃စုစု၍ ၂စုကို လွန်ပြီးသော်၊ ဝတ္ထုသန့်ရှင်းသည် ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုသန့်ရှင်းသောကြောင့် ဝမ်း၌ဖြစ်သောသူငယ်သည် အနာမရှိသည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားအလောင်းမယ်တော်သည် ပဌမအရွယ်၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမအရွယ် ၂စု၌ လည်းကောင်း စည်းစိမ်ချမ်းသာ ခံစားပြီး၍၊ တတိယအရွယ်၌ ဘုရားအလောင်းကို ဖွား၍၊ ဖွားပြီးသောနောက် ၇ ရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းကို ပြု၏။ ဤသို့သေခြင်းသည် ပစ္ဆိမဘဝ၌ ခပ်သိမ်းသောဘုရားအလောင်း မယ်တော်တို့၏ ဓမ္မတာတည်း။

ခမည်းတော် အဉ္ဇနမင်းကြီးထားသော သက္ကရာဇ် ၆၈ ခု ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၆ ရက် ကြာသပတေး နေ့တွင် သိရိမဟာမာယာမိဖုရား နတ်ရွာ လားသည်။ ထို သိရိမဟာမာယာမိဖုရား၏ အလောင်းကို နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ အစရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ဖုတ်ကြည်းကုန်၏။

ထိုအခါ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ အစရှိသော ကပိလဝတ်ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ၇ ရက်မျှ ဒေဝဒဟပြည်၌နေ၍ ဘုရားအလောင်းကို ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ဆောင်လေကုန်၏။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား အပ်နှင်းလေ၏။ သီရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို မိဖုရားကြီးအရာ၌ အဘိသိက်သွန်းလေ၏။

ဘုရားအလောင်း ရှင်သိဒ္ဓတ်သည် ဘိုးတော် အဉ္ဇနမင်းကြီး ထားတော်မူသော သက္ကရာဇ် ၆၈ ခု ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့ ဥတ္တရာသဠ်နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်လျက် နေတက်အခါ ဖွားတော်မူ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၄- ၃၂ ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့၏အကျိုးကို ပြခြင်း။

ဖွားတော်မူသောခဏ၌ တစ်ပြိုင်နက်ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော ၃၂ ပါးကုန်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့တွင်-

- ၁ သောင်းသောစကြဝဠာတိုက် တုန်ခြင်းသည်ကား 'သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရခြင်း။' ၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။
- နတ်အပေါင်းတို့သည် ဤစကြဝဠာတိုက်၌သာ စည်းဝေးခြင်းသည် 'ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောသောအခါ တစ်ပြိုင်နက်ဖြင့် စည်းဝေးကုန်၍ တရားတော်ကို နာခြင်း။' ၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။
- သားရေဖြင့်မြွေးအပ်သော စည်တို့၏ မိမိအလိုလို မြည်ခြင်းသည် 'တရား တည်းဟူသော စည်ကြီးကို အစဉ်ကြားစေခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- စောင်းတို့၏အလိုလိုမြည်ခြင်းသည် 'အစဉ်အတိုင်းဝင်စားအပ်သော ၉ ပါးသော သမာပတ်ကို ရခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။။
- နှောင်အိမ်၌ အနှောင်အဖွဲ့တို့၏ပြတ်ခြင်းသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ 'ငါ ဟူသောမာနကို ဖြတ်ခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား အနာကင်းခြင်းသည် 'သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို ရခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- သူကန်းတို့၏မြင်ခြင်းသည် 'ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို ရခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- နားပင်းသောသူတို့၏ အသံကို ကြားခြင်းသည် 'ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်ကို ရခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ရူးသောသူတို့၏ သတိ ဖြစ်ခြင်းသည် 'သတိပဋ္ဌာန် ၄ ပါးကို ရခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ဆွံ့သောသူတို့၏ ခြေဖြင့်သွားနိုင်ခြင်းသည် 'ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄ ပါးကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- အရပ်တစ်ပါးသို့သွားသော လှေတို့၏ မိမိတို့ဆိပ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် 'ပဋိသမ္ဘိဒါ ၄ ပါးကို ရခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ရတနာ ၇ ပါးတို့၏ မိမိအလိုလို ထွန်းတောက်ပခြင်းသည် 'သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော အရောင်ကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ငရဲမီးတို့၏ငြိမ်းခြင်းသည် ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ, သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသ၊ ဤ '၁၁ ပါးသောမီးတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- မြစ်တို့၌ ရေ၏စီးခြင်းသည် 'စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- လောကန္တရိက်ငရဲ၌ အလင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည် 'ဉာဏ် တည်းဟူသောအလင်းကို ရခြင်း။' ၏ နိမိတ်တည်း။
- မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ ဆားငံရေ၏ ချိုအေးမြသောအဖြစ်သည် 'နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တစ်ခုသောအရသာ၏ အဖြစ်' ၏ နိမိတ်တည်း။
- လေတို့၏ မလာခြင်းသည် '၆၂ ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ဖျက်ဆီးခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- သစ်ပင်တို့၏ ပွင့်သောအဖြစ်သည် '၉ ပါးသောဝိမုတ္တိတို့ဖြင့် ပွင့်ခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- လ၏ အလွန်တင့်တယ်ခြင်းသည် 'များစွာသောသူတို့သည် ချစ်ခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- နေ၏ အညစ်အကြေးကင်းစွာလျက် အပူ မရှိသောအဖြစ်သည် 'ကာယိကသုခ, စေတသိကသုခ ဖြစ်ခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ငှက်တို့၏ ကောင်းကင်မှသက်လျော၍ မြေ၌ သွားခြင်းသည် 'လူများအပေါင်းတို့သည် အသုံးမခံ၍ သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ကြီးစွာသော ၄ ကျွန်းလုံး၌ဖြစ်သော မိုး၏ ရွာခြင်းသည် 'ကြီးစွာသော တရား တည်းဟူသော မိုးရွာခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။

mgyoe.com

- နတ်တို့၏ မိမိဘုံဗိမာန်၌နေ၍ ကစားခြင်း စသည်ဖြင့် မြူးထူးခြင်းသည် 'ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်၍ ဥဒါန်းကျူးခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- တံခါးရွက်တို့၏ အလိုလိုပွင့်ခြင်းသည် 'အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ် တည်းဟူသော တံခါးကို ဖွင့်ခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ငတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းသည် 'ကာယဂတာသတိ ဟူသောအမြိုက်ကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။ မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းသည် 'ဝိမုတ္တိသုခဖြင့် ချမ်းသာခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ရန်သူတို့အား အချင်းချင်း မေတ္တာစိတ်ကို ရခြင်းသည် 'ဗြဟ္မဝိဟာရ ၄ ပါး' ကို ရခြင်း၏ နိမိတ်တည်း။
- ၁ သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်၌ တစ်ပြိုင်နက် 'တံခွန်' တည်းဟူသော ပန်း ရှိသောအဖြစ်သည် အရိယာတို့၏ 'တံခွန် တည်းဟူသောပန်းကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ညီညွတ်သောအပြင်ရှိသော ခြေတို့ဖြင့် မြေ၌ရပ်ခြင်းသည် 'ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄ ပါးကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- မြောက်သို့ မျက်နှာပြုခြင်းသည် 'လောက ၃ ပါးတို့ထက် လွန်၍မြတ်ခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ၇ ဖဝါး လှမ်းခြင်းသည် 'ဗောဇ္ဈင် ၇ ပါးကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- နတ်၌ဖြစ်သောထီးဖြူကို ဆောင်းခြင်းသည် 'အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော ထီးဖြူကို ရခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။
- ၅ ပါးသော မင်းမြောက်တန်ဆာကို ရခြင်းသည် 'ဝိမုတ္တိ ၅ ပါးနှင့် လွတ်ခြင်း'၏ နိမိတ်တည်း။
- အရပ်မျက်နှာကို ရှုခြင်းသည် 'အနာဝရဏဉာဏ်ကို ရခြင်း'၏ နိမိတ်တည်း။
- မကြောက်မရွံ့သောစကားကို ဆိုခြင်းသည် 'ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောခြင်း' ၏ နိမိတ်တည်း။

ဤသို့ ၃၂ ပါးသော နိမိတ်တို့သည် ပဋိသန္ဓေ နေသောအခါ, ဖွားတော် မူသောအခါ, ဘုရား ဖြစ်တော် မူသောအခါ, ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူသောအခါ၊ ဤ ၄ ပါးသောအခါ၌ ဖြစ်ကုန်၏။

ဤမှုသော စကားအစဉ်သည်ကား အရှင်ဂေါတမအလောင်းတော် ဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ၏ မယ်တော် သိရိမဟာ မာယာဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသော အခြင်းအရာ၊ ဖွားတော်မူသော အခြင်းအရာ၊ ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူသောအခါ, ဖွားတော်မူသောအခါတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော ၃၂ ပါးကုန်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့၏ အခြင်းအရာကို ဆိုသော စကားတည်း။

၂၅- ကာလဒေဝိလရသေ့အကြောင်း

လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းတောဝယ် ဘုရားလောင်း ဖွားတော်မူသောခဏ၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ ကုလူပကဖြစ်သော သမာပတ် ၈ ပါးကိုရသော၊ 'ကာလဒေဝိလ'အမည်ရှိသော ရသေ့သည် ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို ပြုပြီး၍၊ နေ့နေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ သွား၍၊ ထိုတာဝတိံသာ၌ နေ့နေခြင်းကို ပြုသောအခါ တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌ရှိသော နတ်အပေါင်းတို့သည်''ယနေ့ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး သားတော် ဖွား၏။ ထိုသားတော်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်၍ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောလတ္တံ့။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အတိုင်းမသိသော ဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်းကိုလည်း ငါတို့ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ တရားတော်ကိုလည်း ငါတို့

နာရကုန်လတ္တံ့''ဟူ၍၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သောနှလုံး ရှိကုန်သဖြင့်၊ လူတို့ရက်ဖြင့် ၇ ရက်ပတ်လုံး ပုဆိုးဦးရစ် ပူဇော်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုပြု၍ ကစားမြူးထူးကုန်၏။

ထိုသို့ကစားမြူးထူးကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့ကို ကာလဒေဝီလရသေ့ မြင်၍ ထိုအကြောင်းကို ဤသို့ မေး၏။

''အို-နတ်များတို့။ အကြင်အခါ အသူရာတို့နှင့်စစ်ထိုးရာ၌ တာဝတိံသာနတ်တို့အား အောင်ခြင်းဖြစ်၏။ အသူရာတို့အား ရှုံးခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ သင်တို့အား ထိုသို့သဘောရှိသော ရွှင်ပျမြူးထူးခြင်း ဖြစ်၏။ ယခုအခါ အဘယ်သို့သော အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲကို မြင်၍ သင်နတ်သားတို့အား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ငါ့အား ကြားပါကုန်လော့။'' ဟူ၍ ရသေ့ မေးလေ၏။

နတ်တို့သည် ကြားကုန်၏။

''အရှင်ရသေ့။ သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည်၌ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့တွင် ကျော်စောထင်ရှားသော သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏အိမ်၌ သားတော် ဖွား၏။ ထိုသားတော်သည် တောထွက်၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ နေ၍၊ ဘုရား ဖြစ်၍ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူလတ္တံ့။ အတိုင်းမသိသော သဘောရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်းကို ဖူးမြင်အံ့သောငှာ၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောငှာ ငါတို့ ရကုန်လတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ငါတို့ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။'' ဟု လျှောက်ကုန်၏။ ထိုကာလဒေဝိလရှင်ရသေ့သည် ထိုနတ်တို့၏စကားကို ကြား၍၊ နတ်ပြည်မှ သက်ခဲ့၍၊

တစ်နေ့သ၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏နန်းတော်သို့ ကပ်၍၊ ခင်းအပ်သောနေရာ၌ နေပြီး၍၊ ပြုအပ်သောပဋိသန္ထာရ ရှိသော မင်းကြီးကို ရှင်ရသေ့ ဆို၏။

''အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်ဖွားသည်ကို ရှုပါအံ့။'' ဟူ၍ဆို၏။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော ဘုရားလောင်းကို ဆောင်ခဲ့၍ ရှင်ရသေ့ကို ရှိခိုးစိမ့် သောငှာ အားထုတ်၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်း၏ခြေတို့သည် ပျံ၍၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့ တောက်သောအသရေကို ဆောင်သော အထွတ်ရှိသော ရှင်ရသေ့၏ဆံကျစ်၌ တည်လေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ထိုကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့် ရှိခိုးအပ်သောသူ မည်သည် မရှိ။

ထို့နောင်မှ ရှင်ရသေ့သည် နေရာမှထ၍၊ ဘုရားလောင်းအား လက်အုပ်ချီ၍ ရှိခိုး၏။ ခမည်းတော် မင်းကြီးသည် အံ့ဖွယ်သရဲကို မြင်၍ မိမိသားကို ရှိခိုး၏။

ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားလောင်း၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို မြင်၍၊ 'ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့လော။ မဖြစ်လတ္တံ့လော။' ဟုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ 'စင်စစ်လျှင် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့။' ဟု သိ၍ ရယ်ခြင်းကို ပြု၏။

'ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သော ဤသတို့သားကို ငါ ဖူးမြင်ရပါအံ့လော။' ဟုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဘုရားမဖြစ်မီ အကြား၌ စုတေ၍၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို မြင်၍၊ 'ဤသို့သော အံ့ဖွယ်သရဲနှင့်ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားမြတ်ကို ဖူးမြင်အံ့သောငှာ မရလတ္တံ့။ ငါ့အား ရှုံးခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်လတ္တံ့.' ဟုကြံ၍ ငိုပြန်၏။

ထိုအခြင်းအရာကို မြင်၍ အနီး၌ရှိသောလူတို့သည် မေးကုန်၏။

''အရှင်ရသေ့သည် ယခုအခါ၌သာလျှင် ရယ်လည်းရယ်၏၊ ငိုလည်းငို၏။ အရှင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ အရှင်မင်းကြီးသားတော်အား တစ်စုံတစ်ခုသောအန္တရာယ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့လော။ အကြောင်း အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။''

mgyoe.com

ဤသို့မေးကုန်သော် အရှင်ရသေ့ ဆို၏။ mgyoe.com SAMPLE BOOK

"ဤမင်းသား၌ တစ်စုံတစ်ခုသောအန္တရာယ်သည် မရှိ။ ဤမင်းသားသည် စင်စစ်လျှင် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ငါ ရယ်၏။ ငါမူကား ဤမင်းသား ဘုရားအဖြစ်သို့မရောက်မီ သေရလတ္တံ့။ ဘုရားဖြစ်ပြီးသော မင်းသားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မရလတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ငို၏။" ဟု ဆိုပေ၏။

ထို့နောက်မှ ၅ ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဦးခေါင်း လျှော်စေ၍ 'အမည်မှည့်အံ့။' ဟု မင်းအိမ်တော်ကို အမျိုး ၄ ပါးရှိသော နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံ၍ ပေါက်ပေါက်လျှင် ၅ ခုမြောက်သောပန်းတို့ကို ကြဲ၍ ရေမရော သော နို့ဃနာတို့ကို ချက်စေ၍၊ ဗေဒင် ၃ ပုံ၌ အပြီးသို့ရောက်ကုန်သော, ၁၀၈ ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ပင့်ဖိတ်၍၊ ခင်းအပ်သောနေရာ၌ နေစေ၍၊ နို့ဃနာဖြင့် ဆွမ်းကျွေး၍၊ ပူဇော်သက္ကာရ ပြုပြီး၍၊ ထို ၁၀၈ ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့တွင် ပုဏ္ဏားကြီး ၈ ယောက်တို့ကိုရွေး၍ လက္ခဏာကြီး,ငယ်တို့ကို ကြည့်စေကုန်၏။

ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် ဘုရားလောင်း၏ခြေတော်အစုံတို့၌ လက္ခဏာတို့ကို ကြည့်ပြီး၍၊ ထို ၈ ယောက် သောပုဏ္ဏားတို့တွင် ပုဏ္ဏားကြီး ၇ ယောက်တို့သည် လက်ချောင်း ၂ ချောင်းစီ ထောင်ကုန်၍၊

"ဤမင်းသားသည် အကယ်၍တည်း အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေအံ့။ ၄ ကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့။ တောထွက်၍တည်း ရဟန်းပြုမူကား ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့။" ဟူ၍ လက္ခဏာဖတ်ကုန်၏။

အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏား မူကား လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကိုသာ ထောင်၍၊ "ဤမင်းသားသည် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။"ဟူ၍ ကြားပေ၏။

ထိုကောဏ္ဍည ကြားသောစကားကို ပုဏ္ဏားကြီးတို့လည်း ဝန်ခံကုန်၏။

ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် ဘုရားဖြစ်အံ့သောအကြောင်းကို အဘယ့်ကြောင့်သိကုန်သနည်း ဟူတုံအံ့။

'ဤသည့်လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် ဘုရားဖြစ်၏' ဟူ၍ လက္ခဏာကျမ်း၌ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည် ဘုရားဖြစ်ခါနီး ရောက်လတ်သောအခါ၌ ထည့်သွင်းကုန်၏။ ထိုလက္ခဏာကျမ်းကို အကုန်အစင် တတ်သောကြောင့်, ကျမ်းလာတိုင်းလက္ခဏာတို့ကို ခြေဖဝါးတော်အစုံ၌ မြင်သောကြောင့် သိကုန်သတည်း။

ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းမင်းသားအား အမည်မှည့်ကုန်သည်ရှိသော် ခပ်သိမ်းသော လောကအကျိုး စီးပွား၏ ပြီးခြင်းကို ပြုတတ်သောကြောင့် 'သိဒ္ဓတ္ထ' ဟူသောအမည်ကို မှည့်ကုန်၏။

အကြင်လက္ခဏာတို့ကို မြင်၍၊ 'ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ ကေန်။'ဟူ၍ ပုဏ္ဏားတို့ ကြားကုန်၏။

၂၆- မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂ ပါးကို ပြခြင်း။

ထိုလက္ခဏာတို့ကား ၃၂ ပါးတည်း။ ၃၂ ပါးဟူသော်ကား-

၁- 'ကောင်းစွာမြေ၌တည်သော ခြေဖဝါးတော်ရှိခြင်း' ဟူသော သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒ လက္ခဏာ။

၂- ခြေဖဝါး ၂ ဖက်အပြင်တို့၌ '၁၀၀၀ သောအကန့်အကွက် ပုံတောင်းအချက်'နှင့် တကွဖြစ်သော, ခပ်သိမ်း သောအခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော, ၁၀၈ ကွက်သော စက်လက္ခဏာ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃- 'ရှည်သောဖနှောင့်တော်' ဟူသော အာယတပဏှိ လက္ခဏာ။
၄- 'ရှည်သော ခြေချောင်း၊လက်ချောင်းတော်' တည်းဟူသော ဒီဃင်္ဂုလိ လက္ခဏာ။
၅- 'နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လက်ဖဝါး၊ခြေဖဝါးတော်အပြင်' ရှိသော မုဒုတလုဏဟတ္ထပါဒ လက္ခဏာ။
၆- လေသာနန်းတံခါး၌ ဇာလီ ကဲ့သို့ 'အချောင်းအချောင်း အကြားစိပ်သော' ဇာလဟတ္ထ လက္ခဏာ။
၇- 'မြုပ်မကပ်သော, စဉ်းငယ်မြင့်သော ခြေဖမျက်တော်'ဟူသော ဥဿင်္ခပါဒ လက္ခဏာ။
၈- 'ဧဏီသား၏မြင်းခေါင်းနှင့် တူသောမြင်းခေါင်းတော်' ရှိသော ဧဏီဇင်္ဃလက္ခဏာ။
၉- ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင် မကိုင်းညွတ်ဘဲ လက်ဖဝါးတော်ဖြင့် ပုဆစ်ဒူးတော်ဖြင့်ကို သုံးသပ်တော်မူနိုင်သော အနောနမဇ္ဇုပါဏိဇာဏုပရာမာသလက္ခဏာ။
၁၀- 'အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်တော် ရှိခြင်း' တည်း ဟူသော ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယှလက္ခဏာ။
၁၁- သိင်္ဂီနိက္ခ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအရေတော်ရှိခြင်း တည်းဟူသော ကဥ္စနသန္နိဘတစလက္ခဏာ။
၁၂- သိမ်မွေ့သော အရေတော်ရှိခြင်းတည်းဟူသော သုခုမ ဆဝိလက္ခဏာ။
သိမ်မွေ့သောအရေရှိသောကြောင့် မြူအညစ်အကြေး ကိုယ်တော်၌ မကပ်။
၁၃- မွေးတွင်းတစ်ခု-တစ်ခု၌ တစ်ချောင်း-တစ်ချောင်းစီသော ရောက်သော ဧကေကလောမ လက္ခဏာ။
၁၄- အထက်သို့ အဖျားတက်သော ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမ လက္ခဏာ။
အမွေးတော်တို့သည် ညိုသောမျက်စဉ်းအဆင်းနှင့် တူကုန်၏။ ပတ္တမြားလက်ကောက်ကဲ့သို့ လက်ယာရစ်လည်၍ ဖြစ်ကုန်၏။
၁၅- ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်ရှိသော ဗြဟ္မုဇုဂတ္တလက္ခဏာ။
၁၆- ခြေဖမိုး ၂ ဖက်, လက်ဖမိုး ၂ ဖက်, ပခုံး ၂ ဖက်, လည်ကုပ်တော်၊ ဤ ၇ ပါးသောအရပ်တို့၌ ဖြိုးသောအသား ရှိခြင်းတည်းဟူသော သတ္တုဿဒလက္ခဏာ။
၁၇- ခြင်္သေ့၏ ရှေ့ထက်ဝက်သောကိုယ်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်ရှိခြင်း တည်းဟူသော သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယလက္ခဏာ။
၁၈- စီအပ်သော အကြားမထင်ရွှေအင်းပျဉ်ကဲ့သို့ ကျောက်တော်ရှိခြင်း တည်းဟူသော စိတန္တရလက္ခဏာ။
၁၉- အရပ်တော်နှင့် အလံတော် မျှသည်ဖြစ်၍ ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ်တော် ရှိခြင်းတည်းဟူသော နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလ လက္ခဏာ။
၂၀- ညီညွတ်သော, လုံးသောလည်တော် ရှိခြင်းတည်းဟူသော သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓလက္ခဏာ။
၂၁- အရသာကိုဆောင်တတ်သော အကြောတော် ရှိခြင်းတည်းဟူသော ရသဂ္ဂသဂ္ဂီလက္ခဏာ။
၂၂- ခြင်္သေ့မင်း၏မေးကဲ့သို့ မေးတော် ရှိခြင်းတည်းဟူသော သီဟဟနုလက္ခဏာ။
၂၃- ၄၀ စေ့သော သွားတော် ဟူသော စတ္တာလီသဒန္တလက္ခဏာ။
၂၄- ဝဇီရစိန်ကျောက်အစဉ်ကဲ့သို့ ညီညွတ်သောသွားတော် ရှိခြင်း တည်းဟူသော သမဒန္တလက္ခဏာ။
၂၅- မကျဲသောသွားတော် ရှိခြင်း တည်းဟူသော အဝိရဠဒန္တလက္ခဏာ။
၂၆- သောက်ရှူးကြယ်၏အရောင်ကဲ့သို့ ဖြူစင်သောအရောင်ရှိသော စွယ်တော် ရှိခြင်း တည်းဟူသော သုသုက္ကဒါဌလက္ခဏာ။
၂၇- ရှည်လျားပြန့်သော လျှာတော် ရှိခြင်းတည်းဟူသော ပဟူတဇိဝှလက္ခဏာ။
၂၈- ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံကဲ့သို့ အင်္ဂါ ၈ ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော, ကရဝိက်ငှက် တွန်သံကဲ့သို့ သာယာသောအသံရှိသော ဗြဟ္မဿရလက္ခဏာ။
၂၉- အလွန်ညိုသော မျက်စိတော်ရှိခြင်း တည်းဟူသော အဘိနီလနေတ္တလက္ခဏာ။
၃၀- နွားသူငယ်၏ မျက်မွေးကဲ့သို့ နုပျိုသောမျက်မွေးတော် ရှိခြင်းတည်းဟူသော ဂေါပခုမလက္ခဏာ။

mgyoe.com

၃၁- မျက်မှောင်တော် ၂ ဖက်ကြား၌ ရောက်သော၊ ဖြူစင်နူးညံ့သော၊ လဲဝါအဆင်းရှိသော၊ မောင်းထက်ဝက်မျှ ရှည်သော အမွေးတော် တည်းဟူသော ဥဏ္ဏာလောကမလက္ခဏာ။

၃၂- သင်းကျစ်နှင့်တူသော နဖူးတော်အပြင် ရှိခြင်းတည်းဟူသော ဥဏှီသသီသလက္ခဏာ။

ဤ ၃၂ ပါးသောလက္ခဏာတော်တို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

ထိုလက္ခဏာတို့တွင်-

၁ - 'သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့အား ခြေကို မြေ၌ထားသောအခါ ခြေဦးသည်လည်းကောင်း၊ ဖနောင့်သည်လည်းကောင်း၊ နံပါးသည်လည်းကောင်း ရှေးဦးစွာ မြေ၌ တည်၏။ အလယ် မထိ လွတ်၏။ မြေမှုကြွသောအခါ၌လည်း ထို ခြေဦး အစရှိသည်တို့တွင် တစ်ပါးပါးကို အလျင်ကြွ၏။ မြတ်စွာ ဘုရားအားကား ရွှေခြေနင်းတို့ကို မြေ၌ချသော် မြေ၌ အမျှထိသကဲ့သို့ ထိ၏။ အမျှ ကြွ၏။ အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ငရဲနရက်ချောက်ကမ်းပါးပြတ်၌ ခြေကို ချတော်မူလိုအံ့။ ထိုခဏ၌ လေပြည့်သော သားရေအိတ်ကဲ့သို့ ပြည့်၍၊ အထက် သို့စုန့်တက်၍ စည်မျက်နှာကဲ့သို့ အပြင်ညီစွာ ဖြစ်၏။ အဝေး၌ ခြေကို ချတော်မူလို၍ ခြေကိုချီအံ့။ မြင်းမိုရ်တောင်သည်လည်း ခဏချင်း ညွတ်၍ ခြေဖဝါးတော်ကို ခံလာ၏။

၂ - 'စက်လက္ခဏာတို့' မည်သည်ကား- ခြေဖဝါးတော် ၂ ဖက်အပြင်တို့၌ ၂ ပါးသောစက်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ တစ်ခုတစ်ခုသောစက်တော်၌ ၁၀၀၀ မျှလောက်သောအကန့်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုစက်၏ အကွက်တို့သည် ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်း ရှိကုန်၏။ ပုံတောင်းသည် ပတ္တမြားညိုအဆင်း ရှိ၏။ ထို ပုံတောင်းအလယ်ချက်ဝ၌ လုံးသောအရေး၏အလယ်၌ အပေါက် ရှိ၏။

စက်လက္ခဏာတို့ကား-

လုံမအမွန်၊ ဇလပ်ပန်း၊ လည်ရေး ၃ ဆင့်၊ ဦးဆောက်ပန်း၊ ထမင်းပွဲ၊ ထမင်းစားအင်းပျဉ်၊ ခွန်းတောင်း၊ ပြာသာဒ်၊ တုရိဏ်တိုင်၊ ထီးဖြူ၊ သန်လျက်၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၊ ဥဒေါင်းမြီးယပ်၊ သင်းကျစ်၊ ပတ္တမြားသပိတ်၊ မြတ်လေးပန်းဆိုင်း၊ ကြာညို၊ ကြာနီ၊ ကြာဖြူ၊ ကြာပဒုမ္မာ၊ ကြာကုမုဒြာ၊ ကြာပုဏ္ဍရိက်၊ ရေပြည့်သောအိုး၊ ရေပြည့်သောခွက်၊ သမုဒ္ဒရာ ၄ စင်း၊ စကြာဝဠာတောင်၊ ဟိမဝန္တာတောင်၊ မြင်းမိုရ်တောင်၊ နေ၊ လ၊ သတ္တဗီသနက္ခတ်၊ ကျွန်းငယ် ၂၀၀၀ အရံရှိသော ၄ ကျွန်း၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ ရတနာ ၇ ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောစကြာမင်း၊ လက်ယာ ရစ်လည်သော ခရုသင်း၊ ရွှေငါးကြင်းပွတ်အစုံ၊ စကြာအစုံ၊ သီဒါ ၇ တန်၊ တောင်စဉ် ၇ ထပ်၊ အိုင်ကြီး ၇ အိုင်၊ ဂဠုန်၊ မိကျောင်း၊ တံခွန်လွှား၊ တံခွန်ကုက္ကား၊ ရွှေထမ်းစင်၊ ရွှေသားမြီးယပ်၊ ကေလာသတောင်၊ ခြင်္သေ့မင်း၊ ကျားမင်း၊ ဝလာဟကမြင်းမင်း၊ ဥပေါသထဆင်မင်း၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၊ နဂါးမင်း၊ ဝမ်းဘဲ၊ ဟင်္သာ၊ နွားလားဥသဘ၊ ဧရာဝဏ်ဆင်မင်း၊ ရွှေမကန်း၊ မျက်နှာ ၄ ခုရှိသော ရွှေလှေ၊ သားငယ်နှင့်တကွ နွားမ၊ ကိန္နရာဖို၊ ကိန္နရာမ၊ ကရဝိက်ငှက်မင်း၊ ဥဒေါင်း၊ ကြိုးကြာမင်း၊ စက္ကဝက်ငှက်မင်း၊ ဇီဝဇိုးငှက်၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည် ၆ ထပ်၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာ့ပြည် ၁၆ ထပ်။

ဤမျှသော မင်္ဂလာစက်လက္ခဏာတို့သည် ခြေဖဝါးတော်အပြင်တို့၌ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

၃ - 'အာယတပဏှိ' ဟူသည်ကား- တစ်ပါးသောလူတို့အား ခြေဖဝါးဦးတို့သည် ရှည်ကုန်၏။ ဖနောင့်၏ အထက်၌ မြင်းခေါင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဖနောင့်သည် ရွှေ၍ ပစ်ဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ မြတ်စွာ

mgyoe.com

ဘုရားအား ကား ခြေဖဝါးအလျားကို ၄ ဖို့ပြု၍ ၁ ဖို့သည် ဖနောင့် ဖြစ်၏။ ဒုတိယအဖို့၌ သလုံးမြင်းခေါင်း တည်၏။ ၂ ဖို့တို့သည် ခြေဖဝါးဦး ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမင်းသားအား ပွတ်ဆောက်ဖြင့်လုံး၍ ကမ္ဗလာနီဖြင့် ဖုံးအပ်သော အိမ့်ကျင်ကဲ့သို့ ဖနောင့်သည် ဖြစ်၏။

၄ - 'ဒီဃင်္ဂုလိ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့အား လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတို့သည် အချို့ ရှည် ကုန်၏။ အချို့ တိုကုန်၏။ ဘုရားလောင်းမင်းသားကား လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတို့သည် တမျှတည်းရှည် ကုန်၏။ မျောက်၏လက်ချောင်းကဲ့သို့ အရင်း၌ ကြီးကုန်၏။ အစဉ်သဖြင့် အဖျားသို့ ငယ်ကုန်၏။ ဆီအစေး တို့ဖြင့် လုံး၍တောင့်အပ်သော ဆေးဒန်းတောင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။

၅ - 'မုဒုတလုဏဟတ္ထပါဒ' ဟူသည်ကား- အကြိမ် ၁၀၀ ဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းညက်အစုကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းမင်းသားအား နူးညံ့သောလက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးအပြင် ရှိ၏။

၆ - 'ဇာလဟတ္ထကပါဒ' ဟူသည်ကား- တစ်ပါးသောလူတို့အား လင်းနို့အတောင်ကဲ့သို့ စပ်သောလက် ချောင်း၊ ခြေချောင်း ရှိကုန်၏။ ဘုရားလောင်းမင်းသားအား လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတို့သည် တူသောပမာဏ ရှိကုန်၏။ အချင်းချင်း မစပ်ကုန်မူ၍ တည်ကုန်၏။ လိမ္မာစွာသောလက်သမားသည် ပြုအပ်သော ဇာလီထောင် သော လေသာနန်းနှင့်တူသောကြောင့် 'ဇာလဟတ္ထပါဒ' မည်၏။

၇ - 'ဥဿင်္ခပါဒ' ဟူသည်ကား အထက်သို့တက်သော ဖမျက်ရိုး ရှိ၏။ တစ်ပါးသောသူတို့၏ ဖမျက် သည် ခြေဖမိုးအပြင်၌ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့၏ခြေဖဝါးသည် မလှည့်မလည်နိုင်သည် ဖြစ်၏။ သွားကုန် သောသူတို့အား ခြေဖဝါးအပြင်သည် မထင်။ မြတ်စွာဘုရားအားကား ဖမျက်ရိုးသည် ရေသွတ်မြူတာ၏ လည်ကဲ့သို့ လက် ၄ သစ်မျှ ဖဝါးအထက်သို့ တက်၍၊ အထက်၌ ဖမျက်ရိုး တည်၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ၏အထက်ကိုယ်တော်သည် မတုန်မလှုပ် ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့ တည်၏။ အောက်ကိုယ်တော်သာ တုန်လှုပ်၏။ ခြေဖဝါးပြင်တို့သည် လှည့်လည်ကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ ရပ်၍ ရှုကုန်သောသူတို့အား ခြေဖဝါးပြင်သည် ထင်၏။ ထို့ကြောင့် 'ဥဿင်္ခပါဒ'မည်၏။

၈ - 'ဧဏီဇင်္ဃ' ဟူသည်ကား- သလေးစပါးဖုံးကဲ့သို့ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထိုမြင်းခေါင်းသည် အစဉ်သဖြင့် တက်၏။ ဧဏီသား၏မြင်းခေါင်းနှင့် တူသောကြောင့် 'ဧဏီဇင်္ဃ' မည်၏။

၉ - 'အနောနမန္တပါဏိဇာဏုကပရာမာသ' ဟူသည်ကား- တစ်ပါးသောသူတို့သည် ကုန်းကွံန်သည်၊ ကွကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဤ ဘုရားလောင်းမင်းသားသည်ကား အထက်ကိုယ်၊ အောက်ကိုယ် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မကိုင်းညွတ်မူ၍၊ လက်ဝါး ၂ဖက်ဖြင့် ပုဆစ်ဒူးတော်တို့ကို သုံးသပ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် 'အနောနမန္တပါဏိဇာဏုကပရာမာသ' မည်၏။

၁၀ - 'ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယှ' ဟူသည်ကား- ဥသဘဆင်မင်း၏အင်္ဂါဇာတ်ကဲ့သို့ ပဒုမ္မာကြာချပ်နှင့် တူသောအအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ယောကျာ်းနိမိတ် ရှိသောကြောင့် ညအဝတ်ပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ ဖုံး လွှမ်းအပ်သော ပုရိသနိမိတ် ရှိသည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် 'ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယှ' မည်၏။

mgyoe.com

m.gyoe.com SAMPLE BOOK
၁၁ – 'ကဉ္စနသန္နိဘတစ' ဟူသည်ကား– ဟသ်ပဒါး, ကွေ့နီဖြင့် နယ်၍၊ ချေးပွတ်ခြင်းအမှုကို ပြု၍ပြီးပြီး သော ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းရှိသောကြောင့် 'ကဉ္စနသန္နိဘတစ' မည်၏။

၁၂ – 'သုခုမဆဝိ' ဟူသည်ကား–ထိုအရေ၏ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် မြူအညစ်အကြေးသည် ကိုယ်တော်၌ မကပ်၊ ပဒုမ္မာကြာဖက်မှလျှော၍ ရေပေါက်သွားသကဲ့သို့ မြူအညစ်အကြေး လျှောကျ၏။ လက်ဆေးခြင်း, ရေချိုးခြင်းသည် ဥတုကိုယူခြင်းငှာသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် 'သုခုမဆဝိ'မည်၏။

၁၃ – 'ဧကေကလောမ' ဟူသည်ကား–တစ်ပါးသောသူတို့အား မွေးတွင်းတစ်ခု၌ ၂ ချောင်း–၃ ချောင်း သောအမွေးတို့သည် ရောကုန်၏။ ဤမင်းသားကား မွေးတွင်းတစ်ခု၌ တစ်ချောင်း တစ်ချောင်းစီသာ ရောက်၏။

၁၄ – 'ဥဒ္ဒဂ္ဂလောမ' ဟူသည်ကား–အလုံးစုံသောကိုယ်၌ အမွေးတို့သည် ညိုသောမျက်စဉ်းအဆင်းနှင့် တူကုန်၏။ ရောက်ရာ၌ လက်ယာရစ်လှည့်သည် ဖြစ်၍ ပွင့်သစ်သောပဒုမ္မာကြာ၏အသရေနှင့် တူသော အသရေရှိသော မျက်နှာတော်ကို ကြည့်ကုန်သကဲ့သို့၊ အထက်သို့မျက်နှာပြုသော အမွေးတော် ရှိ၏။

၁၅ – 'ဗြဟ္မုဇုဂတ္တ' ဟူသည်ကား–တစ်ပါးသောသူတို့သည် လည်ကုပ်ဖြင့် လည်းကောင်း, ခါးဖြင့်လည်းကောင်း, ပုဆစ်ဒူးဖြင့် လည်းကောင်း ကိုင်းညွတ်ကုန်၏။ အထက်သို့ မျက်နှာမော့ကော့ ရှိကုန်၏။ အောက်သို့မူလည်း မျက်နှာငိုက်ဆိုက် ရှိကုန်၏။ ဤ ဘုရားလောင်းမင်းသားအားကား ဖြောင့်စွာတက်၏။ အထက်,အောက် ပြည့်စုံသောကိုယ် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် 'ဗြဟ္မုဇ္ဇုဂတ္တ'မည်၏။

၁၆ – 'သတ္တုဿဒ' ဟူသည်ကား လက်ဖမိုး ၂ ဖက်, ခြေဖမိုး ၂ ဖက်, ပခုံး ၂ ဖက်, လည်ကုပ်၊ ဤ ၇ ပါးတို့သည် ဖြိုးကုန်၏။ ၇ ပါးသောအရပ်တို့၌ များသောအသား ရှိ၏။ အကြောကွန်ရက်သည် မထင်။

၁၇ – 'သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယ' ဟူသည်ကား ပြည့်စုံသောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဘုရားလောင်းမင်းသားအား အထက်ကိုယ်, အောက်ကိုယ် ၂ ပါး ပြည့်စုံ၏။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

"ချစ်သားရဟန်းတို့။ နှစ်လိုဖွယ်သော ကံ၏အကျိုး ရေးရှုထင်သည်ရှိသော၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားအား ရှည်ကုန်သော အကြင်အင်္ဂါတို့ဖြင့် တင့်တယ်၏။ ထိုအင်္ဂါတို့သည် ရှည်ကုန်၏။ အကြင်အင်္ဂါတို့သည် တိုကုန်သည်ရှိသော် တင့်တယ်၏။ ထိုအင်္ဂါတို့သည် တိုကုန်၏။ အကြင်အင်္ဂါတို့သည် ဆူကုန်သည်ရှိသော် တင့်တယ်၏။ ထိုအင်္ဂါတို့သည် ဆူကုန်၏။ အကြင်အင်္ဂါတို့သည် ကြုံကုန်သည်ရှိသော် တင့်တယ်၏။ ထိုအင်္ဂါတို့သည် ကြုံကုန်၏။ အကြင်အင်္ဂါတို့သည် အပြန့်ကျယ်ကုန်သဖြင့် တင့်တယ်၏။ ထိုအင်္ဂါတို့သည် အပြန့်ကျယ်ကုန်၏။ အကြင်အင်္ဂါတို့သည် လုံးကုန်သဖြင့် တင့်တယ်၏။ ထိုအင်္ဂါတို့သည် လုံးကုန်၏။ တစ်ပါးမက များသောကမ္ဘာအပေါင်း ဟုဆိုအပ်သော ကာလတို့၌ ဆည်းပူးအပ်သောကုသိုလ်ကံကြောင့် ပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏အရုပ်တော်နှင့် တူသောအရုပ်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း,

m.gyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့သည် လည်းကောင်း ပြုအပ်သောဂုဏ် မတတ်နိုင်ကုန်။ ထို့ကြောင့် 'သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယ' မည်၏။

၁၈ - 'စိတန္တရံက' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသူတို့၏ကျောသည် ၂ ဖြာကွဲအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား လက်ဝဲ,လက်ယာ ၂ ပါးအဖို့တို့၌ အသားသည် လည်းကောင်း၊ အကြော,အရိုးသည် လည်းကောင်း ပြည့်စုံ၏။ လည်ကုပ်တော်မှစ၍ ခါးတိုင်အောင် ရွှေအင်းပျဉ်ကဲ့သို့ ကျောက်တော်အပြင် ညီညွတ်၏။ ထို့ကြောင့် 'စိတန္တရံသ' မည်၏။

၁၉ - 'နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလ' ဟူသည်ကား-ပညောင်ပင်၏အဝန်းကဲ့သို့ ကိုယ်တော်နှင့် အလံတော်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ကား ကောင်းစွာမျှ၏။ အထက်,အောက် အဖြောင့်လည်းကောင်း၊ ဖီလာလည်းကောင်း ညီမျှ၏။ ထို့ကြောင့် 'နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလ' မည်၏။

၂၀ - 'သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့၏လည်သည် ရှည်သည်လည်း ဖြစ်၏။ တိုသည် လည်းဖြစ်၏။ စကားဆိုသောအခါ အကြော ထင်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား ကြာသွတ်မြုတာ၏ လည်ကဲ့သို့ အမျှလုံးသောလည် ရှိ၏။ အကြောကွန်ရက် မထင်။ စကားဆိုသောအခါ မှုရိုးစည်, ခရုသင်းမှုတ်သကဲ့သို့ အသံထွက်၏။ ထို့ကြောင့် 'သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓ' မည်၏။

၂၁ - 'ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ' ဟူသည်ကား- ၇၀၀၀ သောအကြောတို့သည် အထက်သို့ အဖျားတက်ကုန်၍ လည်၌ ကောင်းစွာဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် မှီအပ်သော နှမ်းစေ့မျှလောက်သော အာဟာရသည် ကိုယ်တော်အလုံး၌ နံ့၍တည်၏။

၂၂ - 'သီဟဟနု' ဟူသည်ကား- ခြင်္သေ့မေးနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် 'သီဟဟနု' မည်၏။ ခြင်္သေ့၏မေးသည် အထက်အဖို့ ယုတ်၏။ အောက်အဖို့ ပြည့်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား အထက်, အောက် ၂ ပါးသောအဖို့တို့၌ ပြည့်၏။ လဆန်း ၁၂ ရက်နေ့၌ လကဲ့သို့ အလုံးစုံသောမေးသည် ပြေပြစ်၏။

၂၃ - 'စတ္တာလီသဒန္တ' ဟူသည်ကား- အထက် ၂၀, အောက် ၂၀ အားဖြင့် သွားတော် ၄၀ ပြည့်၏။

၂၄ - 'သမဒန္တ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့အား အချို့သောသွားတို့သည် မြင့်ကုန်၏။ အချို့သော သွားတို့သည် နိမ့်ကုန်၏။ မညီညွတ်သောအစဉ် ရှိကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား လွှဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ခရုသင်းအဖျားကဲ့သို့ ညီညွတ်၏။

၂၅ - 'အဝိရဠဒန္တ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့၏ သွားတို့သည် မိကျောင်း၏သွားကဲ့သို့ ကျဲကုန်၏။ ငါး အမဲတို့သည် သွားကြားသို့ ဝင်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား သန္တာကျောက်အဖျား၌ စိုက်အပ်သော ဝဇိရစိန်ကျောက်အစဉ်ကဲ့သို့ စေ့စပ်၏။ အကြား မရှိ။

mgyoe.com

၂၆ - 'သုသုက္ကဒါဠ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့အား ပုပ်ဆွေးသောသွားတို့သည် လည်းကောင်း၊ မည်းသောသွား အစရှိသည် လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား သောက်ရှူးကြယ်၏အရောင်ကဲ့သို့ အလွန် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရောင်ရှိသော စွယ်တော်,သွားတော် ရှိ၏။

၂၇ - 'ပဟူတဇိဝှာ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့၏ လျှာသည် ထူသည်၊ ကြုံသည်တို့သည် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား နူးညံ့သောလျှာ ရှိ၏။ အပြန့်ကျယ်၏။ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော လျှာ ရှိ၏။ နူးညံ့သော ဝါးခြမ်းစိတ်ကိုကဲ့သို့ လျှာတော်ကို လုံး၍ နှာခေါင်း ၂ ပေါက်တို့ကို သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ရှည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နားပေါက် ၂ ဖက်တို့ကို သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ အပြန့်ကျယ်သောကြောင့် ဆံပယ်ဦးတိုင်အောင် အလုံးစုံသော နဖူးတော်အပြင်ကို ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏။

၂၈ - 'ဗြဟ္မဿရ ကရဝိကဘာဏီ' ဟူသည်ကား-တစ်ပါးသောသူတို့သည် ပြတ်သောအသံ ရှိကုန်သည်။ ကွဲသောအသံ ရှိကုန်သည်။ ကျီး၏အသံနှင့် တူသည် ဖြစ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအားကား ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့် တူသောအသံတော်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ သည်းခြေ, သလိပ်တို့သည် မဖြေးယှက်အပ်သည် ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းသည်၊ သိလွယ်သည်၊ နာဖွယ်ရှိသည်၊ သာယာသည်၊ လုံးသည်၊ မပြယ်သည်၊ နက်သည်၊ ပဲ့တင်ထပ်သည်။ ဤသို့ အင်္ဂါ ၈ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောအသံ ရှိ၏။

ကရဝိက်ငှက်မင်း၏အသံကား အထက်တိုင်၌နေ၍ တွန်ပြီးသော်၊ အောက်တိုင်သို့သက်၍ မိမိအသံကို နားထောင်မိ၏။ အစာစားသော သမင်, သစ်, ကျားတို့သည် ခံတွင်းဖြင့်ယူအပ်ပြီးသော အာလုတ်ကိုစွန့်၍ နားထောင်ကုန်၏။ သစ်တို့သည် သမင်ကို အစဉ်လိုက်ကုန်သည်ရှိသော် ကြွသောခြေကို မြေ၌မချမူ၍ နားထောင်ကုန်၏။ ပြေးသောသမင်တို့သည် သေအံ့သောဘေးကိုစွန့်၍၊ ရပ်၍ နားထောင်ကုန်၏။ ဤသို့သဘောရှိသော ကရဝိက်ငှက်မင်း၏ တွန်သောအသံထက်လည်း အဆအရာဖြင့် လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားအသံတော်သည် သာယာ၏။ ထို့ကြောင့် 'ဗြဟ္မဿရ ကရဝိကဘာဏီ' မည်၏။

၂၉ - 'အဘိနီလနေတ္တ' ဟူသည်ကား-အလုံးစုံသောမျက်စိတော်တို့သည် ညိုသင့်သောအရပ်၌ အောင်မဲ ညိုပွင့်ကဲ့သို့ ညို၏။ ရွှေသင့်သောအရပ်၌ မဟာလှေကားပွင့်ကဲ့သို့ ရွှေ၏။ နီသင့်သောအရပ်၌ ခေါင်ရန်းပွင့် ကဲ့သို့ နီ၏။ ဖြူသင့်သောအရပ်၌ သောက်ရှူးကြယ်အရောင်ကဲ့သို့ ဖြူ၏။ မည်းသင့်သောအရပ်၌ ပုတီးနက် ကဲ့သို့ မည်း၏။ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သောနံရံ၌ ပတ္တမြားခြသေ့ံခံသော လေသာနန်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ညိုသောအရာ လွန်သောကြောင့် 'အဘိနီလနေတ္တ' မည်၏။

၃၀ - 'ဂေါပခုမ' ဟူသည်ကား ထိုခဏ၌ဖွားသော နွားသူငယ်၏ မျက်စိအစုံကဲ့သို့ အလွန်တောက်ပသော မျက်စိအစုံ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် 'ဂေါပခုမ' မည်၏။

၃၁ - 'ဥဏ္ဏောလောမ' ဟူသည်ကား-ရွှေအင်းပျဉ်၌တင်ထားသော ငွေမြုပ်ကဲ့သို့ မျက်မှောင် ၂ ခုတို့၏ အလယ်၌ ရောက်၍၊ အထက်သို့ တက်၍၊ နဖူး၏အလယ်၌ လက်ယာရစ် ခွေ၍ တည်၏။ ငင်၍ ဆန့်သည်ရှိသော် လက်မောင်းထက်ဝက် အတိုင်းအရှည် ရှိ၏။ လွှတ်လိုက်သောခဏ၌ လက်ယာရစ်ခွေ၍ အထက်သို့ အဖျားပြု၍ တည်၏။ ဖြူသောအဆင်း ရှိ၏။ လဲ,ဝါဂွမ်းနှင့် တူ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃၂- 'ဥဏှီသသီသ' ဟူသည်ကား-ပြည့်စုံသောဦးခေါင်းအဖို့ကို လည်းကောင်း ဆိုအပ်၏။ နဖူးအပြင်၌ လက်ယာနဖူးစွန်းမှ တက်သောအသားပြားသည် နဖူးအပြင်ကို ဖုံးလွှမ်း၍၊ လက်ဝဲနားပန်းစွန်းတိုင်အောင် တက်၍ တည်၏။ ရတနာဖြင့်ပြီးသော နဖူးစည်းအပြားကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထို မြတ်စွာဘုရား နဖူးသင်းကျစ်တော်ကိုမြင်၍ မင်းတို့အား ရွှေဖြင့်ပြီးသော နဖူးသင်းကျစ်ကို ပြုကုန်၏။ တစ်နည်း-ထက်ဝန်းကျင်မှ လုံးသောရေမြှုပ်ကဲ့သို့ ထက်ဝန်းကျင်မှ ညီညွတ်စွာလုံးသော ဦးခေါင်းတော် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် 'ဥဏှီသသီသ' ဟူ၍ ဆို အပ်၏။

ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ၃၂ ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့သည် ထင်ရှားရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။

၂၇- မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်မြတ်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် အကျိုးကို ပြခြင်း။

ဤသို့ ၃၂ ပါးသောလက္ခဏာတို့ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကံကို လည်းကောင်း, ကံနှင့် အလားတူကို လည်းကောင်း, လက္ခဏာကို လည်းကောင်း, လက္ခဏာတို့၏ အကျိုးကို လည်းကောင်း ဆိုဦးအံ့။

၁- မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်တို့၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသောအခါတို့၌ မြဲမြံစွာ နှလုံးဖြင့်ပြု၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောရဟန်းသည် လည်းကောင်း, ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း, နတ်သည် လည်းကောင်း, မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း, ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း ကုသိုလ် ဆောက်တည်ခြင်း ကို စွန့်စိမ့်သောငှာ မတတ်နိုင်။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် နတ်ပြည်၌ဖြစ်၍ နတ်၌ဖြစ်သော အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှခြင်း, ချမ်းသာကြီးခြင်း, အခြံအရံများခြင်း, အစိုးရခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ရူပါရုံ, သဒ္ဒါရုံ, ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဤ ၁၀ ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် တစ်ပါးသောနတ်တို့ကို နှိပ်စက်၍၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားပြီး၍၊ နတ်ပြည်မှ စုတေ၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူ သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒလက္ခဏာကို ရ၏။

ဤလက္ခဏာကို ရသောကြောင့် ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ရာဂ,ဒေါသ အစရှိသော ရန်သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အပ၌ဖြစ်သော ရဟန်း,ပုဏ္ဏားအစရှိသော ဆန့်ကျင်ဖက်ရန်သူတို့သည် လည်းကောင်း မလှုပ် ချောက်ချားနိုင်ခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည် ဖြစ်၏။

ထိုစကား၌ 'ကံ'မည်သည်ကား ၄ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းကာလပတ်လုံး မြဲမြံသောစိတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည် 'ကံ'မည်၏။ 'မြဲမြံသောနှလုံးဖြင့် ပြုသောအဖြစ်ကို လူ, နတ်တို့သည် သိစေသတည်း' ဟုပြသကဲ့သို့ မြဲမြံစွာတည်သော ခြေဖဝါးတော်လက္ခဏာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည် ကံ၏ အလားတူ မည်၏။ 'သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒ'ကား လက္ခဏာ ပင်တည်း။

ရန်သူတို့ မလှုပ်ချောက်ချားနိုင်သည်ကား လက္ခဏာ၏အကျိုးတည်း။ ဤအတူ နောက် လက္ခဏာတော်တို့၌ ခွဲခြမ်း၍ သိစေအပ်၏။

၂ - မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်အဖြစ်၌ များစွာသောသူတို့၏ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင် တော်မူတတ်၏။ ထိတ်သောသူ, လန့်သောသူ, ကြောက်သောသူကို ကောင်းစွာခြံရံ၍ တရားနှင့်လျော်သော အစောင့်အရှောက်ကို စီရင်တော်မူတတ်၏။ အခြံအရံနှင့်တကွဖြစ်သော အလှူကို ပေးတတ်၏။ ထို့ကြောင့်

mgyoe.com

နတ်၏စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီး၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ၁၀၈ ကွက်သောစက်တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ခြေဖဝါးတော်သည် ဖြစ်၏။

ရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ, ဥပါသိကာယောကျ်ား, ဥပါသကာမိန်းမ, နတ်, လူ, အသူရာ, နဂါး, ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်၏။

၃,၄,၅ – မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ရှည်သော ဖနောင့်တော်၊ ရှည်သောလက်ချောင်း, ခြေချောင်းတော်၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်တော် ဤလက္ခဏာတော် ၃ ပါး ဖြစ်၏။

ရှည်သောအသက်တော် ရှိသည် ဖြစ်၏။ အသက်အပိုင်းအခြား မရောက်မီအကြား၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဆန့်ကျင်ဖက်ရန်သူတို့သည် အသက်တော်ကို ချအံ့သောငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။

၆ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်တို့ကို လှူတော်မူတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဖြစ်သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ၇ ပါးသောအရပ်၌ ဖြိုးသောလက္ခဏာတော်သည် ဖြစ်၏။ ။မွန်မြတ်သောဘောဇဉ် လာဘ်သပ္ပကာတို့ကို ရသည်လည်း ဖြစ်၏။

၇,၈ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ပေးကမ်းခြင်း, ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုခြင်း, အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ခြင်း, ကိုယ်နှင့် အတူထပ်မျှ ကျင့်ခြင်း၊ ဤ ၄ ပါးသော သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့် လူအပေါင်းတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်တော်မူတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်သော ကိုယ်တော်အား ဓာလဟတ္ထပါဒလက္ခဏာ, မုဒုတလုဏာဟတ္ထပါဒလက္ခဏာ။ ဤလက္ခဏာတော် ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။သင်္ဂြိုဟ်ချီးပင့်တတ်သော အလုပ်အကျွေးရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။

၉, ၁၀ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ များစွာသောလူအပေါင်းတို့အား အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား ဥဿင်္ခပါဒလက္ခဏာ, ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမလက္ခဏာ။ ဤ ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသည် ဖြစ်၏။

၁၁ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ အရိုအသေပြု၍ အတတ်ပညာကို သင်ကြားစေတတ်၏။ လက်မှုပညာ အစရှိသောအတတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မန္တန်,ဗေဒင်အတတ်တို့ကို လည်းကောင်း လျင်စွာတတ်စေတတ်၏။ ထို့ကြောင့် လျင်စွာသွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ဧဏီဇင်္ဃလက္ခဏာ ဖြစ်၏။ ။ရဟန်းတို့အား ထိုက်ကုန်သော ရဟန်း၏အသုံးအဆောင်တို့ကို လျင်စွာရတတ်၏။

၁၂ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌ ရဟန်းသို့လည်းကောင်း, ပုဏ္ဏားသို့လည်းကောင်း ကပ်၍၊

"အရှင်ဘုရား။ အဘယ်သည်ကား ကုသိုလ်နည်း။ အဘယ်သည်ကား အကုသိုလ်နည်း။ အဘယ်သည်ကား အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်သနည်း။ အဘယ်သည်ကား အပြစ် မရှိသနည်း။ အဘယ်ကို မှီဝဲအပ်သနည်း။ အဘယ်ကို

mgyoe.com

မမှိုဲအပ်သနည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြုသည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်အား ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး အစီးအပွား မရှိခြင်းငှာ, ဆင်းရဲခြင်းငှာ ဖြစ်ရာသနည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြုသည်ရှိသော် အကျွန်ုပ်အား ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး စီးပွားခြင်းငှာ, ချမ်းသာခြင်းငှာ ဖြစ်ရာသနည်း''

ဤသို့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းတော် မူတတ်၏။ ထို့ကြောင့် သုခုမဆဝိလက္ခဏာ ဖြစ်၏။

ပညာရှိသည်လည်း ဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ပညာအားဖြင့် မတူသည် ဖြစ်၏။

၁၃ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ မြမြစွာ ကွေကွင်းလေပြီးသော, အရပ်တစ်ပါး၌ ကြာမြင့်စွာနေလေသော, နှလုံးကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မြတ်နိုးတနာပြုတတ်၏။ အညီအညွတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြုတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယှလက္ခဏာ ဖြစ်၏။ ။အထောင်မက များစွာသောသားကို ရစေခြင်းအကျိုး ရှိ၏။

၁၅,၁၆ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ 'ဤသူသည် ဤမျှသောပူဇော်သက္ကာရကို ထိုက်၏။' ဤသို့လျှင် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား သင်္ဂြိုဟ်အပ်သောအဖြစ်ကို ကောင်းစွာရှုလျက် ယောကျ်ားအထူးနှင့်လျော်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ပြုတော်မူတတ်၏။ ထို့ကြောင့် နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလလက္ခဏာ။ ရပ်လျက်ပုဆစ်ဒူး ၂ ဖက်တို့ကို လက်တော် ၂ ဖက်ဖြင့် သုံးသပ်တော်မူနိုင်သော အနောနမန္တပါဏိ ဇာဏုကပရာမာသလက္ခဏာ။ ဤလက္ခဏာ ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ကြွယ်ဝသည်။ မြေ၌မြှုပ်ထားအပ်သော ဥစ္စာ များသည်။ အသုံးအဆောင် ရွှေလင်ပန်း, ငွေလင်ပန်းစသော ဥစ္စာများသည် ဖြစ်၏။

၁၇,၁၈,၁၉ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ များစွာသောသူတို့၏အကျိုးစီးပွားကို အလိုတော် ရှိတတ်၏။ 'ဤသူတို့သည် အဘယ်ကဲ့သို့လျှင် သဒ္ဓါဖြင့်, သီလဖြင့်, အကြားအမြင်ဖြင့်, စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်, ပညာဖြင့်, ဥစ္စာစပါးဖြင့်, အဆွေအမျိုးဖြင့် ပွားများပါအံ့နည်း' ဟု အစီးအပွားကို အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယလက္ခဏာ, စိတန္တရံသလက္ခဏာ, သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓလက္ခဏာ။ ဤလက္ခဏာတော် ၃ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ မယုတ်သောအကျိုးကို ရ၏။

၂၀ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ လက်ဖြင့်, အုတ်ခဲဖြင့်, လှံတံဖြင့်, ဓားဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲတတ်သောသဘော ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရသဂ္ဂိလက္ခဏာ, ဂေါမခုမလက္ခဏာတော်။ ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။ချစ်ဖွယ်သောအပြင်ရှိခြင်း အကျိုးကို ရ၏။

၂၁,၂၂ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းတို့ကို ချစ်ဖွယ်သောမျက်စိဖြင့် ကောင်းစွာရှုတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အဘိနီလနေတ္တလက္ခဏာ, ဂေါမခုမလက္ခဏာတော်။ ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။ချစ်ဖွယ်သောအပြင်ရှိခြင်း အကျိုးကို ရ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၃ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြုရာ၌ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ဥဏှီသသီသလက္ခဏာတော် ဖြစ်၏။ ။ခပ်သိမ်းသောပရိသတ်တို့သည် အလိုတော်သို့လိုက်ခြင်းအကျိုးကို ရ၏။

၂၄,၂၅ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ မဟုတ်မမှန်သောစကားမှ ကြဉ်တော်မူ၏။ မှန်သောစကားကို ဆိုတတ်သောအလေ့ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ဤကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ဥဏ္ဏာလောမလက္ခဏာ, ဧကေကလောမလက္ခဏာ။ ဤ ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းတို့သည် အနီးသို့ကပ်လာခြင်း အကျိုးကို ရ၏။

၂၆,၂၇ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ချောပစ်သောစကားမှ ကြဉ်တော်မူတတ်၏။ ကွဲပြားသောသူတို့ကို စေ့စပ်တော်မူတတ်၏။ အဆင့်အားကို ပေးတတ်၏။ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ အညီအညွတ်ကိုပြုတတ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ကိုယ်တော်အဖြစ်၌ စတ္တာလီသဒန္တလက္ခဏာ, အဝိရဠဒန္တလက္ခဏာ။ ဤ ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။မကွဲပြားသောပရိသတ်ရှိခြင်း အကျိုးကို ရတော်မူ၏။

၂၈,၂၉ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ကြမ်းတမ်းသောစကားမှ ကြဉ်တော်မူတတ်၏။ ချစ်ဖွယ်သော, နှလုံးသို့ရောက်စေတတ်သော သူတစ်ပါးတို့သည် ချစ်နှစ်လိုဖွယ်သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ဤကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ ပဟူတဇိဝှလက္ခဏာ, ဗြဟ္မဿရလက္ခဏာ။ ဤ ၂ ပါးတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ။ခပ်သိမ်းသောပရိသတ်တို့သည် ယူအပ်သောစကားရှိသော အကျိုးကို ရတော်မူ၏။

၃၀ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ အပြိန်အဖျင်းဖြစ်သောစကားမှ ကြဉ်တော်မူ၏။ လျောက်ပတ်သော, ကာလနှင့်ယှဉ်သော, ဟုတ်မှန်သော, နှလုံး၌သိုထားအပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား သီဟဟနုလက္ခဏာတော် ဖြစ်၏။ ။ကိုယ်တွင်း, ကိုယ်ပ၌ဖြစ်သော ရန်သူတို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ခြင်းအကျိုးကို ရ၏။

၃၁,၃၂ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးရှေးသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ သံသရာ၌ ကျင်လည်သောအခါ အရာအထောင်မက များစွာသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ မိစ္ဆာဇီဝ-ယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်းမှ ကြဉ်တော်မူ၏။ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်း ရှိ၏။ ချိန်စဉ်းလဲ, တင်းစဉ်းလဲ, အသပြာစဉ်းလဲတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းမှ ကြဉ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားအား ဤကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌ သမဒန္တလက္ခဏာ, သုသုက္ကဒါဌလက္ခဏာ၊ ဤ ၂ ပါးတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံတော်ရှိခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးကို ရ၏။

ဤသို့လျှင် လက္ခဏာတော် ၃၂ ပါးတို့၌ ကံကိုလည်းကောင်း, ကံ၏အလားတူကို လည်းကောင်း, လက္ခဏာကို လည်းကောင်း, လက္ခဏာ၏အကျိုးကို လည်းကောင်း ဆိုအပ်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၈- လက္ခဏာတော်ငယ် ၈၀ ကို ပြခြင်း။

ဤလက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂ ပါးတို့၏အခြံအရံဖြစ်သော ၈၀ သောလက္ခဏာငယ်တို့သည်လည်း ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ထို ၈၀ သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည်ကား-

၁-၁၀ - မြတ်စွာဘုရားသည် နီသောလက်သည်းတော် ရှိ၏။ လုံးသော, မြင့်သော လက်သည်းတော် ရှိ၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောလက်သည်းတော် ရှိ၏။ လုံးသောခြေချောင်း, လက်ချောင်းတော်လက္ခဏာ ရှိ၏။ စိပ်သောခြေချောင်း,လက်ချောင်းတော်လက္ခဏာ ရှိ၏။ အရင်းမှသည်အဖျားသို့ အစဉ်အားလျော်စွာ သေးငယ်သော ခြေချောင်း, လက်ချောင်းတော်လက္ခဏာ ရှိ၏။ လျှို့ဝှက်သော, မထင်သော ခြေဖမျက်တော် လက္ခဏာ ရှိ၏။ အမျှညီညွတ်သော ခြေဖဝါးတော်လက္ခဏာ ရှိ၏။ ဆင်ဒန်ဆင်မင်း၏ ခြေဖဝါးဖြန့်ခြင်းနှင့် တူသော ခြေဖဝါးတော်ဖြန့်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ ခြင်္သေ့မင်း၏ခြေဖြန့်ခြင်းနှင့် တူသော ခြေတော်ဖြန့်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။

၁၁-၂၀ - နွားလားဥသဘ၏ ခြေဖြန့်ခြင်းနှင့် တူသော ခြေတော်ဖြန့်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ ဧတရဋ္ဌဟင်္သာမင်း၏ ခြေဖြန့်ခြင်း, သွားခြင်းနှင့်တူသော ခြေဖြန့်ခြင်း, သွားခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ လက်ယာသို့ လည်၍သွားတော်မူတတ်သော လက္ခဏာ ရှိ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှတင့်တယ်သော, ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ပုဆစ်ဒူးဝန်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ ဆင်ဒန်ဆင်မင်း၏ နှာမောင်းနှင့်တူသော ပေါင်, လက်ရုံးတော်လက္ခဏာ ရှိ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော အင်္ဂါဇာတ်တော်လက္ခဏာ ရှိ၏။ ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်သော အလုံးစုံသောကိုယ်တော်၏ အစဉ်အားလျော်စွာ တင့်တယ်သောကိုယ်တော် ရှိ၏။ အစဉ်အားလျော်စွာ ပြိုးပြိုးပြက်သောအရောင်တော်ရှိသော ကိုယ်တော် ရှိ၏။ ပါးသင့်ရာ မပို့, ဖြိုးသင့်ရာ မကြုံသော ကိုယ်တော် ရှိ၏။ နူးညံ့သောကိုယ်တော် ရှိတော်မူ၏။

၂၀-၃၀ - ချောမွေ့ပြေပြစ်သောကိုယ်တော် ရှိ၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောကိုယ်တော် ရှိ၏။ မတွန့်မလိပ်သော အရေရှိသောကိုယ်တော် ရှိ၏။ မှဲ့မည်း, တင်းတိတ်, ပွေး,ညှင်း ကင်းသောကိုယ်တော် ရှိ၏။ အညစ်အကြေးကင်းကိုယ်တော် ရှိ၏။ အထူးသဖြင့် ကောင်းစွာစင်ကြယ်သောကိုယ်တော် ရှိ၏။ ကုဋေ ၁၀၀၀ သောဆင်၏ အားကို ဆောင်သောကိုယ်တော် ရှိ၏။ အလွန်တောက်ပသောအရောင်ရှိသော ကိုယ်တော် ရှိ၏။ ချမ်းမြေ့သော ကိုယ်တော် ရှိ၏။ အလွန်မွေးသော မုဏ်တော် ရှိ၏။

၃၁-၄၀ - အလွန်မွေးသော ခံတွင်းတော် ရှိ၏။ အလွန်မွေးသောကိုယ်တော် ရှိ၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ထွက်သက်, ဝင်သက်တော် ရှိ၏။ ထက်ဝန်းကျင်တစ်လံမျှလောက် ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တော်အဝန်း ရှိ၏။ ညီညွတ်သောမွေးညင်းတော် ရှိ၏။ သေးနုကော့ညွတ်သောအမွေးတော် ရှိ၏။ လက်ယာရစ်လည်သော အမွေးတော် ရှိ၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောအမွေးတော် ရှိ၏။ လုံးသောအမွေးတော် ရှိ၏။ မြတ်သောမျက်စဉ်းတောင်နှင့်တူသော စိမ်းညိုသောအမွေးတော် ရှိ၏။

၄၁-၅၀ - လက်ယာရစ်သောချက်တော် ရှိ၏။ မြတ်သောချက်တော် ရှိ၏။ နက်သောချက်တော် ရှိ၏။ နက်သောလက်ခြားရေးတော် ရှိ၏။ ဖြောင့်သောလက်ခြားရေးတော် ရှိ၏။ ရှည်သောလက်ခြားရေးတော် ရှိ၏။ ကောင်းစွာ နှစ်လိုဖွယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသော လက်ခြားရေးတော် ရှိ၏။ ကောင်းစွာပြည့်သော ပါးရေတော် ရှိ၏။ လျားသောခံတွင်းတော် ရှိ၏။ ပဒေါင်သီးမှည့်ကဲ့သို့ နီသောနှုတ်ခမ်းတော် ရှိ၏။

၅၁-၆၀ - အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောစွယ်တော် ရှိ၏။ ကောင်းစွာလုံးသောစွယ်တော် ရှိ၏။ ထက်သော စွယ်တော် ရှိ၏။ အညစ်အကြေးမတင် ဖြူစင်သောသွားတော် ရှိ၏။ ချိပ်ရည်, ဟင်္သပြဒါးရေးသားဘိသကဲ့သို့ နီသောသွားဖုံးတော် ရှိ၏။ နူးညံ့စွာပါးသော လျှာတော် ရှိ၏။ မြင့်သော, ချွန်သော နှာခေါင်းတော် ရှိ၏။ ရှည်လျားကျယ်သော မျက်လုံးတော် ရှိ၏။ ၅ ပါးသောကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော အဆင်းရှိသော မျက်စိတော် ရှိ၏။ မကော့ညွတ်သောအဖျားရှိသော မျက်မွေးတော် ရှိ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၆၁-၇၀ - ကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိသော မျက်မှောင်တော် ရှိ၏။ ရှည်လျားကြီးသော မျက်မှောင်တော် ရှိ၏။ သိကြားမင်း၏လင်းလေး, သက်တင်ရေး, လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့ စဉ်းငယ်ညွတ်သောမျက်မှောင်တော် ရှိ၏။ သိမ်မွေ့သောအမွေးရှိသော မျက်မှောင်တော် ရှိ၏။ နှစ်လိုချင်ဖွယ် စဉ်းငယ်ညွတ်သောနားရွက်တော် ရှိ၏။ ရှည်သောနားရွက်တော် ရှိ၏။ ရှည်လျားကျယ်သောအပြင်ဖြင့် တင့်တယ်သောနဖူးတော် ရှိ၏။ ထွတ်, မြင့်မရှိသော ဦးခေါင်းတော် ရှိ၏။ နိမ့်, မြင့်မရှိသော ဦးခေါင်းတော်ရှိ၏။ ရွှေထီးနှင့်တူသော ဦးခေါင်းတော် ရှိ၏။

၇၁-၈၀ - အလွန်မည်းသောဆံတော် ရှိ၏။ ကောင်းစွာသိမ်မွေ့သောဆံတော် ရှိ၏။ ပြေပြစ်ချောမွေ့သော ဆံတော် ရှိ၏။ ကောင်းသောသဏ္ဌာန်တော်ရှိသော ဆံတော် ရှိ၏။ မယှက်သောဆံတော် ရှိ၏။ ညီညွတ်သော ဆံတော် ရှိ၏။ သေးနုသောဆံတော် ရှိ၏။ အသီးအသီးတည်သော ဆံတော် ရှိ၏။ ပန်းဖလပ်ပွင့်ချပ် လည်သကဲ့သို့ လက်ယာရစ်လည်သောဆံတော် ရှိ၏။ ထိပ်တော်၌ အပုံအစုဖြစ်၍ 'ထင်သောရောင်ခြည်တော်အတွေ့' ဟု ဆိုအပ်သော, 'ကေတုမာလာ'တည်းဟူသော မှန်ကင်းမန်း ရှိ၏။

ဤ ၈၀ သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည်လည်း သိဒ္ဓတ်မင်းသား၏ကိုယ်၌ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

၂၉- နိမိတ် ၄ ပါးကိုမမြင်ရအောင် စောင့်ရှောက်ထားခြင်း။

ဤသို့ ၃၂ ပါးသောလက္ခဏာတော်ကြီး, ၈၀ သောလက္ခဏာငယ်တို့ကို ရာမ, ဓဇ, လက္ခဏ, ဇောတိမန္တ, ယည, သုဘောဇ, သုရာမ, သုဒတ္တ၊ ဤ ပုဏ္ဏား ၈ ယောက်တို့သည် မြင်ကုန်သဖြင့် ထို ၈ ယောက်တို့တွင် အကြီး ၇ ယောက်တို့သည် လက် ၂ ချောင်းကို ချီကုန်၏။

"ဤသို့သော လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် အိမ်၌ နေအံ့။ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်အံ့။ ရဟန်းပြုမူကား ဘုရား ဖြစ်အံ့" ဟူ၍ ကြားပေကုန်၏။

ထို ၇ ယောက်တို့အောက်အငယ်ဖြစ်သော၊ အမျိုးအားဖြင့် ကောဏ္ဍည, အမည်အားဖြင့် 'သုဒတ္တ' အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်ကား ဘုရားအလောင်း၏လက္ခဏာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုကြည့်၍၊

"ဤမင်းသားသည် အိမ်၌နေခြင်း အကြောင်းမရှိ၊ ဤမင်းသားသည် ပြက်ပြီးသောဝဋ္ဋ ရှိ၏။ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကိုသာ ချီ၍ ဂေါ်ဗျာဒိတ်ကို ကြား၏။

ဤကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားသည် ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှု ရှိ၏။ အဆုံးစွန်သောဘဝနှင့် ယှဉ်သောသူတည်း။ ပညာအားဖြင့် ထို ၇ ယောက်တို့ထက်လွန်မြတ်သည် ဖြစ်၍၊ 'ဤလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် အိမ်၌နေခြင်းမည်သည် မရှိ။ မချွတ်စင်စစ်လျှင် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့' ဟူ၍ မြင်၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် မိမိတို့၏အိမ်သို့သွား၍၊ သားတို့ကိုခေါ်၍ မှာဆိုကုန်၏။

"ချစ်သားတို့။ ငါတို့သည် ကြီးရင့်အိုကုန်ပြီ။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသား သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ကို ငါတို့ မီကုန်အံ့လည်း မသိ။ မမီကုန်အံ့လည်း မသိ။ ထိုသိဒ္ဓတ်မင်းသား ဘုရားဖြစ်သောအခါ၌ သင်တို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌ ရဟန်းပြုလေကုန်" ဟူ၍ မှာထားကုန်၏။

ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် အသက်အတိုင်းနေ၍ ကံအားလျော်စွာ လားရလေကုန်၏။

ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကား ဘုရားဖြစ်သည်ကို မီ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဤသို့ ပုဏ္ဏားတို့ လက္ခဏာဖတ်ပြီး၍၊ 'သိဒ္ဓတ္ထ'ဟူသောအမည် မှည့်၍၊ 'စင်စစ်လျှင် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့' ဟူ၍ ကြားသောအခါ၌ "ငါ၏သားတော်သည် အဘယ်သို့သောအကြောင်းကိုမြင်၍ ရဟန်းပြုလတ္တံ့နည်း" ဟု ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး မေးသည်ရှိသော်၊ "အကြောင်း ၄ ပါးကိုမြင်၍ ရဟန်းပြုလတ္တံ့" ဟု ပြန်ကြားကုန်၏။

"အကြောင်း ၄ ပါးဟူသည် အဘယ်နည်း။" ဟူ၍ မေးပြန်သော်၊ "သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း၊ ဤ ၄ ပါးသော နတ်ပြနိမိတ်တို့ကိုမြင်၍ သားတော် ရဟန်းပြုလတ္တံ့။" ဟူ၍ လျှောက်ဆိုကုန်၏။

ထိုသို့ လျှောက်ဆိုသောအခါ၌ "ဤနေ့မှ စ၍ ဤသို့သဘောရှိသောသူတို့သည် ငါ့သားအထံသို့ ကပ်ခြင်းငှာ မရစေကုန်သတည်း။ ငါ၏သား ဘုရားဖြစ်ခြင်းဖြင့် ပြုဖွယ်မရှိ။ ကျွန်းငယ် ၂၀၀၀ အရံရှိကုန်သော ကျွန်းကြီး ၄ ကျွန်းတို့ကိုအစိုးရသော မင်း၏အဖြစ်ကို ပြုလျက်၊ ၃၆ ယူဇနာအဝန်းရှိသော ပရိသတ်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ကောင်းကင်ပြင်၌သွားသော ငါ့သားကို ငါ မြင်ရလို၏။" ဟုဆို၍၊

ထို သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း ၄ ယောက်တို့သည် သိဒ္ဓတ်မင်းသား မြင်ကောင်းသောအရပ်သို့ လာခြင်းကို မြစ်တားစိမ့်သောငှာ အရပ် ၄ မျက်နှာတို့၌ ၁ ဂါဝုတ်-၁ ဂါဝုတ်သောအရပ်တို့၌ ယောကျ်ားအစောင့်တို့ကို ထား၏။ မြို့၌လည်း တံခါးတို့ကို မဖွင့်နိုင်စိမ့်သောငှာ တံခါးရွက် ၁ ခု - ၁ ခုကို ဗိုလ်ခြေ ၁၀၀၀ မှ ဖွင့်နိုင်အောင် လုပ်ထားစေ၏။

၃၀- အလောင်းတော်သည် မိထွေးတော်လက်၌သာ ကြီးမြင့်လာရသည်ကိုပြခြင်း။

ထို လက္ခဏာအမည်မှည့်မင်္ဂလာ ပြုရာအရပ်၌စည်းဝေးကုန်သော ဆွေတော် ၈ သောင်းတို့သည်

"ငါတို့သည် တစ်ယောက်တစ်ယောက်သောသားကို ဤမင်းသားအား အခြံအရံအလို့ငှာ ပေးကုန်အံ့။ ဤမင်းသား ဘုရားဖြစ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မင်းဖြစ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သားကို ပေးကုန်အံ့။ အကယ်၍ ဘုရားဖြစ်အံ့။ မင်းမျိုးရဟန်းတို့သည် ရှေးရှုပြုအပ်သောအခြံအရံ ရှိသည်ဖြစ်၍ လှည့်ပတ်သွားလာရလတ္တံ့။ စကြဝတေးမင်းဖြစ်လည်း မင်းမျိုးသတို့သားတို့သည် ရှေးရှုပြုအပ်သောအခြံအရံ ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။" ဟူ၍ ဝန်ခံကုန်၏။

မင်းကြီးသည် မြတ်သောအဆင်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ အလွန်မြင့်ခြင်း၊ အလွန်နိမ့်ခြင်း၊ အလွန်ဖြူခြင်း၊ အလွန်မည်းခြင်း၊ အလွန်ဆူခြင်း၊ အလွန်ကြုံခြင်း အစရှိသော ခပ်သိမ်းသောအပြစ်တို့မှ ကင်းကုန်သော၊ ၂ ရာ ၄ ကျိပ်*သော နို့ထိန်းတို့ကို ဘုရားအလောင်းအား ပေးတော်မူစေ၏။

ဤသို့ နို့ထိန်းပေးအပ်သော်လည်း မယ်တော်သိရိမဟာမာယာ၏ညီမတော် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ သည် ဘုရားအလောင်းကို နို့တိုက်၏။ ရေချိုး၏။ ထိန်းယချီပိုး၏။ မိမိသား နန္ဒမင်းသားကိုကား နို့ထိန်းတို့အား ပေးအပ်၏။ မွေးကျွေးသုတ်သင်စေ၏။

နန္ဒမင်းသားသည် မြတ်စွာဘုရားလောင်း ရှင်သိဒ္ဓတ်အောက် ၄- ၅ ရက်သာ ငယ်သည်။ အရပ်လည်း လက် ၄ သစ်မျှသာ နိမ့်သော ဟူ၏။

mgyoe.com

---

* ၂ ရာ ၄ ကျိပ် = ၂၄၀

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဤသို့လျှင် မိထွေးတော်မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် နို့တိုက်, ရေချိုး, ချီပိုး, ထိန်းယ, မွေးကျွေး သုတ်သင်သဖြင့်၊ ဘုရားလောင်းသည် အတိုင်းမသိသော အခြံအရံရှိသဖြင့် လည်းကောင်း, များသောအသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ကြီးမြင့်တော်မူ၏။

မဟာနာမ်နှင့် အနုရုဒ္ဓါကား ညီအစ်ကိုတည်း။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ညီတော် သက္ကောဒနသာကီဝင်မင်း၏သားတည်း။

အရှင်အာနန္ဒာကား သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ညီတော် အမိတောဒနသာကီဝင်မင်း၏ သားတည်း။

ဤမျှသောစကားအစဉ်သည်ကား ဘုရားလောင်းရှင်သိဒ္ဓတ်သည် လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ ဖွားတော်မူ၍၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ရောက်၍၊ ခမည်းတော်၏ဆရာဖြစ်သော ကာလဒေဝိလရသေ့ ဖူးတွေ့လာရောက်သည်နှင့်တကွ ပုဏ္ဏားတို့ လက္ခဏာဖတ်ပြီး၍၊ အမည်မှည့်၍ နို့ထိန်းပေးသည်တိုင်အောင်ဆိုသော စကားအစဉ်တည်း။

၃၁- သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုခြင်း။

ဤသို့ မိထွေးတော်သည် သိမ်းပိုက်မွေးကျွေးအပ်သည် ဖြစ်၍ အတိုင်းမသိသောအခြံအရံ, အတိုင်းမသိသောအသရေ၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် ကြီးပြင်းသောအခါ၊ တစ်နေ့သ၌ ခမည်းတော်မင်းကြီးအား ကောက်စိုက်မင်္ဂလာသည် ဖြစ်၏။

ထိုနေ့၌ ကပိလဝတ်ပြည်ကို နတ်ဗိမာန်ကိုကဲ့သို့ တန်ဆာဆင်ကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသောကျွန်အမှုလုပ်အစရှိသောသူတို့သည် အစာမချေ သစ်သောပုဆိုးကိုဝတ်ကုန်လျက်၊ပန်း,နံ့သာအစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ကုန်လျက် မင်း၏အိမ်တော်၌ စည်းဝေးကုန်၏။

မင်းကြီး၏လယ်ထွန်ရာ၌ကား ၁၀၀၀ သောထွန်တို့ကို က,အပ်ကုန်၏။ ထိုနေ့၌ကား ၉၉၉ ခုသောထွန်တို့ကို နွားပိုက်တို့နှင့်တကွ ငွေဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်၏။ မင်းကြီးစီးနင်းတော်မူအပ်သော ထွန်ကိုကား နီလှစွာသောရွှေဖြင့် ခြံရံ တန်ဆာဆင်အပ်၏။ နွားပိုက်တို့၏ ဦးချို, လက်ကိုင်ကြိုး, နှင်တံတို့ကိုလည်း နီလှစွာသောရွှေဖြင့် ခြံရံတန်ဆာဆင်အပ်ကုန်၏။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် များစွာသောအခြံအရံဖြင့်ထွက်သည်ရှိသော် သားတော်ရှင်သိဒ္ဓတ်မင်းသားကိုယူ၍ သွားလေ၏။

လယ်တောအရပ်၌ တစ်ခုသောဇမ္ဗူသပြေပင်သည် ထူသောအရွက်ရှိသည်။ ချမ်းငြိမ်းသောအရိပ် ရှိသည်ဖြစ်၏။ ထိုဇမ္ဗူသပြေပင်အောက်၌ ဘုရားလောင်းမင်းသား၏ အိပ်ရာကို ခင်းစေ၍၊ အထက်၌ ရွှေကြယ်စီအပ်သောဗိတာန်ကို ဆွဲစေ၍၊ တင်းထိမ်ဖြင့် ကာရံစေ၍၊ ဘုရားလောင်းမင်းသားကို ထိုအိပ်ရာထက် တင်၍၊ နို့ထိန်းတို့ကို အစောင့်အရှောက်ထား၍၊ မင်းကြီးသည် ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာကို ဆင်၍၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံလျက် လယ်ထွန်ရာသို့ သွား၍၊ မင်းကြီးသည် ရွှေထွန်ကို ယူ၍၊ အမတ်တို့သည်ကား ၇၉၉ ခုသော ထွန်တို့ကို ယူကုန်၏။ ကျွန်အမှုလုပ်တို့သည်ကား ၂၀၀ သောထွန်တို့ကို ယူကုန်၏။ ထို အမတ်, အမှုလုပ်ကျွန်တို့သည် ထွန်တို့ကို ယူကုန်၍ ထိုမှ ဤမှ ထွန်ကုန်၏။ မင်းကြီးသည် ဤဘက်မှ ထိုဘက်သို့, ထိုဘက်မှ ဤဘက်သို့ သွား၏။ ထိုအရပ်၌ များစွာသောပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်၏။

ဘုရားလောင်းကို စောင့်ရှောက်၍နေကုန်သော နို့ထိန်းတို့သည် "မင်းကြီး၏စည်းစိမ်ကို ရှုကုန်အံ့။" ဟူ၍ တင်းထိမ်မှ အပသို့ထွက်လေကုန်၏။

mgyoe.com

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမှဤမှကြည့်သည်ရှိသော် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကို မမြင်မိ၍၊ လျင်စွာသဖြင့် အိပ်ရာမှထ၍၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေလျက် ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ကို သိမ်းဆည်း၍ ပထမဈာန်ကို ဖြစ်စေ၏။ နို့ထိန်းတို့သည် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်အခွင့်၌ စီရင်သွားလာကုန်သည် ဖြစ်၍ အတန်ငယ် ကြာလေကုန်၏။ တစ်ပါးသောသစ်ပင်တို့၏အရိပ်သည် အရှေ့သို့ ပြန်ပေ၏။ ဇမ္ဗုသပြေပင်၏အရိပ်မူကား အရှေ့သို့ မပြန်မူ၍၊ အဝန်းဖြစ်၍ တည်၏။

နို့ထိန်းတို့သည် "အရှင်သားတစ်ယောက်တည်း ရှိလေသည်။" ဟု လျင်စွာလာ၍၊ တင်းထိမ်ကိုကြွ၍ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အိပ်ရာထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၍နေသော ဘုရားလောင်းကို လည်းကောင်း၊ ထိုသပြေပင် ရိပ်သည် အရှေ့သို့ မပြန်ဝံ့၍တည်သော အံ့ဖွယ်ကို လည်းကောင်း မြင်ကုန်၏။ လျင်စွာသွား၍ မင်းကြီးအား ကြားလျှောက်ကုန်၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်သည် ဤသို့ နေ၏။ တစ်ပါးသော သစ်ပင်တို့၏အရိပ်သည် အရှေ့သို့လည်ပြီး သပြေပင်၏အရိပ်သည်ကား မလည်မူ၍၊ အဝန်းဖြစ်၍ တည်၏။"

ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မင်းကြီး သည် လျင်စွာလာ၍ကြည့်လျှင် ထိုအံ့ဖွယ်သရဲကိုမြင်သဖြင့်၊

"အလောင်းမင်းသား။ ဤရှိခိုးခြင်းသည်ကား သင်ချစ်သားအား ၂ ကြိမ်မြောက် အဖ၏ ရှိခိုးခြင်း တည်း။" ဟုဆို၍၊ သားတော်ဘုရားလောင်းကို ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် လက်အုပ်ချီ၍ ရှိခိုးတော်မူ၏။

၃၂- အလောင်းမင်းသား၏ ပြာသာဒ် ၃ ဆောင်ကို ပြုခြင်း။

ထိုရောအခါ၌ ဘုရားလောင်းရှင်သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် အစဉ်သဖြင့် ကြီးသည်ဖြစ်၍ ၁၆ နှစ်အရွယ် ရှိသည် ဖြစ်၏။

ထိုအခါ၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မြို့၌ လက်သမား၊ ကျောက်ဆစ်သမား၊ ပန်းချီသမား အစရှိသည် တို့ကိုခေါ်စေ၍ ဘုရားလောင်း၏ နေရာပြာသာဒ်ကို လုပ်ဆောင်စိမ့်သောငှာ စေတော်မူ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ အမှု သစ်ကို လုပ်ဆောင်ကုန်၏။

ဆောင်းဥတုနှင့်လျောက်ပတ်သော ဘုံ ၉ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း၊ နွေဥတုနှင့် လျောက်ပတ်သော ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း၊ မိုးဥတုနှင့်လျောက်ပတ်သော ဘုံ ၇ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်ကို လည်းကောင်း ဆောက်လုပ်ကုန်၏။ ထို ၃ ဆောင်သောပြာသာဒ်တို့သည် အလျား၊ အနံ၊ အစောက်အားဖြင့် မျှသောပမာဏ ရှိကုန်၏။ ဘုံဆင့်အားဖြင့်သာလျှင် ထူးပြားကုန်၏။

ဆောင်းလအခါ၌ အလွန်ကျဉ်းသောခန်းတိုက် ရှိသောပြာသာဒ်သည် ဥတုနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၏။ နွေလအခါ၌ ကျယ်သောခန်းတိုက် ရှိသောပြာသာဒ်သည် ဥတုနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၏။ မိုးလအခါ၌ကား မကျဉ်းမကျယ်သောခန်းတိုက် ရှိသောပြာသာဒ်သည် ဥတုနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၏။

ဘုံ ၉ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၌ ခြင်္သေ့ခံသော လေသာနန်းတံခါးရွက်တို့သည် ကောင်းစွာစေ့စပ်ကုန်၏။

ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၌ နံရံ၊သည်တိုင်၊အမိုး အစရှိသည်တို့၌ မီးပုံကြီး၊မီးပုံငယ်၊ မီးမယ်ဖျူး အစရှိသည်တို့ကို ထင်စေကုန်၏။ ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၌ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကုမုဒြာကြာ၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ကြာတံဆိပ်၊ မျောက်လေ့ကား၊ ကတောက်၊ ဟင်းရမ်း စသည်တို့ကို ထင်စေကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com

ဘုံ ၇ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်တို့၌ ၂ ပါးစုံအရောင်တို့ကို ထင်စေကုန်၏။

ဘုံ ၉ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၌ နံ့သာဆိုင်း၊ ပန်းဆိုင်း၊ ပုလဲသွယ် အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်ကုန်သော အရောင်ရှိကုန်သော ရွှေကြယ်၊ ငွေကြယ်၊ ပတ္တမြားကြယ်တို့ဖြင့် စီအပ်ကုန်သော၊ အလွန်သိမ်မွေ့သောဥတုကို ပေးတတ်ကုန်သော၊ တောက်ပသောအရောင်ရှိကုန်သော ကမ္ဗလာဖြင့် ပြုသော ဗိတာန်၊ ပိုးချည်ဖြင့်ရက်၍ပြုသော ဗိတာန်တို့ကို ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌ မိုးကြက်ကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ရွှေချည်ဖြင့်ရက်သော တင်းထိမ်တို့ဖြင့် ကာရံကုန်၏။

ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၌ကား ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိကုန်သော၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော သီတဥတုကို ပေးတတ်ကုန်သော၊ အလွန်ကောင်းမွန်သိမ်မွေ့ကုန်သော အခင်း၊အရံ၊ဗိတာန်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တင်းထိမ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း မိုး၊ကာရံစေကုန်၏။

ဘုံ ၇ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၌ကား ဥတု ၂ ပါးကို ပြည့်စုံစေတတ်သော ၂ ပါးစုံအရောင်တို့ကို ပြုပေကုန်၏။

ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏ထက်ဝန်းကျင်မှ အရပ် ၄ မျက်နှာတို့၌ကား စဏ္ဍာလောကမဏ္ဍပ်ကို ပြု၍၊ ထိုမဏ္ဍပ်၏အထက်၌ သည်တိုင်တို့ကိုစိုက်၍၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် အလိုရှိအပ်သောအခါ၌ ရုပ်ပယ်သိမ်းထားကောင်းသော ဗိတာန်တို့ကို ဖွဲ့ကြက်စေကုန်၏။ ပြာသာဒ်အမိုးအခြင်စွန်းတို့၌ အင်္ဂါ ၅ ပါးရှိသော နတ်၏စည်၊ စောင်း၊ ငြင်းတို့ကို နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့ ငြိမ့်လေးသာယာ နာပျော်ဖွယ်ရှိသောအသံကို လွှတ်တတ်ကုန်သော ရွှေခြူကွန်ရက်တို့ကို ဆွဲကုန်၏။

ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏ ထက်ဝန်းကျင်အရပ် ၄ မျက်နှာ တို့၌ ကြာမျိုး ၅ ပါးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော၊ အညစ်အကြေးကင်းသောအရောင် ရှိသော၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော၊ ရေ၏ အဆင်းကဲ့သို့ အဆင်းရှိသော၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော၊ ကောင်းမြတ်သော၊ အရသာရှိသော၊ အလွန်ချမ်းအေးသောရေဖြင့် ပြည့်သော ၄ ထောင့် ရေကန်တို့ကိုလည်း ဖန်ဆင်းရကုန်၏။ အရှေ့မျက်နှာ၌ရှိသော ရေကန်မှပျံတက်ကုန်သော ဟင်္သာ၊ ဝမ်းဘဲ၊ ရကြက်၊ စက္ကဝက် အစရှိကုန်သော အထူးထူးသော ငှက်အပေါင်းတို့သည် တွန်ကျူးရင့်မြည်ကုန်လျက် ပြာသာဒ်၏အထက်ဖြင့် သွား၍ အနောက် မျက်နှာရေကန်၌ ကျကုန်၏။ အနောက်မျက်နှာရေကန်မှ ပျံတက်ကုန်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထို့အတူ တွန်ထူးရင့်ကျူးမြည်ကုန်လျက် အရှေ့မျက်နှာရေကန်၌ ကျကုန်၏။ တောင်မျက်နှာရေကန်မှ ပျံတက်ကုန်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထို့အတူ ကျူးရင့်မြည်တွန်ကုန်လျက် မြောက်မျက်နှာရေကန်၌ ကျကုန်၏။ မြောက်မျက်နှာရေကန်မှ ပျံတက်ကုန်သော ငှက်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထို့အတူ ကျူးရင့်မြည်တွန်ကုန်လျက် တောင်မျက်နှာရေကန်၌ ကျကုန်၏။

ထို ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၌ သိမ်မွေ့သောအပေါက်ရှိသော ရွှေဗိတာန်တို့ကို ဖွဲ့၍၊ ဗိတာန်၏အထက်၌ အရပ် ၄ မျက်နှာတို့၌ ရေကန်မှရေကို ယန္တရားစက်ဖြင့်တင်၍ ပြည့်စေ၏။ ထိုရေကန်တို့သည် သိမ်မွေ့သော အပေါက်တို့မှ မိုးပေါက်ကဲ့သို့ ကျကုန်၏။ ရွှေဗိတာန်တို့၏အထက် ခြောက်သောသားရေတို့ကို ဖြန့်၍ ကျောက်ခဲတို့ကို ချကုန်၏။ ထိုအသံသည် မိုး ကြိုးသောအသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်သည် မိုးနှင့်တူသည် ဖြစ်၏။

ထို ၃ ဆောင်သောပြာသာဒ်တို့၏ထက်ဝန်းကျင်တို့၌ အထူးထူးသောအဆင်းဖြင့် တောက်ပသော အရောင်ရှိသော ပုဆိုးတို့ဖြင့် အထောင်မက များစွာသော တံခွန်တို့ကို ဆောက်ကုန်၏။ ရွှေဖြင့်ပြီးသောတံခွန် အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ဆောက်ကုန်၏။ အထူးထူးသောအထွတ်၊ ခြသေ့ံခံသောလိုဏ်နန်း၊ အမွှမ်းရှိသော၊

mgyoe.com

တောက်ပသော, တစ်ပါးမက များသောဘုံအဆင့်ရှိသော တံခါးမုခ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အင်္ဂတေတို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော, ဖြူသောအရောင်ဖြင့်တောက်ပသော, အလွန်မြင့်သော, ၇ထပ်-၇ထပ်သော တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာပြုကုန်၏။

ထို ၃ ဆောင်သောပြာသာဒ်တို့တွင် ဘုံ ၉ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်သည် 'ရမ္မ'မည်၏။ ဘုံ ၅ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်သည် 'သုရမ္မ'မည်၏။ ဘုံ ၇ ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်သည် 'သုဘ' မည်၏။

၃၃- အလောင်းတော်သည် ၁၂ ပါးသော လေးအတတ်တို့ကို ပြခြင်း။

ဤ ၃ ဆောင်သောပြာသာဒ်တို့ကို ဆောက်လုပ်၍ ပြီးကုန်သောအခါ၌ သိရိသုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ကြံ၏။ 'ငါ၏သားသည် အရွယ်ရောက်ပြီ။ ထိုသားအား ထီးဆောင်း၍ မင်း၏အသရေကို ရှုအံ့။' ဟုကြံ၍၊ ၈ သောင်းသောသာကီဝင်မင်းတို့၏အထံသို့ ကမ္ပည်းဆက်စာတို့ကို ပို့စေ၏။

'ငါ၏သားတော်သည် အရွယ်ရောက်ပြီ။ မင်း၏အဖြစ်၌ တည်စေအံ့။ အလုံးစုံသောသာကီဝင်မင်းတို့သည် မိမိတို့၏အိမ်တို့၌ အရွယ်ရောက်သောသတို့သမီးတို့ကို ငါ၏အိမ်သို့ ပို့ဆောင်စေကုန်သတည်း။' ဟု ကမ္ပည်းဆက်စာ ပို့စေ၏။

ထိုသတင်းစကားကိုကြား၍ သာကီဝင်မင်းတို့သည် ဆိုကြကုန်၏။

''သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် အရုပ် အဆင်းလှပေ၏။ အပျော်အရွှင်ကစားခြင်း၌သာ လေ့ကျက်သည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော အတတ်ပညာကို မတတ်။ စစ်ပွဲရန်သူ ရှေးရှုထင်သော် အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ သားမယားတို့ကို မွေးမြူခြင်းငှာ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ငါတို့သမီးကို မပေးကုန်။'' ဟူ၍ ဆိုကုန်၏။

ထိုစကားကို ကြား၍၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော်ကို ခေါ်စေ၍၊

''အလောင်းချစ်သား။ သင်၏ အဆွေအမျိုးတို့သည် 'သိဒ္ဓတ်မင်းသားကား တစ်စုံတစ်ခုမျှ အတတ်ပညာကို မသင်။ အပျော်အရွှင်ကစားခြင်း၌သာ လေ့ကျက်သူ' ဟူ၍ဆိုကုန်သည်။ ယခုအခါသည် အတတ်ပညာရှိသည့်ဂုဏ်ကို ပြအံ့သောအခါရောက်သကဲ့သို့ အဖ ထင်သည်။'' ဟု ဆို၏။

''ခမည်းတော်မင်းကြီး။ လူ၌ဖြစ်သော အတတ်ပညာကို ငါ့အား သင်အပ်သော ကိစ္စမည်သည် မရှိ။ အဘယ်အတတ်ကို ပြစေလိုသနည်း။'' ဟု ခမည်းတော်အား လျှောက်၏။

''လေးအတတ်ကို ပြအပ်၏။'' ဟူ၍ ဆိုပေ၏။

''ထိုသို့တပြီးကား ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ငါ၏အတတ်ကိုရှုစိမ့်သောငှာ 'ဤနေ့မှစ၍ ၇ ရက်မြောက်သောနေ့၌ သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား အတတ်ကိုပြလတ္တံ့။ စည်းဝေးကုန်'ဟူ၍ မြို့၌ စည်လည်စေ။'' ဆို၍၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးလည်း ထိုဆိုတိုင်း ပြုပေ၏။

ဘုရားအလောင်း ရှင်သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် အက္ခဏဝေဓိ, ဝါလဝေဓိ စသောလေးသမားတို့ကို စည်းဝေးစေ၏။

လူအပေါင်းတို့၏အလယ်၌ တစ်ပါးသောလေးသမားတို့နှင့် မဆက်ဆံသော, ၁၂ ပါးသော လေးအတတ်ကို ဆွေတော်မျိုးကော်တို့အား ပြပေ၏။

mgyoe.com SAMPLE BOOK
အဘယ်ကဲ့သို့ပြသနည်း ဟူမူကား ဗိုလ် ၁၀၀၀ အားရှိသော လေးကို ဆောင်ယူစေ၍ ထက်ဝယ်ဖွဲ့သဖြင့် နေလျက်၊ ညို့ကို ခြေဖြင့်ရစ်၍ ငင်ပြီးသော်၊ ခြေမဖြင့် လေးကို တင်၍၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့် လေးဖျဉ်းကို ကိုင်၍၊ လက်ယာလက်ဖြင့် ညို့ကိုငင်၍ ဖြန်၏။

ထို ညို့ဖြန်သောအသံဖြင့် ကပိလဝတ်တစ်မြို့လုံးသည် မြေကြီးသို့ဝင်သောအခြင်းအရာ ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

"ဤအသံသည် အဘယ်အသံနည်း။" ဟုအချို့သောသူတို့မေးကုန်သော်၊ "မိုးကြိုးသောအသံတည်း။" ဟု အချို့သောသူတို့ ဆိုကုန်၏။ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌ တစ်ပါးသောသူတို့သည်လည်း "သင်တို့ မသိကြကုန်။ ဤအသံသည် မိုးကြိုးသံ မဟုတ်။ အိမ်ရှေ့မင်းသည် ဗိုလ် ၁၀၀၀အားရှိသောလေးကို ခြေမဖြင့် တင်၍ ညို့ကိုဖြန်၏။ ညို့သည် လေးဖျဉ်း၌ခတ်သော အသံတည်း။" ဟုဆိုကုန်၏။

သာကီဝင်မင်းသားအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ လေးညို့ကိုဖြန်ကာမျှသော အသံဖြင့် အားရနှစ်သက်သော စိတ်သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထို့နောင်မှ "အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်း။" ဟု ဘုရားလောင်း မေး၏။

"လက် ၈ သစ်အထုထုသောသံပြားကို ပေါက်အောင် မြားဖြင့်ပစ်အပ်၏။" ဟုဆို၏။

ထိုသံပြားကို ပေါက်အောင်ပစ်၏။ ထို့နောင် လက် ၄ သစ်အထုထုသော ပိတောက်ပျဉ်ကို ပေါက်အောင် ပစ်ရ၏။ ထို့နောင် ၁၂လက်သစ် အထုထုသော ကြေးနီပြားကို ပေါက်အောင် ပစ်ရ၏။ ထို့နောင် ၁၂လက်သစ် အထုထုသော ရေသဖန်းပျဉ်ကို ပေါက်အောင် ပစ်ရ၏။ ထို့နောင် သဲလှည်းအစီး ၁၀၀ ကို အစဉ်အတိုင်း ညီစွာထား၍ ပေါက်အောင် ပစ်ရ၏။ ထို့နောင် ကောက်ရိုးလှည်း ၁၀၀ ကို ပေါက်အောင် ပစ်ရ၏။ ရေ၌ ၁ဥသဘ သွားအောင် ပစ်ရ၏။

ထို့နောင်မှ "ခရမ်းသီးအမှတ်ဖြင့် သားမြီးကို ထက်ခြမ်းကွဲအောင် ပစ်ရ၏။" ဆိုကုန်၏။

"ထိုသို့တပြီးကား ၁ ယူဇနာ၏အထက်၌ သားမြီးဖြင့် ခရမ်းသီးကို ဖွဲ့၍ထားကုန်လော့။" ဟုဆို၍၊ ၁ ယူဇနာရှိသောအရပ်၏ အထက်၌ ခရမ်းသီးကို သားမြီးဖြင့်ဖွဲ့၍ ဆွဲထားပြီးသော်၊ ညဥ့်၊ အမိုက်၊ တိမ်အုပ် တို့ဖြင့် အရပ် ၄ မျက်နှာတို့၌ ဖုံးလွှမ်းသောအခါ ခရမ်းသီးကို အမှတ်ပြု၍ မြားဖြင့် သားမြီးကို ပစ်၏။ ထိုမြားသည် လျင်စွာသွား၍၊ ၁ ယူဇနာ၏အထက်၌ သားမြီးကို ထက်ခြမ်းခွဲ၍ မြေသို့ဝင်လေ၏။ ဤသို့ စသော ၁၂ ပါးသောအတတ်တို့ကို ပြပေ၏။

လေးအတတ်ကိုသာ မဟုတ်သေး။ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ကောင်းသော အလုံးစုံသောအတတ်တို့ကို ဘုရားလောင်း ပြပေ၏။

ထိုရောအခါ သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့သည် အလွန် နှစ်သက်အားရကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မိမိတို့၏အိမ်၌ ရှိသော သမီးကညာရတနာတို့ကို တန်ဆာဆင်၍ ပို့ဆက်လာကုန်၏။ ထိုသမီးကညာတို့သည် ၄ သောင်း အရေအတွက် ရှိကုန်၏။

ထိုအလုံးစုံတို့တွင် ဖွားဖက်တော်ဖြစ်သော၊ ဒေဝဒဟပြည်၌ ဘိုးတော်အဥ္စနမင်း၏သား သုပ္ပဗုဒ္ဓနှင့် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏နှမတော် အမိတာကို ထိမ်းမြားရာတွင် မြင်သော ယသောရောဒေဝီကို မိဖုရားကြီး မြှောက်၏။ ငယ်မည်ကား 'ဘဒ္ဒကစ္စနာ' တည်း။

ထို ၄ သောင်းသော သမီးကညာတို့တွင် ၁ သောင်းသည် ယသောရော၏အခြံအရံ ဖြစ်၏။ ၃ သောင်းတို့မူကား ပြာသာဒ် ၁ ဆောင်- ၁ ဆောင်၌ ၁ သောင်း - ၁ သောင်းစီ အမြဲနေရ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃၄- အလောင်းတော်ကို နိမိတ်ကြီး ၄ ပါး ထင်ခြင်း။

ဘိုးတော်အဥ္စနမင်းကြီးထားသော သက္ကရာဇ် ၈၄ ခုတွင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအမျိုးရှိသော အလုံးစုံသော သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကုန်၍၊ ဘုရားလောင်းအား လူ၌ဖြစ်သောထီးဖြူကို ဆောင်း၍၊ မင်း၏ အဘိသိက်ကို သွန်း၍၊ မင်းအဖြစ်ကို ပေး၍ ပြာသာဒ်နန်းတက်မင်္ဂလာ ပြုကုန်၏။

ထိုရောအခါ ဘုရားလောင်းရှင်သိဒ္ဓတ်သည် နတ်သမီး ၁၀၀၀ ခြံရံအပ်သော နတ်သားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အသူရာသမီး သုဇာတာ 'အမျိုးရှိသော နတ်သမီးခြွေရံ ၃ ကုဋေ ဖြသန်း ခြံရံအပ်သော သိကြားမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ၄ သောင်းသောသာကီဝင်မင်းသမီးအပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ယောကျ်ား မရှိသော၊ စည်း၊ စောင်း၊ ငြင်းတို့ဖြင့် အတိုင်းမသိကြီးမြတ်သော သိကြားမင်း၏စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် တူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို စံစားလျက် ဥတုအလှည့်ဖြင့် ပြာသာဒ် ၃ ဆောင်တို့၌ အလှည့်အလည်နေတော်မူ၏။

သူအိုနိမိတ်

ထိုရောအခါ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားလောင်းသည် ဥယျာဉ်ကစားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရထားထိန်းကို ခေါ်၍ ဆို၏။

"အချင်းရထားထိန်း။ ကောင်းသောယာဉ်တို့ကို ကလေလော့။ ကောင်းသောဥယျာဉ်မြေကို ရှုအံ့သော ငှာ ဥယျာဉ်သို့ သွားအံ့။" ဟုဆို၏။

ရထားထိန်းလည်း "ကောင်းပြီ။ အရှင့်သား။" ဟုဝန်ခံ၍ ကုမုဒြာကြာဖြူ အဆင်းနှင့်တူသော ၄ စီးကုန်သောသိန္ဓောမြင်းတို့ကို ရတနာ ၇ ပါးဖြင့်ပြီးသောရထား၌ က၍၊ တစ်ဖန် ကြားလျှောက်၏။ ဘုရားလောင်းသည် နတ်၏ဗိမာန်နှင့်တူသော ရထားထက်သို့တက်၍၊ မြို့မှထွက်၍ ဥယျာဉ်သို့ ရှေးရှုသွားလေ၏။

ထိုရောအခါ၌ နတ်တို့သည် "ယခုအခါ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလောင်းအား သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို သိအံ့သော အခါ နီးပြီ။ ပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ဘုရားလောင်းအား ပြအံ့။" ဟူ၍၊ တစ်ယောက်သောနတ်သားကို အိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သောကိုယ် ရှိသော၊ ကျိုးသောသွား ရှိသော၊ ဖြူသောဆံ ရှိသော၊ အိမ်မိုးအခြင်ကဲ့သို့ ကောက်သောနံရိုး ရှိသော၊ ကျော ကုန်းသော၊ လက်၌ ဖွဲ့သောတောင်ဝှေးရှိသော၊ တုန်လှုပ်လျက်သွားသော၊ အရွယ်လွန်ပြီးသော သူအိုအသွင် ဖန်ဆင်း၍ သိဒ္ဓတ်မင်းသားအား ပြစေ၏။

ထိုသူအိုကို ဘုရားလောင်းလည်း မြင်၏။ ရထားထိန်းလည်း မြင်၏။ မြင်ပြီး၍ ဘုရားလောင်းသည် ရထားထိန်းကို မေး၏။

"အချင်းရထားထိန်း။ ဤသူသည် အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ ဤသူ၏ဆံသည်လည်း တစ်ပါးသောသူတို့၏ ဆံနှင့် မတူ။ ကိုယ်သည်လည်း တစ်ပါးသောသူတို့၏ကိုယ်နှင့် မတူ။ ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။" ဟု မေး၏။

"အရှင်မင်းသား။ ဤသူသည် သူအိုတည်း။" ဟု လျှောက်ပေ၏။

"ယခုအခါ၌ ဤသူသည် ကြာမြင့်စွာအသက်မရှည်လတ္တံ့။" ဟု လျှောက်ပေ၏။

"အချင်းရထားထိန်း။ အသို့နည်း။ ငါသည်လည်း အိုတတ်သောသဘောရှိ၍ အိုခြင်းကို မလွန် မြောက်နိုင်သလော။" ဟု မေးပြန်၏။

"အရှင့်သား။ အရှင့်သားသည် လည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် လည်းကောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် လည်းကောင်း အိုတတ်သောသဘော ရှိကုန်၏။ အိုခြင်းကို မလွန်မြောက်နိုင်ကုန်။" ဟု လျှောက်၏။

mgyoe.com

m.gyoe.com SAMPLE BOOK ''ထိုသို့တပြီးကား ရထားထိန်း။ ယခုအခါ၌ ဥယျာဉ်သို့ သွားအံ့သောငှာ မသင့်။ ဤအရပ်မှ နန်းတော်သို့ပြန်လော့။'' ဟု ပြန်စေ၏။

နန်းတော်သို့ရောက်လျှင် ဘုရားလောင်းသည် စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် နှလုံးမသာသည် ဖြစ်၍၊ ''အချင်းတို့။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွ။ အကြင့်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိသောသူအား အိုခြင်းသဘောသည် ထင်ဘိ၏။ ထို့ကြောင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏။'' ဟု ဆို၍ မှိုင်တွေ၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ရထားထိန်းကို မေး၏။

''အချင်းရထားထိန်း။ အသို့နည်း။ မင်းသားသည် ဥယျာဉ်ကစားရာ၌ မွေ့လျော်၏လော။ နှစ်လိုသော နှလုံးရှိသည် ဖြစ်၏လော။'' ဤသို့ မေး၏။

''အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်သည် ဥယျာဉ်ကစားရာ၌ မမွေ့လျော်မနှစ်လိုသောနှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၏။'' ဟု လျှောက်၏။

''အချင်းရထားထိန်း။ ဥယျာဉ်ကစားအံ့သောငှာ သွားသော‌ငါ့သားသည် အဘယ်ကို မြင်သနည်း'' ဟု မေး၏။

''အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်သည် သူအိုကို မြင်၏။ မြင်သောကြောင့် 'အချင်းရထားထိန်း။ ဤယောကျ်ားသည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်း။ ဤယောကျ်ား၏ဆံပင်သည် တစ်ပါးသောသူတို့၏ ဆံနှင့် မတူ။'

ဤသို့ အစရှိသဖြင့် အောက်၌ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့် မေးလျှောက်ဆိုသောအကြောင်းကို သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား ရထားထိန်း လျှောက်၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ဤသို့ကြံ၏။ 'ငါ့သားတော်သည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုစေသတည်း။ တောထွက်၍ ရဟန်း မပြုစေသတည်း။ နိမိတ်ဖတ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့စကားသည် မမှန်ပါစေသတည်း။' ဟူ၍၊ ထို ကြံသောအတိုင်း ဖြစ်စိမ့်သောငှာ ၅ ပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို အတိုင်းထက်အလွန် ဘုရားလောင်းမင်းသားအား ရှေးရှုအနီး၌ တည်စေ၏။

သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် ၅ ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို စံစားသည် ဖြစ်၍၊ ၅ ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စံစား၏။

သူနာနိမိတ်

ထိုရောအခါ ၄ လလွန်သဖြင့် ဘုရားလောင်းသည် ရထားထိန်းကို ခေါ်၍ ဆို၏။

''ဥယျာဉ်ကစားအံ့သောငှာ သွားကုန်အံ့။ ကောင်းသောရထားယာဉ်တို့ကို က,လေလော့။'' ဟု ဆို၍၊ ကောင်းသောရထားယာဉ်ထက်၌ စီး၍ ဥယျာဉ်သို့ နှင်လေသော်၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည် ပြုအပ်သော၊ သည်းစွာနာသည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော၊ ပြင်းစွာနာသော၊ မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌ လူးလဲလျက် အိပ်ရနေရသော၊ သူတစ်ပါးတို့သည် အိပ်ရာမှထစေအပ်သော၊ သူတစ်ပါးတို့သည် အိပ်ရာ၌ လဲစေအပ် သော သူနာကို မြင်လေ၏။ မြင်ပြီး၍ ရထားထိန်းကို မေး၏။

''အချင်းရထားထိန်း။ ဤယောကျ်ားသည် အဘယ်ကဲ့သို့ ပြုသနည်း။ ယောကျ်ား၏ မျက်စိတို့သည်လည်း သူတစ်ပါး၏မျက်စိကဲ့သို့ မဟုတ်။ အသံသည်လည်း သူတစ်ပါး၏အသံကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤသူသည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်း။'' ဟု မေး၏။

m.gyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK
"အရှင်မင်းသား။ ဤသူသည် 'သူနာ' မည်၏။" ဟု လျှောက်၏။

"ရထားထိန်း။ ဤသူသည် သူနာ မည်သလော။" ဟု မေးပြန်သော်၊

"အရှင့်သား။ ဤသူသည် 'သူနာ'မည်၏။ ဤသူသည် ထိုအနာမှ ထမြောက်နိုင်မည်လည်း မသိ။" ဟုလျှောက်၏။

"အသို့နည်း ရထားထိန်း။ ငါသည်လည်း နာတတ်သောသဘော ရှိသလော။ နာခြင်းသဘောကို မလွန်ချေသလော။" ဟု မေးပြန်သည်ရှိသော်၊

"အရှင့်သား။ အရှင့်သားသည် လည်းကောင်း, အကျွန်ုပ်သည် လည်းကောင်း, ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် လည်းကောင်း နာတတ်သောသဘော ရှိကုန်၏။ နာခြင်းသဘောကို မလွန်နိုင်ချေကုန်။" ဟူ၍ လျှောက်၏။

"ထိုသို့တပြီးကား ရထားထိန်း။ ယခုအခါ၌ ဥယျာဉ်တော်ဖျား ကစားအံ့သောငှာ သွား၍မသင့်ပြီ။ ဤအရပ်မှ နန်းတော်သို့ ပြန်လော့" ဟူ၍ဆို၏။

ရထားထိန်းလည်း "သံတော်ဦးတင်ပါပြီ။" ဟု စထွားတို့ပေး၍ နန်းတော်သို့ပြန်လေ၏။

နန်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ၌ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းသည် ဖြစ်၍၊ နှလုံးမသာသည် ဖြစ်၍၊

"အချင်းတို့။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိသောသူအား အိုခြင်းသည် ထင်ဘိ၏။ နာခြင်းသည် အကြင့်ကြောင့်ထင်ဘိ၏။ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသဘောသည် စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား။" ဟုဆို၍ မှိုင်တွေ၏။

ထိုအခါ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် ရထားထိန်းကို ခေါ်၍ "အသို့နည်း ရထားထိန်း။ ငါ၏သားတော်သည် ဥယျာဉ်ကစားရာ၌ မွေ့လျော်ပါ၏လော၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ပါ၏လော။" ဟု မေးတော်မူ၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်သည် ဥယျာဉ်ကစားသွားရာ၌ မွေ့လျော်တော် မမူ။ နှစ်လိုသောနှလုံးရှိတော်မမူ။ ဥယျာဉ်သို့ မရောက်မူ၍ ပြန်ရ၏။" ဟု လျှောက်၏။

"ရထားထိန်း။ ဥယျာဉ်သို့သွားသော ငါ၏သားတော်သည် အဘယ်ကိုမြင်သနည်း။" ဟု မေး၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော် ဥယျာဉ်သို့ သွားသောအခါ၌ နာခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော, ပြင်းစွာနာသော, မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌ လူးလဲလျက်အိပ်ရသော, သူတစ်ပါးတို့သည် ထူအပ်, လှဲအပ်သော သူနာကို မြင်၏။ မြင်၍ ဤသို့ ဆို၏။ 'ရထားထိန်း။ ဤယောကျ်ားသည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်း။ ဤယောကျ်ား၏မျက်စိသည် သူတစ်ပါး၏မျက်စိနှင့် မတူ။" ဤသို့စသည်ဖြင့် အောက်၌ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း 'စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွ။' ဆို၍ မှိုင်တွေ၍နေသည်တိုင် အောင်အကြောင်းကို လျှောက်၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။

'ငါ၏သားတော်သည် မင်း၏အဖြစ်ကို ပြုပါစေသတည်း။ နိမိတ်ဖတ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏စကားသည် မမှန်ပါစေသတည်း။" ဟု ကြံပြီး၍ ထိုအခါ အကြင်အခြင်းဖြင့် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုရာ၏။ အိမ်မှထွက်၍ ကျောင်း၌လည်း ရဟန်းမပြုရာ။ ပုဏ္ဏားတို့၏စကားသည် မှားသည်ဖြစ်ရာ၏။

ထိုအခြင်းဖြင့် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော်အလောင်းမင်းသားအား အတိုင်းထက်အလွန် ကခြင်း, သီခြင်း အစရှိသော ၅ ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို အနီး၌ ထားပေ၏။ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းရှင်သိဒ္ဓတ်သည် ကာမဂုဏ် ၅ ပါးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စံစား၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သူသေနိမိတ်

ထို့နောက် ၄ လမြောက်သောအခါ၌ ဥယျာဉ်ကစားအံ့သောငှာ သွားသော ဘုရားလောင်းသည် ရှေးနည်းအတူ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့ပြအပ်သော၊ များစွာသောသူအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးလျက် အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့်တပ်ကုန်သော ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဇိတာန်ကြက်သည်ကို မြင်သဖြင့် ရထားထိန်းကို မေး၏။

"အချင်း ရထားထိန်း။ ထိုလူများအပေါင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် စည်းဝေးကြကုန်သနည်း။ အထူးထူးသောအဆင်းဖြင့် တပ်သောပုဆိုးတို့ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ဇိတာန်မိုးကြက်သည်ကို ပြုသနည်း။" ဟု မေး၏။

"အရှင်မင်းသား။ ဤသူသည်ကား 'သူသေ'မည်၏။" ဟု လျှောက်၏။

"ထိုသို့ 'သူသေ' ဟူတပြီးကား အချင်းရထားထိန်း။ အကြင်အရပ်၌ သူသေ ရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ နှင်လော။" ဟုဆို၏။

ရထားထိန်းလည်း "ကောင်းပြီ အရှင့်သား။" ဟု ဝန်ခံ၍၊ သူသေရှိရာအရပ်သို့ ရထားကို နှင်လေ၏။

ဘုရားလောင်းမင်းသားသည် သူသေကိုမြင်၍ ရထားထိန်းကို မေး၏။

"အချင်းရထားထိန်း။ ဤသူသည် သူသေပင်လော။" ဟုမေး၏။

"အရှင်မင်းသား။ ဤသူသည် 'သူသေ'မည်၏။ ယခုအခါ၌ ထိုသူကို အမိသည်လည်းကောင်း၊ အဖသည် လည်းကောင်း၊ အမိအဖမှတစ်ပါးသော အဆွေသားချင်းတို့သည် လည်းကောင်း မရှုလာကုန်ပြီ။ ထိုသူသေသည်လည်း အမိ၊ အဖ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို မရှုနိုင်ပြီ။" ဟူ၍ လျှောက်၏။

"အသို့နည်း ရထားထိန်း။ ငါသည်လည်း သေတတ်သောသဘော ရှိသလော။ ငါသည်လည်း သေခြင်းသဘောကို မလွန်နိုင်ချေသလော။ ငါ့ကိုလည်း ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ယသောဓရာမိဖုရားသည်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း မရှုလာကုန်ပြီလော။ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်မင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဗိမ္ဗာမိဖုရားကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော အဆွေအမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း မကြည့်နိုင်လတ္တံ့ပြီလော။" ဟူ၍ မေးပြန်၏။

"အရှင့်သား။ အရှင့်သားသည် လည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်လည်းကောင်း သေတတ်သောသဘော ရှိကုန်၏။ သေခြင်းသဘောကို မလွန်နိုင်ချေကုန်။ အရှင့်သားကို ခမည်းတော်မင်းကြီး၊ မိဖုရားယသောဓရာ၊ တစ်ပါးသောအဆွေအမျိုးတို့သည် မကြည့်လာကုန်ပြီ။ ခမည်းတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဗိမ္ဗာမိဖုရားကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသောအဆွေအမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း အရှင့်သားသည်လည်း မကြည့်နိုင်လတ္တံ့။" ဟူ၍ လျှောက်၏။

"ထိုသို့တပြီကား ရထားထိန်း။ ဥယျာဉ်သို့သွားအံ့သောငှာ မသင့်ပြီ။ ဤအရပ်မှ နန်းတော်သို့သာ ပြန်ပေတော့။" ဟု ဆို၍ နန်းတော်သို့ ပြန်ရလေ၏။

နန်းတော်သို့ရောက်လေသော် မင်းသားသည် ဆင်းရဲသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ နှလုံးတော် မသာသည်နှင့် "အချင်းတို့။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ရှိသောသူအား အကြင့်ကြောင့် အိုခြင်းသည် ထင်ဘိ၏။ နာခြင်းသည် ထင်ဘိ၏။ သေခြင်းသည် ထင်ဘိ၏။ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသဘောသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွတကား။" ဟု မိုင်တွေ၏။

ထိုအခါ၌ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ရထားထိန်းကို ခေါ်၍၊ "အချင်းရထားထိန်း။ ငါ၏သားတော်သည် ဥယျာဉ်ကစားသွားရာ၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါး ပါ၏လော။ နှစ်လိုဝမ်းမြောက် ပါ၏လော။" ဟု မေးတော်မူသည် ရှိသော်၊

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်အလောင်းမင်းသားသည် ဥယျာဉ်ကစားသွားရာ၌ မမွေ့လျော်မပျော်ပါးပါ။ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍ ပြန်ရ၏။" ဟု လျှောက်၏။

"ရထားထိန်း။ ငါ၏သားတော်သည် ဥယျာဉ်ကို သွားရာ၌ အဘယ်ကိုမြင်သနည်း။" ဟု မေးတော်မူ၏။

"အရှင်မင်းကြီး။ ဥယျာဉ်သို့သွားသော သားတော်အလောင်းမြတ်သာ နတ်တို့ပြအပ်သည်ဖြစ်၍၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးလျက် အထူးထူးသောအဆင်းဖြင့် ဆိုးအပ်သောပုဆိုးတို့ဖြင့် ဗိတာန် မိုးကြက်နေသည်ကို မြင်၍၊ 'ရထားထိန်း။ ဤများစွာသောလူအပေါင်းသည် စည်းဝေးလျက် အထူးထူးသောအဆင်းရှိသော ပုဆိုးတို့ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ဗိတာန်မိုးကြက်သနည်း' ဟူ၍ မေးတော်မူ၏။"

ဤသို့စသည်ဖြင့် အောက်၌ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း 'စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွတကား' ဟု မှိုင်တွေ၍ နေသည်တိုင်အောင် မေး၍လျှောက်ဆိုရသောအကြောင်းကို သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား ရထားထိန်း ကြားလျှောက်၏။

ထိုအခါ မင်းကြီးအား 'ငါ၏သားသည် မင်း၏အဖြစ်ကို ပြုပါစေသတည်း။ တောထွက်၍ ရဟန်း မပြုပါစေသတည်း။ နိမိတ်ဖတ်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏စကားသည် မှားသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း' ဟု ကြံ၍၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့် ပျော်ပါး၍ မင်းသားသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုရာ၏။ အိမ်မှပြောင်း၍ ကျောင်း၌ ရဟန်း မပြုရာ။ ပုဏ္ဏားတို့စကား မှားသည် စင်စစ် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုအကြောင်းဖြင့် မွေ့လျော်ပျော်ပါးစိမ့်သောငှာ အတိုင်းထက်အလွန် ကခြင်း၊ သီခြင်း အစရှိသော ကာမဂုဏ် ၅ ပါးတို့ကို အနီး၌ ထားပေ၏။

ထိုရောအခါ အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ၅ ပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စံတော်မူပြန်၏။

ရဟန်းနိမိတ်

ထို့နောက် ၄ လမြောက်သောအခါ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ရထားထိန်းကိုခေါ်၍ ဆို၏။

"အချင်း ရထားထိန်း။ ကောင်းမြတ်သောယာဉ်ကို ကချေလော့။ ဥယျာဉ်သို့ သွားအံ့" ဟု ဆိုတော်မူသဖြင့်၊ ရထားထိန်းလည်း "ကောင်းပါပြီ" ဝန်ခံ၍၊ ကုမုဒြာကြာအဆင်းနှင့်တူသော မြင်းဖြူ ၄ စီးတို့ကို ရွေး၍၊ ရထား၌ က၍၊ "အလောင်းမင်းသား။ ရထားကို အကျွန်ုပ် ကအပ်ပြီ။ ဥယျာဉ်ကစား သွားအံ့သောအခါကို သိတော်မူလော့။" ဟု ကြားလျှောက်၏။

ထိုရောအခါ ဘုရားလောင်းမင်းသားသည် ပြာသာဒ်မှသက်၍ ရထားစီးပြီးလျှင် ဥယျာဉ်သို့ သွားတော်မူလေ၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာမင်းသည်ပြအပ်သော၊ ဦးခေါင်းပြည်းသော၊ ဖန်ရည်ဆိုးသောသင်္ကန်းကို ဝတ်သောရဟန်းကို မြင်လေ၏။ ထိုရဟန်းကိုလည်း အလောင်းမင်းသားနှင့် ရထားထိန်းသာလျှင် မြင်ကုန်သတည်း။ မြင်တော်မူ၍ အလောင်းမင်းသားသည် ရထားထိန်းကို မေး၏။

"အချင်းရထားထိန်း။ ဤသူသည်ကား အဘယ်ကဲ့သို့ပြုသနည်း။ ဤသူ၏ဦးခေါင်းသည်လည်း သူတစ်ပါးတို့၏ဦးခေါင်းနှင့် မတူ။ ဤသူ၏အဝတ်သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့၏အဝတ်နှင့် မတူ။ ဤသူသည် အဘယ်သူပေနည်း။" ဟု မေးတော်မူ၏။

ထိုအခါ၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော အခါမဟုတ်ဖြစ်၍၊ ရထားထိန်းသည် ရဟန်းကိုလည်း မမြင်စဖူး။ ရဟန်း၏ကျေးဇူးအထူးတို့လည်း မသိဘဲလျက် နတ်တို့၏အာနုဘော်အားဖြင့်

"အရှင့်သား။ ဤသူသည် 'ရဟန်း' မည်၏။ တရားကိုကျင့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းသည် ကောင်း၏။ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းသည် ကောင်း၏။ သတ္တဝါတို့ကို

mgyoe.com

မညှဉ်းဆဲခြင်းသည် ကောင်း၏။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို သနားခြင်းသည် ကောင်း၏။'' ဟူ၍ ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း, ရဟန်း၏ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း ရထားထိန်း ကြားလျှောက်လေ၏။

''အချင်းရထားထိန်း။ ထိုရဟန်းသည် ကောင်းလှ၏။ တရားကျင့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ ။လ။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည် ကောင်းလှ၏။ ထို့ကြောင့်ရကား- ရထားထိန်း။ အကြောင်းကို စူးစမ်းမေးမြန်းပါရစေဦး။ ထိုရဟန်းသည် အကြင်အရပ်၌ ရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရထားကိုနှင်ပါဦး။'' ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ရထားထိန်းလည်း ဦးထိပ်ထက်လက်တင်လျက် ''အရှင့်သား။ ကောင်းပြီ။'' ဟု ဝန်ခံ၍၊ ရဟန်းရှိရာအရပ်သို့ ရထားကိုနှင်လေ၍ တွေ့ပြီးသော်၊ အလောင်းမင်းသား မေးတော်မူ၏။

''ရှင်ရဟန်း။ သင်သည် အဘယ်ကဲ့သို့ပြုအပ်သနည်း။ သင်၏ဦးခေါင်းသည်လည်း သူတစ်ပါးတို့၏ ဦးခေါင်းနှင့် မတူ။ သင်၏အဝတ်သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့၏အဝတ်နှင့် မတူပါတကား။ သင်သည် အဘယ်သူပေနည်း။'' ဟု မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊

''အရှင့်သား။ ငါသည် 'ရဟန်း'မည်၏။'' ဟု လျှောက်၏။

''အချင်းရဟန်း။ သင်သည် ရဟန်းလော။'' ဟု မေးတော်မူပြန်၏။

''အရှင်မင်းသား။ ငါသည် 'ရဟန်း' မည်၏။ တရားကိုကျင့်ခြင်းသည် ကောင်းလှ၏။ ။လ။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား သနားခြင်းသည် ကောင်းလှ၏။'' ဟု အလောင်းမင်းသားအား ကြားလျှောက်၏။

''အချင်းရဟန်း။ သင်၏ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည် ကောင်းပေ၏။ တရားကိုကျင့်ခြင်းသည် ကောင်းပေ၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်းသည် ကောင်းပေ၏။ သူတစ်ပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းသည် ကောင်းပေ၏။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည် ကောင်းလှပေ၏။'' ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ 'ဤရဟန်းကဲ့သို့ ငါလည်း စင်စစ် ရဟန်းပြုတော့အံ့' ဟု စိတ်ကို မြဲစွာဆောက်တည် ပိုင်းခြားထားတော်မူ၍၊

''ရထားထိန်း။ ဥယျာဉ်တော ဖျားသို့ ရထားရောက်အောင် နှင်လော့။'' ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ဥယျာဉ်သို့ ရထားကို နှင်လေ၏။

ထိုဥယျာဉ်၌ များစွာသော စည်, စောင်း, ငြင်း, သီချင်း, အဲ, အန်, ကချေသည်တို့ဖြင့် နေ့အဖို့ပတ်လုံး ကစား၍၊ ဥယျာဉ်၏အရသာကို ခံစားပြီး၍၊ ညချမ်းသောအခါ၌ မင်္ဂလာရှိသောရေကန်၌ ရေချိုးပြီး၍၊ မင်္ဂလာရှိသော ကျောက်ဖျာအပြင်၌ထိုင်၍ ကိုယ်တော်ကို တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူသည် ဖြစ်၏။

ထိုရောအခါ၌ ထိုအလောင်းမင်းသား၏အလုပ်အကျွေးတို့သည် အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော, အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော တန်ဆာအထူးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပန်း, နံ့သာ, နံ့သာပျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း ယူကုန်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှခြံရံကုန်လျက် ရပ်ကုန်၏။

ထိုခဏ၌ သိကြားမင်း၏နေရာသည် ပူသောအခြင်းအရာကို ပြ၏။ သိကြားမင်းသည် 'အဘယ်သူသည် ငါ့ကို ဤနေရာမှ ရွေ့စေလိုသနည်း။' ဟူ၍ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဘုရားအလောင်းသည် ကိုယ်တော်ကို တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိသောအဖြစ်ကို သိ၍၊ ဝိသကြုံနတ်သားကို ခေါ်၍၊ ''အချင်းဝိသကြုံနတ်သား။ ဘုရားအလောင်းတော်သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ကိုယ်တော်ကို တန်ဆာဆင်ယင်လို၏။ ယောက်ျားမြတ်သည် ယနေ့သန်းခေါင်ယံ၌ တောထွက်တော်မူလတ္တံ့။ ဤယခုအခါ တန်ဆာဆင်ယင်ရခြင်းသည် ထိုယောက်ျားမြတ်အား အဆုံးစွန်သောတန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းတည်း။ သင်နတ်သားသည် ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ယောက်ျားမြတ်အား နတ်၏တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းကို ဆင်ယင်ချေလော့။'' ဟု စေ၏။

mgyoe.com

ဝိသုကြံနတ်သားသည် "ကောင်းပါပြီ။" ဟု ဝန်ခံ၍၊ နတ်၏အာနုဘော်အားဖြင့် တစ်ခဏချင်း မင်းသား၏အထံသို့ ကပ်လေ၍၊ အလောင်းမင်းသား၏ ဆတ္တာသည်အသွင် တူစွာပြု၍၊ ဆတ္တာသည်၏လက်မှ ဦးရစ်ပုဆိုးကို ယူ၍ ဘုရားလောင်း၏ဦးခေါင်းတော်ကို ရစ်၏။ ထိုခဏ၌ ဘုရားအလောင်းသည် လက်၏အတွေ့ဖြင့် 'ဤတန်ဆာဆင်သောသူကား လူ မဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း'ဟု သိတော်မူ၏။

ဦးခေါင်းတော်ကို ရစ်ကာမျှ၌ ဦးသျှောင်တော်၌ ပတ္တမြားရတနာ၏အခြင်းအရာဖြင့် ဦးရစ်ပုဆိုး ၁၀၀၀ တက်၏။ တစ်ဖန်ရစ်ပြန်သော် ဘုရားအလောင်းအား ပုဆိုး ၁၀၀၀ တက်၏။ ဤကဲ့သို့ ၁၀ ကြိမ်ရစ်သဖြင့် ၁ သောင်းသော နတ်ဦးရစ်ပုဆိုးတို့သည် တက်ကုန်၏။

ဦးခေါင်းတော်သည် အငယ်ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် များစွာကုန်သောဦးရစ်ပုဆိုး ၁ သောင်းတို့သည် တက်လေကုန်သနည်း ဟု မကြံအပ်။ ထိုပုဆိုးတို့တွင် အလုံးစုံထက်ကြီးသော ဦးရစ်ပုဆိုးသည် သာလမကပန်းပွင့် ပမာဏရှိ၏။ ကြွင်းသောပုဆိုးတို့သည် ကုသုမ္ဘကပန်းပွင့် ပမာဏရှိကုန်၏။ ဘုရားအလောင်း၏ဦးခေါင်းတော်သည် ပွင့်ချပ်ဖြင့်ခြံရံအပ်သော, ဝတ်မှုန်ရှိသောပန်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ယင်အပ်ပြီးသော ဘုရားအလောင်းမင်းသားအား ခပ်သိမ်းသော မောင်း, ကြေးနင်းတို့သည် မိမိတို့၏အသံတို့ကို ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဘိသိက်မင်္ဂလာ မြွက်သောပုဏ္ဏားတို့သည် 'ဇယကုတုဠနန္ဒာ' အစရှိသောစကားတို့ဖြင့် အောင်ဆုဘိသိက် မြွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကောင်းသော နိမိတ်မင်္ဂလာ ပြုတတ်သောသူတို့သည် ကောင်းချီးပေးသောအသံတို့ဖြင့် ချီးမြွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ယင်အပ်သောရထားထက်သို့ ဘုရားအလောင်း တက်တော်မူလေ၏။

၃၅- သားတော်ရာဟုလာကို ဖွားမြင်တော်မူခြင်း။

ထိုအခါ 'ယသောဓရာမိဖုရား သားတော် ဖွားသည်'ဟု ကြား၍၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် "ငါ၏ သားတော်အား နှစ်လိုဝမ်းသာရှိစိမ့်သောငှာ လျှောက်ချေ။" ဟု စေတော်မူသော သတင်းစကားလျှောက်စာကို ဆက်လာ၏။

ထိုစကားကို ကြားတော်မူ၍၊ "သားဖွားခြင်းသည် ငါ့အား အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်ခဲ့၏။ လက်ကို ရာဟုဖမ်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့၏။" ဟုဆိုတော်မူ၏။

တမန်တို့ပြန်သောအခါ၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် "ငါ၏သားတော် အဘယ်သို့ဆိုသနည်း" ဟုမေး၍ ထိုအကြောင်းကို ကြားလျှင်၊ "ယနေ့မှစ၍ ငါ၏မြေးကို 'ရာဟုလာ' အမည်တွင်စေ။" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားလောင်းသည်လည်း ဥယျာဉ်မှထွက်၍ ရထားစီးပြီးလျှင် အတိုင်းမသိ များမြတ်သောအခြံအရံတို့ဖြင့် အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော အသရေ၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် မြို့သို့ဝင်လေ၏။

ထိုအခါ၌ ဘထွေးတော်သုဒ္ဓေါဒနသာကီဝင်၏ သမီးတော်ဖြစ်သော ကိသဂေါတမီ*သည် မြို့ကို လက်ယာရစ်လည်သောဘုရားလောင်းမင်းသား၏ အဆင်း၏တင့်တယ်ခြင်းကိုမြင်၍ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့်-

* 'ကိသာဂေါတမီ'လည်း အရေးရှိ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

"နိဗ္ဗုတာ နူနသာ မာတာ၊ နိဗ္ဗုတော နူန သော ပိတာ။

နိဗ္ဗုတာ နူန သာ နာရီ၊ ယဿာယံ ဤဒိသော ပတိ။ ။" ဟူသောဂါထာဖြင့် ဥဒါန်းကျူး၍၊

"အကြင်အမိအား ဤရှင်သိဒ္ဓတ်မင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသောသားသည် ရှိ၏။ ထိုအမိသည် နှလုံး ငြိမ်းပေစွတကား။ အကြင်အဖအား ဤ ရှင်သိဒ္ဓတ်မင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသောသားသည် ရှိ၏။ ထိုအဖသည် နှလုံး ငြိမ်းပေစွတကား။ အကြင်မိန်းမအား ဤရှင်သိဒ္ဓတ်မင်းသားကဲ့သို့ သဘောရှိသောလင်သည် ရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် နှလုံးငြိမ်းထိုက်ပေစွတကား။" ဟု ဝမ်းမြောက်သောစကားကို ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြား၍ ဘုရားလောင်း ကြံတော်မူ၏။

'ငါကဲ့သို့ ကိုယ်အဖြစ်ကိုမြင်သော အမိ၊ အဖ၊ မယားတို့အား နှလုံးသည် ငြိမ်း၏။ နှလုံးငြိမ်းသည်ရှိသော် 'ငြိမ်းခြင်း'မည်သည် ရှိ၏။' ဤသို့ ကြံတော် မူ၏။

ထိုအခါ ကိလေသာကာမတို့၌ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်တော်ရှိသော ဘုရားလောင်းအား ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏။

'ရာဂ' တည်းဟူသောမီး ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ ငါ့အား 'ငြိမ်းသည်'မည်၏။ 'ဒေါသ'တည်းဟူသော မီး ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ ငါ့အား 'ငြိမ်းသည်' မည်၏။'မောဟ'တည်းဟူသောမီး ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ ငါ့အား 'ငြိမ်းသည်' မည်၏။ ဒိဋ္ဌိမာန အစရှိသော 'ကိလေသာ'တည်းဟူသောမီး ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ ငါ့အား 'နိဗ္ဗာန်' မည်၏' ဟု ကြံပြီး၍၊ 'ငါသည်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိ၏။ ဤကိသာဂေါတမီသည် ကောင်းသော နိမိတ်မင်္ဂလာ ရှိသော 'နိဗ္ဗုတာ'ဟူသောစကားကို ငါ့အား ကြားပေ၏။ ငါသည် ယနေ့ပင်လျှင် အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို မပြုဘဲ တောထွက်၍ရဟန်းပြုပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုရှာအံ့။ ဤ ငါ၏လည်၌စွပ်သော ပုလဲသွယ်ကို ဤကိသဂေါတမီအား ဆရာစားအဖို့ ဖြစ်စေ" ဟု လည်တော်မှချွတ်၍၊ အဖိုး ၁ သိန်းထိုက်သော ပုလဲသွယ်ကို နှမတော်ကိသဂေါတမီအား ပေးလေစေ၏။

ထိုကိသဂေါတမီသည်လည်း 'ဤသိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် ငါ၌ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤပုလဲ သွယ်ကို ပဏ္ဏာပြုလျက် ပို့လာစေ၏' ဟု နှလုံးသွင်း၍ နှစ်လိုဝမ်းသာစွာဖြစ်၏။

ဘုရားလောင်းသည်လည်း များမြတ်သောအသရေ၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် နန်းတွင်းသို့ဝင်၍၊ ပြာသာဒ် ထက်သို့ တက်၍၊ ကောင်းမြတ်သောအမြိန်အရသာရှိသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို စားပြီး၍၊ ကျက်သရေ တိုက်သို့ ဝင်၍၊ အသရေရှိသော အိပ်ရာထက်၌ အိပ်၍နေ၏။

ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ကုန်သော၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့၌ သင်အပ်ပြီးသောအတတ် ရှိကုန်သော၊ နတ်သမီးတို့ကဲ့သို့ အဆင်းအရောင်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် လွန်မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော မောင်းမတို့သည် သာယာစွာမြည်တတ်ကုန်သော အထူးထူးသော စည်၊ စောင်း၊ ငြင်း၊ ခွက်ခွင်း၊ လက်ချပ် အစရှိသည်တို့ကို ယူကုန်၍၊ ဘုရားလောင်းမင်းသား၏အနီး၌ ခြံရံကုန်၍ ဘုရား လောင်းကို ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါးစိမ့်သောငှာ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ယှဉ်ကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃၆- ဘုရားလောင်း တောထွက်သည်ကိုပြခြင်း။

ဘုရားလောင်းသည် ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့၌ မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ တစ်မုဟုတ်မျှဖြင့် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း "ငါတို့သည် အကြင်မင်းသားအလို့ငှာသော ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ပြုကုန်၏။ ထိုမင်းသားသည် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ ယခုအခါ အဘယ်သူ၏အကျိုးငှာ ငါတို့ အပင်အပန်းခံတော့အံ့နည်း" ဟု မိမိတို့လွယ်ပိုက်သောစည်၊ စောင်း၊ ငြင်းဘဏ္ဍာတို့ကို ဖိ၍ အိပ်လေကုန်၏။ နံ့သာဆီဖြင့်ညှိအပ်သော ဆီမီးသည်သာလျှင် ထွန်းလင်း၏။

ဘုရားအလောင်းမင်းသားသည် နိုးတော်မူ၍၊ အိပ်ရာ၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့၍နေတော်မူသဖြင့်၊ စည်၊ စောင်း၊ ငြင်းဘဏ္ဍာတို့ကို ဖိ၍အိပ်ကုန်သော မိန်းမတို့ကို မြင်တော်မူ၏။

အချို့သောမိန်းမတို့သည် ခံတွင်းမှယိုသော အရိအရည်ဖြင့် စိုစွတ်သောပါးနား ရှိကုန်၏။ အချို့တို့သည် သွားဖြင့်သွားတို့ကို ကြိတ်ကုန်၏။ အချို့သောမိန်းမတို့သည် ကျီးမြည်သံကဲ့သို့ ဟောက်လျက် အိပ်ကုန်၏။ အချို့သောမိန်းမတို့သည် ယောင်ယမ်းကုန်၏။ အချို့တို့သည် ခံတွင်းဟင်းလင်းဖွင့်၍ အိပ်ကုန်၏။ အချို့သောမိန်းမတို့ကား အဝတ်အစား ဟင်းလင်းပွင့်လစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မိမိတို့ဖုံးဝှက်အပ်သော သုက်သွေးယိုရာအရပ်တို့သည် ပေါ်ကုန်၏။ ထိုမိန်းမတို့၏ ဤသို့ဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို ဘုရားအလောင်း မြင်၍၊ အတိုင်းထက်အလွန် ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ သိကြားမင်း၏ မွေ့လျော်ပျော်ဖွယ်ရာ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်နန်းမနှင့်တူသော၊ သာယာစွာသော နန်းတော်အပြင်သည် အထူးထူးအပြားပြားသောသူကောင်ပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်သော သုသာန်သင်္ချိုင်းအရပ်ကဲ့သို့ ဘုရားအလောင်းမင်းသားအား ထင်တော်မူ၏။ ဘဝ ၃ ပါးတို့သည် ရဲရဲပြောင်လောင်သောမီးကဲ့သို့ ထင်ကုန်၏။

ထို့ကြောင့် "အချင်းတို့။ လောကသည် နှိပ်စက်စွတကား။ လောကသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိစွတကား။" ဟု ဥဒါန်းကျူးတော်မူလျက်၊ အတိုင်းထက်အလွန် ရဟန်းပြုခြင်းငှာ စိတ်တော်ညွတ်၏။

ထိုဘုရားအလောင်းသည် 'ယခုပင်လျှင် ငါသည် မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို ထွက်အံ့' ဟူ၍၊ စက်ရာတော်မှ ထ၍၊ တံခါး၏အနီးသို့ သွား၍၊ တံခါးခုံကို ဦးခေါင်းဆိုက်၍အိပ်သော ကျွန်တော်ရင်းဆန်ကို တွေ့တော်မူ၍၊ "ဤအရပ်၌ အဘယ်သူနည်း။" ဟူ၍မေးတော်မူသော်၊ "အရှင်သား။ အကျွန်ုပ်သည် ဆန်တည်း" ဟု လျှောက်၏။

ဆန်ကို ထစေ၍၊ "ငါသည် ယခုအခါ၌ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို ထွက်လို၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ မသိစေမူ၍၊ ငါ့အား လျင်သော၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော မြင်းတစ်စီးကို မြဲမြံစွာကု၍ ဆောင်ချေလော့။" ဟု စေတော်မူ၏။

ကျွန်တော်ရင်း ဆန်လည်း "အရှင်သား။ ကောင်းပါပြီ။" ဟုဝန်ခံ၍၊ မြင်းကြိုး၊ မြင်းက တန်ဆာကို ယူ၍၊ မြင်းတင်းကုပ်သို့ သွား၍ ဆီမီး၊ နံ့သာတို့ဖြင့်ထွန်းလင်းကုန်လျက်၊ မြတ်လေးပန်းပုဆိုးဖြင့် ကြက်သော ဗိတာန်၏အောက်၌၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသောမြေအဖို့၌ တည်သော 'ကဏ္ဍကမြင်းကို ကအံ့သောငှာ အပ်၏'ဟု ထိုကဏ္ဍကမြင်းကို က၏။

ထိုကဏ္ဍကမြင်းသည် ကစဉ်၌ပင် သိ၏။ 'ဤကခြင်းသည် အလွန် ကြပ်တည်းမြဲမြံလှ၏။ တစ်ပါးသော နေ့တို့၌၊ ဥယျာဉ်ကစားသွားသောအခါစသည်တို့၌ ကခြင်းနှင့် မတူ။ ငါ၏အရှင်သားသည် မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို ထွက်တော်မူလိုသည် ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟု သိ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုသို့သိသောကြောင့် နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြင်းစွာသောဟီသံဖြင့် ဟီသံပေး၏။ ထိုအသံသည် အလုံးစုံသောကပိလဝတ်ပြည်ကိုနှံ့၍ သွားရာ၏။ နတ်တို့သည် ထိုအသံကို ကောင်းစွာချုပ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ကြားစေခြင်းငှာ မပေး။

ဘုရားအလောင်းသည်လည်း ဆန်နကို 'မြင်း ကချေ။' စေလိုက်၍၊ 'ရှေးဦးစွာ ငါ၏သားချစ်ကို ကြည့်ဦးအံ့။' ဟု ကြံတော်မူ၍ နေရာတော်မှထလျက်၊ ရာဟုလာ၏မယ်တော် ယသောဓရာအိပ်ရာတိုက်ခန်းသို့ သွား၍ တံခါးကိုဖွင့်တော်မူ၏။ ထိုခဏ တိုက်ခန်းတွင်း၌ နံ့သာဆီမီးသည် ထွန်း၏။ ရာဟုလာ၏မယ်တော်သည်လည်း မြတ်လေး,ကြက်ရုံးအစရှိသောပန်းတို့ဖြင့် ၁ တင်းမျှလောက်ကြဲသော စက်ရာထက်ဝယ် သားအပေါ်၌ လက်ယာလက်ကိုတင်လျက် စက်ပျော်နေ၏။

ဘုရားအလောင်းသည် တံခါးခုံ၌ ခြေတော်ကိုထား၍ ရပ်တော်မူလျက် ကြည့်သော်၊ သားတော်ကို ပိုက်၍ စက်ပျော်သောမိဖုရားကို မြင်သဖြင့်၊

'အကယ်၍ ငါသည် ယသောဓရာ၏လက်ကို ရှားဖယ်၍ ငါ၏ သားကို ယူချေအံ့။ မိဖုရားသည် နိုးလတ္တံ့။ ဤသို့နိုးသည်ရှိသော် ငါ့အား တောထွက်ခြင်း၏အန္တရာယ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဘုရားဖြစ်ပြီး၍သာလျှင် ငါ၏သားတော်ကို ရှုမြင်တော့အံ့။ ငါ၏သားတော်ထက် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို ချစ်အပ်သေး၏။' ဟု ကြံတော်မူ၍၊ သားတော်၌ ချစ်ခြင်းအားကြီးသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း, တောထွက်ခြင်း၌ အကျိုးဆက်ကို လည်းကောင်း မှတ်တော်မူ၍၊ တံခါးမှ ခြေတော်ကိုရုပ်၍ ဆုတ်တော်မူပြီးလျှင်၊ ပြာသာဒ်ထက်မှ သက်တော်မူ၍၊ မြင်း၏အနီးသို့ သွား၍ ဤသို့ ဆိုတော်မူ၏။

"ချစ်သားကဏ္ဍက။ ငါ့ကို ယနေ့တစ်ညဉ့်မျှ သင်သည် ဆောင်ပါလော့။ သင့်ကိုမှီ၍၊ ငါသည် ဘုရားဖြစ်၍ နတ်နှင့်တကွသောလူကို ကယ်ချွတ်ရပါလတ္တံ့။" ဟူ၍ ဆို၏။

တောထွက်တော်မူခြင်း

ထိုသို့ဆိုပြီးမှ ကဏ္ဍကမြင်း၏ကျောက်ကုန်းထက်သို့ တက်တော်မူ၏။ ကဏ္ဍကမြင်းသည် လည်မှ အမြီးဖျားတိုင်အောင် မရွှိမပုရိသတို့၏ ၁၈ တောင် ရှိ၏။ ထိုအလျားနှင့်လျောက်ပတ်အောင် အရပ် မြင့်၏။ အစွမ်းလျင်ခြင်းခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ကိုယ်လုံး ဖြူ၏။ ပွတ်သစ်သောခရုသင်းနှင့် တူ၏။

အကယ်၍ ကဏ္ဍကမြင်းသည် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ ပြင်းစွာဟီငြားအံ့။ ခွာသံခေါက်ခေါက် မြည်ငြားအံ့။ ကပိလဝတ်မြို့တစ်မြို့လုံးကို လွှမ်းမိုးရာ၏။ ထို့ကြောင့် နတ်တို့သည် မိမိတို့၏အာနုဘော်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား မကြားစိမ့်သောငှာ ဟီသောအသံကို ကောင်းစွာချုပ်၍ ကဏ္ဍကမြင်း နင်းတိုင်း နင်းတိုင်း လက်,ခြေတို့၌ မိမိတို့၏လက်ဝါးဖြင့် ခံပေကုန်၏။

ဘုရားလောင်းသည် ကဏ္ဍကမြင်း၏ကျောက်၌ စီး၍ မြင်းမြီး၌ဆန်နကို ဆွဲစေလျက်၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌ နန်းတော်မှထွက်၍ နှင်လေသော် မြို့တံခါးမသို့ ရောက်လေ၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် 'ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် အကြင်အမှတ်မဲ့ တစ်ပါးပါးသောအခါ၌ ထွက်၍သွားသည်ရှိသော် မြို့တံခါးကိုဖွင့်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်စေသတည်း။' ဟု တံခါးရွက် ၂ ခုတို့တွင် တစ်ခုတစ်ခုကို ယောကျ်ား ၁၀၀၀ ဖွင့်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို ပြုစေ၏။ တံခါးစောင့်လည်း များစွာထား၏။

ဘုရားလောင်းသည် အစွမ်းခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဆင်အရေအတွက်အားဖြင့် ကာဠာဝကဆင် ကုဋေ ၁၀၀၀ တို့၏အားကို ဆောင်နိုင်၏။ ယောကျ်ားအရေအတွက်ဖြင့် ကုဋေ ၁ သိန်းတို့၏အားကို ဆောင်နိုင်၏။

mgyoe.com